РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЧУЖДЕНЦИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(Обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г. и бр. 17, 28, 44 и 60 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 2, ал. 1 след думите „български гражданин“ се добавя „или гражданин на държава - членка на Европейския съюз“.

§ 2. В чл. 9ж, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се ново изречение второ:

„Заявлението за виза може да бъде подадено и по електронен път чрез електронно попълнено заявление по образец, подписано с електронен подпис.“

2. Досегашното изречение второ става изречение трето.

§ 3. В чл. 10, ал. 1 се създава т. 26:

„26. е осъждан в държавата, чийто гражданин е, или в държавата на обичайното му пребиваване за умишлено престъпление от общ характер и съгласно българското законодателство за същия вид престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода минимум една година, освен ако не е реабилитиран.“

§ 4. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „180 дни“ се заменят с „всеки 180-дневен период“.

2. Създава се нова ал. 5:

„(5) Визата за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена за многократно влизане и със срок на валидност до 5 години, когато чужденецът:

1. притежава валиден пътен документ, който му дава право да влезе на територията на Република България, издаден е в рамките на предходните 10 години и е със срок на валидност най-малко 3 месеца след планираната дата на отпътуване от територията на Република България, освен при обосновани извънредни случаи от хуманитарен характер;

2. е обосновал целта и условията на планирания престой и това, че разполага с достатъчно средства за издръжка както за срока на планирания престой на територията на Република България, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна, в която е гарантирано неговото приемане, или че е в състояние законно да придобие тези средства.“

2. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) Краткосрочните многократни визи могат да бъдат издадени за следните периоди на валидност, освен ако валидността на визата не превишава валидността на документа за пътуване:

1. за срок на валидност до една година, при условие че чужденецът е получил и по законен начин е използвал три визи в рамките на предходните две години;

2. за срок на валидност до две години, при условие че през предходните две години чужденецът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност една година;

3. за срок на валидност до пет години, при условие че през предходните три години чужденецът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност две години; визите за летищен транзит не се вземат предвид при издаването на визи за многократно влизане.

(7) Многократната виза със срок на валидност до пет години може да бъде издадена и на чужденци, които обосноват намерението си за редовно пътуване, при условие че докажат своята добросъвестност и надеждност и правомерното използване на предишни визи, своето икономическо положение в държавата на произход и действителното си намерение да

напуснат територията на Република България преди изтичането на визата, за която кандидатстват.“

3. Досегашната ал. 5 става ал. 8.

§ 5. В чл. 21д се създават т. 5, 6 и 7:

„5. притежава валиден документ за самоличност или е притежавал документ за самоличност, който е могъл да бъде подновен, но не е подновяван;

6. има наложени принудителни административни мерки по чл. 41, ал. 1, т. 2, 3 и 5, чл. 42 или чл. 42з;

7. когато е налице едно от основанията по чл. 10.”

§ 6. В чл. 21з, ал. 2 думите „освен ако не е възможно определянето на липса на гражданство, без да се налага справка с органи в страната на произход или на обичайното местопребиваване“ и запетаята пред тях се заличават.

§ 7. В чл. 22, ал. 4 след думите „Национална сигурност“ се поставя запетая и се добавя „което има задължителен характер за дирекция „Миграция“ и за отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи“.

§ 8. В чл. 23 се създава ал. 7:

„(7) Директорите на дирекция „Миграция“, на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго.“

§ 9. В чл. 24, ал. 1, т. 1 думите „по трудово правоотношение“ се заменят с „като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България“.

§ 10. Чл. 24б се изменя така:

„Чл. 24б. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са научни работници със сключен договор за разработване на научноизследователски проект с научноизследователска организация със седалище в Република

България, включена в регистъра по чл. 7б, ал. 1, т. 1 от Закона за насърчаване на научните изследвания.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава за срок, не по-кратък от една година. Когато срокът на договора за разработване на научноизследователски проект е по-кратък от една година, разрешението се издава за срока на договора.

(3) Заявление за получаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи. Заявлението е по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, визата по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по Закона за здравното осигуряване;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението;

6. договор, сключен с научноизследователската организация в Република България.

(4) Преди издаване на разрешението по ал. 1 дирекция „Миграция” или отдел/сектор/група „Миграция” при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи извършват проверка относно вписването на научноизследователската организация в Регистъра на научната дейност в Република България. За издаденото разрешение

заявителят се уведомява писмено не по-късно от 30 дни от датата на подаването на заявлението.

(5) Чужденец, който е приет като научен работник в друга държава - членка на Европейския съюз, може да извършва част от своите научни изследвания в Република България за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни на основание на договор, сключен с научноизследователска организация в първата държава членка.

(6) В случаите по ал. 5 приемащата научноизследователска организация в първата държава членка уведомява компетентните органи на първата държава членка и на Република България за планираното провеждане на част от научното изследване на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка.

(7) В случаите по ал. 5 компетентните органи на първата държава - членка на ЕС, уведомяват Република България за планирания престой и представят следните документи:

1. валидно разрешение за пребиваване;

2. редовен паспорт или заместващ го документ;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. задължителна медицинска застраховка;

5. свидетелство за съдимост.

(8) Планираният престой по ал. 5 може да се осъществи след изтичане на срока за възражение от страна на дирекция „Миграция" пред първата държава членка, който не може да бъде по-дълъг от 30 дни от получаване на комплектуваното заявление.

(9) Разрешение по ал. 1 може да получи и чужденец, който притежава валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка, и който възнамерява да проведе част от научното си изследване в научноизследователска организация на територията на Република България за срок, по-дълъг от 180 дни, но не повече от две години. За решението си Република България уведомява първата държава членка.

(10) За получаване право на продължително пребиваване по ал. 9 чужденецът прилага документите по ал. 2 с изключение визата по чл. 15, ал. 1.

(11) Дирекция „Миграция“ уведомява чужденеца и първата държава членка в 30-дневен срок считано от датата на подаване на заявлението за получаване право на продължително пребиваване по ал. 9. Отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи уведомяват незабавно дирекция „Миграция“ и чужденеца за предоставеното право на продължително пребиваване по ал. 9.

(12) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и членовете на семейството на научен работник по ал. 1 на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на разрешението за пребиваване на научния работник, ако отговарят на условията по чл. 24, ал. 2.

(13) Членовете на семейството на чужденец, приет като научен работник в Република България по ал. 5, които желаят да го придружават на територията на Република България, прилагат документите по ал. 2, т. 1-5, както и удостоверение за брак или удостоверение за раждане.

(14) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и членовете на семейството на научен работник по ал. 9, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка - за срока до изтичане на разрешението за пребиваване на научния работник на територията на Република България. За получаване на разрешението се прилагат документите по ал. 2, т. 1-5, както и удостоверение за брак или удостоверение за раждане.

(15) Не се допуска едновременното уведомяване по ал. 6 и подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 9. Заявлението може да се подаде не по-късно от 30 дни преди изтичането на срока, посочен в уведомлението.

(16) Когато научният работник или членовете на неговото семейство не отговарят или са престанали да отговарят на условията за издаване на разрешение за пребиваване по ал. 5, 9 или 12, дирекция „Миграция” на Министерството на вътрешните работи уведомява първата държава членка с цел тяхното обратно приемане на нейна територия без забавяне и формалности. Това се отнася и за случаите, когато изтече срокът на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка, или то бъде отнето по време на пребиваването в Република България.

(17) След предоставяне на право на продължително пребиваване по ал. 1 и 8 се издават разрешения съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. Разрешенията по ал. 1 се издават за срок, не по-кратък от една година, като в полето „тип

разрешение" се отбелязва „научен работник". Когато срокът на договора за разработване на научноизследователски проект е по-кратък от една година, разрешението се издава за срока на договора. В случаите по ал. 8 разрешенията се издават със срок на валидност до две години, като в полето „тип разрешение" се отбелязва „научен работник - мобилност".

(18) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца може да получи и чужденец, получил разрешение за продължително пребиваване по ал. 1, 4 или 8, който в срок до 7 работни дни след приключване на научноизследователски проект е подал заявление в Агенцията по заетостта за регистрация като търсещо работа лице съгласно Закона за насърчаване на заетостта. Дирекция „Миграция" или отдел/сектор/група „Миграция" при ОДМВР проверяват служебно горните обстоятелствата. Заявлението е по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, и се подава най-малко 30 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване."

§ 11. Член 24в се изменя така:

„Чл. 24в. (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България.

(2) Заявление за получаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи. Заявлението е по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, визата по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО, освен когато при записване във висше училище чужденецът се ползва от здравно осигуряване;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението;

6. удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година;

7. доказателство за платена такса за записване във висшето училище, което се представя след влизане на лицето на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1.

(3) Разрешение по ал. 1, без да притежават виза по чл. 15, ал. 1, могат да получат чужденците от български произход, които са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България и представят документ за български произход. Към заявлението освен документите по ал. 2 се прилага и удостоверение за раждане. Когато е невъзможно представянето на удостоверение за раждане, дирекция „Миграция" или отдел/сектори/групи „Миграция" при ОДМВР прилагат служебна справка относно българския произход на чужденеца, ако информацията е отразена в електронна система, поддържана от Държавната агенция за българите в чужбина. До осигуряването на техническа възможност за достъп до системата чужденецът представя на дирекция „Миграция" - МВР, или на отдел/сектори/групи „Миграция" при ОДМВР удостоверението за български произход, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина.

(4) Разрешение за продължително пребиваване за срока на обучението, но за не повече от две години, могат да получат чужденците - студенти, които ще провеждат част от обучението си на територията на Република България, притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава - членка на Европейския съюз, и са обхванати от програма на Съюза или от многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или от споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, и имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от обучението си във висше училище от една или няколко втори държави членки.

(5) Чужденецът-студент подава заявление за получаване на разрешение по ал. 4 по електронен път на адреса на дирекция „Миграция“ или на националната точка за контакт по въпросите на мобилността, след като е бил приет в първата държава членка и веднага след като е узнал за планираната мобилност към Република България. Заявлението е по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, и към него чужденецът прилага следните документи, придружени от превод на български език:

1. документ, удостоверяващ, че чужденецът провежда част от обучението в Република България в рамките на програма на Съюза или на многостранна програма, или на споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, освен когато в рамките на своя курс на обучение чужденецът-студент е задължен да провежда част от занятията във висше училище, намиращо се на територията на друга държава членка;

2. документ, удостоверяващ, че чужденецът е приет като студент във висше училище в Република България, както и планираната продължителност и датите на мобилността;

3. валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава - членка на Европейския съюз, в която чужденецът е приет като студент за целия период на мобилността;

4. доказателство за платена такса за обучение в съответното висше училище, когато такава се изисква;

5. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

6. доказателства за осигурено жилище;

7. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО, освен когато при записване във висше училище чужденецът се ползва от здравно осигуряване;

8. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

9. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението.

(6) Заявлението по ал. 5 се разглежда в срок от 30 дни след неговото получаване. Дирекция „Миграция" може да поиска от компетентните органи на първата държава членка необходимите сведения относно престоя на чужденеца на нейната територия. Когато не е изпълнено едно от условията по ал. 5 или не е представен един от изискуемите документи, дирекция „Миграция" може да повдигне в 30-дневния срок възражение срещу мобилността на студента към територията на Република България. Възражението е в писмена форма и се изпраща незабавно до студента и до компетентните органи на първата държава членка. В последния случай студентът не се допуска на територията на Република България.

(7) В срок до 14 дни след влизане на територията на Република България чужденецът по ал. 5 следва да се яви в дирекция „Миграция" и да представи документ за платена държавна такса за предоставяне на право на продължително пребиваване и копие на валиден национален паспорт.

(8) Чужденец, който притежава виза по чл. 15, ал. 1 и не е обхванат от програма или от споразумение по ал. 5, подава заявление за получаване на разрешение по ал. 1 с цел провеждане на част от обучението си във висше училище на територията на Република България.

(9) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са ученици, приети за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен.

(10) Заявление за получаване на разрешение по ал. 9 се подава в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи. Заявлението е по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. удостоверение за прием на територията на страната за обучение в средната степен на образование;

3. доказателства за участие в програма за ученически обмен;

4. документи, издадени от организацията за ученически обмен, гарантиращи покриване на разходите му за съществуване, обучение, здраве и завръщане;

5. документи, удостоверяващи приема на ученика за целия срок на пребиваването му от семейство, отговарящо на определените условия и подбрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен, в която участва, или в специален комплекс за настаняване в рамките на учебното заведение;

6. нотариално заверена декларация за съгласие на родителите или настойниците, или попечителите.

(11) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които са стажанти и притежават виза по чл. 15, ал. 1.

(12) Заявление за получаване на разрешение по ал. 11 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи. Заявлението е по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО, освен когато при записване във висше училище чужденецът се ползва от здравно осигуряване;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението;

6. копие от трудов договор, който съдържа данни за продължителността на стажа, място и условия на провеждане на стажа;

7. удостоверение за програма за стаж;

8. удостоверение, че е преминал или ще премине езиково обучение за придобиване на необходимите знания за целите на стажа;

9. документ, удостоверяващ получена степен на висше образование в рамките на двете години, предхождащи датата на подаване на заявлението, или че е записал образователен курс, водещ до придобиване на степен за висше образование.

(13) В случаите по ал. 1, 3, 4, 9 и 11 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденеца обхваща най-малко искания срок на пребиваване.

(14) След предоставяне на продължително пребиваване, на чужденците по ал. 1, 3, 4, 8, 9 и 11 се издава разрешение съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. На чужденците по ал. 1, 2, и 5 в полето „тип разрешение" се отбелязва „студент", на чужденците по ал. 3 в полето „тип разрешение" се отбелязва „ученик", а на чужденците по ал. 4 в полето „тип разрешение" се отбелязва „стажант".

(15) След приключване на обучението си като студент в редовна форма на обучение във висше училище в Република България чужденец, получил разрешение за продължително пребиваване в Република България, може да получи продължително пребиваване за срок до 9 месеца, като за целта подава заявление по образец, утвърден в правилника за прилага на закона, най-малко 30 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване. Дирекция „Миграция" или отдел/сектор/група „Миграция" при ОДМВР проверяват служебно обстоятелствата дали чужденецът в срок до 7 работни дни след приключване на обучението си във висшето училище е подал заявление в Агенцията по заетостта за регистрация като търсещо работа лице съгласно Закона за насърчаване на заетостта.

(16) В случай на провеждане на стаж по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност разрешението за пребиваване се издава за срока на стажа, но не повече от една година.

(17) Заявленията с изключение на тези по ал. 5 се подават не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(18) Документи, удостоверяващи приемането на чужденец за обучение в Република България, издадени от Министерството на образованието и науката, не се изискват от чужденеца, когато информацията е отразена в регистър, поддържан от Министерството на образованието и науката. До осигуряването на техническа възможност за достъп до регистъра Министерството на образованието и науката предоставя по служебен път на дирекция „Миграция" - МВР, удостоверение за приемане на чужденец за обучение в Република България.

(19) Дирекция „Миграция" и отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласува всяко заявление с Държавна агенция „Национална сигурност", която в срок до седем дни от постъпването му изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност".

(20) За решенията, взети въз основа на заявленията за пребиваване по реда на чл.24в, чужденците се уведомяват писмено по реда на АПК."

§ 12. Член 24и се изменя така:

„Чл. 24и. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-малък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора.

(3) Срокът на разрешението по ал. 1 може да бъде продължаван, когато са налице основанията за това.

(4) Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато притежава разрешение за продължително пребиваване - в срок до два месеца преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(5) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, като задължително се посочва електронен адрес за кореспонденция. Към заявлението се прилагат:

1. копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца;

2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят:

а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник;

б) представя копия от обяви в местни и национални средства за масово осведомяване и интернет, когато се изисква предварително проучване на пазара на труда;

в) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2-6 от Закона за

трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания;

5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. (НКПД, 2011 г.) - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

6. справка-декларация за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване;

7. справка-декларация за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България и членовете на техните семейства; с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членовете на техните семейства; за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; които са членове на семейство на български граждани; които са членове на семейство на гражданин на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение - в предходните 12 месеца, посочени по месеци, подписана от работодателя;

8. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване;

9. заверено от работодателя копие на сключен срочен трудов договор, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника - чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

10. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;

11. документи, издадени от компетентните министерства и други държавни институции, както и от представителните организации на работодателите и на работниците и служителите на национално равнище, от съответните творчески съюзи, спортни федерации и съюзи, органи на местното самоуправление - за случаите по чл. 14, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност;

12. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато чужденецът не е осигурен по ЗЗО - в случаите, когато му е разрешено продължително пребиваване;

13. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност.

(6) Професионалните умения и опит на чужденеца се удостоверяват с документ за трудов стаж, издаден от компетентен орган на съответната държава, в който са посочени работодателят, трудовият и професионалният стаж за заеманата длъжност. Изискването за представяне на документи по ал. 5, т. 5 и 7 не се прилага за следните категории:

1. чужденци, чиято заетост произтича от изпълнението на международни договори, по които Република България е страна;

2. гост-преподаватели, лектори и учители в български висши и средни училища с решение съответно на академичните съвети на висшите училища и на регионалните управления на образованието;

3. артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права с доказана професионална компетентност - след потвърден от Министерството на културата интерес от наемането им;

4. спортисти и треньори в спортни клубове при потвърден от българските национални спортни федерации и съюзи интерес от наемането им поради техните особени лични качества и висока степен на професионални знания и умения.

(7) Когато за упражняването на професията и дейността се изисква призната от български орган правоспособност, издадено разрешение или лиценз, към заявлението по ал. 5 се прилага:

1. документ, издаден на основание чл. 213, ал. 4, т. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование - за преподавателите в училища;

2. лиценз, издаден от Държавната комисия по хазарта - за хазартна дейност;

3. удостоверение от съответната спортна федерация и национална спортна организация, че чужденецът има статут на професионален състезател съгласно изискванията на международната федерация по съответния вид спорт, притежава особени лични качества и висока степен на професионални умения и са налице основанията да бъде картотекиран в съответната спортна федерация/спортен клуб - за спортисти и треньори;

4. копие от спортната лицензия, издадена от министъра на младежта и спорта, или удостоверение от съответната лицензирана спортна федерация или национална спортна организация - за спортисти и треньори;

5. документ, издаден от Министерството на културата, за наличие на интерес от наемането на чужденци - за артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права.

(8) Подадено заявление по ал. 4 в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заедно с приложените към него документи се изпращат незабавно по електронен път на дирекция „Миграция“ и на териториалните дирекции „Национална сигурност“. Не по-късно от три дни след неговото подаване заявлението с документите се изпращат и в оригинал. Отдел/сектор/група „Миграция“ извършва проверка, когато са налице основателни съмнения, че чужденецът няма да живее на декларирания от него адрес, като протоколът от проверката се изпраща заедно със заявлението.

(9) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи по ал. 5-7 уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите.

(10) Когато в рамките на определения срок по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на

разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

(11) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, не по-късно от четири дни от постъпването на всяко заявление в дирекция „Миграция“, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване. Не се изисква чужденецът с разрешено право на пребиваване в страната при първоначално кандидатстване за единно разрешение за пребиваване и работа да е извън територията на Република България. Заявлението и приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до 14 дни изразява писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15, в срок до 10 дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1.

(12) В срок до 15 дни от постъпване на преписка по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя Агенцията по заетостта уведомява дирекция „Миграция“ и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередностите. Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от допълнителен документ или от отстраняване на нередности и определя 7-дневен срок за това.

(13) Когато в 7-дневен срок нередностите в документите не бъдат отстранени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него лице прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ и уведомява Агенцията по заетостта.

(14) Когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път съобщение в тридневен срок от постъпването на становищата по ал. 11 и 12, в което посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на

достъп до пазара на труда. Съобщението се изпраща и до дирекция „Консулски отношения“ при Министерството на външните работи.

(15) В срок до 20 дни от уведомяването по ал. 14 чужденецът следва да предприеме действия по подаване на заявление за издаване на виза по чл. 15, ал. 1. В случаите на отказ за издаване на виза дирекция „Консулски отношения“ при МВнР уведомява дирекция „Миграция“ и Държавна агенция „Национлана сигурност“.

(16) В 14-дневен срок след влизането на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 чужденецът се явява лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и прилага към заявлението по ал. 4 копие на страницата от паспорта си с положената виза и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО. Когато в рамките на срока документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1.

(17) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в срок до 3 дни от предоставянето на документа за медицинска застраховка и визата за дългосрочно пребиваване. След предоставяне на продължително пребиваване се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „единно разрешение за пребиваване и работа“.

(18) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ не може да бъде по-дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или упълномощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4, което е основание за прекратяване на производството.

(19) Работодателят уведомява дирекция „Миграция“ за всяка промяна, която засяга критериите за приемане, настъпила в хода на процедурата за кандидатстване, и за настъпило прекратяване на трудовото правоотношение с чужденеца, в 3-дневен срок от датата на промяната или прекратяването на заетостта.

(20) За взетото решение заявителят се уведомява по реда на АПК."

§ 13. Член 24к се изменя така:

„Чл. 24к. (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1.

(2) При кандидатстване за разрешението по ал. 1 чужденецът пребивава извън територията на Република България.

(3) Разрешението се издава за срока на трудовия договор, но не по-малко от 90 дни и не повече от 9 месеца в рамките на всеки период от дванадесет месеца. Разрешението може да бъде удължено еднократно в рамките на периода от 9 месеца при продължаване на трудовия договор при същия работодател или при смяна на работодателя.

(4) Когато разрешението по ал. 3 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, чужденецът - сезонен работник, има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 3 и не е изтекъл максималният срок, посочен в ал. 3.

(5) Разрешението по ал. 3 се издава по ускорена процедура за чужденци, които поне веднъж са работили на територията на Република България като сезонни работници през последните 5 години.

(6) Дирекция „Миграция", отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(7) За издаване на разрешението по ал. 3 работодателят или упълномощено от него лице подава писмено заявление в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.

(8) Заявлението по ал. 7 се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и се прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни; срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на сезонната заетост; същият следва да е издаден през последните 10 години;

2. декларация от работодателя, че на чужденеца е осигурено подходящо, отговарящо на всички изисквания за безопасност и здраве, жилище до изтичане срока на договора или други доказателства за осигурено жилище;

3. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен от нотариус или от дирекция „Консулски отношения“ на МВнР превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно НКПД, 2011 г.;

4. декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд;

5. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на чужденеца, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

6. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;

7. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими;

8. документ, от който е видно, че работодателят упражнява дейност в икономическите сектори, включени в Списък на икономическите сектори за дейности, изпълнението на които зависи от смяната на сезоните, утвърден от министъра на труда и социалната политика.

(9) Подадените заявления в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се изпращат незабавно по електронен път на дирекция „Миграция" и на териториалните дирекции „Национална сигурност", като заявлението с приложените документи се изпращат в тридневен срок и в оригинал, придружени от документ за проверка на адреса, ако са налице съмнения, че чужденецът няма да живее на посочения адрес.

(10) Дирекция „Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията по ал. 7, по които производството не е прекратено, и приложените към тях документи в четиридневен срок от постъпването им в дирекцията, като документът по ал. 8, т. 3 се изпраща в оригинал. При кандидатстване за продължаване на сезонна заетост към заявлението се прилага и справка за разрешено право на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението и приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция „Национална сигурност", която в срок до 14 дни от постъпването им изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност", когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15, в срок до 10 дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1.

(11) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта изпраща на дирекция „Миграция" становище относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда в срок до 10 дни от получаване на заявлението в Агенцията по заетостта. В случаите на ал. 5 този срок е 5-дневен.

(12) При констатирани пропуски и нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя Агенцията по заетостта уведомява в 7-дневен срок по електронен път дирекция „Миграция". Срокът по ал. 11 спира да тече до получаване на изискваните документи.

(13) Дирекция „Миграция" уведомява по електронен път заявителя за обстоятелствата по ал. 12 и определя 7-дневен срок за отстраняването им. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция" прекратява производството по издаване на разрешението по ал. 1 и уведомява Агенцията по заетостта.

(14) Дирекция „Миграция" изпраща по електронен път на работодателя съобщение в 3-дневен срок от постъпването на становищата по ал. 10 и 11, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за

предоставяне на достъп до пазара на труда, като същото се препраща служебно и до дирекция „Консулски отношения“ при Министерството на външните работи.

(15) В срок до 20 дни от уведомяването по ал. 14 чужденецът следва да предприеме действия по подаване на заявление за виза по чл. 15, ал. 1. Дирекция „Консулски отношения“ при МВнР уведомява дирекция „Миграция“ в случаите на отказ за издаване на виза по чл. 15, ал. 1.

(16) В 7-дневен срок от влизането на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 чужденецът прилага към заявлението по ал. 7 в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция” при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи копие от паспорта си, съдържащо страницата с положената виза, и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО.

(17) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници в срок до 3 дни от представянето на документа за медицинска застраховка и виза за дългосрочно пребиваване. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, производството по предоставяне на пребиваване с цел заетост като сезонен работник се прекратява.

(18) Разрешението за пребиваване с цел заетост като сезонен работник се издава от дирекция „Миграция“ или отдел/сектори/групи „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „сезонен работник“. При смяна на работодател и след представяне на становище от Агенцията по заетостта при спазване на условията, предвидени в ал. 7-13, се издава ново разрешение за пребиваване на сезонен работник съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото.

(19) Работодателят уведомява дирекция „Миграция“ за настъпило прекратяване на трудовото правоотношение с чужденеца в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта.

(20) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници не може да бъде по-дълга от два месеца.

(21) До приключване на производството работодателят или упълномощено от него лице, както и чужденецът лично може да се откаже от подаденото заявление, което е основание за прекратяване на производството.

(22) Когато заявлението за предоставяне на разрешение по ал. 1 бъде отхвърлено по вина на работодателя, той дължи на чужденеца обезщетение съгласно българското законодателство.

(23) За взетото решение по подадено заявление по ал. 7 заявителят се уведомява по реда на АПК."

§ 14. В чл. 25, ал. 1, т. 16 се създава изречение второ:

„Министерството на икономиката издава удостоверението след мотивиране от страна на българското търговско дружество на необходимостта от пребиваване на чужденеца за изпълнението и поддържането на инвестицията."

§ 15. В чл. 26 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „както и когато чужденецът е осъждан в държавата, чийто гражданин е, или в държавата на обичайното му пребиваване за умишлено престъпление от общ характер и съгласно българското законодателство за същия вид престъпление е предвидено наказание лишаване от свобода минимум една година, освен ако не е реабилитиран".

2. В ал. 10 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на чл. 24б, ал. 13 и чл. 24в, ал. 6".

§ 16. Член 33к се изменя така:

„Чл. 33к. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България.

(2) Разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ се издава за срок до 4 години. Когато срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с три месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му.

(3) Заявление за издаване на разрешението по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция” или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване на територията на Република България - в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя.

(4) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/група „Миграция” при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(5) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и се прилага:

1. копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца;

2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за право на пребиваване;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят:

а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец - работник;

б) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2-6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания;

5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на работника - чужденец, легализирани по съответния ред и придружени със заверен от нотариус или от Дирекция „Консулски отношения" при МВнР превод на български език, съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, съгласно НКДП, 2011 г.;

6. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление;

7. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника - чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора;

8. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;

9. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими;

10. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато чужденецът е неосигурен по ЗЗО и е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България.

(6) Подадените заявления в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се изпращат незабавно по електронен път на дирекция „Миграция" и на териториалните дирекции „Национална сигурност", след което в тридневен срок се изпращат и в оригинал, придружени от документ за проверка на адреса, ако са налице съмнения, че чужденецът няма да живее на посочения адрес.

(7) Дирекция „Миграция" извършва проверка на постъпилите по ал. 5 документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция" или оправомощено от

него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“.

(8) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията по ал. 5, по които производството не е прекратено, и приложените към тях документи в тридневен срок от постъпването им в дирекцията, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване. Не се изисква чужденецът с разрешено право на продължително пребиваване при първоначално кандидатстване за разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ да е извън територията на Република България. Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път заявлението с всички документи на Държавна агенция „Национална сигурност“, която в 14-дневен срок изразява писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15, в срок до 10 дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1.

(9) Изпълнителният директор на Агенция по заетостта изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище относно наличието или липса на основание за упражняване на висококвалифицирана заетост в срок до 14 дни от получаване на заявлението в Агенцията по заетостта.

(10) При констатирани пропуски и нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя Агенцията по заетостта в срок до 7 дни уведомява по електронен път дирекция „Миграция“. Срокът по ал. 9 спира да тече до получаване на изискваните документи.

(11) Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за обстоятелствата по ал. 10 и определя 7-дневен срок за отстраняването им. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ и уведомява Агенцията по заетостта.

(12) Когато заявлението по ал. 3 е подадено от работодател, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на работодателя съобщение за наличието на основание за упражняване на висококвалифицирана заетост. Работодателят изпраща съобщението на чужденеца, след което той

предприема действия по издаване на виза по чл. 15, ал. 1 в срок до 20 дни от уведомлението от страна на дирекция „Миграция“. Дирекция „Миграция“ препраща служебно съобщението и до дирекция „Консулски отношения“ при Министерството на външните работи.

(13) В срок до 20 дни от уведомяването по ал. 12 чужденецът следва да предприеме действия по подаване на заявление за виза по чл. 15, ал. 1. Дирекция „Консулски отношения“ при МВнР уведомява дирекция „Миграция“ в случаите на отказ за издаване на виза по чл. 15, ал. 1 и Държавна агенция „Национална сигурност“.

(14) Когато заявлението е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, чужденецът, влязъл на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1, в 7-дневен срок след влизането си прилага към заявлението по ал. 3 в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи копие от паспорта си, съдържащо страницата с положената виза, и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО.

(15) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС” в срок до 3 дни от представянето на документа за медицинска застраховка и виза за дългосрочно пребиваване, когато заявлението е подадено от работодателя или упълномощено от него лице. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешението за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС”.

(16) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС” в срок до 60 дни от подаване на заявлението, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България.

(17) При правна и фактическа сложност срокът за разглеждане на заявлението може да бъде удължен с още един месец, за което писмено се уведомява работодателят или чужденецът. При необходимост се изисква да се представят документи и информация в 14-дневен срок от получаване на писмото. Когато допълнителните документи и информация не бъдат предоставени в посочения срок, производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване се прекратява.

(18) На притежателя на „Синя карта на ЕС" се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение" се отбелязва „Синя карта на ЕС". При смяна на работодател и след представяне на становище от Агенцията по заетостта се спазват условията, предвидени в ал. 5-11, 16 и 17.

(19) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС" не може да бъде по-дълга от три месеца.

(20) Работодателят уведомява дирекция „Миграция" за настъпило прекратяване на трудовото правоотношение с чужденеца в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта.

(21) Разрешение по ал. 1 не се издава на чужденци, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24м, както и на членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Европейския съюз и са получили право на пребиваване по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.

(22) За взетото решение работодателят и чужденецът се уведомяват писмено по реда на АПК."

§ 17. В чл. 33л се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „службите за административен контрол на чужденците" се заменят с „дирекция „Миграция" или отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи".

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Чужденецът, притежател на „Синя карта на ЕС", издадена от друга държава - членка на Европейския съюз, подава лично в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага документите по чл. 33к, ал. 5 и заверено копие на „Синята карта на ЕС", издадена от първата държава членка."

3. Създава се ал. 5:

„(5) В административното производството по издаване на разрешение за пребиваване тип „Синя карта на ЕС “ в случаите по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 33к, ал. 4-12, ал. 17, ал. 19, ал. 20 и ал. 22.“

§ 18. Член 33н се изменя така:

„Чл. 33н. (1) През първите две години на висококвалифицирана заетост притежателят на „Синята карта на Европейския съюз” може да упражнява дейности, отговарящи на условията, при които му е издадена „Синята карта на Европейския съюз”, само на територията на Република България.

(2) За срока по ал. 1 притежателят на „Синя карта на Европейския съюз” може да смени работодателя си само ако е изпълнил условията на чл. 33к.

(3) Когато остане без работа, притежателят на „Синя карта на Европейския съюз” има право в рамките на три месеца да търси и да започне работа, като следва да се регистрира в Агенцията по заетостта в срок от 7 работни дни и може да ползва посреднически услуги за заетост съгласно Закона за насърчаване на заетостта.

(4) Периодът на безработица не е основание директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него лице да отнеме „Синя карта на Европейския съюз” или да издаде отказ за продължаване срока на пребиваване на притежателя й, когато периодът на безработица не превишава три последователни месеца или когато не възникне повече от веднъж в периода на валидност на „Синя карта на Европейския съюз”.

(5) Правото по ал. 3 може да бъде ползвано еднократно в рамките на срока на валидност на „Синята карта на Европейския съюз”.

(6) Когато притежателят на „Синя карта на Европейския съюз” е ползвал правата си по ал. 3 и не е започнал работа, както и когато не е спазена разпоредбата на ал. 5, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощеното от него лице предприема действия за отнемане или за неподновяване на „Синята карта на Европейския съюз”.”

§ 19. Член 33о се изменя така:

„Чл. 33о. (1) Членовете на семейството на притежател на „Синя карта на ЕС” могат да получат разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на „Синя

карта на ЕС", доколкото срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ позволява това. За издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството следва да бъдат изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 2.

(2) Когато семейството на притежателя на „Синя карта на ЕС" не се е събрало в първата държава членка, се прилага процедурата по събиране на семейство, определена в правилника за прилагане на закона.

(3) За разрешаване право на пребиваване на членове на семейството на притежателя на „Синя карта на ЕС" чужденецът, притежаващ виза по чл. 15, ал. 1, подава лично в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни, визата по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. удостоверение за брак или удостоверение за раждане;

3. медицински документи за наличието на сериозни здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4;

4. доказателства за осигурено жилище;

5. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

6. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия, за страната за срока на пребиваване.

(4) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 дирекция „Миграция" или отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне на право на пребиваване.

(5) Заявлението по ал. 3 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(6) За взетото решение чужденецът се уведомява по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Когато притежателят на „Синя карта на ЕС", издадена в друга държава членка, се премести в Република България съгласно чл. 33л, ал. 1 и когато семейството му вече се е събрало в тази държава членка, на членовете на неговото семейство се разрешава да го придружат или да се присъединят към него. Когато срокът на валидност на притежаваното от тях разрешение за пребиваване изтече, докато се вземе решение по заявлението им се издава разрешение за временно пребиваване.

(8) За получаване право на пребиваване като член на семейството на притежател на „Синя карта на ЕС" съгласно ал. 7, лицето подава в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства, че са пребивавали в качеството си на членове на семейството на притежател на „Синя карта на ЕС" в първата държава - членка на ЕС;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване;

5. доказателство за осигурено жилище.

(9) Заявлението за получаване право на пребиваване на членовете на семейството се подава не по-късно от един месец след влизането на територията на Република България.

(10) Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация срокът може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи или информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи или информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(11) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(12) Членовете на семейството на притежател на „Синя карта на ЕС" могат да получат самостоятелно разрешение за продължително пребиваване, като за целта се подава заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната;

4. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е здравно осигурено по ЗЗО;

5. документи, удостоверяващи прекратяването на брака, и удостоверение за раждане;

6. удостоверение от училище от системата на професионалното образование и обучение или от висше училище на територията на Република България."

§ 20. Член 33п се изменя така:

Чл. 33п. (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава за срок от една година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. Когато срокът на трудовия договор е по-кратък от една година, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Срокът на валидност на разрешението за пребиваване може да бъде удължен до максимум три години за ръководители и специалисти и една година за служители - стажанти.

(3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни при прилагане на единна процедура за кандидатстване, като в полето „тип разрешение" се отбелязва „вътрешнокорпоративен трансфер".

(4) Заявление за издаване на разрешението по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или оправомощено от него лице или лично от чужденеца, когато вече му е издавано разрешение за пребиваване в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването.

(5) Дирекция „Миграция", отдел/сектор/група „Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

(6) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни; срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на вътрешнокорпоративния трансфер; същият следва да е издаден през последните 10 години;

2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за право на пребиваване;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. обосновка на искането, в която работодателят посочва фактите и обстоятелствата, налагащи временното преместване на чужденеца за целите на вътрешнокорпоративния трансфер;

5. документ за завършено висше образование, легализиран и придружен от заверен превод - за длъжността служител-стажант;

6. справка-декларация за работещите във фирмата чужденци, наети по трудов договор, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване;

7. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление;

8. документ, доказващ, че приемащото предприятие и предприятието, установено в третата държава, принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен от нотариус или от дирекция „Консулски отношения" превод на български език;

9. документ, съдържащ данни за продължителността на трансфера, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен от нотариус или от дирекция „Консулски отношения" превод на български език;

10. документи, легализирани съгласно българското законодателство, удостоверяващи, че чужденецът:

а) е работил в същото предприятие/група предприятия не по-малко от 12 месеца без прекъсване непосредствено преди датата на подаване на заявлението - за ръководителите и специалистите, и не по-малко от 6 месеца без прекъсване - за служителите-стажанти;

б) притежава необходимите професионален опит и квалификация - за длъжността ръководител и специалист;

в) е преместен при вътрешнокорпоративен трансфер;

г) ще продължи да работи в предприятието, установено в третата държава, след срока на трансфера;

11. копие от споразумението за обучение, свързано с подготовката на бъдещата позиция на стажанта в рамките на предприятието или групата от предприятия, придружено от описание на програмата за обучение - за служителите-стажанти; в програмата за обучение изрично се посочва, че целта на заетостта на работника - гражданин на трета държава, е професионално развитие или обучение в областта на стопанските техники или методи, както и продължителността на програмата и условията, при които служителят-стажант ще бъде ръководен по време на програмата;

12. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато чужденецът не е осигурен по ЗЗО и е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България.

(7) Подадените заявления в отдел/сектор/група „Миграция“ при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се изпращат незабавно по електронен път на дирекция „Миграция“ и на териториалните дирекции „Национална сигурност“, след което в тридневен срок се изпращат и в оригинал, придружени от документ за проверка на адреса, ако са налице съмнения, че чужденецът няма да живее на посочения адрес.

(8) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите по ал. 6 документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване на лице, преместено по вътрешнокорпоративен трансфер.

(9) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията по ал. 6, по които производството не е прекратено, и приложените към тях документи, в тридневен срок от постъпването им в дирекцията, като документите по ал. 6, т. 5, 8, 9 и 10 се изпращат в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване. Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път заявлението с всички документи на Държавна агенция „Национална сигурност“, която в 14-дневен срок изразява писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15 - в срок до 10 дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1.

(10) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда за целите на вътрешнокорпоративния трансфер в срок до 14 дни от получаване на заявлението в Агенция по заетостта.

(11) При констатирани пропуски и нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя Агенцията по заетостта в срок до 7 дни уведомява по електронен път дирекция „Миграция“. Срокът по ал. 10 спира да тече до получаване на изискваните документи.

(12) Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за обстоятелствата по ал. 11 и определя 7-дневен срок за отстраняването им. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешението за продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, и уведомява Агенцията по заетостта.

(13) Когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодател, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на работодателя съобщение за наличието на основание за разрешаване на продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер. Работодателят изпраща съобщението на чужденеца, след което той предприема действия по издаване на виза по чл. 15, ал. 1 в срок до 20 дни от уведомлението от страна на дирекция „Миграция“. Дирекция „Миграция“ препраща служебно съобщението и до дирекция „Консулски отношения“ при Министерството на външните работи.

(14) В срок до 20 дни от уведомяването по ал. 14 чужденецът следва да предприеме действия по подаване на заявление за издаване на виза по чл. 15, ал. 1. Дирекция „Консулски отношения“ при МВнР уведомява дирекция „Миграция“ в случаите на издаден отказ за визата по чл. 15, ал. 1.

(15) Когато заявлението е подадено от работодателя или оправомощено от него лице, чужденецът, влязъл на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1, в 7-дневен срок след влизането си прилага към заявлението по ал. 4 в дирекция „Миграция” или отдел/сектор/група „Миграция” при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи копие от паспорта си, съдържащо страницата с положената виза, и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО. Подадените документи в отдел/сектор/група „Миграция” при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се изпращат незабавно по електронен път в дирекция „Миграция“.

(16) Директорът на дирекция „Миграция” или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер в срок до 3 дни от представянето на документа за медицинска застраховка и виза за дългосрочно пребиваване, когато заявлението е подадено от работодателя или упълномощено от него лице. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, производството по издаване на разрешението за продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се прекратява.

(17) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаване на разрешение за продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер в срок до 60 дни от подаване на заявлението, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България.

(18) При правна и фактическа сложност срокът за разглеждане на заявлението може да бъде удължен с още един месец, за което писмено се уведомява работодателят или чужденецът. При необходимост се изисква да се представят документи и информация в 14-дневен срок от получаване на писмото. Когато допълнителните документи и информация не бъдат предоставени в посочения срок, производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване се прекратява.

(19) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, не може да бъде по-дълга от три месеца.

(20) Работодателят уведомява дирекция „Миграция“ за всяка промяна, която засяга критериите за приемане, настъпила в хода на процедурата за кандидатстване, и за настъпило прекратяване на трансфера с чужденеца в тридневен срок от датата на промяната или прекратяването на заетостта.

(21) Разрешение по ал. 1 не се издава на чужденци, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 1, чл. 24б, 24в или 24м, както и на членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Европейския съюз и са получили право на пребиваване по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.

(22) За взетото решение заявителят се уведомява по реда на АПК.”

§ 21. Член 33р се изменя така:

„Чл. 33р (1) Членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, могат да получат разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на пребиваване на титуляря, ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2 и по реда на чл. 33у.

(2) За разрешаване на право на продължително пребиваване на членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, членът на семейството лично подава в дирекция „Миграция” или отдел/сектор/група „Миграция” при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни, виза по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. удостоверение за брак или удостоверение за раждане;

3. доказателство за осигурено жилище;

4. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО;

5. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване.

(3) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 дирекция „Миграция" или отдел/сектор/група „Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне на право на пребиваване.

(4) На членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се издава разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на разрешението за вътрешнокорпоративния трансфер, доколкото срокът на валидност на националните паспорти или заместващите ги документи позволява това.

(5) Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичането на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. То се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

(6) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на Административнопроцесуалния кодекс."

§ 22. Член 33с се изменя така:

„Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни.

(2) В случаите по ал. 1 приемащото предприятие в първата държава членка веднага след приемането на лицето уведомява компетентните органи на първата държава членка и на Република България за планираното преместване по вътрешнокорпоративен трансфер в предприятие на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка.

(3) В случаите по ал. 1 компетентните органи на първата държава - членка на ЕС, уведомяват Република България за планирания престой, неговата продължителност и начална и крайна дата и представят следните документи:

1. валидно разрешение за пребиваване;

2. редовен паспорт или заместващ го документ;

3. доказателства за осигурено жилище;

4. задължителна медицинска застраховка;

5. трудов договор;

6. документ, доказващ че приемащото предприятие и предприятието, установено в третата държава, принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен от нотариус или от дирекция „Консулски отношения“ при МВнР превод на български език;

7. документ, легализиран съгласно българското законодателство, удостоверяващ, че чужденецът притежава необходимите професионален опит и квалификация за заемане на съответната длъжност;

8. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд.

(4) Планираният престой по ал. 1 може да се осъществи след изтичане на срока за възражение от страна на дирекция „Миграция” пред първата държава членка, който не може да бъде по-дълъг от 20 дни от получаване на комплектуваното заявление.

(5) Възражението по ал. 4 може да бъде повдигнато, когато не са спазени условията по ал. 3, т. 5, 6, 7 или 8, представените документи са били придобити чрез измама или са преправени, както и когато е достигната

максималната продължителност на вътрешнокорпоративен трансфер по чл. 33п, ал. 2 или по ал. 1 от настоящия член.

(6) В случай на повдигнато възражение по ал. 4 дирекция „Миграция“ уведомява компетентните органи на първата държава членка и приемащото предприятие в първата държава членка. В случай че мобилността не е започнала, лицето няма право да работи в Република България като част от вътрешнокорпоративен трансфер. Когато мобилността е започнала, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него лице издава заповед на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, незабавно да прекрати всякаква трудова заетост и да напусне територията на Република България, в случай че:

а) не е била уведомена за планирания престой по ал. 2;

б) е повдигнала възражение срещу мобилността в съответствие с ал. 6;

в) е отказала дългосрочна мобилност по чл. 33т, ал. 1;

г) издаденото разрешение на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, или разрешението за дългосрочна мобилност се използва за цели, различни от тези, за които е издадено;

д) са отпаднали основанията, въз основата на които е била разрешена мобилността;

е) изтече срокът на издаденото от първата държава членка разрешение за пребиваване или първата държава членка го е отнела по време на мобилността в Република България.

(7) В случаите на издадена заповед по ал. 6 дирекция „Миграция“ изпраща искане до първата държава членка за приемане на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, и когато е приложимо - на членовете на неговото семейство.“

§ 23. Член 33т се изменя така:

„Чл. 33т. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

(2) На притежателя на разрешението по ал. 1 се издава разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „забележка" се отбелязва „mobile ICT - мобилност при ВКТ".

(3) Дирекция „Миграция" информира компетентните органи на първата държава членка, когато издава разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер.

(4) Първата държава членка информира Министерството на вътрешните работи на Република България, когато отнеме разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.

(5) Приемащото предприятие информира дирекция „Миграция" за евентуални промени, засягащи условията, въз основа на които е била разрешена мобилността, когато Република България е втората държава членка.

(6) Притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, подава лично в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага документите по чл. 33п, ал. 6, с изключение на изискването за виза по чл. 15, ал. 1, както и копие на разрешението за пребиваване, издадено от първата държава за целите на вътрешнокорпоративния трансфер.

(7) В административното производството за получаване право на пребиваване в случаите по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 33п, ал. 4-22.

(8) До вземането на решение по подадено заявление лицето по ал. 1 има право да работи на територията на Република България, при условие че не са изтекли сроковете по чл. 33с, ал. 1 и на валидността на издаденото от първата държава членка разрешение, както и когато заявлението е комплектувано в цялост.

(9) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, с разрешен престой, по-кратък от 90 дни, може да подаде заявление за престой за повече от 90 дни на територията на Република България най-малко 20 дни преди края на първоначално разрешения престой.

Заявление за дългосрочна мобилност не може да бъде подадено по същото време като уведомление за краткосрочна мобилност."

§ 24. Създава се чл. 33у:

„Чл. 33у. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 5, 13 и 22, чл. 24е, ал. 1, чл. 33г, ал. 4, чл. 33к, ал. 3 и чл. 33р, ал. 1 с цел събиране на семейството чужденецът с разрешено пребиваване не по-малко от една година на територията на Република България подава в дирекция „Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърдено в правилника за прилагане на закона, към което прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ на члена на семейството със срок на валидност не по-малко от 6 месеца считано от датата на подаване на заявлението със страниците на снимката и личните данни;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка за членовете на семейството, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;

4. свидетелство за съдимост на члена на семейството, издадено към датата на подаване на документите от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението;

5. удостоверение за брак или удостоверение за раждане;

6. документи относно обстоятелствата за издръжка на членовете на семейството и необходимостта от полагане на лични грижи поради здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4.

(2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 дирекция „Миграция" и отдел/сектор/група „Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване.

(3) Заявлението по ал. 1 се разглежда и решава в срок до един месец след съгласуване с ДАНС и ДКО - МВнР, които предоставят становищата си в срок до 15 дни.

(4) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция „Миграция", директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват писмено заявителя по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) За взетото решение за събиране на семейството директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват дирекция „Миграция" – МВР, и ДКО - МВнР, като представят мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството.

(6) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция „Миграция" уведомява ДКО - МВнР, като представя мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството.

(7) Дирекция „Консулски отношения" на Министерството на външните работи уведомява задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното местоживеене на члена на семейството или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното местоживеене на члена на семейството, в срок до 5 дни след получаването на уведомлението по ал. 5 и 6.

(8) Положителното решение по заявлението за събиране на семейството е основание на чужденеца - член на семейството, да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ по облекчена процедура. Чужденецът подава заявление за виза пред задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното му местоживеене или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното му местоживеене, в срок до 6 месеца от уведомяването му.

(9) Събирането на семейство на чужденци по чл. 33р, ал. 1 не е обвързано с необходимостта титулярят да е пребивавал определен минимален срок.

(10) В случаите, когато компетентната служба за административен контрол на чужденците откаже да признае документ по гражданско състояние, който е представен пред нея, заинтересованото лице може да предяви установителен иск пред Софийския градски съд."

§ 25. В чл. 44 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 се създават изречения трето и четвърто:

„В заповедта за налагане на принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3 се посочва държавата, в която мярката ще бъде изпълнена. При настъпване на основателни причини данните относно държавата могат да бъдат променяни от органа, който е издал заповедта."

2. В ал. 4, т. 3 след думата „експулсиране" се поставя запетая и се добавя „с изключение на случаите, когато са издадени на основание сериозна заплаха за обществения ред".

§ 26. В чл. 44а се създават ал. 5 и 6:

„(5) Чужденец, на когото е наложена принудителна административна мярка връщане, не се връща в държава, в която животът и свободата му са застрашени и той е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унизително отношение.

(6) Когато обстоятелствата по ал. 5 са установени с влязъл в сила съдебен акт, на чужденеца се издава и връчва заповед от органа, издал заповедта за връщане, в която изрично се посочва забраната за връщане и държавата, в която чужденецът не следва да бъде връщан. Заповедта не подлежи на обжалване. В тези случаи връщането може да бъде изпълнено в друга държава, която се вписва в заповедта за връщане."

§ 27. В чл. 46 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 думите „по ал. 2" се заменят с „по ал. 2, т. 1 и 2".

2. Създава се ал. 5:

„(5) Жалбата срещу заповед по ал. 2, т. 3 не спира изпълнението на заповедта, освен когато заповедта за експулсиране е издадена на основание сериозна заплаха за обществения ред."

§ 28. В чл. 46а ал. 2 се изменя така:

„(2) Съдът разглежда жалбата в открито заседание, насрочено не по-късно от 3 дни след постъпване на жалбата, и се произнася с решение в срок до 7 дни от образуването на делото. Явяването на лицето не е задължително. Решението на първоинстанционния съд може да се обжалва пред Върховния административен съд, който се произнася в срок до 14 дни от постъпването на жалбата."

§ 29. Създава се чл. 48а:

„Чл. 48а. (1) Наказва се с глоба от 1000 лв. работодател - физическо лице, което:

1. не уведоми дирекция „Миграция" за прекратено трудово правоотношение на чужденец съгласно чл. 24и, ал. 20, чл. 24к, ал. 19 и чл. 33к, ал. 22;

2. наеме чужденец, който притежава виза, но няма издадено разрешение за пребиваване;

3. не уведоми дирекция „Миграция" за нает чужденец, който не се явява за изпълнение на трудовите си задължения и не е известно къде пребивава;

4. наеме чужденец за краткосрочна трудова заетост, без да е изпълнил условията, посочени в чл. 24л от настоящия закон.

(2) На работодател - юридическо лице, което не изпълни задълженията си по ал. 1, се налага имуществена санкция в размер на 3000 лв.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер на 9000 лв.

§ 30. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1е след думата „работодател" се добавя „или от чужденец".

2. Точка 5 се изменя така:

„5 „Служби за административен контрол на чужденците" са дирекция „Миграция", отдел/сектори/групи „Миграция" при Столична дирекция на

вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи."

§ 31. В Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (обн., ДВ, бр. 80 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 36, 93 и 102 от 2009 г., бр. 9 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 97 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14 и 56 от 2018 г., бр. 1 и 34 от 2019 г. и бр. 60 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7 ал. 2 се изменя така:

„(2) Продължителното пребиваване е за срок от пет години или до искания от лицето срок, ненадвишаващ пет години."

2. В чл. 10 след думите „който не е гражданин на Европейския съюз" се поставя запетая и се добавя „упражнил е правото си на свободно движение".

3. Създава се чл. 10а:

„Чл. 10а. Директорите на дирекция „Миграция", Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза или разрешение за пребиваване за гражданите на трети страни на членовете на семейството на гражданин на Европейския съюз, които не са граждани на Европейския съюз."

4. В чл. 12, ал. 4 думата „Картата" се заменя с „Документът".

5. Създава се нов чл.17а:

„Чл. 17а. Директорите на дирекция „Миграция", Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на удостоверение на гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, или член на семейството на български гражданин, който е гражданин на Европейския съюз и е упражнил правото си на свободно движение."

6. Досегашният чл. 17а става чл. 17б.

7. В чл. 19 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думите „карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ се заменят с „документ за пребиваване“;

б) в ал. 2 думите „картата за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ се заменят с „документ за пребиваване“;

в) в ал. 3 думите „Картата за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ се заменят с „Документът за пребиваване“;

г) в ал. 4 думите „Картата за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ се заменят с „Документът за пребиваване“;

д) в ал. 5 думите „Картата за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ се заменят с „Документът за пребиваване“.

§ 32. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9, 23, 32 и 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г., бр. 1, 12, 17, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г и бр. 60 от 2020 г.), в чл. 59 се правят следните изменения:

1. В ал. 2, т. 7а думите „една година“ се заменят с „до три години”.

2. В ал. 4, т. 1 думите „до 5 години“ се заменят с „от 5 години или до искания от лицето срок, ненадвишаващ 5 години”.

§ 33. В Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (обн., ДВ, бр. 33 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 24 от 2018 г. и бр. 34 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5 ал. 2 се изменя така:

„(2) Нов достъп до пазара на труда за един и същ работник - гражданин на трета държава, който не е регистриран в Агенцията по заетостта като търсещо работа лице по този закон, се разрешава, когато има прекъсване на заетостта за период, не по-кратък от:

1. три месеца за сезонни работници - след достигането на максимално допустимия срок от 9 месеца в рамките на всеки период от дванадесет месеца;

2. шест месеца - след изтичането на срока на вътрешнокорпоративния трансфер по чл. 32, ал. 2;

3. шест месеца - от датата на отнемането на предишното разрешение за извършване на дейност на свободна практика по чл. 44, ал. 1."

2. Член 7 се изменя така:

„Чл. 7. (1) Достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство, когато:

1. общият брой на гражданите на трети държави с разрешено продължително пребиваване, работещи за местния работодател, в предходните 12 месеца не надвишава 20 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение, а за малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия - 35 на сто;

2. предлаганите условия на труд и заплащане не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд;

3. гражданинът на трета държава притежава специализирани знания, умения и професионален опит, необходими за съответната длъжност.

(2) Работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България - само за конкретното юридическо или физическо лице, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа.

(3) Условията и редът за упражняване на регулирана професия в Република България от граждани на трети държави по трудово правоотношение или като самостоятелно заети лица се определят съгласно Закона за признаване на професионални квалификации.

(4) Агенцията по заетостта осигурява информация относно всички документи, необходими за регистрация на заетостта и за предоставяне на достъп до пазара на труда по чл. 40 и 44, включително за правата и задълженията за работника - гражданин на трета държава, както и информация за документите, касаещи заетостта по чл. 24и, 24к, 33к и 33п от Закона за чужденците в Република България.

(5) Условията и редът за предоставяне и подновяване на достъпа до пазара на труда по ал. 1 се определят със Закона за чужденците в Република България."

3. В чл. 8, ал. 3 думите „без разрешение по чл. 7, ал. 3" се заличават.

4. В чл. 9, в ал. 1:

а) в основния текст думите „по чл. 7, ал. 3" се заменят със „за достъп до пазара на труда";

б) създава се т. 13:

„13. осъществяващи доброволческа дейност по чл. 40, ал. 2 от Закона за младежта."

5. В чл. 11:

а) в ал. 1:

аа) в основния текст думите „решението по чл. 7, ал. 3" се заменят с „достъп до пазара на труда";

бб) в т. 1 думите „и 7" се заличават;

вв) точка 2 се изменя така:

„2. не са изпълнени изискванията, установени с други нормативни актове за упражняване на съответната професия от чужденец в страната;"

гг) точка 5 се отменя;

дд) точка 12 се изменя така:

„12. заявената продължителност надвишава максимално допустимата обща продължителност, определена със закон;"

б) в ал. 2 думите „5-13" се заменят с „6-13";

в) в ал. 3 след думите „Агенцията по заетостта" се поставя запетая, добавя се „съответно директорът на дирекция „Бюро по труда" по месторабота" и се поставя запетая;

г) в ал. 4 думите „ал. 1, 2 и 3" се заменят с „ал. 3, както и по чл. 42 и 47" и се поставя запетая.

6. В чл. 12:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 думите „решението по чл. 7, ал. 3" се заменят с „достъп до пазара на труда";

бб) в т. 2 думите „решението по чл. 7, ал. 3" се заличават;

вв) точка 3 се отменя;

б) алинея 2 се отменя.

7. В чл. 14 ал. 3 се отменя.

8. Член 15 се изменя така:

„Чл. 15. (1) Достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията на заетостта.

(2) В случаите по ал. 1 условието по чл. 7, ал. 1, т. 1 не се прилага за работа на:

1. чужденци, чиято заетост на територията на страната произтича от изпълнението на международни договори, по които Република България е страна;

2. гост-преподаватели, лектори и учители в български висши и средни училища с решение съответно на академичните съвети на висшите училища и на регионалните инспекторати на Министерството на образованието и науката;

3. артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права с доказана професионална компетентност - след потвърден от Министерството на културата интерес от наемането им;

4. спортисти и треньори в спортни клубове при потвърден от българските национални спортни федерации и съюзи интерес от наемането им поради техните особени лични качества и висока степен на професионални знания и умения."

9. Член 17 се изменя така:

„Чл. 17. (1) Достъп до пазара на труда със „Синя карта на ЕС" се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията на заетостта, без да се прилага условието на чл. 7, ал. 1, т. 1.

(2) В случаите по ал. 1 е необходимо:

1. работникът - гражданин на трета държава, да притежава необходимата за съответната работа компетентност - придобито виеше образование, което се удостоверява с диплома, удостоверение или друг документ, издаден от компетентен орган, след обучение с продължителност, не по-малка от три години, проведено от образователна институция, призната като висше училище от съответната държава;

2. брутната работна заплата, посочена в трудовия договор на работника - гражданин на трета държава, да бъде най-малко 1,5 пъти по-висока от средната работна заплата в Република България съгласно наличните данни за последните 12 месеца преди сключването на трудовия договор;

3. срокът на трудовия договор да е не по-кратък от 12 месеца."

10. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. Членовете на семейството на притежател на „Синя карта на Европейския съюз" имат право да работят по трудово правоотношение и да извършват дейност на свободна практика на територията на Република България за срока на пребиваването на притежателя й с разрешение на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда по реда на този закон."

11. В чл. 20 ал. 2 се изменя така:

„(2) За срока по ал. 1 притежателят на „Синя карта на Европейския съюз" може да смени работодателя си при условия и по ред, определени със Закона за чужденците в Република България."

12. Член 21 се отменя.

13. Член 22 се отменя.

14. Член 24 се изменя така:

„Чл. 24. (1) Достъп до пазара на труда с разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник, за заетост със срок от 90 дни до 9 месеца в рамките на всеки период от 12 месеца се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията на заетостта, без да се прилага условието на чл. 7, ал. 1, т. 1.

(2) Сезонна работа до 90 дни без прекъсване в рамките на всеки период от 12 месеца се регистрира от Агенцията по заетостта въз основа на подадена от работодателя декларация и при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона."

15. В чл. 25 ал. 4 се изменя така:

„(4) Достъп до пазара на труда по чл. 24 се предоставя само за дейности, включени в списъка по ал. 1, без да се прилага чл. 7, ал. 1, т. 1."

16. Член 26 се отменя.

17. Член 28 се изменя така:

„Чл. 28. (1) На сезонния работник се предоставя от работодателя или се осигурява с негово съдействие подходящо и отговарящо на всички изисквания за безопасност и здраве жилище до изтичане на трудовия договор.

(2) При сключен договор за наем наемната цена на жилището по ал. 1 трябва да е съобразена с получаваното от сезонния работник възнаграждение и с качеството на жилището и не се приспада автоматично от възнаграждението на сезонния работник.

(3) При проверка на обстоятелствата по ал. 1 Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ има право на достъп до жилището на сезонния работник с негово съгласие.“

18. В чл. 29:

а) в ал. 1 думите „календарната година” се заменят с „всеки период от 12 месеца” и след думите „първоначалното разрешение за сезонен работник” се поставя точка и текстът докрая се заличава;

б) в ал. 2 думите „чл. 24к, ал. 7” се заменят с „чл. 24к, ал. 4”.

19. Член 29а се отменя.

20. Член 31 се изменя така:

„Чл. 31. (1) Достъп до пазара на труда с разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията на заетостта, без да се прилага условието по чл. 7, ал. 1, т. 1.

(2) Разрешението по ал. 1 дава право на работник - гражданин на трета държава, да извършва трудова дейност на територията на Република България само за конкретно приемащо предприятие или група предприятия и само за длъжностите - ръководител, специалист или служител-стажант.”

21. Член 33 се изменя така:

„Чл. 33. Членовете на семейството на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, имат право да работят по трудово правоотношение и да извършват дейност на свободна практика на територията на Република България за срока на пребиваването на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер с разрешение на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда по реда на този закон.“

22. Член 37 се изменя така:

„Чл. 37. Членовете на семейството на гражданин на трета държава - научен работник, имат право да работят по трудово правоотношение и да извършват дейност на свободна практика на територията на Република България за срока на пребиваването на научния работник с разрешение на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда по реда на този закон.“

23. В чл. 49, ал. 4 думите „до 9 месеца” се заменят с „до 6 месеца”.

24. Създава се чл. 50а:

„Чл. 50а. От правата по чл. 49, ал. 2, т. 1-9 се ползват и чужденците по чл. 9, ал. 1, т. 12 - за периода на разрешено пребиваване на територията на Република България.”

25. В чл. 53:

а) в ал. 2 думите „т. 4-10” се заменят с „т. 4, 6-10”;

б) създава се ал. 3:

„(3) Гражданите на трети държави по ал. 1 са равнопоставени на българските граждани по отношение на правата по чл. 49, ал. 2, т. 5, като не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца.”

26. В чл. 65, ал. 2 думата „решението” се заменя с „разрешения достъп до пазара на труда”.

27. В § 2 от Допълнителните разпоредби т. 1-4 се изменят така:

„1. Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството (ОВ, L 251/44 от 3 октомври 2003 г.).

2. Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ, L 16/44 от 23 януари 2004 г.).

3. Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ, L 158/77 от 30 април 2004 г.).

4. Директива 2004/81/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи (ОВ, L 261/19 от 6 август 2004 г.).”

§ 34. В Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г., бр. 26, 89 и 109 от 2008 г., бр. 10, 32, 41 и 74 от 2009 г., бр. 49, 59, 85 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 7 от 2012 г., бр. 15, 68 и 70 от 2013 г., бр. 54 и 61 от 2014 г., бр. 54, 79, 101 и 102 от 2015 г., бр. 33, 59 и 88 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 24 и 91 от 2018 г., бр. 17, 24 и 101 от 2019 г. и бр. 21 от 2020 г.), в чл. 15 т. 6, 8, 9 и 10 се отменят.

§ 35. В § 65 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 9 от 2011 г.; изм., бр. 56 от 2018 г.) думите „т. 1, буква „д" (относно чл. 10, ал. 1, т. 19)" се заличават.

§ 36. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник" с изключение на:

1. Параграф 2, който се прилага след влизането в сила на решение на Съвета относно привеждането в действие на оставащите разпоредби от достиженията на правото от Шенген, свързани с Шенгенската информационна система, в Република България и в Румъния.

2. Параграфи 9-13, 16-24, 32 и 34, които влизат в сила три месеца след обнародването на закона в „Държавен вестник".

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на ..... 2020 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България

1. Причини, които налагат приемането на законопроекта:

Необходимо е прецизиране на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) по отношение пълното въвеждане изискванията на Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка, която има за цел установяването на единна процедура за кандидатстване, водеща до комбиниран акт, включващ разрешение за пребиваване и разрешение за работа в единен административен акт, във връзка с отправено запитване от Европейската комисия по Информационна фаза на EU Pilot (2018) 9380 относно правилното транспониране на Директивата.

Тъй като Директива 2011/98/ЕС представлява рамкова директива и модел за установяване на правила и процедури за пребиваване, залегнал впоследствие в по-нови правни инструменти на Европейския съюз в областта на легалната миграция, следва да се прецизират и други разпоредби на ЗЧРБ, които транспонират Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост и Директива 2014/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници.

Необходимо е също така прецизиране и на разпоредбите от ЗЧРБ, свързани с въведената в българското законодателство Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер отново по отношение на регламентиране на единна процедура по пребиваване и работа.

Уредбата, регламентираща условията и реда, при които студентите - граждани на трети държави, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка, имат право на мобилност и могат да влизат и да пребивават на територията на Република България с цел провеждане на част от следването си във висше училище в Република България, също следва да се прецизира, като се предвиди правото на влизане и пребиваване на територията на Република България да може да се упражни единствено въз основа на уведомяване от втората държава членка и да не се подчинява на разрешителен режим. Със законопроекта се предвижда студентите - граждани на трети държави, които завършват образованието си в Република България, да могат да продължат да работят в страната, без да е необходимо да напускат нейната територия с цел издаване на виза за дългосрочно пребиваване.

Изискванията, на които следва да отговаря чужденец с разрешено пребиваване не по-малко от една година на територията на Република България, за да може да се събере със семейството си, към настоящия момент са уредени единствено в Правилника за прилагане на ЗЧРБ. Във връзка с това е необходимо изменение, предвиждащо процедурата по събиране на семейство да бъде уредена в ЗЧРБ.

Липсва ефективно средство за защита при твърдения, че експулсирането на дадено лице в определена приемаща държава би застрашило неговия живот или би го изложило на опасност от изтезание или нечовешко или унизително отношение, липсва автоматичен суспензивен ефект върху изпълнението на заповедта за експулсиране до приключване на съдебното производство по жалба по чл. 44а от ЗЧРБ, както и липсва задължение за експулсиращия орган за упоменаване на приемащата лицето държава в обвързващ правен акт, а също и липсва разграничение между заповедите за експулсиране на основание национална сигурност и заповедите за експулсиране, основаващи се на нарушение на обществения ред в съответствие с Разяснителния доклад към Протокол № 7 и практиката на Европейския съд по правата на човека, което налага необходимостта от прецизиране на отделни разпоредби на глава пета „Мерки за административна принуда“ от ЗЧРБ съобразено с принципа на пропорционалност.

Във връзка с приетия Регламент (ЕС) 2019/1155 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 810/2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (ОВ, L 188/25 от 12 юли 2019 г.) следва да бъдат предприети действия за синхронизиране на националното законодателство с новите изменения на Визовия кодекс и изпълнение на Шенгенските изисквания.

2. Цели, които се поставят с приемането на законопроекта:

С проекта на ЗИДЗЧРБ се цели изменение и допълнение на ЗЧРБ, което да доведе до отстраняване на констатирания от ЕК проблем по прилагане на Директива 2011/98/ЕС чрез прецизиране на чл. 24и от ЗЧРБ.

Цели се също така прецизиране на процедурите по издаване на разрешения за пребиваване на чужденци, кандидатстващи за сезонна работа на територията на Република България - чл. 24к от ЗЧРБ, прецизиране на процедурата по пребиваване на граждани на трети страни за целите на висококвалифицираната трудова заетост - чл. 33к от ЗЧРБ, прецизиране на процедурата по пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративния трансфер - чл. 33п от ЗЧРБ, както и уредба на процедурата по събиране на семейство на чужденец с разрешено пребиваване на територията на Република България на законово ниво. Цели се намаляване на административната тежест за тези категории чужденци по отношение на получаване на съответното разрешение за пребиваване в Република България.

Друга цел на предложеното изменение е създаването на ефективно средство за защита при експулсиране на чужденец в трета сигурна държава.

Също така се цели подобряване и улесняване на условията за пътуване на добросъвестни и редовно пътуващи лица, свързани с въвеждането на новите изменения на Визовия кодекс - чл. 9ж и чл. 14 от ЗЧРБ, като същевременно ще се увеличат наличните инструменти за реагиране на предизвикателствата на незаконната миграция.

Цели се да бъдат прецизирани и други разпоредби на ЗЧРБ, както и да бъдат уредени на законово ниво процедури, които до момента са уредени в правилника за прилагане на закона.

3. Финансови и други средства, необходими за прилагането на новата уредба:

Приемането на проекта на ЗИДЗЧРБ и промените в другите закони не води до необходимост от осигуряване на допълнителни финансови средства.

4. Очаквани резултати от прилагането:

С приемането на законопроекта ще се извършат необходимите нормативни промени, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Ще бъде прецизирана уредбата и ще се намали административната тежест спрямо висококвалифицираните работници, сезонните работници-чужденци, пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер, чужденците, преместени в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер, по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България.

Ще се въведе хармонизиран подход за издаване на многократни визи за редовни добросъвестни чужденци с положителна история на издадените визи за период, който постепенно се увеличава от 1 на 5 години, и по този начин ще се въведат измененията на чл. 24 от Визовия кодекс.

5. Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз:

Със законопроекта се предвижда въвеждане на европейско законодателство, поради което са изготвени таблици за съответствие с европейското право.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Становище на администрацията на Министерския съвет

Съгласуването се извършва на основание чл. 21, ал. 5 от Закона за нормативните актове

Проект на акт:	Вид оценка:	Частична
Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България	Становище по ред:	Единствено съгласуване
	Дата:	18.12.2019
	В отговор на №:	812100-18732/11.12.2019 г.
	Институция:	Министерство на вътрешните работи

Диспозитив:	Съгласува без препоръки	
Основание:	Чл. 30б, ал.3, т. 1	от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация

* Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

** При съгласуването по чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация се съпоставят кръга от въпроси проблеми и решения, разгледани в оценката на въздействието и кръга от въпроси, засегнати обхвата на нормативната намеса в проекта на акт.

**** На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с оценката на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на вътрешните работи	**Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (Обн. ДВ. бр. 153 от 1998 г., изм. и доп. ДВ. бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр.73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр.14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г., бр. 17 и 28 от 2020 г.)**
За включване в законодателната/ оперативната програма на Министерския съвет за периода: юли - декември 2019 г.	**Дата: декември 2019 г.**
Контакт за въпроси: Биляна Стойкова - главен юрисконсулт в отдел „Нормотворческа дейност и право на Европейския съюз“ на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - МВР BAStoykova@mvr.bg	**Телефон:** 02-982-26-82

1. Дефиниране на проблема:

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

Необходимост от прецизиране на българското законодателство и по-специално Законът за чужденците в Република България (ЗЧРБ) по отношение на Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка, която има за цел **установяването на единна процедура за кандидатстване, водеща до комбиниран акт, включващ разрешение за пребиваване и разрешение за работа в единен административен акт**, във връзка с отправено запитване от Европейската комисия по Информационна фаза на EU Pilot (2018) 9380 относно правилното транспониране на Директивата.

Тъй като Директива 2011/98/ЕС представлява рамкова директива и модел за установяване на правила и процедури за пребиваване, залегнал впоследствие в по-нови правни инструменти на Европейския съюз в областта на легалната миграция, следва да се прецизират и други разпоредби на ЗЧРБ, които транспонират Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост и Директива 2014/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници.

Липсата на ефективно средство за защита при твърдения, че експулсирането на дадено лице в определена приемаща държава би застрашило неговия живот или би го изложило на опасност от изтезание или нечовешко или унизително отношение, липсата на автоматичен суспензивен ефект върху изпълнението на заповедта за експулсиране до приключване на съдебното производство по жалба по чл. 44а от ЗЧРБ, както и липсата на задължение за експулсиращия орган за упоменаване на приемащата лицето държава в обвързващ правен акт, а също и липсата на разграничение между заповедите за експулсиране на основание национална сигурност и заповедите за експулсиране, основаващи се на нарушение на обществения в съответствие с Разяснителния доклад към Протокол № 7 и практиката на Европейския съд по правата на човека, налага необходимостта от прецизиране на отделни разпоредби на Глава пета „Мерки за административна принуда“ от ЗЧРБ съобразено с принципа на пропорционалност.

Във връзка с приетия Регламент (ЕС) 2019/1155 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 810/2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността, публикуван на 12 юли 2019 г. в Официален вестник на ЕС (L 188/25) следва да бъдат предприети действия за синхронизиране на националното законодателство с новите изменения на Визовия кодекс и изпълнение на Шенгенските изисквания.

В преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗЧРБ е необходимо да бъде изменен и Законът за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, като се посочат структурите на Министерството на вътрешните работи, които могат да издават или отказват издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза или разрешение за пребиваване за гражданите на трети страни на членовете на семейството на гражданин на Европейския съюз, които не са граждани на Европейския съюз.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Със запитването от Европейската комисия по Информационна фаза на EU Pilot (2018) 9380 е стартирана Информационната фаза на процедура за нарушение и подготвянето на законодателните изменения за отстраняване на несъответствията в действащото национално право, като предвиденото в правните инструменти на Съюза е начин да се избегнат бъдещи постъпки от Комисията с негативен отзвук за България, а именно изпращане на Официално уведомително писмо за нарушение и евентуално налагане на финансова санкция. През м. януари 2019 година България е поела ангажимент пред Европейската комисия за изготвяне на законодателни промени до края на 2019 година, с които Директивата за единното разрешение да бъде правилно транспонирана в българското законодателство.

Съгласно действащото българско законодателство процедурата за издаване на Единното разрешение за пребиваване и работа (ЕРПР) е свързана с подаване на заявление пред две административни структури - Агенция по заетостта към Министерството на труда и социалната политика и дирекция „Миграция“ към Министерството на вътрешните работи. В тази връзка, както е констатирала и Европейската комисия, необходимо е регламентирането на „единна процедура“ по издаването на „единен документ за пребиваване и работа“. Следвайки тази насока, предложения проект на Закон за изменение и допълнение на ЗЧРБ предвижда кандидатстването и получаването на Единното разрешение за пребиваване и работа да се извършва пред една структура и по-конкретно дирекция „Миграция“ - МВР. Детайлно е разписан редът за съгласуване на подадените заявления с компетентните национални структури, ангажирани с разрешаването на пребиваване на чужденци на

територията на Република България, и предоставянето на достъп до пазара на труда на тази категория лица. По този начин, в съответствие с препоръките на Комисията, ще се намали административната тежест за чужденците-кандидати за единно разрешение за пребиваване и работа, както и за техните работодатели.

По аналогичен начин в ЗИД на ЗЧРБ са предвидени и съответните процедури по отношение на предоставяне право на пребиваване и работа на висококвалифицирани чужденци и на чужденци, кандидатстващи за сезонна работа,.

С цел облекчаване на процедурите по набавяне на документи, чужденците следва да представят пълния набор от документи при подаване на заявление за единното разрешение и при положение, че в хода на съгласувателната процедура са дадени положителни становища от компетентните национални органи, а в процедурата по издаване на виза „Д" чужденците няма да е необходимо да представят целия набор от документи, които са изискуеми до момента.

Предвидени са административно наказателни разпоредби при неизпълнение на задължението на работодателя да уведоми дирекция „Миграция" при прекратяване на трудовите правоотношения, както и при наемане на чужденци без документ за пребиваване, а единствено с издадена виза.

1.2. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Последваща оценка на въздействието не е извършвана.

Цели: Приемането на ЗИД ЗЧРБ ще доведе до отстраняване на констатирания от ЕК проблем по прилагане на Директива 2011/98/ЕС, чрез прецизиране на чл.24и от ЗЧРБ.

Цели се също така прецизиране на процедурите по издаване на разрешения за пребиваване на чужденци, кандидатстващи за сезонна работа на територията на Република България – чл.24к от ЗЧРБ и прецизиране на процедурата по пребиваване на граждани на трети страни за целите на висококвалифицираната трудова заетост – чл. 33к от ЗЧРБ, Цели се намаляване на административната тежест за тези категории чужденци, по отношение на получаване на съответното разрешение за пребиваване в Република България.

Друга цел на предложеното изменение е създаването на ефективно средство за защита при експулсиране на чужденец в трета сигурна държава.

Също така се цели подобряване и улесняване на условията за пътуване на добросъвестни и редовно пътуващи лица, свързани с въвеждането на новите изменения на Визовия кодекс – чл. 9ж и чл. 14 от ЗЧРБ, като същевременно ще се увеличат наличните инструменти за реагиране на предизвикателствата на незаконната миграция.

Друга цел на Законопроекта е в преходните и заключителните му разпоредби да се изменени Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, с което да се посочат структурите на Министерството на вътрешните работи, които могат да издават или отказват издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза или разрешение за пребиваване за гражданите на трети страни на членовете на семейството на гражданин на Европейския съюз, които не са граждани на Европейския съюз. *Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?*

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Министерството на вътрешните работи, Агенцията по заетостта и следните групи: чужденци, кандидатстващи за единно разрешение за пребиваване и работа,

висококвалифицираните и сезонните работници – чужденци,
Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:
Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.
Вариантите са следните:
Вариант 0. Без действие
При този вариант няма да се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ и ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Няма да бъде прецизирана уредбата и да се намали административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници - чужденци по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България . Няма да се предвидят правила, уреждащи единна процедура за разглеждане на заявления за единно разрешение за пребиваване и работа, която да бъде ефективна и изпълнима, като се вземе предвид нормалното натоварване на дирекция „Миграция“ – МВР и да се предостави адекватна правна сигурност на заинтересованите граждани на трети страни.
По отношение на сезонните работници – чужденци няма да се предвиди единна процедура, водеща до комбинирано разрешение едновременно за престой и за работа, което да допринесе за опростяване на правилата и до прецизиране на правомощията на компетентните органи и начина, по който те да бъдат включени в единната процедура в съответствие с националното законодателство. Няма да се улесни приемането на висококвалифицирани работници и техните семейства като се въведе ускорена процедура за приемане и предоставяне право на пребиваване.

Няма да се въведе хармонизиран подход за издаване на многократни визи за редовни добросъвестни чужденци, с положителна история на издадените визи за период, който постепенно се увеличава от 1 на 5 години и по този начин няма да се въведат измененията на чл. 24 от Визовия кодекс.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България:
При този вариант ще се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ и ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Ще бъде прецизирана уредбата и ще се намали административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници - чужденци по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България .
Ще се въведе хармонизиран подход за издаване на многократни визи за редовни добросъвестни чужденци, с положителна история на издадените визи за период, който постепенно се увеличава от 1 на 5 години и по този начин ще се въведат измененията на чл. 24 от Визовия кодекс.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „без действие“.

5. Негативни въздействия:
Вариант 0. Без действие
При този вариант няма да се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ и

ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Няма да бъде прецизирана уредбата и да се намали административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници - чужденци по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България .
Няма да се въведе хармонизиран подход за издаване на многократни визи за редовни добросъвестни чужденци, с положителна история на издадените визи за период, който постепенно се увеличава от 1 на 5 години и по този начин няма да се въведат измененията на чл. 24 от Визовия кодекс.
Икономически негативни въздействия: не може да има.
Социални негативни въздействия: не може да има.
Екологични негативни въздействия: не може да има.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.

Социални негативни въздействия: не може да има.
Екологични негативни въздействия: не може да има.

6. Положителни въздействия: .
Вариант 0. Без действие
При този вариант не са идентифицирани положителни въздействия.
Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.
При този вариант ще се извършат необходимите нормативни промени в ЗЧРБ и ЗВПНРБГЕСБГЧТС, свързани с необходимостта от прецизиране на отделни техни разпоредби с оглед на тяхното практическо прилагане. Ще бъде прецизирана уредбата и ще се намали административната тежест спрямо висококвалифицираните работници и сезонните работници - чужденци по отношение на тяхното пребиваване на територията на Република България .
Ще се въведе хармонизиран подход за издаване на многократни визи за редовни добросъвестни чужденци, с положителна история на издадените визи за период, който постепенно се увеличава от 1 на 5 години и по този начин ще се въведат измененията на чл. 24 от Визовия кодекс.

Икономически положителни въздействия: не може да има.
Социални положителни въздействия: не може да има.
Екологични положителни въздействия: проектът няма отношение към екологията.

7. Потенциални рискове:
Не са идентифицирани конкретни рискове при реализирането на вариант 1.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:
☐ Ще се повиши
☐ Ще се намали
✓ Няма ефект
8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?
Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в република България не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.

9. Създават ли се нови регистри?
Не.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те .....

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?
☐ Актът засяга пряко МСП
☐ Актът не засяга МСП
✓ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?
☐ Да
✓ Не

12. Обществени консултации: .....

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България ще бъде публикуван на Портала за обществени консултации и на интернет страницата на МВР, в съответствие с чл. 26 от ЗНА за срок от 30 дни. Проектът ще бъде съгласуван в съответствие с чл. 32, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?
✓ Не
☐ Да

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

Прецизира се националната нормативна уредба по вече транспонирани директиви!

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:
Име и длъжност: Росица Грудева, директор на дирекция „Правно-нормативна дейност“
Дата: 09.12.2019 г.
Подпис:

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
1000 гр София ул 6 ти септември N 29
УРИ 812100-7419/21.05.2020 Екз.1

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-02-66/20/
/моля цитирайте при отговор/

ДО
Г-Н БОЙКО СЛАВЧЕВ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

На Ваше писмо рег. № 812100-7215/19.05.2020 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДМИНИСТРАТИВЕН СЕКРЕТАР,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

21.5.2020 г.

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-02-66/20/
/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО:

Съответствието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа („Конвенцията“) и с практиката на Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“), съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с изх. № 812100-7215/19.05.2020 г. на Министерство на вътрешните работи относно проект на Закон изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на Конвенцията и практиката на ЕСПЧ.

21.5.2020 г.

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

Справка за съответствие с европейското право на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
Член 1 **Предмет**	**Чл. 1.**	**Пълно**
Настоящата директива определя: а) условията, уреждащи упражняването на правото на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства на свободно движение и пребиваване на територията на държавите–членки; б) правото на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства на постоянно пребиваване на територията на държавите–членки; в) ограниченията, налагани на правата, посочени в букви а) и б), от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве.		
Член 2 **Определения**		**Пълно**
За целите на настоящата директива:		
1) "Гражданин на Съюза" означава лице, което има гражданство на държава–членка;	**Чл. 2.** Гражданин на Европейския съюз е лице, което е гражданин на държава - членка на Европейския съюз.	
2) "Член на семейство" означава: а) съпруга/съпругата; б) партньор, с когото гражданинът на Съюза е сключил регистрирано съжителство въз основа на законодателството на държава–членка, ако законодателството на приемащата държава–членка третира	Допълнителни разпоредби **§ 1.** По смисъла на този закон: Член на семейството на гражданин на Европейския съюз" е: а) лице, с което гражданинът на Европейския съюз е сключил брак или има фактическо съжителство, удостоверено с официален документ, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз или други документи, удостоверяващи	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
регистрираното съжителство като равносилно на брак и в съответствие с условията, посочени в приложимото за случая законодателство на приемащата държава–членка; в) преки наследници, които са на възраст под 21 години или които са лица на издръжка, както и такива, които са наследници на съпруга/съпругата или партньора така, както е определен в буква б); г) преки роднини по възходяща линия на издръжка, както и такива преки роднини на съпруга/съпругата или партньора, така както е определен в буква б);	обстоятелства относно фактическото им съжителство, с изключение на писмено изявление, подадено от лицата б) низходящ на гражданин на Европейския съюз, който не е български гражданин и не е навършил двадесет и една години или е лице на негова издръжка, или е низходящ на лице по буква "а"; в) възходящ, който е на издръжка на гражданина на Европейския съюз или на лице по буква "а" **Чл. 5.** (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 1. друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определението по § 1, т. 1, буква "а" и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на Европейския съюз, който има право на свободно придвижване, или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Европейския съюз; 2. лицето, с което гражданинът на Европейския съюз има удостоверено фактическо съжителство	
3) "Приемаща държава–членка" означава държавата–членка, в която гражданинът на Съюза се движи, за да упражни своето право на свободно движение и пребиваване.	*Забележка*: Законът е валиден на територията на Р България и следователно под "приемаща държава-членка" се разбира Република България.	
Член 3 **Бенефициенти**		**Пълно**
1. Настоящата директива се прилага за всички граждани на Съюза, които се движат или пребивават в държава–членка, различна от тази, на която са граждани, и за членовете на техните семейства (така, както са определени в член 2, точка 2, които ги	**Чл. 1** (1) Този закон определя условията и реда за влизане, пребиваване и напускане на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, както и членовете на семейството на български гражданин, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение- Проект на	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
придружават или се присъединяват към тях.	ЗИД на ЗЧРБ (2) Този закон се прилага и спрямо гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, гражданите на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване. ИНСТРУКЦИЯ ЗА РЕДА И ОРГАНИЗАЦИЯТА ЗА ИЗДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ И УДОСТОВЕРЕНИЯ ПО ЗАКОНА ЗА ВЛИЗАНЕТО, ПРЕБИВАВАНЕТО И НАПУСКАНЕТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ НА ГРАЖДАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, КОИТО НЕ СА БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИ И ЧЛЕНОВЕТЕ НА ТЕХНИТЕ СЕМЕЙСТВА Допълнителни разпоредби § 2 „Член на домакинство“ е друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определението по § 1, т. 1, буква "а" от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския Съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на Европейския съюз, който има право на свободно придвижване, или който поради сериозни здравословни причини задължително изисква лична грижа.	
2. Без да се засягат правата на свободно движение и пребиваване, които въпросните лица могат да имат сами по себе си, приемащата държава–членка в съответствие с нейното национално законодателство улеснява влизането и пребиваването на	**Чл. 3.** Гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
следните лица:		
а) всякакви други членове на семейството (независимо от тяхната националност), които не отговарят на определението, посочено в член 2, точка 2, и които в държавата, от която идват, са лица на издръжка или са членове на домакинството на гражданина на Съюза, който има основното право на пребиваване или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Съюза;	**Чл. 5.** (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 1. друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определението по § 1, т. 1, буква "а" и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на, Европейския съюз, който има право на свободно придвижване или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Европейския съюз;	
б) партньора, с когото гражданинът на Съюза има трайна връзка, което е надлежно удостоверено.	2. лицето, с което гражданинът на Европейския съюз има удостоверено фактическо съжителство.	
Приемащата държава–членка извършва подробен преглед на личните обстоятелства и аргументира всеки отказ на разрешение за влизане или пребиваване на тези лица.	(2) При влизане или пребиваване на лицето по ал. 1, т. 1 или 2 се извършва подробна проверка на личните обстоятелства. Отказът за влизане или пребиваване се мотивира и подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс	
Член 4 **Право на излизане**	**Чл. 4.**	**Пълно**
1. Без да се засягат разпоредбите относно документите за пътуване, приложими при контрола на държавните граници, всички граждани на Съюза с валидна карта за самоличност или паспорт и членовете на техните семейства, които не са граждани на държава–членка и които притежават валиден паспорт, имат правото да напускат територията на държава–членка, за да пътуват до друга държава–членка.	Чл. 4. (1) Гражданин на Европейския съюз влиза и напуска територията на Република България с валидна лична карта или валиден паспорт. (2)Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз: 1. влиза на територията на Република България с валиден паспорт и виза, когато такава се изисква; визата се издава при условия и по ред, определени от Министерския съвет, без заплащане на такси за обработването на документите и издаването на визата; отказът за издаване на виза, анулирането	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	или отмяната се мотивира и подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс; за отказа за издаване на виза, за анулирането или за отмяната на виза се съставя формуляр по образец, утвърден с акт на Министерския съвет; 2. напуска територията на Република България с паспорт.	
2. По отношение на лицата, за които се прилага параграф 1, не следва да се изисква изходна виза или да се налага друго равностойно задължение.	(3) Виза не се изисква, при условие че лицето по ал. 2 придружава или се присъединява към гражданина на Европейския съюз и притежава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, издадена от държава - членка на Европейския съюз.	
3. В съответствие със своето законодателство държавите–членки издават и подновяват на своите граждани карта за самоличност или паспорт, удостоверяващ националността им.		
4. Паспортът следва да е валиден поне за всички държави-членки и за страните, през които притежателят на паспорта трябва да премине, когато пътува между държавите–членки. В случаите, когато законодателството на държавата–членка не предвижда да се издават карти за самоличност, срокът на валидност на всички паспорти е не по-малък от пет години от момента на издаването или подновяването им.		
Член 5 **Право на влизане**	**Чл. 4.**	**Пълно**
1. Без да се засягат разпоредбите относно документите за пътуване, приложими при контрола на държавните граници,	(1) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз:	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
държавите–членки дават на гражданите на Съюза разрешение да влизат на тяхна територия с валидна карта за самоличност или паспорт и дават на членовете на семейството, които не са граждани на държава–членка, разрешение да влязат на тяхна територия с валиден паспорт.	(2) 1. влиза на територията на Република България с валиден паспорт и виза, когато такава се изисква; визата се издава при условия и по ред, определени от Министерския съвет, без заплащане на такси за обработването на документите и издаването на визата; отказът за издаване на виза, анулирането или отмяната се мотивира и подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс; за отказа за издаване на виза, за анулирането или за отмяната на виза се съставя формуляр по образец, утвърден с акт на Министерския съвет; 2. напуска територията на Република България с паспорт.	
От гражданите на Съюза не следва да се изискват входни визи или да се налага равностойно задължение. 2. От членовете на семейството, които не са граждани на държава–членка, се изисква само да притежават входна виза в съответствие с Регламент (ЕО) № 539/2001 или в съответствие с националното законодателство, когато това е необходимо. За целите на настоящата директива притежаването на валидната карта за пребиваване, посочена в член 10, освобождава тези членове на семейството от изискването за виза.	(3) Виза не се изисква, при условие че лицето по ал. 2 придружава или се присъединява към гражданина на Европейския съюз и притежава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, издадена от държава - членка на Европейския съюз.	
Държавите–членки осигуряват на такива лица всички необходими улеснения за получаване на необходимите визи. Тези визи се издават безплатно, в най-кратък срок и въз основа на ускорена процедура.		
3. Приемащата държава–членка няма да поставя печат в паспорта при влизане или	(4) (Изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) При влизане или напускане на Република България на член на семейството, който не е	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
излизане на членове на семейството, които не са граждани на държава–членка, при условие че те представят картата за пребиваване, предвидена в член 10.	гражданин на Европейския съюз, не се поставя печат в паспорта му, при условие че представи карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза.	
4. В случаите, когато гражданин на Съюза или член на семейството, който не е гражданин на държава–членка, няма необходимите документи за пътуване или необходимите визи (ако се изискват такива), въпросната държава–членка, преди да ги върне, предоставя на такива лица всички разумни възможности да получат необходимите документи или те да им бъдат донесени в разумен срок от време или да потвърдят или докажат чрез други средства, че те имат право на свободно движение и пребиваване.	(5) Когато гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който не е гражданин на Европейския съюз, няма документите по ал. 1 и 2, преди да се предприемат действия по недопускане, му се предоставя възможност да получи необходимите документи или да удостовери чрез други средства, че притежава право на свободно придвижване.	
5. Държавата–членка може да изиска от въпросното лице да докладва за присъствието си на нейна територия в рамките на разумен и недискриминационен срок. Неспазването на това изискване може да доведе до налагане на съразмерна и недискриминационна санкция на въпросното лице.		
Член 6 **Право на пребиваване до три месеца**	**Чл. 6.**	**Пълно**
1. Гражданите на Съюза имат право на пребиваване на територията на друга държава–членка за срок до три месеца без никакви условия или формалности, освен изискването да притежават валидна карта за самоличност или паспорт.	(1) Гражданин на Европейския съюз пребивава в Република България с валидна лична карта или валиден паспорт за срок до три месеца.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
2. Разпоредбите на параграф 1 важат също така за членове на семейството, притежаващи валиден паспорт, които не са граждани на държава–членка и които придружават или се присъединяват към гражданина на Съюза.	(2) Член на семейството, който не е гражданин на Европейския съюз пребивава в Република България с валиден паспорт за срок до три месеца от датата на влизане в страната.	
Член 7 **Право на пребиваване за повече от три месеца**		**Пълно**
1. Всички граждани на Съюза имат право да пребивават на територията на друга държава–членка за срок, по-дълъг от три месеца, ако те:	**Чл. 7.** (1) Гражданин на Европейския съюз може да пребивава в Република България продължително или постоянно, за което му се издава удостоверение от дирекция "Миграция" - МВР, Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР, или оправомощени от директорите длъжностни лица. (2) Продължителното пребиваване е за срок до пет години. **Проект на ЗИД на ЗЧРБ** **§30 1. В чл. 7 ал.2 се изменя така:** ~~**Продължителното пребиваване е за срок до 5 години, или до искания от него срок, ненадвишаващ 5 години.**~~ **(2) Продължителното пребиваване е за срок от пет години или до искания от лицето срок, ненадвишаващ пет години.** **Чл. 8.** (1) Удостоверението за продължително пребиваване се издава на гражданин на Европейския съюз, който отговоря на едно от следните условия:	
а) са работници или самостоятелно заети лица в приемащата държава–членка; или	1. работник е или е самостоятелно заето лице в Република България;	
б) притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на семейството си, с цел	2. притежава здравна осигуровка и необходимите финансови средства за покриване на разходите по пребиваването си и тези	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава–членка през времето си на пребиваване и притежават пълно здравно застрахователно покритие в приемащата държава–членка; или	на членовете на семейството му, без да са в тежест на системата за социално подпомагане	
в) - са записани в частно или държавно учебно заведение, акредитирано или финансирано от приемащата държава–членка въз основа на нейното законодателство или административна практика, с основната цел да преминат курс на обучение, включително професионално обучение, и - притежават пълно здравно застрахователно покритие в приемащата държава–членка и убедят съответните национални власти, посредством декларация или други равностойни средства, избрани от тях, че притежават достатъчни финансови средства за себе си и за членовете на семейството си, с цел да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава–членка през времето си на пребиваване; или	3. записан е в учебно заведение за обучение, включително и професионално обучение, и отговаря на условията по т. 2.	
г) са членове на семейството, придружаващи или присъединяващи се към гражданин на Съюза, който отговаря на условията, посочени в букви а), б) или в).	**Чл. 10.** Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз и придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз, може да пребивава продължително или постоянно в Република България,	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	за което му се издава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза.	
2. Правото на пребиваване, предвидено в параграф 1, обхваща и членове на семейството, които не са граждани на държава–членка и които придружават или се присъединяват към гражданина на Съюза в приемащата държава–членка, при условие че този гражданин на Съюза отговаря на условията, посочени в параграф 1, букви а), б) или в).	Чл. 8. (2) Удостоверението за продължително пребиваване се издава и на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз и който представи: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството или е във фактическо съжителство с гражданина на Европейския съюз.	
3. За целите на параграф 1, буква а) гражданин на Съюза, който вече не е работник или самостоятелно заето лице, запазва статуса си на работник или самостоятелно заето лице при следните обстоятелства:	(3) На лице по ал. 1, т. 1 се приравнява и лице, което вече не е работник или самостоятелно заето лице и е:	
а) той/тя временно не е в състояние да работи поради болест или злополука;	1. в състояние на временна неработоспособност поради заболяване или злополука;	
б) той/тя се намира в надлежно регистрирана принудителна безработица, след като е бил/а зает/а в продължение на повече от една година и се е регистрирал/а като търсещо работа лице в съответното бюро по труда;	2. регистрирано като безработно в дирекция "Бюро по труда", след като е работило повече от една година и е останало безработно или е прекратило дейност като самостоятелно заето лице;	
в) той/тя се намира в надлежно документирана принудителна безработица, след като е изтекъл срочен трудов договор със срок по-кратък от една година или след като е станал/а принудително безработен/на през първите дванадесет месеца и се е регистрирал/а като търсещо работа лице в	3. регистрирано като безработно в дирекция "Бюро по труда" след прекратяване на договор със срок до една година или е останало безработно през първите дванадесет месеца след прекратяване на договор със срок над една година; (4) В случаите по ал. 3, т. 3 лицето запазва статуса си на приравнено към ал. 1, т. 1 за срок от шест месеца, а по ал. 3, т. 4 - до приключване на професионалното обучение.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
съответното бюро по труда. В този случай статусът на работник се запазва за не по-малко от шест месеца;		
г) той/тя започне професионално обучение. Освен ако той/тя не е принудително безработен/а, запазването на статуса на работник изисква обучението да бъде свързано с неговата/нейната предишна заетост.	4. започнало професионално обучение, което: а) е свързано с работата му, когато договорът му е прекратен по негово желание; б) не е свързано с работата му, когато договорът му е прекратен от работодателя.	
4. Чрез дерогация от параграф 1, буква г) и параграф 2 по-горе, единствено съпругът/съпругата, регистрираният партньор, посочен в член 2, параграф 2, буква б) и децата на издръжка имат право на пребиваване като членове на семейството на гражданин на Съюза, отговарящ на условията на параграф 1, буква в) по-горе. Член 3, параграф 2 се прилага за неговите/нейните преки роднини по възходяща линия на издръжка и тези на неговия съпруг/неговата съпруга или регистриран партньор.		
Член 8 **Административни формалности за граждани на Съюза**		**Пълно**
1. Без да се засяга член 5, параграф 5, за срокове на пребиваване по-дълги от три месеца приемащата държава–членка може да изиска от гражданина на Съюза да се регистрира при съответните власти.	**Чл. 7.** (1) Гражданин на Европейския съюз може да пребивава в Република България продължително или постоянно, за което му се издава удостоверение от дирекция "Миграция" - МВР, Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР, или оправомощени от директорите длъжностни лица. Чл. 9. (1) За издаване на удостоверение за продължително	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	пребиваване гражданинът на Европейския съюз и членовете на семейството му, които са граждани на Европейския съюз, подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тримесечен срок от датата на влизане в Република България.	
2. Крайният срок за регистриране не може да бъде по-малък от три месеца от датата на пристигането. Веднага се издава удостоверение за актуална регистрация, съдържащо името и адреса на регистриращото се лице и датата на регистрация. Неспазването на изискването за регистрация може да доведе до налагане спрямо въпросното лице на съразмерни и недискриминационни санкции.	**Чл. 9.** Чл. 9. (1) За издаване на удостоверение за продължително пребиваване гражданинът на Европейския съюз и членовете на семейството му, които са граждани на Европейския съюз, подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тримесечен срок от датата на влизане в Република България. (4) Удостоверението за продължително пребиваване се издава в деня на подаване на заявлението и съдържа пълните имена на лицето и датата на регистрация. **Чл. 33.** За маловажни нарушения на този закон се налага глоба по квитанция до 20 лв. от упълномощените за това длъжностни лица.	
3. За да се издаде удостоверение за регистрация, държавите–членки могат само да изискват:	**Чл. 9.** (2) Гражданинът на Европейския съюз прилага към заявлението:	
- гражданите на Съюза, за които се прилага член 7, параграф 1, буква а), да представят валидна карта за самоличност или паспорт, потвърждение за наемане на лицето от страна на работодателя или удостоверение за трудова заетост, или доказателство, че те са самостоятелно заети лица;	1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
- гражданите на Съюза, за които се прилага член 7, параграф 1, буква б), да представят валидна карта за самоличност или паспорт и да представят доказателства, че те отговарят на изискванията, постановени в съответната разпоредба;	1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса	
- гражданите на Съюза, за които се прилага член 7, параграф 1, буква в), да представят валидна карта за самоличност или паспорт, да представят доказателство за записване в акредитирано учебно заведение и за сключването на пълна здравна застраховка и декларацията или равностойно средство, посочени в член 7, параграф 1, буква в). Държавите–членки не могат да изискват в тази декларация да се посочва конкретната сума на средствата.	1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса	
4. Държавите–членки не могат да определят фиксирана сума, която те смятат, че представлява "достатъчни средства", но те трябва да вземат предвид личното положение на въпросното лице. При всички случаи тази сума няма да бъде по-висока от прага, под който гражданите на приемащата държава–членка получават право на социални помощи или когато този критерий е неприложим, тя няма да бъде по-висока от минималната социалноосигурителна пенсия, плащана от приемащата държава–членка.	**Чл. 8.** (1) Удостоверението за продължително пребиваване се издава на гражданин на Европейския съюз, който отговоря на едно от следните условия: 2. притежава здравна осигуровка и необходимите финансови средства за покриване на разходите по пребиваването си и тези на членовете на семейството му, без да са в тежест на системата за социално подпомагане;	
5. За да бъде издадено удостоверение за регистрация на членове на семейството на граждани на Съюза, които сами са граждани на Съюза, държавите–членки могат да	**Чл. 9.** (3) Членът на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, прилага към заявлението:	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
изискват да бъдат представени следните документи:		
а) валидна карта за самоличност или паспорт;	1. валидна лична карта или валиден паспорт;	
б) документ, удостоверяващ съществуването на семейни взаимоотношения или регистрирано съжителство;	2. документ, който удостоверява, че е член на семейството на гражданина на Европейския съюз;	
в) когато това е целесъобразно, удостоверението за регистрация на гражданина на Съюза, когото те придружават или към когото се присъединяват;		
г) в случаите, попадащи в приложното поле на член 2, параграф 2, букви в) и г), документално доказателство, че са изпълнени условията, постановени в тези разпоредби;		
д) в случаите, попадащи в приложното поле на член 3, параграф 2, буква а), документ, издаден от съответните власти в страната на произход или от която пристигат, удостоверяващ, че те са лица на издръжка от или членове на домакинството на гражданина на Съюза или доказателство за наличието на сериозни здравословни причини, които задължително изискват лични грижи за члена на семейството от страна на гражданина на Съюза;	1. лична карта или паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството на гражданина на Европейския съюз; във връзка с разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 2.	
е) в случаите, попадащи в приложното поле на член 3, параграф 2, буква б), доказателство за съществуването на трайна връзка с гражданина на Съюза.	**Чл. 5.** (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 2. лицето, с което гражданинът на Европейския съюз има	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	удостоверено фактическо съжителство.	
Член 9 **Административни формалности за членове на семейството, които не са граждани на държава–членка**		**Пълно**
1. Държавите–членки издават карта за пребиваване на членове на семейството на гражданин на Съюза, които не са граждани на държава–членка, когато планираният срок на пребиваване е по-дълъг от три месеца.	**Чл. 10.** Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз и придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз, може да пребивава продължително или постоянно в Република България, за което му се издава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза.	
2. Крайният срок за внасяне на молбата за издаване на карта за пребиваване не може да бъде по-малък от три месеца от датата на пристигане.	**Чл. 6.** (2) Член на семейството, който не е гражданин на Европейския съюз пребивава в Република България с валиден паспорт за срок до три месеца от датата на влизане в страната **Чл. 12.** (1) Лицето по чл. 9а и 10 подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или до областните дирекции на МВР за издаване съответно на разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни или на карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение. (2) Заявлението се подава в срок три месеца от датата на влизането на лицето в Република България.	
3. Неспазването на изискването за подаване на молба за карта за пребиваване може да доведе до налагане спрямо въпросното лице на съразмерни и недискриминационни санкции.	**Чл. 33.** За маловажни нарушения на този закон се налага глоба по квитанция до 20 лв. от упълномощените за това длъжностни лица.	
Член 10 **Издаване на карти за пребиваване**		**Пълно**

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
1. Правото на пребиваване на членове на семейството на гражданин на Съюза, които не са граждани на държава–членка, се доказва чрез издаването на документ, наричан "Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза", не по-късно от шест месеца от датата на внасяне на молбата. Удостоверение за това, че лицето е подало молба за карта за пребиваване се издава незабавно.	Чл. 10. Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз и придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз, може да пребивава продължително или постоянно в Република България, за което му се издава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза. Чл. 12. (1) Лицето по чл. 9а и 10 подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или до областните дирекции на МВР за издаване съответно на разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни или на карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение. (4) Картата за продължително пребиваване се издава в срок до три месеца от подаване на заявлението. **В Закона за чужденците в Република България** **Чл. 24м. (1)** Член на семейството на български гражданин, който е упражнил правото си на свободно движение и притежава валиден документ за пребиваване като член на семейство на гражданин на Съюза, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз, подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, или до областните дирекции на МВР за издаване на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, удостоверяваща правото му на продължително пребиваване, за което незабавно му се издава временно удостоверение.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	(2) Заявлението по ал. 1 се подава в срок до три месеца от датата на влизането на лицето в Република България, като към него се прилагат: 1. валиден паспорт; 2. документи за наличието на родствени връзки; 3. документ за платена държавна такса; 4. документи за законното пребиваване в другата държава членка; 5. медицински документи относно наличието на сериозни здравословни причини, които налагат полагането на лични грижи от българския гражданин, в случаите, когато е приложимо. (3) Картата за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, удостоверяваща правото му на продължително пребиваване, се издава в срок до три месеца от подаване на заявлението и е с валидност 5 години. (4) При липса на някой от документите по ал. 2 на лицето се определя 14-дневен срок от съобщаването за представянето му, до изтичането на който срокът по ал. 3 спира да тече. В случай че исканите документи не се представят в определения срок, административният орган предприема действия за прекратяване на производството по реда на Административнопроцесуалния кодекс.	
2. За да бъде издадена картата за пребиваване, държавите–членки изискват представяне на следните документи:	**Чл. 12.** (3) Към заявлението се прилагат:	
а) валиден паспорт;	1. валиден паспорт;	
б) документ, удостоверяващ съществуването на семейни взаимоотношения или на регистрирано съжителство;	2. документ, който удостоверява, че лицето е член на семейството на гражданин на Европейския съюз;	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
в) удостоверението за регистрация или при липса на система за регистрация, всякакви други доказателства за пребиваването в приемащата държава–членка на гражданина на Съюза, когото те придружават или към когото се присъединяват;	3. удостоверение за продължително пребиваване на гражданина на Европейския съюз, чийто член на семейството е, когато това е необходимо;	
г) в случаите, попадащи в приложното поле на член 2, параграф 2, букви в) и г), документи, доказващи, че са изпълнени условията, посочени в тези разпоредби;	2. документ, който удостоверява, че лицето е член на семейството на гражданин на Европейския съюз;	
д) в случаите, попадащи в приложното поле на член 3, параграф 2, буква а), документ, издаден от съответните власти в страната на произход или страната, от която пристигат, удостоверяващ, че те са лица на издръжка от или членове на домакинството на гражданина на Съюза или доказателство за наличието на сериозни здравословни причини, които задължително изискват лични грижи за члена на семейството от страна на гражданина на Съюза;	2. документ, който удостоверява, че лицето е член на семейството на гражданин на Европейския съюз; във връзка с разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 1 **Чл. 5.** (1) Право на влизане, пребиваване и напускане на Република България по реда на този закон има и: 1. друг член на семейството, независимо от неговото гражданство, който не отговаря на определението по § 1, т. 1, буква "а" и който в държавата, от която идва, е лице на издръжка или е член на домакинството на гражданина на Европейския съюз, който има право на свободно придвижване, или в случаите, когато сериозни здравословни причини задължително изискват лична грижа за члена на семейството от страна на гражданина на Европейския съюз;	
е) в случаите, попадащи в приложното поле на член 3, параграф 2, буква б), доказателство за наличието на трайна връзка с гражданина на Съюза.		
Член 11 **Валидност на картата за пребиваване**	**Чл. 11.**	**Пълно**
1. Картата за пребиваване, посочена в член	(1) Срокът на продължително пребиваване на лицето по чл. 10	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
10, параграф 1, е валидна за срок от пет години от датата на издаване или за планирания срок на пребиваване на гражданина на Съюза, ако този срок е по-кратък от пет години.	се определя от срока на продължителното пребиваване на гражданина на Европейския съюз.	
2. Валидността на картата за пребиваване не се засяга от временни отсъствия, които не превишават шест месеца на година, нито от отсъствия с по-голяма продължителност за задължителна военна служба, нито от отсъствие от максимум дванадесет последователни месеца поради уважителни причини като бременност и раждане, тежко заболяване, следване или професионално обучение или командироване в друга държава–членка или в трети страни.	(2) Временни отсъствия до шест месеца в рамките на една година, отсъствия с по-голяма продължителност за задължителна военна служба, едно отсъствие поради уважителни причини за срок не повече от дванадесет последователни месеца или командироване в друга държава не засягат срока на продължителното пребиваване на лицето по чл. 10 .	
Член 12 **Запазване на правото на пребиваване на членове на семейството в случай на смърт или отпътуване на гражданина на Съюза**		**Пълно**
1. Без да се засяга втора алинея, смъртта или отпътуването на гражданина на Съюза от приемащата държава–членка не засяга правото на пребиваване на членовете на неговото/нейното семейство, които са граждани на държава–членка.	**Чл. 14.** Правото на продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, не се засяга при смърт, напускане, прекратяване на брака или фактическото съжителство с гражданина на Европейския съюз, ако отговаря на едно от условията по чл. 8, ал. 1 и 2.	
Преди да придобият правото на постоянно пребиваване, въпросните лица трябва да отговарят на условията, постановени в член 7, параграф 1, букви а), б), в) или г).	**Чл. 14.** Правото на продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, не се засяга при смърт, напускане,	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	прекратяване на брака или фактическото съжителство с гражданина на Европейския съюз, ако отговаря на едно от условията по чл. 8, ал. 1 и 2.	
2. Без да се засяга втора алинея, смъртта на гражданина на Съюза не води до загуба на правото на пребиваване на членовете на неговото/нейното семейство, които не са граждани на държава–членка и които са пребивавали в приемащата държава–членка като членове на семейството в продължение на най-малко една година преди смъртта на гражданина на Съюза.	**Чл. 15.** (1) При смърт на гражданин на Европейския съюз правото на продължително пребиваване на членовете на семейството му, които не са граждани на Европейския съюз, не се засяга, ако са пребивавали в Република България най-малко една година преди смъртта му в качеството си на членове на семейството.	
Преди придобиването на право на постоянно пребиваване, правото на пребиваване на въпросните лица се определя от изискването те да могат да покажат, че са работници или самостоятелно заети лица или че притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на семейството си, за да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава–членка по време на пребиваването си, и че притежават пълно здравно застрахователно покритие в приемащата държава–членка, или че са членове на вече създадено в приемащата държава–членка семейство на лице, отговарящо на тези изисквания. "Достатъчни средства" са средствата, определени в член 8, параграф 4.	(3) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, запазва правото си на продължително пребиваване при прекратяване на брака или фактическото съжителство, ако отговаря на условията по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и по отношение на който е налице едно от следните обстоятелства:	
Такива членове на семейството запазват своето право на пребиваване изключително на лична основа.	(3) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, запазва правото си на продължително пребиваване при прекратяване на брака или	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	фактическото съжителство, ако отговаря на условията по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и по отношение на който е налице едно от следните обстоятелства:	
3. Отпътуването на гражданина на Съюза от приемащата държава–членка или неговата/нейната смърт не води до загуба на правото на пребиваване на неговите/нейните деца или на родителя, който на практика има настойничество/попечителство над децата, независимо от националността, ако децата пребивават в приемащата държава–членка и са записани в учебно заведение, с цел да учат в него, до приключването на тяхното обучение.	(2) (При напускане на гражданин на Европейския съюз или при смъртта на гражданин на Европейския съюз правото на продължително пребиваване на неговите деца или на другия родител, който упражнява родителските права, не се засяга, при условие че децата пребивават в Република България и са записани в училище от системата на предучилищното и училищното образование или във висше училище до приключване на обучението или когато представят доказателства за последващи етапи от обучението им.	
Член 13 **Запазване на правото на пребиваване на членове на семейството в случай на развод, анулиране на брака или прекратяване на регистрирано съжителство**		**Пълно**
1. Без да се засяга втора алинея, разводът, анулирането на брака на гражданина на Съюза или прекратяването на неговото/нейното регистрирано съжителство така, както то е посочено в член 2, точка 2, буква б), не засяга правото на пребиваване на членовете на неговото/нейното семейство, които са граждани на държава–членка.	**Чл. 14.** Правото на продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, не се засяга при смърт, напускане, прекратяване на брака или фактическото съжителство с гражданина на Европейския съюз, ако отговаря на едно от условията по чл. 8, ал. 1 и 2.	
Преди да придобият право на постоянно пребиваване, въпросните лица трябва да отговарят на условията, постановени в член		

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
7, параграф 1, букви а), б), в) или г).		
2. Без да се засяга втора алинея, разводът, анулирането на брака или прекратяването на регистрираното съжителство така, както то е определено в член 2, точка 2, буква б), не водят до загуба на правото на пребиваване на членовете на семейството на гражданин на Съюза, които не са граждани на държава–членка, когато:	**Чл. 15.** (3) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, запазва правото си на продължително пребиваване при прекратяване на брака или фактическото съжителство, ако отговаря на условията по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и по отношение на който е налице едно от следните обстоятелства:	
а) преди започването на процедурите по развода или анулирането на брака или по прекратяването на регистрираното съжителство, посочено в член 2, точка 2, буква б), бракът или регистрираното съжителство е продължил/о най-малко три години, включително една година в приемащата държава–членка; или	1. бракът или фактическото съжителство са продължили най-малко три години, от които една година в Република България;	
б) по силата на споразумение между съпрузите или партньорите, посочени в член 2, точка 2, буква б) или по силата на съдебно разпореждане, съпругът или партньорът, който не е гражданин на държава–членка, притежава настойничество/попечителство над децата на гражданина на Съюза, или	2. упражнява родителските права по силата на съдебно решение или споразумение;	
в) това е оправдано с оглед на особено трудни обстоятелства, като например, лицето е било жертва на домашно насилие, когато бракът или регистрираното съжителство са били още в сила; или	3 пострадал е от домашно насилие преди прекратяване на брака или фактическото съжителство, както и в други случаи, когато това е оправдано с оглед на особено трудни обстоятелства, настъпили не по волята на чужденеца, които той не е могъл да предвиди или да предотврати;	
г) по силата на споразумение между съпрузите или партньорите, посочени в член	4. има право на посещаване на ненавършилото пълнолетие дете по силата на съдебно решение или споразумение, при условие че	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
2, точка 2, буква б), или по силата на съдебно разпореждане съпругът/ата или партньорът, който не е гражданин на държава–членка, има правото на посещаване на непълнолетно дете, при условие че съдът е постановил, че посещенията трябва да се провеждат в приемащата държава–членка, толкова време, колкото е необходимо.	в съдебното решение или в споразумението се предвижда посе	
Преди да се придобие право на постоянно пребиваване, правото на пребиваване на въпросните лица продължава да зависи от изискването те да могат да докажат, че са работници или самостоятелно заети лица или че притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на своето семейство, така че да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава–членка през времето на пребиваването си, и че имат пълна здравна осигуровка в приемащата държава–членка или че са членове на вече създадено в приемащата държава–членка семейство на лице, отговарящо на тези изисквания. "Достатъчни средства" са средствата, определени в член 8, параграф 4.	(4) Лицата по ал. 1, 2 и 3 следва да докажат, че са работници или са самостоятелно заети лица или че притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на своето семейство, така че да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане през времето на пребиваването си, и че имат пълна здравна осигуровка или че са членове на вече създадено в Република България семейство на лице, отговарящо на тези изисквания, като преценката се прави за всяко лице поотделно.	
Такива членове на семейството запазват своето право на пребиваване изключително на лична основа.		
Член 14 **Запазване на правото на пребиваване**	**Чл. 24.**	**Пълно**
1. Гражданите на Съюза и членовете на техните семейства притежават правото на		

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
пребиваване, предвидено в член 6, дотогава, докато не се превърнат в неприемлива тежест за системата за социално подпомагане на приемащата държава–членка.	Чл. 24. (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато: 1. са отпаднали основанията за пребиваване по чл. 8;	
2. Гражданите на Съюза и членовете на техните семейства притежават правото на пребиваване, предвидено в членове 7, 12 и 13, дотогава, докато отговарят на условията, посочени в тези членове.	**Чл. 24.** (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато: 1. са отпаднали основанията за пребиваване по **чл. 8** ;	
В конкретните случаи, при които съществува основателно съмнение относно това, дали гражданин на Съюза или членове на неговото/нейното семейство отговарят на условията, посочени в членове 7, 12 и 13, държавите–членки имат право да проверяват дали тези условия са изпълнени. Проверката не се извършва регулярно.	2. се установи, че за получаване на правото на пребиваване е представил неверни данни.	
3. Мярката експулсиране не може да бъде автоматична последица от прибягване от страна на гражданин на Съюза или от страна на членове на неговото/нейното семейство до системата за социално подпомагане на приемащата държава–членка.	**Чл. 25.** (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. (2) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз, който пребивава в Република България през последните десет години, само в изключителни случаи, свързани с националната сигурност, а на ненавършило пълнолетие лице - когато това е в негов интерес. (3) При експулсиране на лицето му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане в Република България. (4) Когато заповедта за експулсиране не е изпълнена повече от	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	две години след влизането ѝ в сила, органът, който я е издал, проверява дали все още са налице фактическите основания за издаването ѝ. Ако фактическите основания са отпаднали, заповедта се отменя. (5) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, на който е наложено експулсиране, не се експулсира в държава, в която животът и свободата му са застрашени и е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унизително отношение. (6) Заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на Република България, настъпили след изтичането на тримесечен срок от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната.	
4. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 и без да се засягат разпоредбите на глава VI, мярката експулсиране не може в никакъв случай да се предприеме по отношение на граждани на Съюза или членове на техните семейства, ако:		
а) гражданите на Съюза са работници или самостоятелно заети лица; или		
б) гражданите на Съюза са влезли на територията на приемащата държава–членка, за да търсят заетост. В този случай гражданите на Съюза и членовете на техните семейства не могат да бъдат експулсирани, докато гражданите на Съюза		

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
могат да представят доказателства за това, че продължават да търсят заетост и за това, че имат реален шанс да бъдат наети на работа.		
Член 15 **Процедурни гаранции**		**Пълно**
1. Процедурите, предвидени от членове 30 и 31, се прилагат по аналогия за всички решения, ограничаващи свободното движение на граждани на Съюза и на членове на техните семейства от съображения, различни от тези, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве.	**Чл. 9.** (7) Отказът по ал. 6 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **Чл. 12.** (7) Отказът по ал. 6 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.	
2. Изтичането на срока на валидност на картата за самоличност или на паспорта, въз основа на които въпросното лице е влязло в приемащата държава–членка и въз основа на които му е било издадено удостоверение за регистрация или карта за пребиваване, не представлява основание за експулсиране от приемащата държава–членка.	**Чл. 25.** (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. (2) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз, който пребивава в Република България през последните десет години, само в изключителни случаи, свързани с националната сигурност, а на ненавършило пълнолетие лице - когато това е в негов интерес. (3) При експулсиране на лицето му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане в Република България. (4) Когато заповедта за експулсиране не е изпълнена повече от две години след влизането ѝ в сила, органът, който я е издал, проверява дали все още са налице фактическите основания за издаването ѝ. Ако фактическите основания са отпаднали, заповедта се отменя.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	(5) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, на който е наложено експулсиране, не се експулсира в държава, в която животът и свободата му са застрашени и е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унизително отношение. (6) Заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на Република България, настъпили след изтичането на тримесечен срок от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната.	
3. Приемащата държава–членка не може да налага забрана за влизане в контекста на решението за експулсиране, по отношение на което се прилага параграф 1.	Чл. 26. (1) Забрана за влизане в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, който с действията си създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за който има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред. (2) Влизане в Република България може да бъде отказано на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, на член на семейството на гражданин на Конфедерация Швейцария, на член на семейството на гражданин на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, който не е гражданин на Европейския съюз, на Конфедерация Швейцария или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, в случаите, когато за лицето има подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане и след консултиране с държавата членка, подала сигнала, когато бъде потвърдено, че	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	лицето създава сериозна заплаха за националната сигурност или за него има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред. (3) Забраната за влизане в Република България е за срок до десет години. (4) Едновременно със забраната за влизане може да се отнеме и правото на пребиваване.	
Член 16 **Общо правило за граждани на Съюза и членове на техните семейства**		**Пълно**
1. Граждани на Съюза, които са пребивавали законно в приемащата държава–членка в продължение на непрекъснат срок от пет години, имат право на постоянно пребиваване в тази държава. Това право не зависи от условията, предвидени в глава III.	**Чл. 16.** (1) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, получава удостоверение за постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато в продължение на пет години в Република България или ако отговаря на едно от следните условия: 1. работил е през последната една година към момента на прекратяване на договора като работник или на дейността му като самостоятелно заето лице, навършил е пенсионна възраст или по отношение на него е налице основание за по-ранно пенсиониране и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от три години; 2. работник е или е самостоятелно заето лице, което не работи поради трайно намалена работоспособност и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от две години;	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	3. работник е или е самостоятелно заето лице и неработоспособността му е резултат от трудова злополука или от професионална болест; 4. работник е или е самостоятелно заето лице, което в продължение на три години непрекъснато е пребивавало и работило в Република България и работи като такова в друга държава членка, като запазва мястото си на пребиваване в Република България и се връща поне веднъж седмично в нея. (2) За упражняване на правата по ал. 1, т. 1 и 2 времето на работа в другата държава членка се смята за време на работа в Република България, като към него се приравняват и периодите на регистрирана безработица и на прекъсване на работа поради болест и злополука. (3) Условията по ал. 1, т. 1 и 2 не се прилагат, когато работникът или самостоятелно заетото лице има сключен брак или е във фактическо съжителство с гражданин на Република България или такъв, който е загубил българското си гражданство по силата на сключване на брак с него. (4) Когато работникът или самостоятелно заетото лице има право на постоянно пребиваване по ал. 1, членовете на семейството му, които живеят заедно с него в Република България, независимо от гражданството им, също имат право на постоянно пребиваване. (5) За издаване на удостоверение за постоянно пребиваване гражданинът на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тридневен срок преди изтичане на разрешения му срок за	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	продължително пребиваване в Република България. Удостоверението за постоянно пребиваване се издава в деня на подаване на заявлението и съдържа пълните имена на лицето и датата на регистрация. (6) При смърт на работника или на самостоятелно заетото лице, преди да придобие право на постоянно пребиваване по ал. 1 и договорът или дейността му не са прекратени, членовете на семейството му, които живеят с него в Република България, могат да придобият право на постоянно пребиваване, ако отговарят на едно от следните условия: 1. работникът или самостоятелно заетото лице към момента на смъртта е живяло непрекъснато в Република България в продължение на две години; 2. смъртта е резултат от трудова злополука или професионална болест; 3. преживелият съпруг е загубил българското гражданство поради сключване на брак с работника или самостоятелно заетото лице.	
2. Параграф 1 се прилага също така за членове на семейството, които не са граждани на държава–членка, ако те са пребивавали законно заедно с гражданина на Съюза в приемащата държава–членка в продължение на непрекъснат срок от пет години.	**Чл. 19.** (1) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, има право на постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България заедно с гражданин на Европейския съюз или ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 15, и му се издава карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза. **Чл. 16.** (4) Когато работникът или самостоятелно заетото лице има право на постоянно пребиваване по ал. 1, членовете на	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	семейството му, които живеят заедно с него в Република България, независимо от гражданството им, също имат право на постоянно пребиваване.	
3. Непрекъснатостта на пребиваването не се влияе от временни отсъствия, ненадвишаващи общо шест месеца на година, или от отсъствия с по-голяма продължителност за отбиване на задължителна военна служба, или от едно отсъствие от максимум дванадесет последователни месеца поради уважителни причини като бременност и раждане, тежко заболяване, следване или професионално обучение или командироване в друга държава–членка или в трета страна.	**Чл. 17.** Временни отсъствия до шест месеца в рамките на една година, отсъствия с по-голяма продължителност за задължителна военна служба, едно отсъствие поради уважителни причини за срок не повече от дванадесет последователни месеца или командироване в друга държава не прекъсват срока на пребиваване по чл. 16, ал. 1.	
4. След като бъде придобито, правото на постоянно пребиваване се губи само при отсъствие от приемащата държава–членка за срок, надвишаващ две последователни години.	**Чл. 18.** Удостоверението за постоянно пребиваване се отнема от лицето, на което е издадено, ако то отсъства от Република България за срок по-дълъг от две последователни години **Чл. 24.** Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато: 3. лицето отсъства от Република България за срок по-дълъг от две последователни години;	
Член 17 **Изключения за лица, които вече не работят в приемащата държава–членка и за членовете на техните семейства**	**Чл. 16**	**Пълно**
1. Чрез дерогация от член 16 правото на постоянно пребиваване в приемащата държава–членка може да се придобие преди приключването на непрекъснат срок на		

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
пребиваване от пет години от:		
а) работници или самостоятелно заети лица, които към момента на спиране на работа са навършили определената от законодателството на въпросната държава–членка възраст за получаване на право на пенсия за старост, или работници, които преустановяват извършването на дейност като заети лица, за да се пенсионират рано, при условие че те са работили в тази държава–членка в продължение най-малко на предхождащите дванадесет месеца и че са пребивавали в нея непрекъснато повече от три години..	Чл.16 (1) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, получава удостоверение за постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато в продължение на пет години в Република България или ако отговаря на едно от следните условия: 1. работил е през последната една година към момента на прекратяване на договора като работник или на дейността му като самостоятелно заето лице, навършил е пенсионна възраст или по отношение на него е налице основание за по-ранно пенсиониране и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от три години;	
Ако законодателството на приемащата държава–членка не дава право на пенсия за старост на определени категории самостоятелно заети лица, условието за възраст се смята за изпълнено, когато въпросното лице навърши 60 години.		
б) работници или самостоятелно заети лица, които са пребивавали непрекъснато в приемащата държава–членка в продължение на повече от две години и спират да работят в резултат на трайна неработоспособност.	Чл.16 (1) т.2. работник е или е самостоятелно заето лице, което не работи поради трайно намалена работоспособност и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от две години;	
Ако тази неработоспособност е резултат от	Чл.16. (1) т.3. работник е или е самостоятелно заето лице и	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
трудова злополука или професионална болест, даващи на въпросното лице право на обезщетение, платими изцяло или отчасти от институция в приемащата държава–членка, не се налага условие по отношение на продължителността на пребиваването;	неработоспособността му е резултат от трудова злополука или от професионална болест;	
в) работници или самостоятелно заети лица, които след три години на непрекъсната заетост и пребиваване в приемащата държава–членка работят в качеството на заето или самостоятелно заето лице в друга държава–членка, като едновременно с това запазват приемащата държава–членка като място за пребиваване, към което се връщат по правило всеки ден или поне веднъж седмично.	Чл.16. (1) т.4. работник е или е самостоятелно заето лице, което в продължение на три години непрекъснато е пребивавало и работило в Република България и работи като такова в друга държава членка, като запазва мястото си на пребиваване в Република България и се връща поне веднъж седмично в нея.	
За целите на получаването на правата, посочени в букви а) и б), периодите на заетост, прекарани в държавата–членка, в която въпросното лице работи, се считат за прекарани в приемащата държава–членка.	**Чл. 16.** (2) За упражняване на правата по ал. 1, т. 1 и 2 времето на работа в другата държава членка се смята за време на работа в Република България, като към него се приравняват и периодите на регистрирана безработица и на прекъсване на работа поради болест и злополука.	
Периодите на принудителна безработица, надлежно регистрирани от съответното бюро по труда, периодите, през които лицето не е работило, поради независещи от него причини, както и отсъствията от работа или прекъсването на работа поради болест или злополука, се считат за периоди на заетост.	**Чл. 16.** (2) За упражняване на правата по ал. 1, т. 1 и 2 времето на работа в другата държава членка се смята за време на работа в Република България, като към него се приравняват и периодите на регистрирана безработица и на прекъсване на работа поради болест и злополука.	
2. Условията по отношение на продължителността на пребиваване и работа, определени в параграф 1, буква а), и условието по отношение на	**Чл. 16.** (3) Условията по ал. 1, т. 1 и 2 не се прилагат, когато работникът или самостоятелно заетото лице има сключен брак или е във фактическо съжителство с гражданин на Република България или такъв, който е загубил българското си	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
продължителността на пребиваване, определено в параграф 1, буква б), не се прилагат, ако съпругът/ата или партньорът (посочен в член 2, точка 2, буква б) на работника или самостоятелно заетото лице е гражданин на приемащата държава–членка или е загубил гражданството си в тази държава–членка по силата на сключването на брак с този работник или самостоятелно заето лице.	гражданство по силата на сключване на брак с него.	
3. Независимо от националността си, членовете на семейството на работник или самостоятелно заето лице, които пребивават заедно с него на територията на приемащата държава–членка, имат право на постоянно пребиваване в тази държава–членка, ако самият работник или самостоятелно заето лице е придобил правото на постоянно пребиваване в тази държава–членка въз основа на параграф 1.	**Чл. 16.** (4) Когато работникът или самостоятелно заетото лице има право на постоянно пребиваване по ал. 1, членовете на семейството му, които живеят заедно с него в Република България, независимо от гражданството им, също имат право на постоянно пребиваване.	
4. Ако, въпреки това, работникът или самостоятелно заетото лице почине, докато все още работи, но преди да е придобил статус на постоянно пребиваващ в приемащата държава–членка въз основа на параграф 1, членовете на семейството му, които пребивават с него в приемащата държава–членка, придобиват правото на постоянно пребиваване в тази държава, при условие че:	Чл.16 (6) При смърт на работника или на самостоятелно заетото лице, преди да придобие право на постоянно пребиваване по ал. 1 и договорът или дейността му не са прекратени, членовете на семейството му, които живеят с него в Република България, могат да придобият право на постоянно пребиваване, ако отговарят на едно от следните условия:	
а) работникът или самостоятелно заетото лице към момента на смъртта е пребивавал без прекъсване на територията на тази	1. работникът или самостоятелно заетото лице към момента на смъртта е живяло непрекъснато в Република България в	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
държава–членка в продължение на две години; или	продължение на две години;	
б) смъртта е в резултат на трудова злополука или професионална болест; или	2. смъртта е резултат от трудова злополука или професионална болест;	
в) преживялата съпруга/преживелият съпруг е загубил гражданството си на тази държава–членка след сключването на брак с работника или самостоятелно заетото лице.	3. преживелият съпруг е загубил българското гражданство поради сключване на брак с работника или самостоятелно заетото лице.	
Член 18 **Придобиване на правото на постоянно пребиваване от определени членове на семейството, които не са граждани на държава–членка**	**Чл. 19.**	**Пълно**
Без да се засяга член 17, членовете на семейството на гражданин на Съюза, за които са приложими член 12, параграф 2 и член 13, параграф 2 и които отговарят на условията, постановени в тези разпоредби, придобиват право на постоянно пребиваване, след като пребивават законно в приемащата държава–членка в продължение на пет последователни години.	**(1)** Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, има право на постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България заедно с гражданин на Европейския съюз или ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 15, и му се издава карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза. В **Закона за чужденците в Република България** **Чл. 25г. (1)** Член на семейството на български гражданин, на когото е разрешено продължително пребиваване по реда на чл. 24м, има право на постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България заедно с българския гражданин или ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 24, ал. 9, 10 и 11 от ЗЧРБ. (2) За издаване на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, която да удостовери правото му на постоянно пребиваване, лицето по ал. 1 подава заявление до	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	дирекция "Миграция" - МВР, или до областните дирекции на МВР два месеца преди изтичането на срока на продължителното пребиваване. (3) Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, която удостоверява правото му на постоянно пребиваване, се издава в срок до един месец от подаване на заявлението.	
Член 19 **Документ, удостоверяващ постоянното пребиваване на граждани на Съюза**		**Пълно**
1. Въз основа на молба за това и след като са проверили продължителността на пребиваването, държавите–членки издават на гражданите на Съюза, които имат право на постоянно пребиваване, документ, удостоверяващ постоянното пребиваване.	**Чл. 16.** (1) Гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, получава удостоверение за постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато в продължение на пет години в Република България или ако отговаря на едно от следните условия: 1. работил е през последната една година към момента на прекратяване на договора като работник или на дейността му като самостоятелно заето лице, навършил е пенсионна възраст или по отношение на него е налице основание за по-ранно пенсиониране и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от три години; 2. работник е или е самостоятелно заето лице, което не работи поради трайно намалена работоспособност и е пребивавал непрекъснато в Република България повече от две години; 3. работник е или е самостоятелно заето лице и неработоспособността му е резултат от трудова злополука или	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	от професионална болест; 4. работник е или е самостоятелно заето лице, което в продължение на три години непрекъснато е пребивавало и работило в Република България и работи като такова в друга държава членка, като запазва мястото си на пребиваване в Република България и се връща поне веднъж седмично в нея.	
2. Документът, удостоверяващ правото на постоянно пребиваване, се издава във възможно най-кратък срок.	Чл.16 (5) За издаване на удостоверение за постоянно пребиваване гражданинът на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тридневен срок преди изтичане на разрешения му срок за продължително пребиваване в Република България. Удостоверението за постоянно пребиваване се издава в деня на подаване на заявлението и съдържа пълните имена на лицето и датата на регистрация.	
Член 20 **Карта за постоянно пребиваване за членове на семейството, които не са граждани на държава–членка**	**Чл. 19.**	**Пълно**
1. Държавите–членки издават на членовете на семейството, които не са граждани на държава–членка и които имат право на постоянно пребиваване, карта за постоянно пребиваване в срок от шест месеца от подаването на молбата. Картата за постоянно пребиваване се преиздава автоматично на всеки десет години.	(1) Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, има право на постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България заедно с гражданин на Европейския съюз или ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 15, и му се издава карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза. (3) Картата за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза се издава в срок до един месец от подаване	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	на заявлението (4) Картата за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза се преиздава служебно на всеки десет години.	
2. Молбата за издаване на карта за постоянно пребиваване се подава, преди да е изтекъл срокът на валидност на картата за пребиваване. Неспазването на изискването за подаване на молба за карта за постоянно пребиваване може да доведе до налагане спрямо въпросното лице на съразмерни и недискриминационни санкции.	(2) Заявлението до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР за издаване на карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза се подава два месеца преди изтичането на срока на продължителното пребиваване.	
3. Прекъсване на пребиваването, което не надхвърля две последователни години, не засяга валидността на картата за постоянно пребиваване.	(5) Картата за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза се отнема от лицето, на което е издадена, при отсъствието му от Република България за срок по-дълъг от две последователни години	
Член 21 **Непрекъснатост на пребиваването**		**Пълно**
За целите на настоящата директива непрекъснатостта на пребиваването може да бъде удостоверена посредством всякакви по вид доказателства, използвани в приемащата държава–членка. Непрекъснатостта на пребиваването се нарушава от всяко едно решение за експулсиране, надлежно приложено срещу въпросното лице.	**Чл. 17.** Временни отсъствия до шест месеца в рамките на една година, отсъствия с по-голяма продължителност за задължителна военна служба, едно отсъствие поради уважителни причини, за срок не повече от дванадесет последователни месеца или командироване в друга държава не прекъсват срока на пребиваване по чл. 16, ал. 1. **Чл. 18.** Удостоверението за постоянно пребиваване се отнема от лицето, на което е издадено, ако то отсъства от Република България за срок по-дълъг от две последователни години. **Чл. 25.** (3) При експулсиране на лицето му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане в Република България.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
Член 22 **Териториален обхват**	**Чл. 20.**	**Пълно**
Правото на пребиваване и правото на постоянно пребиваване обхващат цялата територия на приемащата държава–членка. Държавите–членки могат да налагат териториални ограничения на правото на пребиваване и на правото на постоянно пребиваване, само когато същите ограничения се прилагат и по отношение на техните граждани.	Чл. 20. На гражданите на Европейския съюз и на членовете на техните семейства, получили право на пребиваване в Република България, се издават документи, които удостоверяват правото им на пребиваване.	
Член 23 **Сродни права**	**Чл. 3.**	**Пълно**
Независимо от националността си, членовете на семейството на гражданин на Съюза, които притежават право на пребиваване или право на постоянно пребиваване в държава–членка, имат право да извършват дейност срещу възнаграждение като заети или самостоятелно заети лица.	Гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.	
Член 24 **Еднакво третиране**		**Пълно**
1. При спазване на конкретните разпоредби, изрично предвидени в Договора и вторичното законодателство, всички граждани на Съюза, които пребивават въз основа на настоящата директива на територията на приемащата държава–членка, се ползват с третиране, еднакво с третирането на гражданите на тази държава–членка в рамките на обхвата на	**В чл. 1, (1) Този закон определя условията и реда за влизане, пребиваване и напускане на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, както и членовете на семейството на български гражданин, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение.“.** (2) Този закон се прилага и спрямо гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, гражданите на Конфедерация Швейцария и	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
приложение на Договора. Това право се разпростира и включва членовете на семейството, които не са граждани на държава–членка и които имат право на пребиваване или постоянно пребиваване.	членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване. **Чл. 2.** Гражданин на Европейския съюз е лице, което е гражданин на държава - членка на Европейския съюз. **Чл. 3.** Гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.	
2. Чрез дерогация от параграф 1 приемащата държава–членка не се задължава да предостави право на социално подпомагане през първите три месеца на пребиваване или при необходимост, по-дългия срок, регламентиран в член 14, параграф 4, буква б), нито се задължава преди придобиването на право на постоянно пребиваване да отпуска финансова помощ за издръжка за обучение, включително и за професионално обучение, състояща се от безвъзмездна помощ или студентски заеми за лица, различни от работници или самостоятелно заети лица, лица, които запазват такъв статус и членове на техните семейства.	**Чл. 3**. Гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. **Чл. 8.** (1) Удостоверението за продължително пребиваване се издава на гражданин на Европейския съюз, който отговоря на едно от следните условия: 1. работник е или е самостоятелно заето лице в Република България; 2. притежава здравна осигуровка и необходимите финансови средства за покриване на разходите по пребиваването си и тези на членовете на семейството му, без да са в тежест на системата за социално подпомагане; 3. записан е в учебно заведение за обучение, включително и професионално обучение, и отговаря на условията по т. 2.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	(2) Удостоверението за продължително пребиваване се издава и на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз и който представи: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството или е във фактическо съжителство с гражданина на Европейския съюз. (3) На лице по ал. 1, т. 1 се приравнява и лице, което вече не е работник или самостоятелно заето лице и е: 1. в състояние на временна неработоспособност поради заболяване или злополука; 2. регистрирано като безработно в дирекция "Бюро по труда", след като е работило повече от една година и е останало безработно или е прекратило дейност като самостоятелно заето лице; 3. регистрирано като безработно в дирекция "Бюро по труда" след прекратяване на договор със срок до една година или е останало безработно през първите дванадесет месеца след прекратяване на договор със срок над една година; 4. започнало професионално обучение, което: а) е свързано с работата му, когато договорът му е прекратен по негово желание; б) не е свързано с работата му, когато договорът му е прекратен от работодателя.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	(4) В случаите по ал. 3, т. 3 лицето запазва статуса си на приравнено към ал. 1, т. 1 за срок от шест месеца, а по ал. 3, т. 4 - до приключване на професионалното обучение. **Чл. 9.** (1) За издаване на удостоверение за продължително пребиваване гражданинът на Европейския съюз и членовете на семейството му, които са граждани на Европейския съюз, подават заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР в тримесечен срок от датата на влизане в Република България. (2) Гражданинът на Европейския съюз прилага към заявлението: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса. (3) Членът на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, прилага към заявлението: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството на гражданина на Европейския съюз; 3. документ за платена държавна такса. (4) Удостоверението за продължително пребиваване се издава в	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	деня на подаване на заявлението и съдържа пълните имена на лицето и датата на регистрация. (5) При непълноти в документите по ал. 2 и 3 на лицето се определя седемдневен срок за отстраняването им. (6) Ако в срока по ал. 5 лицето не отстрани допуснатите непълноти, органите на дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР мотивирано отказват издаването на удостоверение за продължително пребиваване. (7) Отказът по ал. 6 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. (8) При наличие на данни, от които може да се направи обоснован извод, че е нарушен режимът за пребиваване в Република България, органите на дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР могат да извършат последваща проверка на обстоятелствата по ал. 2 и 3. **Чл. 12.** (1) Лицето по чл. 9а и 10 подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или до областните дирекции на МВР за издаване съответно на разрешение за пребиваване съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни или на карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, за което незабавно му се издава временно удостоверение. (2) Заявлението се подава в срок три месеца от датата на влизането на лицето в Република България. (3) Към заявлението се прилагат: 1. (изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че лицето е член на семейството на гражданин на Европейския съюз;	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	3. удостоверение за продължително пребиваване на гражданина на Европейския съюз, чийто член на семейството е, когато това е необходимо; 4. документ за платена държавна такса. (4) (Доп. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) Картата за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза се издава в срок до три месеца от подаване на заявлението. **Проект на ЗИД на ЗЧРБ** **В ал. (4) думата „Картата“ се заменя с „Документът“.** (5) При непълноти в документите по ал. 3 на лицето се определя четиринадесетдневен срок за отстраняването им, до изтичането на който срокът по ал. 4 спира да тече. (6) Когато в срока по ал. 5 лицето не отстрани допуснатите непълноти, органите на дирекция "Миграция" - МВР, СДВР или областните дирекции на МВР мотивирано отказват издаването на документ за продължително пребиваване. (7) Отказът по ал. 6 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.	
Член 25 **Общи разпоредби относно документите за пребиваване**		**Пълно**
1. Притежаването на удостоверението за регистрация, посочено в член 8, на документ, удостоверяващ постоянно пребиваване, на удостоверение, удостоверяващо подаването на молба за карта за пребиваване на член на семейството, на карта за пребиваване или на карта за постоянно пребиваване не може при никакви обстоятелства да представлява предварително условие за упражняване на дадено право или за изпълнението на	**Чл. 20.** На гражданите на Европейския съюз и на членовете на техните семейства, получили право на пребиваване в Република България, се издават документи, които удостоверяват правото им на пребиваване. **Чл. 21.** (1) Самоличността на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства при пребиваването им в Република България се установява с лична карта или паспорт или по реда на чл. 70, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
административна формалност, тъй като притежаването на права може да бъде удостоверено посредством всякакви други доказателствени средства.	(2) Лицата са длъжни да представят документите по ал. 1 при поискване от компетентните органи.	
2. Всички документи, споменати в параграф 1, се издават безплатно или срещу такса, ненадвишаваща таксата, налагана на гражданите на държавата за издаването на подобни документи.	**Чл. 9.** (2) Гражданинът на Европейския съюз прилага към заявлението: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. в случаите по чл. 8, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 - документи, които удостоверяват наличието на обстоятелствата; 3. документ за платена държавна такса. (3) 3) Членът на семейството на гражданин на Европейския съюз, който е гражданин на Европейския съюз, прилага към заявлението: 1. валидна лична карта или валиден паспорт; 2. документ, който удостоверява, че е член на семейството на гражданина на Европейския съюз; 3. *документ за платена държавна такса.* **Чл. 12.** (3) Към заявлението се прилагат: 1. валиден паспорт; 2.документ, който удостоверява, че лицето е член на семейството на гражданин на Европейския съюз; 3. удостоверение за продължително пребиваване на гражданина на Европейския съюз, чийто член на семейството е, когато това е необходимо; 4. *документ за платена държавна такса.*	
Член 26 **Проверки**		**Пълно**
Държавите–членки могат да извършват проверки за спазването на изискването, произтичащо от тяхното национално законодателство по отношение на лица, които не са техни граждани, винаги да носят	**Чл. 21.** (2) Лицата са длъжни да представят документите по ал. 1 при поискване от компетентните органи. **Чл. 31.** Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което: 3. не представи документ за самоличност, паспорт,	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
удостоверението си за регистрация или картата си за пребиваване, при условие че същото изискване важи за техните граждани по отношение на тяхната карта за самоличност. В случай на неспазване на това изискване, държавите–членки могат да наложат санкции, еднакви с тези, налагани на техните граждани за това, че не носят картата си за самоличност.	удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза при поискване от компетентните органи	
Член 27 **Общи принципи**		**Пълно**
1. При спазване на разпоредбите на настоящата глава държавите–членки могат да ограничат свободата на движение и пребиваване на граждани на Съюза и на членове на техните семейства, независимо от националността им, от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. Забранява се позоваването на такива съображения за икономически цели.	**Чл. 22.** Правото на влизане и правото на пребиваване в Република България на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му може да се ограничава по изключение и на основания, свързани с националната сигурност, обществения ред или общественото здраве. **Чл.23 (4)** Принудителните административни мерки по ал. 1 не могат да се основават на икономически съображения, на прибягване до системата за социално подпомагане, търсене на работа или изтичане срока на валидност на личната карта или на паспорта, въз основа на които лицето е влязло в Република България.	
2. Мерките, предприети от съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, трябва да са в съответствие с принципа на пропорционалността и да се основават изключително на личното поведение на въпросното лице. Наличието на предишни наказателни присъди не представлява само по себе си основание за предприемането на такива мерки.	**Чл. 23.** (1) Принудителните административни мерки, които се налагат на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, са: 1. отнемане на правото на пребиваване в Република България; 2. експулсиране; 3. забрана за влизане в Република България. (2) Налагането на мярката се основава единствено на личното поведение на лицето и се определя в зависимост от степента, в която то застрашава националната сигурност, обществения ред или общественото здраве. (3) При налагането на мярката се вземат предвид	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	продължителността на пребиваване в Република България, възрастта, здравословното състояние, икономическото и семейното положение, социалната и културната интеграция и степента на връзка със страната по произход на лицето, на което се налага. (4) Принудителните административни мерки по ал. 1 не могат да се основават на икономически съображения, на прибягване до системата за социално подпомагане, търсене на работа или изтичане срока на валидност на личната карта или на паспорта, въз основа на които лицето е влязло в Република България.	
Личното поведение на въпросното лице трябва да представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото. Не се приемат мотиви, които са изолирани от конкретния случай и които се опират на съображения за обща превенция.	**Чл.25** (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред **Чл. 26.** (1) Забрана за влизане в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, който с действията си създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за който има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред.	
3. За да се установи дали въпросното лице представлява заплаха за обществения ред или обществената сигурност, при издаването на удостоверението за регистрация или при липса на система за регистрация, не по-късно от три месеца от датата на пристигане на въпросното лице на нейна територия или от датата на докладването за неговото/нейното присъствие на територията й съгласно разпоредбите на член 5, параграф 5 или при издаването на картата за пребиваване,	**Чл. 13.** (1) Преди издаването на удостоверение или карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза органите на дирекция "Миграция" - МВР, могат да поискат от компетентните органи на държавата по произход на лицето или, при необходимост, от компетентните органи на друга държава извършване на проверка дали то представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред. (2) При поискване от компетентните органи на друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
приемащата държава–членка може, ако сметне това за важно, да поиска от държавата–членка на произход на лицето и ако това е необходимо, от други държави-членки да осигурят информация относно евентуално предишно полицейско досие, което въпросното лице може да има. Такива справки не са рутинна практика. Държавата–членка на произход дава отговора си в срок от два месеца.	Конфедерация Швейцария органите на дирекция "Миграция" - МВР, самостоятелно или в сътрудничество с други компетентни национални органи извършват проверка дали посоченото в запитването лице представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред и предоставят информацията в двумесечен срок.	
4. Държавата–членка, която е издала паспорта или картата за самоличност, дава възможност на притежателя на документа, който е бил експулсиран от друга държава–членка на основание, свързано с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, да влезе отново на нейна територия без всякакви формалности, дори ако документът вече не е валиден или гражданството на притежателя се оспорва.		
Член 28 **Защита срещу експулсиране**		**Пълно**
1. Преди да вземе решение за експулсиране на основания, свързани с обществения ред или обществената сигурност, приемащата държава–членка взема предвид продължителността на пребиваване на въпросното лице на нейна територия, неговата/нейната възраст, здравословно състояние, семейно и финансово положение, социална и културна интеграция в приемащата държава–членка и степента на	**Чл. 23.** (3) При налагането на мярката се вземат предвид продължителността на пребиваване в Република България, възрастта, здравословното състояние, икономическото и семейното положение, социалната и културната интеграция и степента на връзка със страната по произход на лицето, на което се налага.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
неговите/нейните връзки със страната на произход.		
2. Приемащата държава–членка не може да взема решение за експулсиране срещу граждани на Съюза или членове на семействата им, независимо от националността им, които имат право на постоянно пребиваване на нейна територия, освен в случай на сериозни основания, свързани с обществения ред или обществената сигурност.	**Чл. 25.** (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. (3) При експулсиране на лицето му се отнема и правото на пребиваване в Република България и му се налага забрана за влизане в Република България (6) Заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на Република България, настъпили след изтичането на тримесечен срок от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната	
3. С изключение на случаите, когато решението се основава на императивни основания, свързани с обществената сигурност, както е определена от държавите–членки, решение за експулсиране не може да се взема срещу граждани на Съюза, ако те:	**Чл. 25.** (2) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз, който пребивава в Република България през последните десет години, само в изключителни случаи, свързани с националната сигурност, а на ненавършило пълнолетие лице - когато това е в негов интерес.,	
а) са пребивавали в приемащата държава–членка през последните десет години; или		
б) са непълнолетни, освен ако експулсирането е необходимо за висшите интереси на детето, както е предвидено в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от		

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
20 ноември 1989 г.		
Член 29 **Обществено здраве**		**Пълно**
1. Единствените заболявания, оправдаващи вземането на мерки, ограничаващи свободата на движение, са заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на приемащата държава–членка.	Чл. 24. (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато: 4. лицето страда от заболявания с епидемичен потенциал, определени от Световната здравна организация.	
2. Заболявания, настъпили след период от три месеца от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната.	Чл. 25. (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. (6) Заболяванията с епидемичен потенциал, както са определени в съответните документи на Световната здравна организация, и други инфекциозни или заразни паразитни заболявания, ако те са обект на защитни разпоредби, приложими по отношение на гражданите на Република България, настъпили след изтичането на тримесечен срок от датата на пристигането на лицето, не представляват основание за експулсиране от територията на страната.	
3. Когато има сериозни индикации, че това е необходимо, държавите–членки могат в срок от три месеца от датата на пристигане да изискат от лицата, притежаващи право на пребиваване, да преминат безплатно медицински преглед, за да се удостовери, че те не страдат от някое от състоянията,	**NA**	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
посочени в параграф 1. Такива медицински изследвания не могат да бъдат рутинна практика.		
Член 30 **Уведомяване за решенията**		**Пълно**
1. Заинтересованите лица се уведомяват писмено за всяко решение, взето съгласно член 27, параграф 1, по такъв начин, че да могат да разберат съдържанието му и последствията му за тях.	**Чл. 27.** (2) В заповедта се посочват срокът за оспорването й, компетентният административен съд и срокът за доброволно напускане на Република България.	
2. Заинтересованите лица се информират точно и изчерпателно за съображенията, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве, на които се основава взетото в техния случай решение, освен ако това не противоречи на интересите на държавната сигурност.	**Чл. 27.** (2) В заповедта се посочват срокът за оспорването й, компетентният административен съд и срокът за доброволно напускане на Република България.	
3. В уведомлението се посочва съдът или административният орган, пред който заинтересованото лице може да обжалва, срокът за обжалване и ако това приложимо, разрешеният срок, в който лицето трябва да напусне територията на държавата–членка. Освен в надлежно обосновани спешни случаи, разрешеният срок за напускане на територията на страната е не по-малък от един месец от датата на уведомлението.	**Чл. 27.** (1) Принудителната административна мярка се налага със заповед на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директора на дирекция "Миграция" - МВР или на оправомощени от тях длъжностни лица, която се изпраща на Държавната агенция за бежанците. Фактическите основания за налагането на конкретната принудителна мярка, в случай че съдържат класифицирана информация, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните длъжностни лица по реда на Закона за защита на класифицираната информация. (2) В заповедта се посочват срокът за оспорването ѝ, компетентният административен съд и срокът за доброволно напускане на Република България. (3) Срокът за доброволно напускане не може да бъде по-кратък от един месец, освен ако лицето продължава да застрашава националната сигурност, обществения ред или общественото здраве.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	(4) Лицето, спрямо което е наложена принудителната административна мярка, се запознава със съдържанието на заповедта на разбираем за него език от компетентните по изпълнението на заповедта органи. Запознаването се удостоверява с протокол.	
Член 31 **Процедурни гаранции**		**Пълно**
1. На засегнатите лица се дава достъп до процедури за обжалване по съдебен и когато е целесъобразно, административен път в приемащата държава–членка или искане за преразглеждане на всяко решение, взето по отношение на тях на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве.	Чл. 28. (1) Заповедта за налагане на принудителна административна мярка се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.	
2. Когато жалбата срещу решението за експулсиране е придружена от молба за временно разпореждане за спиране на изпълнението на това решение, действителното експулсиране от територията на страната не може да се извърши, докато не бъде взето решение относно временното разпореждане, с изключение на случаите: - когато решението за експулсиране се основава на предишно съдебно решение; или - когато засегнатите лица вече са имали достъп до съдебно разглеждане; или - когато решението за експулсиране се базира на императивни основания, свързани	(2) Жалбата срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка спира изпълнението ѝ, освен когато заповедта е издадена на основание, свързано с националната сигурност.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
с обществената сигурност по смисъла на член 28, параграф 3.		
3. Процедурите за правна защита дават възможност да се разгледа законосъобразността на решението, както и да се проверят фактите и обстоятелствата, на които се основава предложената мярка. Те гарантират, че решението не е несъразмерно, особено с оглед на изискванията, постановени в член 28.	**Чл. 28.** (1) Заповедта за налагане на принудителна административна мярка се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **Чл. 30.** (1) Лицето, на което е наложена принудителна административна мярка, може да подаде молба за отмяна на мярката след изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането ѝ. (2) Молбата за отмяна на мярката може да се подаде и преди изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането ѝ, когато е настъпила съществена промяна в обстоятелствата, които са дали основание за налагането ѝ, и лицето представи достатъчно доказателства за тази промяна. (3) Органът, издал заповедта, се произнася по молбата в срок не по-дълъг от шест месеца от получаването ѝ.	
4. Държавите–членки могат да забранят достъпа на въпросното лице до тяхната територия, докато трае процедурата за правна защита, но те не могат да попречат на лицето да представи своята защита лично, освен в случаите, когато неговото/нейното появяване може да причини сериозно нарушаване на обществения ред или обществената сигурност или когато обжалването касае отказ на разрешение за влизане на територията на страната.		
Член 32 **Срок на действие на заповедите за забрана на достъп**	**Чл. 30.**	**Пълно**
1. Лицата, на които е бил забранен достъп до страната от съображения, свързани с	Чл. 30. (1) Лицето, на което е наложена принудителна административна мярка, може да подаде молба за отмяна на	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
обществения ред или обществената сигурност, могат да подадат молба за вдигане на забраната за достъп след разумен период от време, в зависимост от обстоятелствата и при всички случаи след три години от изпълнението на окончателната заповед за забрана на достъпа, валидно приета в съответствие със законодателството на Общността, като излагат мотиви, показващи, че е настъпила съществена промяна в обстоятелствата, които са дали основание за решението за забраната на достъп.	мярката след изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането ѝ. (2) Молбата за отмяна на мярката може да се подаде и преди изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането ѝ, когато е настъпила съществена промяна в обстоятелствата, които са дали основание за налагането ѝ, и лицето представи достатъчно доказателства за тази промяна.	
Засегнатата държава–членка се произнася по тази молба в срок от шест месеца от подаването ѝ.	(3) Органът, издал заповедта, се произнася по молбата в срок не по-дълъг от шест месеца от получаването ѝ.	
2. Лицата, посочени в параграф 1, няма да имат право да влизат на територията на въпросната държава–членка, докато се разглежда тяхната молба.		
Член 33 **Експулсирането като наказание или правна последица**		**Пълно**
1. Заповеди за експулсиране не могат да се издават от приемащата държава–членка като наказание или юридическа последица на наказание лишаване от свобода, освен ако те не отговарят на изискванията на членове 27, 28 и 29.	**Чл. 25.** (1) Експулсиране се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато присъствието му в Република България създава истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред.	
2. Ако заповедта за експулсиране така, както е предвидена в параграф 1, бъде изпълнена след повече от две години от издаването ѝ, държавата–членка проверява	**Чл. 25.** (4) Когато заповедта за експулсиране не е изпълнена повече от две години след влизането ѝ в сила, органът, който я е издал, проверява дали все още са налице фактическите основания за издаването ѝ. Ако фактическите основания са	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
дали засегнатото лице в действителност и към настоящия момент представлява заплаха за обществения ред или обществената сигурност и преценява дали е настъпила някаква съществена промяна в обстоятелствата след момента на издаването на заповедта за експулсиране.	отпаднали, заповедта се отменя	
Член 34 **Гласност**		
Държавите–членки разпространяват информация относно правата и задълженията на гражданите на Съюза и членовете на техните семейства по въпросите, които са предмет на настоящата директива, и по-конкретно посредством кампании за повишаване на осведомеността, реализирани чрез националните и местните медии и други средства за комуникация.		
Член 35 **Злоупотреба с права**		**Пълно**
Държавите–членки могат да приемат необходимите мерки за отказване, прекратяване или отнемане на някое от правата, предоставени с настоящата директива, в случаи на злоупотреба с права или измама, като фиктивните бракове например. Всички такива мерки са съразмерни и са обект на процедурните гаранции, предвидени в членове 30 и 31.	**Чл. 24.** (1) Отнемане на правото на пребиваване в Република България се налага на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, когато: 2. се установи, че за получаване на правото на пребиваване е представил неверни данни; **Чл. 12а.** (1) На лицата по чл. 9а и 10 може да се откаже издаването на документи за пребиваване въз основа на данни, даващи основание да се направи обоснован извод, че бракът или фактическото съжителство са сключени единствено с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи свободното движение на гражданите на Европейския съюз и на членовете на техните семейства. (2) Данните по ал. 1 могат да се установяват по служебен път,	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	след проверка на представени документи или от извършени от други държавни органи проверки и разследвания, както и чрез интервюта, провеждани от служители на дирекция "Миграция" - МВР, или на областните дирекции на МВР и от изявления на засегнатите или на трети лица. (3) Отказът по ал. 1 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.	
Член 36 **Санкции**	Глава пета АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ	**Пълно**
Държавите–членки определят разпоредби относно санкциите, приложими по отношение на нарушаването на националните правила, приети за прилагането на настоящата директива, и предприемат мерките, необходими за тяхното приложение. Постановените санкции следва да бъдат ефективни и съразмерни. Държавите–членки уведомяват Комисията за тези разпоредби не по-късно от 30 април 2006 г. и колкото се може по-бързо в случай на последващи промени.	**Чл. 31**. Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което: 1. използва чужд документ за самоличност, паспорт, удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, ако деянието не съставлява престъпление и не подлежи на по-тежко наказание; 2. отнеме, укрие или унищожи документ за самоличност, паспорт, удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза на друго лице, ако деянието не съставлява престъпление и не подлежи на по-тежко наказание; 3. не представи документ за самоличност, паспорт, удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза при поискване от компетентните органи. **Чл. 32**. Наказва се с глоба от 20 до 150 лв. лице, което: 1. попречи на орган на власт да извърши проверка за установяване на самоличността му; 2. обяви неверни данни при подаване на заявление за издаване на документи по този закон, ако деянието не съставлява престъпление и не подлежи на по-тежко наказание **Чл. 33**. За маловажни нарушения на този закон се налага глоба по квитанция до 20 лв. от оправомощените за това длъжностни лица.	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
	Чл. 34. (1) Нарушенията се установяват с акт, съставен от компетентно длъжностно лице, оправомощено от директора на дирекция "Миграция" - МВР. (2) Въз основа на съставения акт директорът на дирекция "Миграция" - МВР или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление. (3) Установяването на нарушенията, издаването на наказателните постановления, обжалването и изпълнението им се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.	
Член 37 **По-благоприятни национални разпоредби**		**Пълно**
Разпоредбите на настоящата директива не засягат законовите, подзаконовите или административните разпоредби, определени от държава–членка, които биха били по-благоприятни за лицата, обект на настоящата директива.	**Чл. 3.** Гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, които не са граждани на Европейския съюз, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.	
Член 38 **Отмяна**		
1. Членове 10 и 11 на Регламент (ЕИО) №1612/68 се отменят, като отмяната влиза в сила от 30 април 2006 г.	n/a	
2. Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО се отменят, като отмяната влиза в сила от 30 април 2006 г.	n/a	
3. Препратките към отменените разпоредби и директиви се тълкуват като препратки към настоящата директива.	n/a	

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
Член 39 **Доклад**		
Не по-късно от 30 април 2008 г. Комисията представя доклад пред Европейския парламент и Съвета относно прилагането на настоящата директива, заедно с всички необходими предложения, по-специално относно възможността да се удължи срокът, през който гражданите на Съюза и членовете на техните семейства могат да пребивават на територията на приемащата държава–членка без допълнителни условия. Държавите–членки предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на отчета.	n/a	
Член 40 **Транспониране**	ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА **§ 2.**	**Пълно**
1. Държавите–членки приемат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива до 30 април 2006 г.	Законът влиза в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз. Законът е приет от 40-то Народно събрание на 20 септември 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.	
Когато държавите–членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Редът и условията на позоваването се определят от държавите–членки.		
2. Държавите–членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива, заедно с таблица, показваща		

Разпоредба от Директива 2004/38/ЕС	Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства/Проект на ЗИД на ЗЧРБ	Степен на съответствие
съответствието между разпоредбите на настоящата директива и приетите национални разпоредби.		
Член 41 **Влизане в сила**	ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА **§ 2.**	**Пълно**
Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.	Законът влиза в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз. Законът е приет от 40-то Народно събрание на 20 септември 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.	
Член 42 **Адресати**		
Адресати на настоящата директива са държавите–членки.	n/a	

Таблица за съответствие на Директива 2014/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници

Директива	Българско законодателство	Степен на съответствие
Директива 2014/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници	**Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ)** **Закон за чужденците в Република България (ЗЧРБ)** **Закон за българските лични документи (ЗБЛД)** **Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР)** **Правилник за прилагане на Закона за чужденците в Република България (ППЗЧРБ)** **Правилник за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ППЗТМТМ)**	
ГЛАВА I **ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ** **Член 1** *Предмет* 1. Настоящата директива определя условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници и определя правата на сезонните работници.	**ЗТМТМ** **Чл. 1.** (1) Този закон урежда: 1. регулирането на достъпа до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика; **Чл. 5.** (1) На гражданин на трета държава се разрешава достъп до пазара на труда, когато: 1. има трудов договор с местен работодател; **Чл. 24.** (1) Разрешението за сезонен работник се издава от Министерството на вътрешните работи съгласно чл. 24к от Закона за чужденците в Република България и съдържа предоставеното от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта решение по чл. 7, ал. 3. **ЗЧРБ (действащ)** Чл. 24к. (1) Разрешение за сезонен работник с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к.** (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел	**Пълно**

	заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1.	
2. За престой, който не надвишава период от 90 дни, настоящата директива се прилага, без да се засягат достиженията на правото от Шенген, по-специално Визовия кодекс, Кодекса на шенгенските граници и Регламент (ЕО) № 539/2001.	n/a	
Член 2 *Обхват* 1. Настоящата директива се прилага към граждани на трети държави, които пребивават извън територията на държавите-членки и които кандидатстват за прием или са приети на територията на държава-членка с цел заетост като сезонни работници. Настоящата директива не се прилага спрямо граждани на трети държави, които към момента на подаването на заявление пребивават на територията на държава-членка, с изключение на случаите, посочени в член 15.	§ 13. Член 24к се изменя така: ЗИД ЗЧРБ „Чл. 24к. (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1. (2) При кандидатстване за разрешението по ал. 1 чужденецът пребивава извън територията на Република България.	**Пълно**
2. При транспониране на настоящата директива държавите-членки следва, когато е подходящо — след консултация със социалните партньори, да посочат секторите на заетост, които включват дейности, зависими от смяната на сезоните. Държавите-членки могат да изменят списъка, когато е уместно, след консултация със социалните партньори. Държавите-членки информират Комисията за такива изменения.	**ЗТМТМ** **Чл. 25.** (1) Министърът на труда и социалната политика утвърждава Списък на икономическите сектори, включващи дейности, изпълнението на които зависи от смяната на сезоните. (2) Списъкът по ал. 1 се изготвя еднократно след консултации в Националния съвет по трудова миграция и трудова мобилност и за него се уведомява Европейската комисия. (3) При промяна в икономическите сектори списъкът по ал. 1 може да се изменя и допълва по реда на ал. 2, за което се уведомява Европейската комисия. (4) Решението по чл. 24, ал. 1 се предоставя само за дейности, включени в списъка по ал. 1, като не се прилагат разпоредбите на чл. 7, ал. 1, т. 1 и 2.	
3. Настоящата директива не се прилага за граждани на трети държави, които: а) осъществяват дейности от името на предприятия, установени в друга държава-членка в рамките на предоставянето на услуги по смисъла на член 56 от ДФЕС, включително тези граждани на трети държави, които са командировани от предприятия,	**ЗТМТМ** **Чл. 30.** Този раздел не се прилага за граждани на трети държави, които: 1. осъществяват дейности от името на предприятия, установени в друга държава членка в рамките на предоставянето на услуги по смисъла на чл. 56 от Договора за функционирането на Европейския	

установени в държава-членка в рамките на предоставянето на услуги в съответствие с Директива 96/71/ЕО. б) са членове на семействата на граждани на Съюза, упражнявали или упражняващи правото си на свободно движение на територията на Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (1). в) заедно с членовете на своите семейства и независимо от гражданството си, се ползват от право на свободно движение, равностойно на правото на гражданите на Съюза, по силата на споразумения между Съюза и държавите-членки, или между Съюза и трети държави.	съюз, включително когато са командировани от предприятия, установени в държава - членка на Европейския съюз; 2. заедно с членовете на своите семейства и независимо от гражданството си упражняват правото си на свободно движение в Европейския съюз и Европейското икономическо пространство; 3. са приети като научни работници за целите на провеждане на научноизследователски проект по споразумение за прием с научноизследователска организация; 4. са получили разрешение за извършване на дейност на свободна практика в Република България.	
Член 3 *Определения* За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: а) „гражданин на трета държава“ означава всяко лице, което не е гражданин на Европейския съюз по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС;	**ЗЧРБ** **Чл. 2** (1) Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. (2) Чужденец е и лице без гражданство - лице, което не се разглежда като гражданин от нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Проект **ЗИД ЗЧРБ** Чл. 2 (1) Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин, или гражданин на държава членка на Европейския съюз. (2) Чужденец е и лице без гражданство - лице, което не се разглежда като гражданин от нито една държава в съответствие с нейното законодателство.	**Пълно**
б) „сезонен работник“ означава гражданин на трета държава, който запазва основното си място на пребиваване в трета държава и осъществява престой законно и временно на територията на държава-членка, за да извършва дейност, зависеща от смяната на сезоните, въз основа на един или повече срочни договори за работа, сключени пряко между гражданина на третата държава и работодател, установен в тази държава-членка;	**ЗТМТМ** Допълнителни разпоредби **§ 1.** По смисъла на този закон: 24. "Сезонен работник" е гражданин на трета държава, който запазва основното си място на пребиваване в трета държава и пребивава законно и временно на територията на Република България, за да извършва сезонна работа, въз основа на един или повече срочни трудови договори, сключени пряко с работодател, чието седалище е в Република България.	
в) „дейност, която зависи от смяната на сезоните“ означава дейност, която е свързана с определено време на годината посредством повтарящо се събитие или поредица от събития, свързани със сезонни условия, при които необходимостта от	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 25. "Сезонна работа" е работа, която зависи от смяната на сезоните	

работна ръка е значително по-голяма отколкото при обикновени текущи дейности;	и е свързана с определено време на годината посредством повтарящо се събитие или поредица от събития, свързани със сезонни условия, при които необходимостта от работна ръка е значително по-голяма, отколкото при обикновени текущи работи.	
г) „разрешение за сезонен работник“ означава разрешение, издадено във формата, определен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета, което съдържа позоваване на сезонна работа и дава право на притежателя си на престой и работа на територията на държава-членка за престой, надвишаващ 90 дни при условията на настоящата директива;	**ЗБЛД** **Чл. 59.** (2) На пребиваващите в Република България чужденци се издават следните документи за пребиваване: 7б. разрешение за сезонен работник - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "сезонен работник", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;	
д) „виза за краткосрочно пребиваване“ означава разрешение, издадено от държава- членка в съответствие с член 2, точка 2, буква а) от Визовия кодекс или издадено в съответствие с националното право на държава-членка, която не прилага изцяло достиженията на правото от Шенген;	**ЗЧРБ(действащ)** Чл. 14.Виза за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена на чужденец, който има намерение да премине транзит през територията на Република България или да пребивава краткосрочно на нейна територия за срок до 90 дни в рамките на 180 дни. (2) Визата за краткосрочно пребиваване с цел транзитно преминаване дава право на притежателя да влезе на територията на Република България и да я напусне в срок до 48 часа на път от една държава за друга държава, освен ако разпоредби на международен договор или на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република България, не предвиждат друго. (3) (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) (4) Визата за краткосрочно пребиваване може да бъде със срок на валидност до 5 години и да бъде издадена за еднократно, двукратно или многократно влизане. (5) (Независимо от декларираните със заявлението за издаване на виза данни, въз основа на резултатите от извършени проверки и оценката на риска оправомощените длъжностни лица имат право да определят по-кратки срокове на валидност на визата и на продължителност на разрешеното пребиваване. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 14.** (1) Виза за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена на чужденец, който има намерение да премине транзит през територията на Република България или да пребивава	

	краткосрочно на нейна територия за срок до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период. (2) Визата за краткосрочно пребиваване с цел транзитно преминаване дава право на притежателя да влезе на територията на Република България и да я напусне в срок до 48 часа на път от една държава за друга държава, освен ако разпоредби на международен договор или на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република България, не предвиждат друго. (4) Визата за краткосрочно пребиваване може да бъде със срок на валидност до 5 години и да бъде издадена за еднократно, двукратно или многократно влизане. (5) Визата за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена за многократно влизане и със срок на валидност до 5 години, когато чужденецът: 1. притежава валиден пътен документ, който му дава право да влезе на територията на Република България, издаден е в рамките на предходните 10 години и е със срок на валидност най-малко 3 месеца след планираната дата на отпътуване от територията на Република България, освен при обосновани извънредни случаи от хуманитарен характер; 2. е обосновал целта и условията на планирания престой и това, че разполага с достатъчно средства за издръжка, както за срока на планирания престой на територията на Република България, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна, в която е гарантирано неговото приемане, или че е в състояние законно да придобие тези средства. (6) Краткосрочните многократни визи могат да бъдат издадени за следните периоди на валидност, освен ако валидността на визата не превишава валидността на документа за пътуване: 1. за срок на валидност до една година, при условие че чужденецът е получил и по законен начин е използвал три визи в рамките на предходните две години; 2. за срок на валидност до две години, при условие че през предходните две години чужденецът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност една година; 3. за срок на валидност до пет години, при условие че през предходните три години чужденецът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност две	

	години. Визите за летищен транзит не се вземат предвид при издаването на визи за многократно влизане. (7) Многократната виза със срок на валидност до пет години може да бъде издадена и на чужденци, които обосноват намерението си за редовно пътуване, при условие че докажат своята добросъвестност и надеждност и правомерното използване на предишни визи, своето икономическо положение в държавата на произход и действителното си намерение да напуснат територията на Република България преди изтичането на визата, за която кандидатстват. (8) Независимо от декларираните със заявлението за издаване на виза данни, въз основа на резултатите от извършени проверки и оценката на риска оправомощените длъжностни лица имат право да определят по-кратки срокове на валидност на визата и на продължителност на разрешеното пребиваване.	
е) „виза за дългосрочно пребиваване“ означава разрешение, издадено от държава- членка в съответствие с член 18 от Шенгенската конвенция за изпълнение или издадено в съответствие с националното право на държава-членка, която не прилага изцяло достиженията на правото от Шенген;	**ЗЧРБ** **Чл. 15.** (1) Виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в този закон. (2) Виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до една година и с право на пребиваване до 360 дни може да бъде издадена, когато това е предвидено в наредбата по чл. 9е, ал. 1. (3) Визата за дългосрочно пребиваване дава право на многократно влизане на територията на Република България в рамките на срока на нейната валидност. (4) Визата за дългосрочно пребиваване по ал. 1 се анулира при издаване на разрешение за пребиваване от службите за административен контрол на чужденците, а при издаване на карта по чл. 23а - от Министерството на външните работи.	
ж) „единна процедура за кандидатстване“ означава процедура, която на основата на единно заявление от гражданин на трета държава за разрешение за престой и работа на територията на държава-членка води до решение по заявлението за разрешение за сезонен работник;	**ЗЧРБ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 1е. "Единна процедура за кандидатстване" е процедурата, при която след подадено от работодател единно заявление за разрешаване на пребиваване и работа на гражданин на трета	

	държава се взема решение по това заявление.	
з) „разрешение за целите на сезонната работа“ означава всяко разрешение, посочено в член 12, което дава на неговия притежател право на престой и работа на територията на държавата-членка, която е издала разрешението съгласно настоящата директива;	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 20. "Разрешение за сезонна заетост" са документите по смисъла на чл. 24к и 24л от Закона за чужденците в Република България.	
и) „разрешение за работа“ означава разрешение, издадено от държава-членка в съответствие с националното ѝ право за целите на работа на територията на тази държава-членка.	**Проект ЗИД ЗЧРБ** Чл.24к (13) Изпълнителният директор на Агенция по заетостта изпраща на дирекция „Миграция“ становище относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда в срок до 10 дни от получаване на заявлението в Агенция по заетостта. В случаите на ал. 5 този срок е 5 дневен.	
Член 4 *По-благоприятни разпоредби* 1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятните разпоредби на: а) законодателството на Съюза, включително двустранни и многостранни споразумения, сключени между Съюза или между Съюза и неговите държави-членки, от една страна, и една или повече трети държави, от друга; б) двустранните или многостранните споразумения, сключени между една или повече държави-членки и една или повече трети държави.	n/a	
2. Настоящата директива не засяга правото на държавите- членки да приемат или запазят по-благоприятни разпоредби за гражданите на трети държави, за които тя се прилага съгласно членове 18, 19, 20, 23 и 25.	n/a	
ГЛАВА II **УСЛОВИЯ ЗА ПРИЕМ** **Член 5** *Критерии и изисквания за прием с цел заетост като сезонен работник за случаите на престой, ненадвишаващ 90 дни* 1. Заявления за прием в държава-членка при условията на настоящата директива за престой, ненадвишаващ 90 дни, се придружават от:	**ПЗЗТМТМ** **Чл. 32.** (1) За регистрация на сезонна работа до 90 дни по чл. 24, ал. 3 ЗТМТМ работодателят подава в Агенцията по заетостта преди започване на работата: 1. декларация в два екземпляра по образец съгласно приложение № 5; 2. документите по чл. 2, ал. 1, т. 2 - 4, 7 и 9 - 11 и по чл. 20, ал. 1, т. 3.	**Пълно**

а) действителен трудов договор или, ако това е предвидено в националното право, административните разпоредби или практика, обвързващо предложение за работа като сезонен работник в съответната държава-членка при работодател, установен в тази държава-членка, в който(което) са определени: i) мястото и видът на работата, ii) продължителността на заетостта, iii) възнаграждението, iv) седмичното или месечното работно време, v) размерът на евентуалния платен отпуск, vi) когато е приложимо, други подходящи условия на работа, и vii) при възможност, началната дата на заетостта. б) доказателство за притежание или, ако е предвидено в националното право, за кандидатстване за здравна осигуровка, покриваща всички рискове, които обикновено се покриват за гражданите на съответната държава- членка, за периода, през който такава осигуровка и съответните права на обезщетения не се предоставят във връзка със или в резултат на извършването на работа в тази държава-членка; в) доказателство за това, че сезонният работник разполага с подходящо настаняване или че ще бъде осигурено подходящо настаняване, в съответствие с член 20. 2. Държавите-членки изискват условията, посочени в параграф 1, буква а), да бъдат съобразени с приложимите закони, колективни споразумения и/или практика. 3. Въз основа на представената в съответствие с параграф 1 документация държавите-членки изискват сезонните работници да не прибягват до техните системи за социална сигурност. 4. Когато в трудовия договор или в обвързващото предложение за работа е посочено, че гражданинът на трета държава ще упражнява регулирана професия, както е определено в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, държавите-членки могат да изискват от кандидата да представи документация, че гражданинът на третата държава отговаря на предвидените в националното право условия за упражняване на тази регулирана професия. 5. Когато разглеждат заявление за разрешение, посочено в член 12, параграф 1, държавите-членки, които не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, проверяват дали	(2) Регистрацията по ал. 1 се потвърждава със заверка на декларацията от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта в 15-дневен срок от датата на подаването ѝ, като на вносителя се връща заверен екземпляр. **Чл. 2.** (1) За предоставяне на решение за достъп до пазара на труда по чл. 1, т. 1 и за издаване на разрешение по чл. 1, т. 2 работодателят подава в Агенцията по заетостта: 1. заявление по образец съгласно приложенията на правилника; 2. обосновка на искането; 3. копие от документа за регистрация или ЕИК (единен идентификационен код) съгласно чл. 23 от Закона за търговския регистър (ЗТР) и/или регистрацията в Българската търговско-промишлена палата или друг документ, легитимиращ вносителя на искането, както и удостоверение за актуално състояние (в случаите на фирми без ЕИК съгласно чл. 23 ЗТР); 4. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на работника - гражданин на трета държава, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността; 5. справка-декларация за работещите във фирмата работници - граждани на трети държави, наети по трудов договор, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване; 6. справка-декларация за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително лицата по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 ЗТМТМ - в предходните 12 месеца (по месеци), подписана от работодателя и от главния счетоводител; 7. декларация на работодателя, че са спазени условията на чл. 7, ал. 1, т. 3 ЗТМТМ; 8. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими; 9. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор,	

гражданинът на трета държава: а) не представлява риск за незаконна имиграция; б) дали възнамерява да напусне територията на държавите- членки най-късно на датата, на която изтича срокът на разрешението.	сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по Националната класификация на професиите и длъжностите (НКПД), подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника - гражданин на трета държава, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора; 10. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации; 11. копие от страницата на документа за задгранично пътуване със снимката и личните данни на работника - гражданин на трета държава; 12. две цветни снимки - формат 3,5/4,5 см. **Чл. 20.** (1) За предоставяне на решението по чл. 24, ал. 1 ЗТМТМ работодателят подава в Агенцията по заетостта: 3. договор за наем при спазване изискванията на чл. 28, ал. 1 и 4 ЗТМТМ.	
Член 6 *Критерии и изисквания за прием с цел заетост като сезонен работник в случаите на престой, надвишаващ 90 дни* 1. Заявления за прием в държава-членка при условията на настоящата директива за престой, надвишаващ 90 дни, се придружават от: а) действителен трудов договор или, ако това е предвидено в националното право, административните разпоредби или практика, обвързващо предложение за работа като сезонен работник в съответната държава-членка при работодател, установен в държавата-членка, в който(което) са определени: i) мястото и видът на работата, ii) продължителността на заетостта, iii) възнаграждението, iv) седмичното или месечното работно време, v) размерът на евентуалния платен отпуск, vi) когато е приложимо, други имащи отношение условия на работа,	ЗИД ЗЧРБ Чл.24к 8 Заявлението по ал. 7 се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и се прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни. Срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на сезонната заетост; същият следва да е издаден през последните 10 години; 2. декларация от работодателя, че на чужденеца е осигурено подходящо, отговарящо на всички изисквания за безопасност и здраве, жилище до изтичане срока на договора или други доказателства за осигурено жилище; 3. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен от нотариус или от	**Пълно**

vii) а при възможност и началната дата на заетостта. б) доказателство за притежаване или, ако е предвидено в националното право, за кандидатстване за здравна осигуровка, покриваща всички рискове, които обикновено се покриват за гражданите на съответната държава-членка, за периода, през който такава осигуровка и съответните права на обезщетения не се предоставят във връзка с или в резултат на извършването на работа в тази държава-членка; в) доказателство за това, че сезонният работник ще разполага с подходящо настаняване или че ще бъде осигурено подходящо настаняване, в съответствие с член 20. 2. Държавите-членки изискват условията, посочени в параграф 1, буква а), да бъдат съобразени с приложимите закони, колективни споразумения и/или практика.	дирекция „Консулски отношения“ на МВнР превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно НКПД, 2011 г.; 4. декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд; 5. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на чужденеца, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора; 6. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации; 7. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими; 8. документ, от който е видно, че работодателят упражнява дейност в икономическите сектори, включени в Списък на икономическите сектори за дейности, изпълнението на които зависи от смяната на сезоните, утвърден от министъра на труда и социалната политика.	
3. Въз основа на документацията, предвидена в съответствие с параграф 1, държавите-членки изискват сезонният работник да разполага с достатъчно средства за времето на престоя си, за да се издържа, без да се налага да прибягва до техните системи за социално подпомагане.	**ЗЧРБ** **Чл. 19.** (1) Чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава: 2. достатъчно средства за осигуряване на издръжката си според продължителността и условията на престой в Република България, както и за завръщане в държавата по постоянното си пребиваване или за преминаване през Република България; (2) Размерът на финансовите средства по ал. 1, т. 2, минималните застрахователни суми и покриваните застрахователни рискове по ал. 1, т. 3, образецът на поканата и документите по ал. 1, т. 5 се определят с наредбата по чл. 9е, ал. 1.	
4. Не се приемат граждани на трети държави, за които се счита, че представляват заплаха за обществения ред, обществената	**ЗЧРБ** **Чл. 10.** (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на	

сигурност или общественото здраве.	чужденец, когато: 1. с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност; 1а. има данни, че извършва, подбужда, участва в приготовление, подпомагане или обучение за извършване на терористична дейност или че целта на влизането му е да ползва страната като транзитен пункт към трета държава, на чиято територия да извършва тези действия; 2. с действията си е злепоставил българската държава или е уронил престижа и достойнството на българския народ или влизането му в страната може да навреди на отношенията на Република България с друга държава; 3. има данни, че е член на престъпна група или организация или че извършва или има намерение да извършва контрабанда и незаконни сделки с оръжие, взривни вещества, боеприпаси, пиротехнически изделия, стратегически суровини, изделия и технологии с двойна употреба, както и незаконен трафик на упойващи и психотропни вещества и прекурсори и на суровини за тяхното производство;;	
5. Когато разглеждат заявление за разрешение, посочено в член 12, параграф 2, държавите-членки проверяват дали гражданинът на трета държава: не представлява риск за незаконна имиграция и дали възнамерява да напусне територията на държавите-членки най-късно на датата, на която изтича срокът на разрешението.	**Проект ЗИД ЗЧРБ** Чл.24к (12) Дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията по ал. 7, по които производството не е прекратено и приложените към тях документи, в четиридневен срок от постъпването им в дирекцията, като документа по ал. 8, т. 3 се изпраща в оригинал. Към заявлението се прилага и справка за разрешено право на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението и приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до 14 дни от постъпването му изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална	

	сигурност“, когато лицето е на теритоирята на страната, а в случаите по ал.15, в срок до 10 дни след даване на становище по заявлението за виза по чл.15, ал.1.	
6. Когато в трудовия договор или в обвързващото предложение за работа е посочено, че гражданинът на трета държава ще упражнява регулирана професия, както е определено в Директива 2005/36/ЕО, държавите-членки могат да изискват от кандидата да представи документация, че гражданинът на трета държава отговаря на предвидените в националното право условия за упражняване на тази регулирана професия.	n/a	
7. Държавите-членки изискват гражданите на трети държави да притежават валиден документ за пътуване, както е определен в националното право. Държавите-членки изискват срокът на валидност на документа за пътуване да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на сезонна работа. В допълнение държавите-членки могат да наложат следните изисквания: а) срокът на валидност на документа за пътуване да надвишава планираната продължителност на престоя най-много с три месеца; б) документът за пътуване да е издаден през последните десет години; и в) документът за пътуване да съдържа най-малко две празни страници.	**Проект ЗИД ЗЧРБ** Чл.24к (8) Заявлението по ал. 7 се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и се прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни. Срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на сезонната заетост; същият следва да е издаден през последните 10 години;	
Член 7 *Обем на приема* Настоящата директива не засяга правото на държавите-членки да определят обема на прием на граждани на трети държави, които влизат на териториите им за целите на сезонна работа. На това основание, заявление за разрешение за целите на сезонна работа може да бъде счетено за недопустимо или да бъде отхвърлено.	**ЗТМТМ** **Чл. 3.** (2) Министърът на труда и социалната политика след консултации в Националния съвет по трудова миграция и трудова мобилност може да наложи ограничения на достъпа на работници - граждани на трети държави, до пазара на труда, включително на висококвалифицираните и на лицата, извършващи дейност на свободна практика, съобразно състоянието, развитието и обществените интереси на пазара на труда. **Чл. 11.** (1) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави решението по чл. 7, ал. 3, когато: 11. министърът на труда и социалната политика е наложил	**Пълно**

	ограничения на достъпа на граждани на трети държави до пазара на труда съгласно чл. 3, ал. 2.	
Член 8 *Основания за отхвърляне* 1. Държавите-членки отхвърлят заявление за разрешение за целите на сезонна работа, когато: а) членове 5 или 6 не са спазени; или б) документите, представени за целите на членове 5 или 6, са придобити чрез измама или са фалшифицирани или подправени.	**ЗЧРБ** **Чл. 10.** (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: 24. са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.	**Пълно**
2. Държавите-членки отхвърлят, когато е уместно, заявление за разрешение за целите на сезонна работа, когато: а) работодателят е бил санкциониран в съответствие с националното право за недекларирай труд и/или нелегална заетост; б) предприятието на работодателя подлежи на ликвидация или е прекратено поради ликвидация в рамките на производство по несъстоятелност в съответствие с националното законодателство, или при неосъществяване на икономическа дейност; или в) работодателят е бил санкциониран в съответствие с член 17.	**ЗТМТМ действащ** **Чл. 11.** (1) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави решението по чл. 7, ал. 3, когато: 1. не са спазени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и 7 и чл. 8, ал. 1; 2. не са спазени процедурите, определени с правилника за прилагане на закона; 3. работодателят има влязло в сила наказателно постановление в предходен двугодишен период за ползване труда на чужденец без право на достъп до пазара на труда или за наемане на незаконно пребиваващ чужденец; 4. работодателят през последните три месеца по своя инициатива е освободил от работа български граждани, граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, граждани на трети държави с разрешено дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България или с приравнени на техните права по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 граждани на трети държави, които биха могли да бъдат наети на работното място, за което се иска наемането на работник - гражданин на трета държава; 5. са налице основания по чл. 10 от Закона за чужденците в Република България; 6. работодателят в предходната една година преди подаване на искането за предоставяне на решение по чл. 7, ал. 3 има влязло в сила наказателно постановление по чл. 76, ал. 1; 7. работодателят е подал уведомление в Агенцията по заетостта за масово уволнение на работници и служители от същите категории, професия и квалификационно ниво, за които иска да назначи работници - граждани на трети държави, в предходните 6 месеца	

	преди внасянето на искането за предоставяне на решение по чл. 7, ал. 3; 8. работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване; 9. работодателят не осъществява икономическа дейност или дейността му е прекратена чрез ликвидация или несъстоятелност; 10. работникът - гражданин на трета държава, е санкциониран за незаконна трудова дейност в предходен 5-годишен период или съгласно представените документи е работил незаконно в Република България при предишно пребиваване или към момента на внасяне на искането; 11. министърът на труда и социалната политика е наложил ограничения на достъпа на граждани на трети държави до пазара на труда съгласно чл. 3, ал. 2. ЗИД ЗЧРБ В чл. 11 от ЗТМТМ се правят следните изменения и допълнения: а) В ал. 1: аа) В основния текст думите „решението по чл. 7, ал. 3" се заменят с „достъп до пазара на труда"; аб) В т. 1 думите „и 7 " се заличават ав) Точка 2 се изменя така: „2. не са изпълнени изискванията, установени с други нормативни актове за упражняване на съответната професия от чужденец в страната;"; ав) Точка 5 се отменя; аг) Точка 12 се изменя така: „12. заявената продължителност надвишава максимално допустимата обща продължителност определена със закон;"; б) В ал. 2 думите „5- 13" се заменят с „6 - 13"; в) В ал. 3 след думите „Агенцията по заетостта" се поставя запетая и се добавя „респективно директорът на дирекция „Бюро по труда" по месторабота" и се поставя запетая. г) В ал. 4 думите „ал. 1, 2 и 3" се заменят с „ал. 3, както и по чл. 42 и 47" и се поставя запетая.	

3. Държавите-членки могат да проверят дали въпросното свободно място не би могло да се заеме от граждани на съответната държава-членка или от други граждани на Съюза, или от граждани на трети държави, пребиваващи законно в тази държава-членка. Когато държавата-членка установи, че може да запълни свободното място по такъв начин, тя може да отхвърли заявлението. Настоящият параграф се прилага, без да се засяга принципът за отдаване на предпочитание на граждани на Съюза, отразен в приложимите разпоредби на съответните Актове за присъединяване.	n/a	
4. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление за разрешение за целите на сезонна работа, когато: а) работодателят не е изпълнил задълженията си по закон във връзка със социалната сигурност, данъчното облагане, трудовите права, условията на работа или на заетост, както е предвидено в приложимите закони и/или колективни споразумения; или б) в рамките на 12-те месеца, предшестващи непосредствено датата на подаване на заявлението, работодателят е закрил длъжност на пълно работно време, за да създаде свободното работно място, което работодателят се опитва да запълни чрез настоящата директива; или в) гражданинът на трета държава не е изпълнил задълженията, произтичащи от предходно решение за прием на сезонен работник.	**ЗТМТМ** **Чл. 11.** (1) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да даде решението по чл. 7, ал. 3, когато: 1. не са спазени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и 7 и в случаите по чл. 8, ал. 1; 2. не са спазени изискванията на Правилника за прилагане на този Закон; 3. работодателят има влязло в сила наказателно постановление в предходен двегодишен период за ползване труда на чужденец без право на достъп до пазара на труда или за наемане на незаконно пребиваващ чужденец; 4. работодателят през последните 3 месеца по своя инициатива е освободил от работа български граждани, граждани на държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, чужденци-граждани на трети държави с разрешено дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България или чужденци-граждани на трети държави с приравнени на техните права по чл. 9, ал. 1, т. 2-6 които биха могли да бъдат наети на работното място, за което се иска наемането на работник-чужденец от трета държава; 5. са налице основания по чл. 10 от Закона за чужденците в Република България; 6. работодателят в предходната една година преди подаване на искането за даване на решение по чл. 7, ал. 3 има влязло в сила наказателно постановление по чл. 68, ал. 1; 7. работодателят е подал уведомление в Агенцията по заетостта за масово уволнение на работници и служители от същите категории, професия и квалификационно ниво, за които желае да назначи	

	работници-чужденци от трети държави, в предходните шест месеца преди внасянето на искането за даване на решение по чл. 7, ал. 3; 8. работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установен с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване; 9. работодателят не осъществява икономическа дейност или дейността му е прекратена чрез ликвидация или несъстоятелност; 10. работникът-чужденец от трета държава е санкциониран за незаконна трудова дейност в предходен 5-годишен период или съгласно представените документи е работил незаконно в Република България при предишно пребиваване и/или към момента на внасяне на искането; 11. министърът на труда и социалната политика е наложил ограничения на достъпа на чужденци до пазара на труда съгласно чл. 3, ал. 2. ЗИД ЗЧРБ В чл. 11 от ЗТМТМ се правят следните изменения и допълнения: а) В ал. 1: аа) В основния текст думите „решението по чл. 7, ал. 3” се заменят с „достъп до пазара на труда”; аб) В т. 1 думите „и 7 ” се заличават ав) Точка 2 се изменя така: „2. не са изпълнени изискванията, установени с други нормативни актове за упражняване на съответната професия от чужденец в страната;”; ав) Точка 5 се отменя;	

	аг) Точка 12 се изменя така: „12. заявената продължителност надвишава максимално допустимата обща продължителност определена със закон;"; б) В ал. 2 думите „5- 13" се заменят с „6 - 13"; в) В ал. 3 след думите „Агенцията по заетостта" се поставя запетая и се добавя „респективно директорът на дирекция „Бюро по труда" по месторабота" и се поставя запетая. г) В ал. 4 думите „ал. 1, 2 и 3" се заменят с „ал. 3, както и по чл. 42 и 47" и се поставя запетая.	
5. Без да се засяга параграф 1, при всяко решение за отхвърляне на заявление се вземат предвид конкретните обстоятелства по случая, включително интересите на сезонния работник, и се зачита принципът на пропорционалност.	n/a	
6. Основанията за отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване са предвидени в съответните разпоредби на Визовия кодекс.	n/a	
Член 9 *Оттегляне на разрешение за целите на сезонна работа* 1. Държавите-членки оттеглят разрешение за целите на сезонна работа, когато: а) документите, представени за целите на членове 5 или 6 са придобити с измама, или са фалшифицирани или подправени, или б) когато притежателят има престой с цел, различна от тази, за която е получил разрешение за престой.	**ЗЧРБ** **Чл. 40.** (1) Отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България се налага, когато: 1. са отпаднали основанията по чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, чл. 24н, 24о, чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13, 16 и 17, 25в, 25г, 33а, 33г, 33к и 33л, 33п и 33т, както и когато вложението, за което чужденецът е получил постоянно пребиваване, бъде прекратено или прехвърлено на друго лице преди изтичането на определения от закона срок, независимо от основанията за прекратяването или прехвърлянето;	**Пълно**
2. Държавите-членки оттеглят, когато е уместно, разрешението за целите на сезонна работа, когато: а) работодателят е бил санкциониран в съответствие с националното право за недекларирай труд и/или нелегална заетост; б) предприятието на работодателя подлежи на ликвидация или е прекратено поради ликвидация в рамките на производство по несъстоятелност в съответствие с националното законодателство,	**ЗТМТМ** **Чл. 12.** (1) Правото на достъп до пазара на труда на работник - гражданин на трета държава, може да бъде отнето, когато: 1. се установи, че за предоставянето на решението по чл. 7, ал. 3 са представени неверни данни; 2. контролните органи на Министерството на труда и социалната политика установят, че заетостта на гражданина на трета държава не съответства на посочените в решението по чл. 7, ал. 3 длъжност,	

или при неосъществяване на икономическа дейност, или в) работодателят е бил санкциониран в съответствие с член 17.	място на работа, работодател или местно лице, приемащо на работа командирован работник или служител от трета държава; 3. разрешението за пребиваване на работника - гражданин на трета държава, не е издадено или е отнето по реда на Закона за чужденците в Република България. (2) Условията и редът за отнемане на правото на достъп до пазара на труда на работник - гражданин на трета държава, се определят в правилника за прилагане на закона. ЗИД ЗЧРБ В чл. 12 от ЗТМТМ се правят следните изменения и допълнения: а) В ал. 1: аа) в т. 1 думите „решението по чл. 7, ал. 3" се заменят с „достъп до пазара на труда"; аб) в т. 2 думите „решението по чл. 7, ал. 3" се заличават; ав) точка 3 се отменя; б) Алинея 2 се отменя.	
3. Държавите-членки могат да оттеглят разрешението за целите на сезонна работа, когато: а) членове 5 или 6 не се спазват или спазването им е преустановено; б) работодателят не е изпълнил задълженията си по закон във връзка със социалната сигурност, данъчното облагане, трудовите права, условията на работа или на заетост, както е предвидено в приложимите закони и/или колективни споразумения; или в) работодателят не е изпълнил задълженията си по трудовия договор; или г) в рамките на 12-те месеца, предшестващи непосредствено датата на подаване на заявлението, работодателят е закрил длъжност на пълно работно време, за да създаде свободното работно място, което работодателят се опитва да запълни чрез настоящата директива.	n/a	
4. Държавите-членки могат да оттеглят разрешение за целите на сезонна работа, ако гражданинът на трета държава кандидатства за международна закрила съгласно Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета; или за закрила съгласно националното право, международните задължения или практика на съответната държава-членка.	n/a	
5. Без да се засяга параграф 1 при всяко решение за оттегляне на разрешение се вземат предвид конкретните обстоятелства по	**ЗИЗТМТМ** **Чл. 8.** (1) В 15-дневен срок от констатирането на някой от случаите	

случая, включително интересите на сезонния работник, и се зачита принципът на пропорционалност.	по чл. 12, ал. 1 ЗТМТМ изпълнителният директор на Агенцията по заетостта взема решение за отнемане правото на достъп до пазара на труда на работник - гражданин на трета държава, като взема предвид конкретните обстоятелства, включително интересите на работника.	
6. Основанията за анулиране или отмяна на виза за краткосрочно пребиваване са предвидени във Визовия кодекс.	n/a	
Член 10 *Задължения за сътрудничество* Държавите-членки могат да изискват от работодателя да предостави цялата необходима информация, свързана с издаването, продължаването или подновяването на разрешение за целите на сезонна работа.	ЗИД ЗЧРБ Чл24к (7) За издаване на разрешението по ал. 3 работодателят или упълномощено от него лице подава писмено заявление в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.	**Пълно**
ГЛАВА III **ПРОЦЕДУРА И РАЗРЕШЕНИЯ ЗА ЦЕЛИТЕ НА СЕЗОННА РАБОТА** **Член 11** *Достъп до информация* 1. Държавите-членки създават условия за лесен достъп на кандидатите до информацията относно всички документални доказателства, необходими за подаване на заявление, и до информацията относно влизането и престоя, включително правата и задълженията на сезонния работник и процесуалните гаранции, с които той разполага.	**ЗИД ЗЧРБ** **Чл24к (6) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.** **ЗТМТМ** **Чл. 7.** (6) Агенцията по заетостта осигурява информация относно всички документи, необходими за подаването на заявление за предоставяне на решението по ал. 3, включително за произтичащите от него права и задължения за работника - гражданин на трета държава.	**Пълно**
2. Когато държавите-членки издават на граждани на трета държава разрешение за целите на сезонна работа, те им предоставят също така писмена информация относно правата и задълженията им по силата на настоящата директива, включително относно процедурите за обжалване.	**Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к** (6) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.	
Член 12 *Разрешения за целите на сезонна работа*	*Избрана е опцията за „а” и „в”* **ЗЧРБ**	**Пълно**

1. За престой, който не надвишава 90 дни, държавите-членки издават на гражданите на трета държава, които отговарят на изискванията на член 5 и не попадат в категориите основания, посочени в член 8, едно от следните разрешения за целите на сезонна работа, без да се засягат правилата относно издаването на визи за краткосрочно пребиваване, предвидени във Визовия кодекс и в Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета: а) виза за краткосрочно пребиваване, в която е указано, че е издадена за целите на сезонна работа; б) виза за краткосрочно пребиваване и разрешение за работа, в което е указано, че се издава за целите на сезонна работа; или в) разрешение за работа, в което е указано, че се издава за целите на сезонна работа, когато гражданинът на трета държава е освободен от изискването за виза в съответствие с приложение II от Регламент (ЕО) № 539/2001 и съответната държава-членка не прилага спрямо този гражданин член 4, параграф 3 от посочения регламент. При транспониране на настоящата директива държавите-членки предоставят или разрешенията, посочени в букви а) и в), или разрешенията, посочени в букви б) и в).	**Чл. 24л.** (1) За извършване на сезонна работа за срок до 90 дни без прекъсване чужденецът трябва да притежава валидна виза за краткосрочно пребиваване за целите на сезонна работа, когато такава се изисква, и заетостта да е регистрирана от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и правилника за неговото прилагане. (2) Регистрацията на заетостта по ал. 1 се извършва и когато чужденецът е освободен от изискването за виза в съответствие с Приложение II от Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване. **ШЗТМТМ** **Чл. 32.** (1) За регистрация на сезонна работа до 90 дни по чл. 24, ал. 3 ЗТМТМ работодателят подава в Агенцията по заетостта преди започване на работата: 1. декларация в два екземпляра по образец съгласно приложение № 5; 2. документите по чл. 2, ал. 1, т. 2 - 4, 7 и 9 - 11 и по чл. 20, ал. 1, т. 3. (2) Регистрацията по ал. 1 се потвърждава със заверка на декларацията от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта в 15-дневен срок от датата на подаването ѝ, като на вносителя се връща заверен екземпляр. (3) В случаите по ал. 1 във визата за краткосрочно пребиваване, когато такава се изисква, се посочва, че е издадена за целите на сезонна работа.	
2. За престой, който надвишава 90 дни, държавите-членки издават на гражданите на трети държави, които отговарят на изискванията по член 6 и които не попадат в категориите основания, посочени в член 8, едно от следните разрешения за целите на сезонна работа: а) виза за дългосрочно пребиваване, в която е указано, че се издава за целите на сезонна работа; б) разрешение за сезонен работник; или в) разрешение за сезонен работник и виза за дългосрочно пребиваване, ако националното право изисква виза за дългосрочно пребиваване за влизане на територията на държавата.	*Избрана опция „в”* **ЗЧРБ - действащ** **Чл. 24к.** (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1. (2) Разрешението се издава за срока на трудовия договор, но не по-малко от 90 дни и не повече от 9 месеца в рамките на всеки период от дванадесет месеца. Разрешението може да бъде удължено	

При транспониране на настоящата директива държавите-членки предоставят само едно от разрешенията, посочени в букви а), б) и в).	еднократно в рамките на периода от 9 месеца при продължаване на трудовия договор при същия работодател или при смяна на работодателя. ЗИД ЗЧРБ „Чл. 24к. (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1. (2) При кандидатстване за разрешението по ал. 1 чужденецът пребивава извън територията на Република България. (3) Разрешението се издава за срока на трудовия договор, но не по-малко от 90 дни и не повече от 9 месеца в рамките на всеки период от дванадесет месеца. Разрешението може да бъде удължено еднократно в рамките на периода от 9 месеца при продължаване на трудовия договор при същия работодател или при смяна на работодателя. (4) Когато разрешението по ал. 3 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, чужденецът - сезонен работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 3 и не е изтекъл максималният срок, посочен в ал. 3. (5) Разрешението по ал. 3 се издава по ускорена процедура за чужденци, които поне веднъж са работили на територията на Република България като сезонни работници през последните 5 години. (6) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца. (7) За издаване на разрешението по ал. 3 работодателят или упълномощено от него лице подава писмено заявление в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи. (8) Заявлението по ал. 7 се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен	

	адрес за кореспонденция и се прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни. Срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на сезонната заетост; същият следва да е издаден през последните 10 години; 2. декларация от работодателя, че на чужденеца е осигурено подходящо, отговарящо на всички изисквания за безопасност и здраве, жилище до изтичане срока на договора или други доказателства за осигурено жилище; 3. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен от нотариус или от дирекция „Консулски отношения“ на МВнР превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно НКПД, 2011 г.; 4. декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд; 5. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на чужденеца, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора; 6. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации; 7. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими; 8. документ, от който е видно, че работодателят упражнява дейност в икономическите сектори, включени в Списък на икономическите сектори за дейности, изпълнението на които зависи от смяната на сезоните, утвърден от министъра на труда и социалната политика.	

3. Без да се засягат достиженията на правото от Шенген, държавите-членки определят дали заявлението се подава от гражданина на трета държава и/или от работодателя. Задължението на държавите-членки да определят дали заявлението се подава от гражданина на трета държава и/или от неговия работодател не засяга каквито и да е правила, изискващи двете страни да участват в процедурата.	ЗИД ЗЧРБ Чл24к(7) За издаване на разрешението по ал. 3 работодателят или упълномощено от него лице подава писмено заявление в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи.	
4. Разрешението за сезонен работник, посочено в параграф 2, първа алинея, букви б) и в) се издава от компетентните органи на държавите-членки, като се използва единният формат, посочен в Регламент (ЕО) № 1030/2002. Държавите-членки правят вписване в разрешението, в което се посочва, че разрешението е издадено за целите на сезонна работа.	**Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к.** (18) Разрешението за пребиваване с цел заетост като сезонен работник се издава от дирекция „Миграция“ или отдел/сектори/групи „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „сезонен работник“. При смяна на работодател и след представяне на становище от Агенция по заетостта, се издава ново разрешение за пребиваване на сезонен работник съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото.	
6. Държавите-членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовото правоотношение на сезонния работник, във вид на документ на хартия или да съхраняват такива данни на електронен носител, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и буква а), точка 16 от приложението към него.	n/a	
7. Когато се изисква виза единствено с цел влизане на територията на държава-членка и гражданинът на трета държава отговаря на условията за издаване на разрешение за сезонен работник съгласно параграф 2, първа алинея, буква в), съответната държава-членка предоставя на гражданина на трета държава всички улеснения за получаване на изискваната виза.	**НУРИВОВР** **Чл. 1.** С наредбата се определят условията и редът за издаване на визи от Република България за влизане и пребиваване, за транзитно преминаване или за летищен транзит.	
8. Издаването на виза за дългосрочно пребиваване, посочена в параграф 2, първа алинея, буква а) не засяга възможността държавите-членки да издадат предварително разрешение за работа	n/a	

в съответната държава-членка.		
Член 13 *Заявления за разрешение за сезонен работник* 1. Държавите-членки определят органите, компетентни да получават и вземат решения по заявленията и да издават разрешения за сезонен работник.	**ЗИД ЗЧРБ** **Чл.24к (19) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници в срок до 3 дни от представянето на документа за медицинска застраховка и виза за дългосрочно пребиваване. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, производството по предоставяне на пребиваване с цел заетост като сезонен работник се прекратява.** **ЗТМТМ** **Чл. 24.** (3) Сезонна работа до 90 дни съгласно чл. 24л от Закона за чужденците в Република България се регистрира от Агенцията по заетостта въз основа на подадена от работодателя декларация.	**Пълно**
2. Заявление за разрешение за сезонен работник се подава в рамките на единна процедура за кандидатстване.	**ЗЧРБ** **Чл. 24к**. (8) Заявлението по ал. 7 се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и се прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни. Срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на сезонната заетост; същият следва да е издаден през последните 10 години; 2. декларация от работодателя, че на чужденеца е осигурено подходящо, отговарящо на всички изисквания за безопасност и здраве, жилище до изтичане срока на договора или други доказателства за осигурено жилище; 3. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен от нотариус или от дирекция „Консулски отношения“ на МВнР превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно НКПД, 2011 г.;	

	4. декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд; 5. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на чужденеца, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора; 6. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации; 7. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими; 8. документ, от който е видно, че работодателят упражнява дейност в икономическите сектори, включени в Списък на икономическите сектори за дейности, изпълнението на на които зависи от смяната на сезоните, утвърден от министъра на труда и социалната политика.	
Член 14 *Продължителност на престоя* 1. Държавите-членки определят максимален период на престой за сезонни работници с продължителност не по-малко от пет и не-повече от девет месеца в рамките на всеки период от дванадесет месеца. След изтичането на този период гражданинът на трета държава напуска територията на държавата-членка, освен ако съответната държава-членка не издаде разрешение за пребиваване в съответствие с националното право или с правото на Съюза за цели, различни от целите на сезонна работа.	**ЗИД ЗЧРБ** **„Чл. 24к. (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1.** **(2) При кандидатстване за разрешението по ал. 1 чужденецът пребивава извън територията на Република България.** **(3) Разрешението се издава за срока на трудовия договор, но не по-малко от 90 дни и не повече от 9 месеца в рамките на всеки период от дванадесет месеца. Разрешението може да бъде удължено еднократно в рамките на периода от 9 месеца при продължаване на трудовия договор при същия работодател или при смяна на работодателя.**	**Пълно**
2. Държавите-членки могат да определят максимален период от	n/a	

време в рамките на всеки период от 12 месеца, по време на който работодателите имат право да наемат сезонни работници. Този период от време е не по-малко от максималният период на престой, определен съгласно параграф 1.		
Член 15 *Продължаване на престой или подновяване на разрешение за целите на сезонна работа* 1. В рамките на максималния период, посочен в член 14, параграф 1 и при условие че са спазени членове 5 или 6 и не са налице основанията, предвидени в член 8, параграф 1, буква б), член 8, параграф 2 и, когато е приложимо, член 8, параграф 4, държавите-членки разрешават на сезонните работници еднократно продължаване на престоя, когато сезонните работници продължат договора със същия работодател.	**ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 24к, (7)** Когато разрешението по ал. 1 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, сезонният работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1 и не е изтекъл срокът по ал. 2. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к.** (4) Когато разрешението по ал. 3 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, чужденецът - сезонен работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 3 и не е изтекъл максималният срок, посочен в ал. 3.	**Пълно**
2. В съответствие с националното си право държавите-членки могат да решат да разрешат на сезонните работници да продължат договора си със същия работодател и престоя си повече от веднъж, при условие че не се надвишава максималният период, посочен в член 14, параграф 1.	n/a	
3. В рамките на максималния период, посочен в член 14, параграф 1 и при условие че са спазени членове 5 или 6 и не са налице основанията, предвидени в член 8, параграф 1, буква б), член 8, параграф 2 и, когато е приложимо, член 8, параграф 4, държавите-членки разрешават на сезонните работници еднократно продължаване на престоя, за да бъдат наети от друг работодател.	**ЗЧРБ (действащ)** Чл. 24к, (7) Когато разрешението по ал. 1 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, сезонният работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1 и не е изтекъл срокът по ал. 2. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к.** (4) Когато разрешението по ал. 3 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, чужденецът - сезонен работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност	

	на разрешението по ал. 3 и не е изтекъл максималният срок, посочен в ал. 3.. (20) Разрешението за пребиваване с цел заетост като сезонен работник се издава от дирекция „Миграция“ или отдел/сектори/групи „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „сезонен работник“. При смяна или при продължаване на заетостта от работодател и след представяне на становище от Агенция по заетостта при спазване на условията предвидени в ал. 7 - 15, се издава ново разрешение за пребиваване на сезонен работник съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото.	
4. В съответствие с националното си право държавите-членки могат да решат да разрешат на сезонни работници да бъдат наети от друг работодател и да продължат престоя си повече от веднъж, при условие че не се надвишава максималният период, посочен в член 14, параграф 1.	n/a	
5. За целите на параграфи 1 — 4 държавите-членки приемат да бъде подадено заявление, когато сезонен работник, приет съгласно настоящата директива, се намира на територията на съответната държава-членка.	**ППЗЧРБ** **Чл. 50а.** (1) За получаване право на пребиваване за целите на сезонна заетост и издаване на разрешение за сезонен работник с право на продължително пребиваване чужденецът лично подава в дирекция "Миграция" или в Столичната дирекция на вътрешните работи/Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи (СДВР/ОДМВР) заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:	
6. Държавите-членки могат да откажат да продължат престой или да подновят разрешение за целите на сезонна работа, ако въпросното свободно място би могло да се заеме от граждани на съответната държава-членка или от други граждани на Съюза, или от граждани на трети държави, пребиваващи законно в държавата-	n/a	

членка. Настоящият параграф се прилага, без да се засяга принципът за отдаване на предпочитание на граждани на Съюза, отразен в приложимите разпоредби на съответните актове за присъединяване.		
7. Държавите-членки отказват да продължат престоя или да подновят разрешение за целите на сезонна работа, ако е достигнато максималното времетраене на престоя, определено в член 14, параграф 1.	**ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 24к.** (2) Разрешението по ал. 1 се издава след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика за срока на трудовия договор, но не по-малко от 90 дни и не повече от 9 месеца. Разрешението може да бъде удължено еднократно в рамките на този срок след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика. (7) Когато разрешението по ал. 1 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, сезонният работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1 и не е изтекъл срокът по ал. 2. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к.** (3) Разрешението се издава за срока на трудовия договор, но не по-малко от 90 дни и не повече от 9 месеца в рамките на всеки период от дванадесет месеца. Разрешението може да бъде удължено еднократно в рамките на периода от 9 месеца при продължаване на трудовия договор при същия работодател или при смяна на работодателя. (4) Когато разрешението по ал. 3 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, чужденецът - сезонен работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 3 и не е изтекъл максималният срок, посочен в ал. 3.	
8. Държавите-членки могат да откажат да продължат престоя или да подновят разрешение за целите на сезонна работа, ако гражданинът на трета държава кандидатства за международна закрила съгласно Директива 2011/95/ЕС или ако гражданинът на трета държава кандидатства за закрила съгласно националното право, международните задължения или практика на въпросната държава-членка.	n/a	

9. Член 9, параграф 2 и параграф 3, букви б), в) и г) не се прилагат за сезонен работник, който кандидатства да бъде нает на работа от различен работодател в съответствие с параграф 3 от настоящия член, когато тези разпоредби се прилагат за предходния работодател.	ЗИД ЗЧРБ Чл.24к(20) Разрешението за пребиваване с цел заетост като сезонен работник се издава от дирекция „Миграция“ или отдел/сектори/групи „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „сезонен работник“. При смяна или при продължаване на заетостта от работодател и след представяне на становище от Агенция по заетостта при спазване на условията предвидени в ал. 7 - 15, се издава ново разрешение за пребиваване на сезонен работник съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото.	
10. Основанията за продължаване на виза за краткосрочно пребиваване са уредени в съответните разпоредби на Визовия кодекс.	n/a	
11. Без да се засяга член 8, параграф 1, при всяко решение по заявление за продължаване или подновяване се вземат предвид конкретните обстоятелства по случая, включително интересите на сезонния работник, и се зачита принципът на пропорционалност.	n/a	
Член 16 *Улесняване на повторното влизане* 1. Държавите-членки улесняват повторното влизане на граждани на трети държави, които са били приети в тази държава-членка	**Проект ЗИД ЗЧРБ** Чл.24к (5) Разрешението по ал. 3 се издава по ускорена процедура за чужденци, които поне веднъж са работили на територията на Република България като сезонни работници през последните 5	**Пълно**

като сезонни работници най-малко веднъж през последните пет години и които изцяло са спазили условията, приложими за сезонни работници съгласно настоящата директива, по време на всеки свой престой.	години. (13) Изпълнителният директор на Агенция по заетостта изпраща на дирекция „Миграция“ становище относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда в срок до 10 дни от получаване на заявлението в Агенция по заетостта. В случаите на ал. 5 този срок е 5 дневен.	
2. Предвиденото в параграф 1 улесняване може да включва една или повече от следните мерки: а) освобождаване от изискването за представяне на един или повече документи, посочени в член 5 или 6. б) издаване на няколко разрешения за сезонен работник в един административен акт; в) ускорена процедура за решение по заявление за разрешение за сезонен работник или за виза за дългосрочно пребиваване; г) приоритет при разглеждането на заявления за прием като сезонен работник, включително отчитане на предходни приеми, при вземане на решения по заявления с оглед на изчерпването на обема на прием.	ЗИД ЗЧРБ Чл.24к (5) Разрешението по ал. 3 се издава по ускорена процедура за чужденци, които поне веднъж са работили на територията на Република България като сезонни работници през последните 5 години. (13) Изпълнителният директор на Агенция по заетостта изпраща на дирекция „Миграция“ становище относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда в срок до 10 дни от получаване на заявлението в Агенция по заетостта. В случаите на ал. 5 този срок е 5 дневен.	
Член 17 *Санкции за работодатели* 1. Държавите-членки предвиждат санкции за работодатели, които не са изпълнили задълженията си по настоящата директива, включително изключване на работодатели, които допускат тежко нарушение на задълженията си по настоящата директива при наемане на сезонни работници Тези санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.	**ЗТМТМ** **Чл. 76.** (1) На работодател, за който чужденец предоставя работна сила без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, или на местно лице, приело на работа командирован чужденец без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, както и на чужденец, извършващ трудова дейност без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, и на командирован в Република България чужденец в рамките на предоставяне на услуги без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер, определен по чл. 48 от Закона за чужденците в Република България, освен ако не подлежи на по-тежко наказание. (2) На местно лице, приело на работа командировани работници или служители от други държави - членки на Европейския съюз, от държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, или работници или служители от трети държави, което не спазва условията и реда за командироване на работници или служители от държавите - членки на Европейския съюз, държавите - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или	**Пълно**

	от Конфедерация Швейцария, или за допускане на командировани работници или служители от трети държави в рамките на предоставяне на услуги, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер 5000 лв., а за повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв. (3) На работодател, който не е декларирал в Агенцията по заетостта в законоустановения срок наемането на работа на граждани на трети държави, които не са получили разрешение за постоянно пребиваване на територията на Република България и са членове на семейство на български граждани или на граждани на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер 2500 лв., а при повторно нарушение - от 2500 до 5000 лв. **Чл. 77.** (1) На работодател, нарушил разпоредбата на чл. 13, ал. 1, когато нарушението не съставлява престъпление, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер, определен по чл. 48в от Закона за чужденците в Република България, освен ако не подлежи на по-тежко наказание. (2) Работодателите по ал. 1, които са юридически лица, не могат да участват в мерките за насърчаване на заетостта по Закона за насърчаване на заетостта за период една година от констатиране на нарушението.	
2. Държавите-членки гарантират, че ако разрешение за целите на сезонна работа бъде оттеглено в съответствие с член 9, параграф 2 и параграф 3, букви б), в) и г), работодателят носи отговорност за изплащане на обезщетение на сезонния работник в съответствие с процедурите, предвидени в националното право. Отговорността обхваща всички неизпълнени задължения, които работодателят би трябвало да спази, ако разрешението за целите на сезонна работа не е било оттеглено.	ЗИД ЗЧРБ Чл.24к (24) Когато заявлението за предоставяне на разрешение по ал. 1 бъде отхвърлено по вина на работодателя, той дължи на чужденеца обезщетение съгласно българското законодателство.“	
3. Когато работодателят, който е нарушил настоящата директива, е подизпълнител и когато основният изпълнител и всеки друг пряк подизпълнител не са изпълнили задълженията за полагане на дължимата грижа в съответствие с националното право, основният изпълнител и всеки друг пряк подизпълнител могат:	**ЗТМТМ** **Чл. 73**. Когато работодателят е подизпълнител, изпълнителят, чийто пряк подизпълнител е работодателят, както и всеки следващ изпълнител, чиито подизпълнители са те, когато се установи с влязъл в сила акт на компетентен орган, че са знаели за	

а) да бъдат обект на санкциите, предвидени в параграф 1; б) наред с работодателя или вместо него да носят отговорност за изплащане на обезщетение, дължимо на сезонния работник в съответствие с параграф 2; в) наред с работодателя или вместо него да носят отговорност за изплащане на последващи плащания, дължими на сезонния работник в съответствие с националното право. Държавите-членки могат да предвидят по-строги правила за отговорност в националното си право.	нарушенията към командирован работник или служител, към сезонния работник, към наетия на работа незаконно пребиваващ на територията на Република България чужденец и не са информирали контролните органи, могат да отговарят заедно с работодателя или вместо него за всички задължения, произтичащи от закона.	
Член 18 *Процесуални гаранции* 1. Компетентните органи на държавата-членка приемат решение по заявлението за разрешение за целите на сезонна работа. Компетентните органи уведомяват кандидата за решението, в писмен вид, в съответствие с процедурите за уведомяване, предвидени в националното право, възможно най- скоро, но не по-късно от 90 дни от датата на подаване на пълното заявление.	**Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к.** (6) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца. (22) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници не може да бъде по дълга от два месеца.“.	
2. При заявления за продължаване на престой или подновяване на разрешение в съответствие с член 15 държавите-членки предприемат всички разумни стъпки, за да се гарантира, че сезонният работник не е длъжен да прекъсва трудовото си правоотношение със същия работодател или да му се попречи да смени работодател, заради неприключили административни процедури. Когато разрешението за целите на сезонна работа изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, държавите-членки, в съответствие с националното си право, разрешават на сезонния работник престой на тяхна територия, докато компетентните органи вземат решение по заявлението, при условие че заявлението е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението и че не е изтекъл периодът, посочен в член 14, параграф 1. Когато се прилага втората алинея държавата-членка може да реши, наред с друго: а) да издаде национални разрешения за временно пребиваване или равностойни разрешения, докато бъде взето решение; б) да разреши на сезонния работник да работи до вземането на	**ЗЧРБ(Действащ)** **Чл.24к,** (7) Когато разрешението по ал. 1 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, сезонният работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1 и не е изтекъл срокът по ал. 2. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к.** (4) Когато разрешението по ал. 3 изтича, докато е в ход процедура за продължаване или подновяване, чужденецът - сезонен работник има право да пребивава на територията на Република България, докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 3 и не е изтекъл максималният срок, посочен в ал. 3.	

това решение. Докато трае разглеждането на заявлението за продължаване или подновяване, се прилагат съответните разпоредби от настоящата директива.		
3. Ако информацията или документацията, предоставена в подкрепа на заявлението, е непълна, компетентните органи уведомяват заявителя в рамките на приемлив срок за изискваната допълнителна информация и определят приемлив срок за предоставянето ѝ. Срокът, посочен в параграф 1, се спира, докато компетентните органи получат изискваната допълнителна информация.	ЗИД ЗЧРБ Чл.24к (9) Подадените заявления в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се изпращат незабавно по електронен път в дирекция „Миграция“ и на териториалните дирекции „Национална сигурност“ за сведение, като заявлението с приложените документи се изпращат в тридневен срок и в оригинал на дирекция „Миграция“, придружени от документ за проверка на адреса ако са налице съмнения, че чужденецът няма да живее на посочения адрес. (10) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи по ал. 8 уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за тяхното отстраняване. (11) Когато в рамките на определения срок по ал.10 документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник	
4. Основанията за решение, с което се обявява за недопустимо заявление за разрешение за целите на сезонна работа или се отхвърля заявление за разрешение за целите на сезонна работа или се отказва продължаване на престой или подновяване на разрешение за целите на сезонна работа, се връчват на заявителя в писмена форма. Основанията за решение за оттегляне на разрешение за целите на сезонна работа се предоставят в писмена форма както на сезонния работник, така и на работодателя, когато това е предвидено в националното право.	**ППЗЧРБ** **Чл. 50а.** (6) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.	
5. Всяко решение, с което се обявява за недопустимо заявление за целите на сезонна работа или се отхвърля заявление, като се отказва продължаване или подновяване на разрешение за целите	**ППЗЧРБ** **Чл. 50а.** (6) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.	

на сезонна работа, или се оттегля разрешение за целите на сезонна работа, може да се оспорва с правни средства в съответната държава-членка в съответствие с националното право. В писменото уведомление се посочват съдът или административният орган, пред който може да се подаде жалба, както и срокът за подаване на жалбата.		
6. Процесуалните гаранции относно визите за краткосрочно пребиваване са уредени в съответните разпоредби на Визовия кодекс.	n/a	
Член 19 *Такси и разноски* 1. Държавите-членки могат да поставят изискване за заплащането на такси за обработване на заявления в съответствие с настоящата директива. Размерът на тези такси не може да бъде несъразмерен или прекомерен. Таксите за визи за краткосрочно пребиваване са уредени в съответните разпоредби на достиженията на правото от Шенген. Когато тези такси се заплащат от гражданин на трета държава държавите-членки могат да предвидят, че тези граждани имат право на възстановяване на таксите от страна на работодателя в съответствие с националното право.		**Пълно**
2. Държавите-членки могат да изискват от работодателите на сезонни работници да заплащат: а) пътните разноски от мястото на произход на сезонните работници до мястото на работа в съответната държава- членка и пътуването в обратна посока; б) разходите за здравно осигуряване, посочено в член 5, параграф 1, буква б) и член 6, параграф 1, буква б). Когато се поемат от работодателите, тези разходи не подлежат на възстановяване от страна на сезонните работници.	**ЗТМТМ** **Чл. 27.** (1) Транспортните разходи от мястото на произход на сезонния работник до работното му място в Република България са за сметка на работодателя. Работодателят поема разноските и в обратната посока. (2) За сметка на работодателя са задължителните здравни застраховки и осигуряване на сезонния работник. (3) Разходите по ал. 1 и 2 не се възстановяват на работодателя от сезонния работник и не могат да се приспадат от възнаграждението му.	
Член 20 *Настаняване* 1. Държавите-членки изискват доказателства, че на сезонния работник ще бъде предоставено настаняване, което му осигурява подходящ жизнен стандарт съгласно националното право и/или практика за времето на неговия престой. Компетентният орган се уведомява за всяка промяна относно жилищното настаняване на сезонния работник.	**ЗТМТМ** **Чл. 28.** (1) Работодателят представя на Агенцията по заетостта доказателства, че на сезонния работник ще бъде осигурено подходящо, отговарящо на всички изисквания за безопасност и здраве, жилище до изтичане на срока на договора. (3) За ползването на жилището сезонният работник сключва договор за наем. (4) Наемната цена на жилището по ал. 1 е съобразена с	**Пълно**

	получаваното от сезонния работник възнаграждение и с качеството на жилището и не се приспада автоматично от възнаграждението на сезонния работник.	
2. Когато настаняването се урежда от или чрез работодателя: а) от сезонния работник може да се изисква да заплаща наем, чийто размер не може да бъде прекомерен спрямо получаваното от него възнаграждение и спрямо качеството на жилището. Наемът не се приспада автоматично от заплатата на сезонния работник; б) работодателят предоставя на сезонния работник договор за наем или равностоен документ, в който ясно са уредени условията за наем на жилището; в) работодателят гарантира, че жилището отговаря на общите стандарти за здраве и безопасност, които се прилагат в съответната държава-членка.	**ЗТМТМ** **Чл. 28.** (2) Жилището по ал. 1 се предоставя от работодателя или се осигурява с неговото съдействие. (3) За ползването на жилището сезонният работник сключва договор за наем. (4) Наемната цена на жилището по ал. 1 е съобразена с получаваното от сезонния работник възнаграждение и с качеството на жилището и не се приспада автоматично от възнаграждението на сезонния работник. (5) Работодателят уведомява Агенцията по заетостта за всяка промяна на обстоятелствата по ал. 1 - 4.	
Член 21 *Жилищно настаняване от публичните служби по заетостта* Държавите-членки могат да предвидят жилищното настаняване на сезонни работници да се извършва единствено от публичните служби по заетостта.	n/a	
ГЛАВА IV **ПРАВА** **Член 22** *Права, които произтичат от разрешението за целите на сезонна работа* По време на периода на валидност на разрешението, посочено в член 12, титулярят се ползва най-малко със следните права: а) право на влизане и престой на територията на държавата-членка, издала разрешението; б) свободен достъп до цялата територия на държавата-членка, издала разрешението в съответствие с националното право; в) правото да упражнява конкретна професионална дейност, позволена от разрешението в съответствие с националното право.	ЗЧРБ Чл. 8. (1) Чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква. Чл. 9. Визата е разрешение за влизане и пребиваване или летищен транзит. **„Чл. 24к. (1) Разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонен работник може да получи чужденец, който отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1.**	**Пълно**
Член 23 *Право на равно третиране* 1. Сезонните работници имат право на равно третиране с гражданите на приемащата държава-членка най-малко по	**ЗТМТМ** **Чл. 49.** (2) Гражданите на трети държави, притежателите на Единно разрешение за пребиваване и работа, на Синя карта на Европейския съюз и на Разрешение за сезонен работник са	**Пълно**

отношение на: а) условията за заетост, включително минималната възраст за наемане на работа и условията на труд, включително заплащане и уволняване, работно време, отпуск и празнични дни, както и изискванията за здраве и безопасност на работното място; б) правото на стачни действия и на колективни действия, в съответствие с националното право и практика на приемащата държава-членка и свобода на сдружаване, принадлежност и членство в организация, представляваща работници или всяка организация, чиито членове упражняват определена професия, включително правата и предимствата, които тези организации предлагат, включително правото на договаряне и сключване на колективни споразумения, без да се засягат националните разпоредби относно обществения ред и обществената сигурност; в) последващи плащания от страна на работодателите относно дължимо възнаграждение на гражданин на трета държава; г) клоновете на социалната сигурност, както е определено в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004; д) достъпа до стоки и услуги и предлагането на стоки и услуги за обществеността, с изключение на жилищното настаняване, без да се засяга свободата на договаряне в съответствие с правото на Съюза и националното право; е) консултантските услуги относно сезонната работа, предоставени от службите по заетостта; ж) образованието и професионалното обучение; з) признаването на дипломи, удостоверения и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури; и) данъчните облекчения, доколкото се счита, че за целите на данъчното облагане сезонният работник пребивава в съответната държава-членка. Сезонните работници, които се придвижват в трета държава, или преживелите лица на такива сезонни работници, които пребивават в трета държава, тъй като техните права произтичат от тези на сезонния работник, получават законоустановени пенсии, които се основават на предишната заетост на сезонния работник, и се придобиват в съответствие с правото, предвидено в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004 при същите условия и в същия размер като гражданите на съответните държави-членки, когато те се	равнопоставени на българските граждани по отношение на: 1. достъпа до информация за обявени свободни работни места; 2. ползването на посредничество по информиране и наемане на работа; 3. условията на труд, включително по отношение на заплащането, работното време и почивките, прекратяването на трудовото правоотношение, минималната възраст за започване на работа, участие в колективното трудово договаряне; 4. безопасността и здравето при работа; 5. условията за достъп, подчиняването на задължения и ползването на права на социална сигурност в рамките на правото на Европейския съюз; 6. достъпа до стоки и услуги, включително обществени; 7. образованието и професионалното обучение; 8. признаването на дипломи за завършено образование; 9. признаването на удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие със Закона за признаване на професионални квалификации; 10. плащанията на придобити законоустановени пенсии за старост, инвалидност и смърт, свързани с приходите и по предходна заетост, в размер, приложим съгласно правото на държавата членка или на държавите членки - длъжници, при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание на тяхното гражданство (ОВ, L 344/1 от 29 декември 2010 г.), както и на съществуващите двустранни споразумения с трети държави; същото се прилага и по отношение на плащанията за преживелите ги съпрузи; 11. свободата на сдружаване, присъединяване и членство в организации на работници и служители или работодатели, както и в професионални и съсловни организации, включително по отношение на предоставяните привилегии от такова членство, освен когато по силата на закон, устав или друг нормативен акт се изисква българско гражданство, без да се засягат обществения ред и обществената сигурност; 12. правата за ползване на данъчни облекчения при условията и по	

преместват в трета държава.	реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица. (3) В обхвата на ал. 2, т. 5 не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца. (4) Условията по ал. 2 не възпрепятстват налагането на мерки за административна принуда по глава пета от Закона за чужденците в Република България.	
2. Държавите-членки могат да ограничат равното третиране: i) по параграф 1, първа алинея, буква г) като изключат семейните надбавки и обезщетенията при безработица, без да се засяга Регламент (ЕС) № 1231/2010; ii) по параграф 1, първа алинея, буква ж), като ограничат неговото прилагане до образование и професионално обучение, които са пряко свързани с конкретната трудова дейност, и като изключат безвъзмездните помощи или заеми за обучение и издръжка или други безвъзмездни помощи или заеми; iii) съгласно параграф 1, първа алинея, буква и), по отношение на данъчните облекчения, като ограничат прилагането му до случаи, при които регистрираното или обичайното местопребиваване на членовете на семейството на сезонен работник, за които този работник подава заявление за облекчения, е на територията на съответната държава-членка.	**ЗТМТМ** **Чл. 49** (3) В обхвата на ал. 2, т. 5 не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца. **Чл. 52.** (1) Сезонен работник се ползва от правото си по чл. 49, ал. 2, т. 7 само по отношение на сезонната работа, за която е получил разрешение по реда на раздел IV. (2) Данъчните облекчения по чл. 49, ал. 2, т. 12 не се прилагат в случаите, в които регистрираното или обичайното местопребиваване на членовете на семейството на сезонен работник, за които той подава съответната декларация за прилагане на облекчения, е извън територията на Република България.	
3. Правото на равно третиране, предвидено в параграф 1, не засяга правото на държава- членка да оттегли или да откаже да продължи или поднови разрешение за целите на сезонна работа в съответствие с членове 9 и 15.	n/a	
Член 24 *Наблюдение, оценка и проверки* 1. Държавите-членки предвиждат мерки за предотвратяване на евентуални злоупотреби и за санкциониране на нарушенията на настоящата директива. Мерките включват наблюдение, оценка и, когато е подходящо, проверки в съответствие с националното право или административна практика.	**ЗТМТМ** **Чл. 67.** (1) Министърът на труда и социалната политика упражнява цялостен контрол по спазването на закона. (2) Специализираната контролна дейност се осъществява от Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика.	**Пълно**
2. Държавите-членки гарантират, че службите, които отговарят за провеждането на инспекции по труда или компетентните органи, и когато е предвидено в националното право за националните работници — организациите, представляващи интересите на работниците, получават достъп до работното място и със	**ЗТМТМ** **Чл. 28.** (6) При проверка на обстоятелствата по ал. 1 - 4 Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" има право на достъп до жилището на сезонния работник с негово съгласие.	

съгласието на работника — до жилището.	**Чл. 68.** (1) Контролните органи по чл. 67, ал. 2 имат право да: 1. посещават по всяко време местата, където се извършва работа или се упражнява професия, или се ползват от работници и служители, както и да изискват от лицата, които се намират на територията им, да се легитимират с лични документи; 2. изискват от проверяваните физически и юридически лица писмени обяснения и сведения, както и предоставяне на заверени копия от всички необходими документи и справки; 3. се осведомяват пряко от работниците и служителите по всички въпроси във връзка с упражняването на контрола, да изискват от тях да декларират писмено факти и обстоятелства, свързани с осъществяваната трудова дейност, включително данни за заплащането на труда, както и основанието за пребиваване на чужденците. (2) Контролните органи по чл. 67, ал. 2 са длъжни да: 1. проверяват получените сигнали за нарушения съгласно правилата и условията, предвидени в българското законодателство; 2. не разгласяват сведенията, съставляващи държавна, служебна или търговска тайна, които са им станали известни във връзка с упражняването на контрола; 3. не използват получената информация за свое или на други лица облагодетелстване; 4. пазят в тайна източника, от който са получили сигнал за нарушение. (3) При установяване на закононарушения, които съдържат данни за извършено престъпление, контролните органи уведомяват прокуратурата. **Чл. 69.** (1) Работодателите, длъжностните лица, работниците и служителите, местните лица, приели на работа командировани работници и служители от държавите - членки на Европейския съюз, или командировани работници и служители от трети държави, оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции. (2) За извършени нарушения на този закон и на международните договори по чл. 62 работодателите, работниците и служителите, организациите на работодателите и на работниците и служителите имат право да сигнализират Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" по реда на Кодекса на труда.	

Член 25 *Облекчаване на подаването на жалби* 1. Държавите-членки гарантират, че са налице ефективни механизми, чрез които сезонните работници могат да подават жалби срещу своите работодатели, пряко или чрез трети страни, които в съответствие с предвидените в тяхното национално право критерии имат законен интерес от гарантиране спазването на настоящата директива, или чрез компетентен орган на държавата-членка, когато това е предвидено в националното право.	**ЗТМТМ** **Чл. 7.** (6) Агенцията по заетостта осигурява информация относно всички документи, необходими за подаването на заявление за предоставяне на решението по ал. 3, включително за произтичащите от него права и задължения за работника - гражданин на трета държава. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24к.** (6) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешение за продължително пребиваване с цел заетост като сезонни работници, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.	**Пълно**
2. Държавите-членки гарантират възможност за трети страни, които в съответствие с предвидените в националното право критерии имат законен интерес да се осигури спазването на настоящата директива, да участват от името на сезонен работник или в негова подкрепа, с неговото съгласие, във всяко административно или гражданско производство, с изключение на процедурите и решенията, свързани с визи за краткосрочно пребиваване, предвидено с цел изпълнение на настоящата директива.	**Закон за уреждане на колективните трудови спорове** **Чл. 1.** (2) В колективните трудови спорове работниците се представляват от органите на техните професионални организации, а работодателите - от съответните ръководители освен ако страните са упълномощили други органи или лица.	
3. Държавите-членки гарантират, че на сезонните работници се осигурява достъп, еднакъв с този, предоставен на други работници в подобно положение, до мерки за защита срещу уволнение или друго неблагоприятно третиране от работодателя като реакция срещу подаване на жалба пред предприятието или срещу други правни производства, целящи привеждането в съответствие с настоящата директива.	**Закон за защита от дискриминация** **Чл. 71.** (1) Извън случаите по раздел I, всяко лице, чиито права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането, са нарушени, може да предяви иск пред районния съд, с който да поиска: 1. установяване на нарушението; 2. осъждане на ответника да преустанови нарушението и да възстанови положението преди нарушението, както и да се въздържа в бъдеще от по-нататъшни нарушения; 3. обезщетение за вреди. (2) Синдикалните организации и техните поделения, както и юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на обществеполезна дейност, могат да предявят иск от името на лицата, чиито права са нарушени по тяхно искане. Тези организации могат да встъпят и като заинтересувана страна във висящ процес по ал. 1.	

	(3) В случаите на дискриминация, когато са нарушени правата на множество лица, организациите по ал. 2 могат да предявят и самостоятелен иск. Лицата, чиито права са нарушени, могат да встъпят в процеса като подпомагаща страна по чл. 218 от Гражданския процесуален кодекс.	
ГЛАВА V **ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ** **Член 26** *Статистика* 1. Държавите-членки предават на Комисията статистиката относно броя на разрешенията за целите на сезонна работа, издадени за първи път, и доколкото е възможно — относно броя на гражданите на трети държави, чието разрешение за целите на сезонна работа е продължено, подновено или оттеглено. Въз основа на тези статистически данни се изготвят разбивки по гражданство, и доколкото е възможно по срока на валидност на разрешението и икономическия сектор. 2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се съобщават на Комисията до шест месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2017 г.	**ЗТМТМ** **Чл. 65.** (1) Република България предоставя на Европейската комисия статистически данни относно броя на работниците - граждани на трети държави, на които е разрешен достъп до пазара на труда за първи път, и относно броя на гражданите на трети държави, чието разрешение е продължено или оттеглено. Данните се предоставят по съответните категории работници, за които това е предвидено в директивите в областта на трудовата миграция. (2) Данните по ал. 1 се предоставят, разпределени по гражданство, срок на валидност на решението и икономически сектор.	**Пълно**
3. Статистическите данни, посочени в параграф 1, се съобщават в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета.	**ЗТМТМ** **Чл. 65.** (3) Данните по ал. 1 се предоставят на Европейската комисия до 6 месеца след края на съответната година в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ, L 199/23 от 31 юли 2007 г.) и се отнасят до референтни периоди от една календарна година.	
Член 27 *Докладване* На всеки три години, а за първи път не по-късно от 30 септември 2019 г., Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на настоящата директива в държавите-членки и предлага измененията, които са необходими.	**ЗТМТМ** **Чл. 66.** (1) На всеки три години Република България представя доклад на Европейската комисия за прилагането на директивите в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност, в които това е предвидено. (2) Докладът по ал. 1 включва и подробна оценка на правилното функциониране на схемата за мобилност в рамките на Европейския съюз, на възможните злоупотреби с тази схема, както и на	**Пълно**

	взаимодействието й с достиженията на правото от Шенген.	
Член 28 *Транспониране* 1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива до 30 септември 2016 г. Те незабавно информират Комисията за текста на тези мерки. Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или такова позоваване се прави при официалното им публикуване. Редът и начинът на позоваване се определят от държавите-членки.	**ЗТМТМ** **§ 2.** С този закон се въвеждат изисквания на: 8. Директива 2014/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници (ОВ, L 94/375 от 28.03.20014 г.);	
2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, приети в областта, уредена с настоящата директива.	n/a	
Член 29 *Влизане в сила* Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.	n/a	
Член 30 *Адресати* Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договорите.	n/a	

Таблица на съответствието
на Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост с българското законодателство

Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост	**БЪЛГАРСКО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО**	**СТЕПЕН НА СЪОТВЕТ-СТВИЕ**
ГЛАВА I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ Член 1 Предмет Целта на настоящата директива е да се определят: а) условията за влизане и пребиваване за повече от три месеца на граждани на трети държави на територията на държавите-членки за целите на висококвалифицирана трудова заетост в качеството им на притежатели на синя карта на ЕС, както и на членовете на техните семейства; б) условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави и на членовете на техните семейства по смисъла на буква а) в държави-членки, различни от първата държава-членка	**Закон за чужденците в Р България (ЗЧРБ)** **Чл. 1.** (1) Този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България. (2) Този закон се прилага и по отношение на членовете на семейството на български гражданин, които не са граждани на държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария. Чл. 33к. (1) Разрешение за пребиваване и работа тип "синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които са висококвалифицирани работници по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на друго основание. **ЗИД ЗЧРБ** Чл. 33к. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „синя карта на ЕС“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България.	Пълно
Член 2 Определения	**ЗЧРБ** **Чл. 2.** (1) Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не	**Пълно**

За целите на настоящата директива: а) "гражданин на трета държава" означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора; б) "висококвалифицирана трудова заетост" означава наемането на работа на лице, което: - в съответната държава-членка е защитено като работник или служител по силата на националното трудово право и/или в съответствие с националната практика, независимо от правоотношението, за целите на упражняване на действителна и ефективна трудова дейност за чужда сметка или под чуждо ръководство, - получава заплащане, и - притежава необходимата подходяща и специфична компетентност, доказана с висока професионална квалификация; в) "синя карта на ЕС" означава разрешение с обозначението "синя карта на ЕС", което дава право на притежателя си да пребивава и да работи на територията на държава-членка, съгласно условията на настоящата директива; г) "първа държава-членка" означава държавата-членка, която първа предоставя "синя карта на ЕС" на гражданин на трета държава; д) "втора държава-членка" означава всяка държава-членка, различна от първата държава-членка; е) "членове на семейството" означава граждани на трети държави съгласно определението в член 4, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО; ж) "висока професионална квалификация" означава квалификация, която е удостоверена посредством доказателство за придобито висше образование или чрез дерогация, когато такава се предвижда от националното право, от поне пет години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и която има отношение към професията или сектора, уточнени в трудовия договор или обвързващото предложение за работа; з) "придобито висше образование" означава диплома, свидетелства или друго удостоверение за формална квалификация, издадени от компетентен орган, чрез които се доказва успешното завършване на програма за висше образование, а именно набор от курсове, осигурени от образователна институция, призната като висше учебно заведение от държавата, в която се намира. За целите на настоящата директива придобитото висше образование се взема предвид, при условие че обучението, необходимо за придобиването му, е било с	е български гражданин. **Проект ЗИД ЗЧРБ** Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин или гражданин на държава членка на Европейския съюз. **ЗЧРБ** чл.2 (2) Чужденец е и лице, което не е гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. (3) Членове на семейство на чужденец по смисъла на този закон са: 1. съпруг/съпруга; 2. деца на чужденеца и на неговия съпруг/съпруга, включително осиновените, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак; 3. деца, включително осиновените, на чужденеца, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка; 4. деца, включително осиновените, на съпруга/съпругата, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка. (4) За членове на семейството се смятат и навършилите 18-годишна възраст деца на чужденеца или на неговия съпруг/съпруга, несключили брак, които са били изцяло на тяхна издръжка в държавата по произход или в държавата на обичайното им пребиваване и когато сериозни здравословни причини налагат полагането на лични грижи за тях. (5) Когато чужденецът вече има съпруг/съпруга, живеещ с него на територията на Република България, не се разрешава събирането на семейството с друг съпруг/съпруга. Допълнителни разпоредби: **§ 1.** По смисъла на този закон: 1б. "Първа държава членка" е държавата членка, която е предоставила за първи път статут на дългосрочно пребиваващ, или държава членка, която първа предоставя "синя карта на ЕС" на чужденеца.	

продължителност поне три години; и) "професионален опит" означава действително и законно упражняване на съответната професия; й) "регламентирана професия" означава регламентирана професия съгласно определението в член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2005/36/ЕО.	1в. "Втора държава членка" е всяка държава членка, различна от първата държава членка. 1г. "Синя карта на ЕС" е разрешение с обозначението "синя карта на ЕС", което дава право на притежателя да пребивава и да работи на територията на държава - членка на Европейския съюз, за целите на висококвалифицираната трудова заетост. **Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност** Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 1. "Висококвалифицирана заетост" е наемане на работа на лице, което притежава необходимата за съответната работа компетентност - придобито висше образование, което се удостоверява с диплома, удостоверение или друг документ, издаден от компетентен орган след обучение с продължителност не по-малка от три години, проведено от образователна институция, призната като висше училище от съответната държава. **Закон за признаване на професионални квалификации** Допълнителни разпоредби: **§ 1.** По смисъла на този закон: 1. "Регулирана професия" е професионална дейност или съвкупност от професионални дейности, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, която е от обществена значимост и/или е от съществено значение за живота и здравето на хората и достъпът до която е подчинен на законови, подзаконови или административни разпоредби относно: а) притежаването на специфична професионална квалификация, или б) правоспособност, или в) членство в професионална организация, работеща за поддържане на високо равнище в съответната професионална област, за осъществяването на което е получила специфично признаване от държавата.	
Член 3 Приложно поле 1. Настоящата директива се прилага към граждани на трети държави, които кандидатстват за приемане на територията на държава-членка за	**ЗЧРБ** **Чл. 1.**(3) Условията и редът, при които гражданите на други държави - членки на Европейския съюз, и членовете на техните семейства, както и гражданите на държави - страни по	**Пълно**

целите на висококвалифицирана трудова заетост по смисъла на настоящата директива. 2. Настоящата директива не се прилага спрямо граждани на трети държави: а) които имат разрешение за пребиваване в държава-членка по линията на временна закрила или са поискали разрешение за пребиваване със същия мотив и очакват решение относно своя статус; б) които се ползват от международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила [15] или са представили молба за международна закрила съгласно същата директива, по която все още не е взето окончателно решение; в) които се ползват от закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държавата-членка или са представили молба за закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държавата-членка, и по която все още не е взето окончателно решение; г) които кандидатстват за пребиваване в държава-членка в качеството си на научни работници по смисъла на Директива 2005/71/ЕО за целите на провеждане на научноизследователски проект; д) които са членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват своето право на свободно движение на територията на Общността в съответствие с Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки [16]; е) които имат статус на дългосрочно пребиваващи в ЕО в държава-членка в съответствие с Директива 2003/109/ЕО и упражняват своето право да пребивават в друга държава-членка с цел извършване на икономическа дейност в качеството си на заети или самостоятелно заети лица; ж) които влизат в държава-членка по силата на ангажименти, съдържащи се в международно споразумение, което улеснява влизането и временния престой на някои категории физически лица, свързани с търговия и инвестиции;	Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства влизат, пребивават и напускат Република България, се определят със Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства. **Чл. 7.** Условията и редът за предоставяне на закрила на чужденци на територията на Република България се определят със специален закон.. **Чл. 24.** (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и: 1. желаят да извършват работа по трудово правоотношение след разрешение от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност; **Чл. 33к.** (1) Разрешение за пребиваване и работа тип "синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които са висококвалифицирани работници по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на друго основание.. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл.33к** (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „синя карта на ЕС“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал.1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България; (21) Разрешение по ал. 1 не се издава на чужденци, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24м, както и на членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Европейския съюз и са получили право на пребиваване по реда на Закона за влизането, пребиваването и	

з) които са били приети на територията на държава-членка в качеството си на сезонни работници; и) чието експулсиране е било временно преустановено поради фактически или правни основания; й) които попадат в приложното поле на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги [17], ако те са командировани на територията на съответната държава-членка. Освен това настоящата директива не се прилага за граждани на трети държави и членове на техните семейства, независимо от гражданството им, които съгласно споразумения между Общността и нейните държави-членки и тези трети държави се ползват от правата на свободно движение, които са равностойни на тези на гражданите на Съюза. 3. Настоящата директива не засяга споразуменията между Общността и/или нейните държави-членки и една или повече трети държави, в които се изброяват професиите, които следва да не попадат в приложното поле на настоящата директива, за да се гарантира етичното набиране на персонал в сектори, страдащи от недостиг на работна ръка, като се защитават човешките ресурси в развиващите се страни, които са подписали тези споразумения. 4. Разпоредбите на настоящата директива не засягат правото на държавите-членки да издават разрешения за пребиваване, различни от синя карта на ЕС, за какъвто и да е вид заетост. Тези разрешения за пребиваване не предоставят право на пребиваване в останалите държави-членки, както е предвидено в настоящата директива.	напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.“. **ЗЧРБ** *Чл.24м, ал.1 Член на семейството на български гражданин, който е упражнил правото си на свободно движение и притежава валиден документ за пребиваване като член на семейство на гражданин на Съюза, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз, подава заявление до дирекция "Миграция" - МВР, или до областните дирекции на МВР за издаване на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, удостоверяваща правото му на продължително пребиваване, за което незабавно му се издава временно удостоверение.*	
Член 4 По-благоприятни разпоредби 1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятни разпоредби на: а) правото на Общността, включително двустранни или многостранни споразумения, сключени между Общността или между Общността и нейните държави-членки и една или повече трети държави; б) двустранни или многостранни споразумения, сключени между една или повече държави-членки и една или повече трети държави. 2. Настоящата директива не засяга правото на държавите-членки да приемат или да запазят по-благоприятни разпоредби за лицата, спрямо	**n/a**	

които се прилага директивата, по отношение на следните разпоредби на настоящата директива: а) член 5, параграф 3 при прилагане на член 18; б) член 11, член 12, параграф 1, второ изречение, член 12, параграф 2 и членове 13, 14, 15 и 16, параграф 4.		
ГЛАВА II УСЛОВИЯ ЗА ПРИЕМАНЕ Член 5 Критерии за приемане 1. Без да се засягат разпоредбите на член 10, параграф 1, гражданин на трета държава, който е подал заявление за синя карта на ЕС при условията на настоящата директива: а) представя валиден трудов договор или, съгласно предвиденото в националното право, обвързващо предложение за работа за висококвалифицирана заетост за не по-малко от една година в съответната държава-членка; б) представя документ, удостоверяващ, че са изпълнени условията на националното право за упражняване от граждани на Съюза на регламентираната професия, посочена в трудовия договор или в обвързващото предложение за работа, съгласно предвиденото в националното право; в) за нерегламентирани професии, представя документи, удостоверяващи съответна висока квалификация в професията или сектора, посочени в трудовия договор или в обвързващото предложение за работа, съгласно предвиденото в националното право; г) представя валиден документ за пътуване, съгласно националното право, заявление за виза или виза, ако такава се изисква, както и доказателство за валидно разрешение за пребиваване или съответно за национална виза за дългосрочно пребиваване. Държавите-членки могат да изискват периодът на валидност на документа за пътуване да обхваща поне първоначалния срок на разрешението за пребиваване; д) представя доказателство, че има или, ако това се предвижда в националното право, че кандидатства за здравна застраховка, покриваща всички рискове, срещу които гражданите на съответната държава-членка обичайно са застраховани, за периодите, през които такова застрахователно покритие и съответните права на обезщетение не се предоставят във връзка със или вследствие от трудовия договор; е) не се счита, че представлява заплаха за обществения ред,	**ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 18.** (1) При влизане в Република България чужденецът декларира целта на посещението си и посочва писмено адреса, на който ще пребивава, като попълва адресна карта по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи. **Чл. 19.** (1) Чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава: 1. редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава е необходима; 2. достатъчно средства за осигуряване на издръжката си според продължителността и условията на престоя в Република България, както и за завръщане в държавата по постоянното си пребиваване или за преминаване през Република България; 3. медицинска застраховка и други застраховки, когато такива се изискват; 4. покана по образец, когато такава се изисква; 5. (други документи, доказващи целта на пътуването и условията на планираното пребиваване. (2) Размерът на финансовите средства по ал. 1, т. 2, минималните застрахователни суми и покриваните застрахователни рискове по ал. 1, т. 3, образецът на поканата и документите по ал. 1, т. 5 се определят с наредбата по чл. 9е, ал. 1. **Чл. 26.** (1) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23. (2) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 25, 33а, 33г и 33к -	**Частично**

обществената сигурност или общественото здраве. ЗЧРБ 2. Държавите-членки могат да поискат от кандидата да посочи своя адрес на територията на съответната държава-членка. 3. В допълнение към условията, изложени в параграф 1, брутната годишна заплата, определена въз основа на месечната или годишната заплата, посочена в трудовия договор или в обвързващото предложение за работа, не трябва да бъде по-ниска от съответния национален праг на заплатите, определен и публикуван за тази цел от държавите-членки, като този праг е най-малко 1,5 пъти по-висок от средната брутна годишна заплата в съответната държава-членка. 4. При прилагането на параграф 3 държавите-членки могат да изискват изпълнение на всички условия в приложимите закони, колективните трудови договори или практиките за висококвалифицирана трудова заетост в съответните сектори на заетост. 5. Чрез дерогация от параграф 3, за целите на заетостта в професии, в които има особена необходимост от работници граждани на трети държави и които попадат в основните групи 1 и 2 от ISCO, прагът на заплатите може да е най-малко 1,2 пъти по-висок от средната брутна годишна заплата в съответната държава-членка. В този случай съответната държава-членка ежегодно изпраща на Комисията списъка с професиите, за които е взето решение за дерогация. 6. Настоящият член не засяга приложимите колективни трудови договори или практиките за висококвалифицирана трудова заетост в съответните сектори на заетост.	33м, 33п и 33т.. **Чл. 33к.** (1) Разрешение за пребиваване и работа тип "синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които са висококвалифицирани работници по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на друго основание. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл.33к (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „синя карта на ЕС“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България. (5) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и се прилага: 1. копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца; 2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за право на пребиваване; 3. доказателства за осигурено жилище; 4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят: а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на	

	чужденец - работник; б) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания; 5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на работника - чужденец, легализирани по съответния ред и придружени със заверен от нотариус или от Дирекция „Консулски отношения" при МВнР превод на български език, съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, съгласно НКДП, 2011 г.; 6. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд - при първоначално подаване на заявление; 7. заверено от работодателя копие на срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника - чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора; 8. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации; 9. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност, когато такива са необходими;	

	10. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България. **Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност** Чл.17 (2) Решението по ал. 1 се предоставя в 15-дневен срок от подаване на заявлението при спазване на чл. 7, ал. 1, т. 3 и 4, когато: 1. работникът - гражданин на трета държава, притежава необходимата за съответната работа компетентност - придобито висше образование, което се удостоверява с диплома, удостоверение или друг документ, издаден от компетентен орган, след обучение с продължителност не по-малка от три години, проведено от образователна институция, призната като висше училище от съответната държава; 2. брутната работна заплата, посочена в трудовия договор на работника - гражданин на трета държава, е най-малко 1,5 пъти по-висока от средната работна заплата в Република България съгласно наличните данни за последните 12 месеца преди сключването на трудовия договор. **С § 33 на проекта на ЗИД ЗЧРБ се прави изменение в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност** „Чл. 17. (1) Достъп до пазара на труда със Синя карта на ЕС се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от Изпълнителния директор на Агенцията на заетостта без да се прилага условието на чл. 7, ал. 1, т. 1. (2) В случаите по ал. 1 е необходимо: 1. работникът - гражданин на трета държава, да притежава необходимата за съответната работа компетентност - придобито виеше образование, което се удостоверява с диплома, удостоверение или друг документ, издаден от компетентен орган, след обучение с продължителност не по-малка от три години, проведено от образователна институция, призната като виеше училище от съответната държава; 2. брутната работна заплата, посочена в трудовия договор на работника - гражданин на трета държава, да бъде най-малко 1,5 пъти по-висока от средната работна заплата в Република България	

	съгласно наличните данни за последните 12 месеца преди сключването на трудовия договор; 3. срокът на трудовия договор да е не по-кратък от 12 месеца.”.	
Член 6 Капацитет за прием Настоящата директива не засяга правото на държава-членка да определя капацитет за прием на граждани на трети държави, които влизат на нейна територия за целите на висококвалифицирана трудова заетост.		
ГЛАВА III СИНЯ КАРТА НА ЕС, ПРОЦЕДУРА И ПРОЗРАЧНОСТ Член 7 Синя карта на ЕС 1. На гражданин на трета държава, който е подал заявление и отговаря на изискванията по член 5, и за който компетентните органи са взели положително решение в съответствие с член 8, се издава синя карта на ЕС. Съответната държава-членка осигурява на гражданина на трета държава всички улеснения за получаване на изискваните визи. 2.Държавите-членки определят стандартен срок на валидност на синята карта на ЕС, който е с продължителност между една и четири години. Ако трудовият договор е за срок, по-кратък от този срок, синята карта на ЕС се издава или подновява за продължителността на трудовия договор плюс три месеца. 3. Синята карта на ЕС се издава от компетентните органи на държавата-членка, като се използва единният формат, посочен в Регламент (ЕО) № 1030/2002. В съответствие с буква а), точка 7.5—9 от приложението към настоящия регламент държавите-членки отбелязват в синята карта на ЕС условията за достъп до пазара на труда, както е посочено в член 12, параграф 1 от настоящата директива. В полето "Категория" държавите-членки посочват "Синя карта на ЕС". 4. По време на срока на валидност синята карта на ЕС предоставя на притежателя си: а) правото на влизане, повторно влизане и престой на територията на държавата-членка, издала синята карта на ЕС; б) правата, които са признати по силата на настоящата директива.	**ЗЧРБ** **Закон за българските лични документи** **Чл. 59.** (2) На пребиваващите в Република България чужденци се издават следните документи за пребиваване: 1а. разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 5 години; в разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец, пребивавал като притежател на синя карта на ЕС, в полето "забележка" се отбелязва "бивш притежател на синя карта на ЕС"; 7. разрешение за пребиваване тип "синя карта на ЕС" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като полето "тип разрешение" се заменя със "синя карта на ЕС", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда; 8. временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава - членка на ЕС, и на членовете на неговото семейство - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 90 дни; **ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 8.** (3) Не се изисква виза и когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България.	**Пълно**

	Чл. 33к. (1) Разрешение за пребиваване и работа тип "синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които са висококвалифицирани работници по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на друго основание. (2) Разрешението по ал. 1 се издава след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика за срок до 4 години. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с три месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му. (3) Членовете на семейството на притежателя на синя карта могат да получат разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на синя карта на ЕС. За издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството следва да бъдат изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 2. (4) Разрешението по ал. 1 - 3 се издава при прилагане на единна процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на закона. (5) (На притежателя на синя карта на ЕС се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "синя карта на ЕС". При смяна на работодател по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност се издава ново разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото. (6) (Разрешение по ал. 1 не се издава на чужденци, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24м, както и на членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Европейския съюз и са получили право на пребиваване по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл.33к (2) Разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС" се издава за срок до 4 години. Когато срокът на трудовия	

	договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с три месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му. (18) На притежателя на синя карта на ЕС се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "синя карта на ЕС". При смяна на работодател и след представяне на становище от Агенция по заетостта се спазват условията, предвидени в ал. 5-11, 16 и 17.	
Член 8 Основания за отказ 1.Държавите-членки отхвърлят заявление за издаване на синя карта на ЕС, когато кандидатът не отговаря на условията, посочени в член 5, или когато представените документи са придобити чрез измама, фалшифицирани или подправени. 2. Преди да вземат решение по дадено заявление за издаване на синя карта на ЕС и когато разглеждат случаите на подновяване или на издаване на разрешения съгласно член 12, параграфи 1 и 2 през първите две години, през които лицето упражнява законна трудова дейност като притежател на синя карта на ЕС, държавите-членки могат да проучат ситуацията на своя пазар на труда и да приложат националните си процедури по отношение на изискванията за заемане на свободно работно място. Държавите-членки могат да проверят дали въпросното свободно работно място не би могло да бъде заето от работна сила от съответната държава-членка или от Общността, от граждани на трети държави, законно пребиваващи в дадената държава-членка, които вече участват в нейния пазар на труда по силата на общностното или националното право, или от дългосрочно пребиваващи в ЕО лица, които желаят да се преместят в тази държава-членка за целите на висококвалифицирана трудова заетост в съответствие с глава III от Директива 2003/109/ЕО. 3. Заявление за синя карта на ЕС може също да бъде счетено за недопустимо на основанията, посочени в член 6. 4. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление за издаване на синя карта на ЕС, за да осигурят етично набиране на работници в сектори,	**ЗЧРБ (действващ)** **Чл. 10.** (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: 1. (с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност; 1а. (има данни, че извършва, подбужда, участва в приготовление, подпомагане или обучение за извършване на терористична дейност или че целта на влизането му е да ползва страната като транзитен пункт към трета държава, на чиято територия да извършва тези действия; 2. с действията си е злепоставил българската държава или е уронил престижа и достойнството на българския народ или влизането му в страната може да навреди на отношенията на Република България с друга държава; 3. има данни, че е член на престъпна група или организация или че извършва или има намерение да извършва контрабанда и незаконни сделки с оръжие, взривни вещества, боеприпаси, пиротехнически изделия, стратегически суровини, изделия и технологии с двойна употреба, както и незаконен трафик на упойващи и психотропни вещества и прекурсори и на суровини за тяхното производство; 4. има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави; 5. е бил експулсиран от Република България преди не по-малко от 10 години и не е възстановил в 6-месечен срок от експулсирането изразходваните за това от държавата средства;	~~Частично~~

страдащи от недостиг на квалифицирани работници в държавите на произход. 5. Държавите-членки могат да отхвърлят заявление за издаване на синя карта на ЕС, ако работодателят е бил санкциониран в съответствие с националното право за недекларирaн труд и/или незаконно наемане на работа. .	6. е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода; 7. е направил опит да влезе в страната или да премине през нея чрез използване на неистински или преправени документи, виза или разрешение за пребиваване; 8. може да се предполага, че ще разпространи тежка заразна болест, страда от заболяване, което според критериите на Министерството на здравеопазването или на Световната здравна организация представлява заплаха за общественото здраве, или не притежава сертификат за ваксинация, или идва от район с усложнена епидемична и епизоотична обстановка; 9. няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане; 10. има данни, че през последните две години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническия режим на Република България; 11. при предишно пребиваване е нарушил трудовото или данъчното законодателство на страната; 12. няма визи или билети за следващите по маршрута страни; 13. на лицето е наложена принудителна административна мярка да не влиза в страната; 14. е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1; 16. кандидатства за виза с нередовен паспорт или заместващ го документ за пътуване; 17 не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; 18. вече е пребивавал на територията на Република България 90 дни в рамките на последните 180 дни като притежател на виза за краткосрочно пребиваване или при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване; 19. е лице, за което е подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане; 20. при предишно пребиваване в страната системно е извършвал нарушения на обществения ред; 21. има данни, че целта на влизането е да пребивава в страната като имигрант, без да има специално разрешение за това;	

	22. има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава; 23. е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни; 24. са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване; 25. на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане. (2) В случаите по ал. 1 може да бъде издадена виза или разрешено влизането на територията на Република България по причини от хуманитарен характер или когато това се налага от държавния интерес или от изпълнението на международни задължения. **Чл. 26.** (1) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23. (2) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т. (3) Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, който е сключил брак с български гражданин или с чужденец или който е осиновен от български гражданин или от чужденец, получил разрешение за пребиваване, ако са налице данни, че бракът е сключен или осиновяването е извършено единствено с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи режима на чужденците в Република България, и получаване на разрешение за пребиваване. (4)Преценката за отказ на разрешението по ал. 3 се извършва от службите за административен контрол на чужденците въз основа на данни, даващи основание да се направи обоснован извод, че бракът е сключен или осиновяването е извършено единствено с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи режима на чужденците в Република България, и получаване на разрешение за пребиваване. Такива данни могат да бъдат:	

	1. обстоятелството, че съпрузите или осиновеният и осиновителят не живеят заедно; 2. липсата на принос към задълженията, произтичащи от брака; 3. обстоятелството, че съпрузите не са се познавали преди сключването на брака; 4. даването на противоречиви сведения за лични данни на другия съпруг или осиновения (име, адрес, националност, професия), за обстоятелствата на запознанството им или за друга важна лична информация; 5. обстоятелството, че съпрузите или осиновеният и осиновителят не говорят на език, разбираем и от двамата; 6. заплащането на парична сума за сключването на брака извън обичайната зестра; 7. наличието на предишни бракове или осиновявания, сключвани с цел заобикаляне на нормите, регламентиращи режима на чужденците; 8. обстоятелството, че бракът е сключен или осиновяването е извършено, след като чужденецът е получил разрешение за пребиваване. (5) Данните по ал. 4 могат да се установяват чрез интервюта, провеждани от служители на службите за административен контрол на чужденците, от изявления на засегнатите или на трети лица, по документален път или от извършени от държавни органи проверки и разследвания. Службите за административен контрол на чужденците задължително изслушват засегнатите лица. (6) (*) В случаите по чл. 10, ал. 1, т. 19 разрешение за пребиваване може да бъде издадено по причини от хуманитарен характер или свързани с изпълнението на международни задължения след консултиране с държавата членка, подала сигнала за отказ за влизане. (7) Появата на заболявания след първоначалното издаване на разрешение за пребиваване съгласно глава трета "а" на чужденец и на членовете на неговото семейство, както и след издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството на чужденец на основание събиране на семейството, не може да бъде основание за отказ за продължаване срока на пребиваване. (8) Отказът за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваване не може да се основава на обстоятелствата по чл. 10, ал. 1, т. 8. При преценка на отказ за предоставяне на статут на дългосрочно	

	пребиваване се отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца в Република България, възрастта, здравословното състояние, семейното положение, социалната интеграция, съществуващи връзки в страната или липсата на връзки с държавата по произход. (9) Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени. (10) Отказва се продължаване на срока на пребиваване, когато чужденецът пребивава на територията на Република България за цели, различни от тези, за които е било разрешено пребиваването му - в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 21, чл. 24б и 24в. (11) Отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.	
Член 9 Отнемане или отказ за подновяване на синя карта на ЕС 1. Държавите-членки отнемат или отказват подновяването на синя карта на ЕС, издадена въз основа на настоящата директива, в следните случаи: а) когато тя е била придобита чрез измама, фалшифицирана или подправена; б) когато се окаже, че притежателят ѝ не е отговарял или вече не отговаря на условията за влизане и пребиваване, определени в настоящата директива, или че пребивава с цел, различна от тази, за която притежателят е получил разрешение за пребиваване; в) когато притежателят ѝ не е спазил ограниченията, предвидени в член 12, параграфи 1 и 2 и в член 13. 2. Липсата на уведомление по силата на член 12, параграф 2, второ алинея и на член 13, параграф 4 не се смята за достатъчно основание за отнемане или отказ за подновяване на синя карта на ЕС, ако притежателят на картата може да докаже, че уведомлението не е достигнало до компетентните органи по независещи от притежателя причини. 3. Държавите-членки могат да отнемат или да откажат подновяването на синя карта на ЕС, издадена въз основа на настоящата директива, в	**ЗЧРБ (действащ)** Чл. 33н. Периодът на безработица не е основание за отнемане на синя карта на ЕС или за отказ за продължаване срока на пребиваване на притежателя и, когато не превишава три последователни месеца или когато не възникне повече от веднъж в периода на валидност на синята карта на ЕС. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл. 33н. (3) Когато остане без работа, притежателят на Синя карта на Европейския съюз има право в рамките на три месеца да търси и да започне работа, като следва да се регистрира в Агенцията по заетостта в срок от 7 работни дни и може да ползва посреднически услуги за заетост съгласно Закона за насърчаване на заетостта. Чужденецът , притежател на Синя карта на Европейския съюз, уведомява незабавно дирекция „Миграция“ за предприетите действия. (4) Периодът на безработица не е основание за отнемане на синя карта на ЕС или за отказ за продължаване срока на пребиваване на притежателя ѝ, когато не превишава три последователни месеца или когато не възникне повече от веднъж в периода на валидност на синята карта на ЕС. (5) Правото по ал. 3 може да бъде ползвано еднократно в рамките на	**Пълно**

следните случаи: а) от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве; б) когато притежателят на синя карта на ЕС не разполага с достатъчно средства за своята собствена издръжка и, когато е приложимо, за издръжката на членовете на семейството си, без да прибягва до системата за социално подпомагане на съответната държава-членка. Държавите-членки оценяват тези средства с оглед на естеството и регулярността им и могат да вземат под внимание размера на минималната национална заплата и пенсия, както и броя на членовете на семейството на съответното лице. Такава оценка не се извършва по време на периода на безработица, посочен в член 13; в) когато съответното лице не е съобщило адреса си; г) когато притежател на синя карта на ЕС подаде молба за социално подпомагане, при условие че подходяща писмена информация по този въпрос му е била предварително предоставена от държавата-членка.	срока на валидност на Синята карта на Европейския съюз. (6) Когато притежателят на Синя карта на Европейския съюз е ползвал правата си по ал. 3 и не е започнал работа, както и когато не е спазена разпоредбата на ал. 5, дирекция „Миграция“ предприема действия за отнемане или за неподновяване на Синята карта на Европейския съюз. **Чл. 40.** (1) Отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България се налага, когато: 1. ***са отпаднали основанията*** по чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, чл. 24н, 24о, чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13, 16 и 17, 25в, 25г, 33а, 33г, **33к** и 33л, 33п и 33т, както и когато вложението, за което чужденецът е получил постоянно пребиваване, бъде прекратено или прехвърлено на друго лице преди изтичането на определения от закона срок, независимо от основанията за прекратяването или прехвърлянето; 2. ***са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 20 - 22, както и в случаите по чл. 26, ал. 3;*** 3. ***се установи, че данните, представени за получаването му, са неверни;*** 4. (бракът е прекратен преди изтичането на 7 години от сключването му в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 2; 5. в едногодишен срок след разрешението чужденецът не се е установил и не пребивава на територията на страната, освен в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13, 16 и чл. 25г, както и по отношение на членове на семейство на чужденец по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13 и 16; 6. се установи, че чужденецът, получил разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване, е отсъствал от територията на държавите - членки на Европейския съюз, за период от 12 последователни месеца, освен в случаите на обявено извънредно положение или на разрешено постоянно пребиваване по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13, 16 и чл. 25г, както и по отношение на членове на семейство на лице по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13 и 16 за срока на обявено извънредно положение не се счита за отсъствие отсъствието на чужденеца, получил разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване, от територията на държавите - членки на Европейския съюз, за период от 12 последователни месеца;	

	7. предоставеният статут на бежанец или хуманитарен статут или предоставена временна закрила по Закона за убежището и бежанците бъдат отнети или прекратени; 8. предоставеното убежище по Закона за убежището и бежанците бъде отнето; 9. чужденецът, получил разрешение за дългосрочно пребиваване, е придобил статут на дългосрочно пребиваващ в друга държава - членка на Европейския съюз; 10. се установи, че бракът с български гражданин е прекратен преди изтичането на 5 години от сключването му, с изключение на случаите по чл. 24м и чл. 25г; 11. ***притежател на синя карта на ЕС, получил разрешение за дългосрочно пребиваване в Република България, или членовете на неговото семейство, получили разрешение за дългосрочно пребиваване, са отсъствали 24 последователни месеца от територията на държавите - членки на Европейския съюз;*** 12. ***се установи, че притежателят на синя карта на ЕС или на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пребивава с цел, различна от тази, за която е получил разрешение за пребиваване, както и когато притежателят и е нарушил условията за достъп до пазара на труда съгласно Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност;*** 13. член на семейството на български гражданин с предоставено право на постоянно пребиваване по реда на чл. 25г отсъства от Република България за срок, по-дълъг от две последователни години. (2) (*)) В случаите по чл. 10, ал. 1, т. 19 може да бъде отнето правото на пребиваване след провеждане на консултации с държавата членка, подала сигнала за отказ за влизане. (3) Правото на дългосрочно пребиваване се отнема в случаите по ал. 1, т. 3, 6, 9 и 11 и чл. 42, ал. 1, когато чужденецът представлява реална и сериозна заплаха за националната сигурност и обществения ред. (4) Във всички случаи след 6-годишно отсъствие от територията на Република България се отнема предоставеното право на дългосрочно или постоянно пребиваване, с изключение на случаите по чл. 25г. (5) Правото на пребиваване на чужденец, получил разрешение за	

	пребиваване в Република България по реда на глава трета "а", и на членовете на неговото семейство се отнема в случаите по ал. 1, т. 1 и 2 с изключение на случаите по чл. 10, ал. 1, т. 8 и когато лицата не пребиват законно на територията на страната. (6) Препис от влязлата в сила заповед за отнемане правото на дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденец в Република България се изпраща на общината по постоянния му адрес за отбелязване в регистъра на населението.	
Член 10 Заявления за приемане 1. Държавите-членки определят дали заявленията за издаване на синя карта на ЕС трябва да бъдат подадени от гражданина на трета държава и/или от неговия работодател. 2. Заявлението се разглежда и проучва, когато съответният гражданин на трета държава пребивава извън територията на държавата-членка, в която иска да бъде приет, или когато вече пребивава на територията на съответната държава-членка като притежател на валидно разрешение за пребиваване или национална дългосрочна виза. 3. Чрез дерогация от параграф 2 държава-членка може да приеме в съответствие с националното си право заявление, подадено когато съответният гражданин на трета държава не притежава валидно разрешение за пребиваване, но се намира законно на нейна територия. 4. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 2, държава-членка може да предвиди заявление да се подава само от лица, намиращи се извън нейната територия, при условие че подобни ограничения, било то за всички граждани на трети държави или за определени категории граждани на трети държави, са вече установени в действащото национално право към момента на приемане на настоящата директива .	**ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 33к.** (1) Разрешение за пребиваване и работа тип "синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които са висококвалифицирани работници по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на друго основание. (2) Разрешението по ал. 1 се издава след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика за срок до 4 години. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с три месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му. (3) Членовете на семейството на притежателя на синя карта могат да получат разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на синя карта на ЕС. За издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството следва да бъдат изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 2. (4) Разрешението по ал. 1 - 3 се издава при прилагане на единна процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на закона. (5) (На притежателя на синя карта на ЕС се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в	**пълно**

	полето "тип разрешение" се отбелязва "синя карта на ЕС". При смяна на работодател по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност се издава ново разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни със срок на валидност до срока на първоначално издаденото. (6) (Разрешение по ал. 1 не се издава на чужденци, получили право на продължително пребиваване на основание чл. 24м, както и на членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Европейския съюз и са получили право на пребиваване по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл.33к (3) Заявление за издаване на разрешението по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване на територията на Република България - в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя.	
Член 11 Процедурни гаранции 1. Компетентните органи на държавите-членки приемат решение относно пълното заявление за синя карта на ЕС и уведомяват кандидата писмено в съответствие с процедурите за уведомяване, предвидени в националното право на съответната държава-членка, възможно най-бързо и най-късно в срок от деветдесет дни след датата на подаване на заявлението. Националното право на съответната държава-членка определя последиците от липсата на решение при изтичането на срока, предвиден в първата алинея. 2. Когато информацията или документите, предоставени в подкрепа на заявлението, са недостатъчни, компетентните органи уведомяват	**ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 26.** (11) Отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл.33к (7) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите по ал. 5 документи, като при липса на документ, както и при необходимостот предоставяне на допълнителни документи уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7 дневен срок за тяхното отстраняване. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, директорът	**Частично**

кандидата за изискваната допълнителна информация и определят разумен срок за предоставянето ѝ. Срокът, посочен в параграф 1, се спира, докато органите получат изискваната допълнителна информация или документи. Ако допълнителната информация или документи не бъдат предоставени в рамките на срока, заявлението може да бъде отхвърлено. 3. Всяко решение за отхвърляне на заявление за издаване на синя карта на ЕС, за отказ за подновяване или за отнемане на синя карта на ЕС се съобщава писмено на съответния гражданин на трета държава и, където е приложимо, на неговия работодател, съгласно процедурите за уведомяване по съответното национално право, и подлежи на обжалване пред органите на съответната държава-членка в съответствие с националното право. В уведомлението се посочват причините за решението, възможните съществуващи процедури за обжалване и срокът за предприемане на действия.	на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лицепрекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“….. (10) При констатирани пропуски и нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта, в срок до 7 дни, уведомява по електронен път дирекция „Миграция“. Срокът по ал. 9 спира да тече до получаване на изискваните документи. (11) Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за обстоятелствата по ал. 10 и определя 7-дневен срок за отстраняването им. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа тип „синя карта на ЕС“ и уведомява Агенцията по заетостта. (12) Когато заявленито по ал. 3 е подадено от работодател, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на работодателя съобщение за наличието на основание за упражняване на висококвалифицирана заетост. Работодателят изпраща съобщението на чужденеца, след което той предприема действия по издаване на виза по чл. 15, ал. 1 в срок до 20 дни от уведомлението от страна на дирекция „Миграция“. Дирекция „Миграция“ препраща служебно съобщението и до дирекция „Консулски отношения“ при Министертвото на външните работи….. (14) Когато заявлението е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, чужденецът, влязъл на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1, в 7-дневен срок след влизането му прилага към заявлението по ал. 3 в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи копие от паспорта му, съдържащо страницата с положената виза, и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО. (15) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС" в срок до 3 дни от представянето на документа за медицинска	

	застраховка и виза за дългосрочно пребиваване, когато заявлението е подадено от работодателя или упълномощено от него лице. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешението за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС". (16) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице издава или отказва издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС" в срок до 60 дни от подаване на заявлението, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България. (17) При правна и фактическа сложност срокът за разглеждане на заявлението може да бъде удължен с още един месец, за което писмено се уведомява работодателят или чужденецът. При необходимост се изисква да се представят документи и информация в 14 дневен срок от получаване на писмото. Когато допълнителните документи и информация не бъдат предоставени в посочения срок, производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване се прекратява. **АПК** Мълчалив отказ и мълчаливо съгласие Форма на индивидуалния административен акт **Чл. 59.** (1) Административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение. (2) Когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа: 1. наименование на органа, който го издава; 2. наименование на акта; 3. адресат на акта; 4. фактически и правни основания за издаване на акта; 5. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението; 6. разпореждане относно разноските; 7. пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; 8. дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му; когато органът е колективен, актът се подписва от	

	председателя или от негов заместник. (3) Устни административни актове, както и административни актове, изразени чрез действия или бездействия, се издават само когато това е предвидено в закон **Чл. 58.** (1) Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. Съобщаване Чл.61 (1) Административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава по реда на чл. 18а в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството.	
ГЛАВА IV ПРАВА Член 12 Достъп до пазара на труда 1. През първите две години на законна трудова заетост в съответната държава-членка в качеството си на притежател на синя карта на ЕС, достъпът до пазара на труда за съответното лице е ограничен до упражняването на платени трудови дейности, отговарящи на условията за приемане, посочени в член 5. След първите две години държавите-членки могат да предоставят на въпросните лица равно третиране с гражданите на съответната държава-членка що се отнася до условията за достъп до висококвалифицирана заетост. 2. През първите две години на законна трудова дейност в съответната държава-членка в качеството си на притежател на синя карта на ЕС, смяната на работодател е предмет на предварително писмено разрешение от компетентните органи на държавата-членка на пребиваване в съответствие с националните процедури и в рамките на срока, посочен в член 11, параграф 1. Измененията, засягащи условията за приемане, са предмет на предварително уведомление или, ако това е предвидено от националното право, на предварително разрешение. След изтичане на първите две години и когато съответните държави-членки не се възползват от предвидената в параграф 1 възможност относно равното третиране, въпросното лице, в съответствие с	**Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност** Чл. 20. (1) През първите две години на висококвалифицирана заетост притежателят на Синя карта на Европейския съюз може да упражнява дейности, отговарящи на условията, при които му е издадена Синята карта на Европейския съюз, само на територията на Република България. (2) За срока по ал. 1 притежателят на Синя карта на Европейския съюз може да смени работодателя си само след получаване на писмено решение от Агенцията по заетостта при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона - до завършване на максималния срок по чл. 33к, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България. (3) След срока по ал. 1 притежателят на Синя карта на Европейския съюз може да смени работодателя си при условията и по реда на чл. 17. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл. 33н. (1) През първите две години на висококвалифицирана заетост притежателят на Синя карта на Европейския съюз може да упражнява дейности, отговарящи на условията, при които му е издадена Синята карта на Европейския съюз, само на територията на Република България. (2) За срока по ал. 1 притежателят на Синя карта на Европейския съюз може да смени работодателя си само ако е изпълнил условията	**Пълно** Допълнително прецизиране може да се извърши с изменението и допълнението на НУРИООРРЧБ

националните процедури, уведомява компетентните органи на държавата-членка на пребиваване относно промените, които засягат условията по член 5. 3. Държавите-членки могат да запазят ограничения на достъпа до трудова дейност, ако тази трудова дейност предполага понякога участие в упражняването на публична власт и отговорност за гарантиране на общия интерес на държавата и когато в съответствие със съществуващото национално или общностно право тези дейности могат да се извършват само от граждани на съответната държава-членка. 4. Държавите-членки могат да запазят ограничения за достъпа до трудова дейност в случаи, когато в съответствие със съществуващото национално или общностно право тази дейност може да се извършва само от граждани на съответната държава-членка, граждани на Съюза или граждани от ЕИП. 5. Настоящият член се прилага, без да се засяга принципът на общностните преференции, определен в съответните разпоредби на Актовете за присъединяване от 2003 г. и 2005 г., по-специално що се отнася до правата на гражданите на съответните държави-членки за достъп до пазара на труда.	на чл. 33к. **С поекта на ЗИД ЗЧРБ в § 33. се правят изменения в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност** 12. Член 20 се отменя;	
Член 13 Временна безработица 1. Безработицата сама по себе си не представлява основание за отнемане на синя карта на ЕС, освен ако периодът на безработица превиши три последователни месеца или възникне повече от веднъж в периода на валидност на синята карта на ЕС. 2. През посочения в параграф 1 период притежателят на синя карта на ЕС има право да търси работа и да започне да я упражнява при условията, посочени в член 12. 3. Държавите-членки разрешават на притежателя на синя карта на ЕС да остане на тяхна територия, докато получи или му бъде отказано необходимото разрешение съгласно член 12, параграф 2. Уведомлението по член 12, параграф 2 автоматично слага край на периода на безработица. 4. Притежателят на синя карта на ЕС уведомява компетентните органи на държавата-членка на пребиваване за началото на периода на безработица, в съответствие със съответните национални процедури.	**ЗЧРБ** Чл. 33н. Периодът на безработица не е основание за отнемане на синя карта на ЕС или за отказ за продължаване срока на пребиваване на притежателя и, когато не превишава три последователни месеца или когато не възникне повече от веднъж в периода на валидност на синята карта на ЕС. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** **Чл.**33н (3) Когато остане без работа, притежателят на Синя карта на Европейския съюз има право в рамките на три месеца да търси и да започне работа, като следва да се регистрира в Агенцията по заетостта в срок от 7 работни дни и може да ползва посреднически услуги за заетост съгласно Закона за насърчаване на заетостта. Чужденецът , притежател на Синя карта на Европейския съюз, уведомява незабавно дирекция „Миграция“ за предприетите действия. (4) Периодът на безработица не е основание за отнемане на синя	**Пълно**

	карта на ЕС или за отказ за продължаване срока на пребиваване на притежателя ѝ, когато не превишава три последователни месеца или когато не възникне повече от веднъж в периода на валидност на синята карта на ЕС. (5) Правото по ал. 3 може да бъде ползвано еднократно в рамките на срока на валидност на Синята карта на Европейския съюз. (6) Когато притежателят на Синя карта на Европейския съюз е ползвал правата си по ал. 3 и не е започнал работа, както и когато не е спазена разпоредбата на ал. 5, дирекция „Миграция“ предприема действия за отнемане или за неподновяване на Синята карта на Европейския съюз. **ЗНЗ (действащ)** **Чл. 18.** Търсещите работа лица се регистрират в една от следните групи: 1. безработни; 2. заети; 3. учащи се, които желаят да работят през свободното си от учене време; 4. лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България, лица, получаващи професионална пенсия за ранно пенсиониране по чл. 168 от Кодекса за социално осигуряване, пенсия за старост в друга държава или пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване, които не работят. (3) Правата по тази глава могат да упражняват и: 1. чужденците с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България; 2. лицата с предоставено убежище или международна закрила; 3. лицата, ползващи се с правата по чл. 29, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците; 4. лицата, за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; 5. лицата - граждани на трети държави, които са членове на семейство на български граждани или на граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария;	

	6. членовете на семейството на чужденци, получили разрешение за дългосрочно пребиваване; ***7. притежателите на синя карта на ЕС, останали без работа в рамките на три месеца или желаещи да сменят работодателя си.*** (4) Регистрацията се извършва по постоянен или настоящ адрес. Условията и редът за регистрация се уреждат с правилника за прилагане на този закон. (5) При регистрацията лицето декларира статуса си по ал. 2. В срок 7 работни дни от промяната в декларираните обстоятелства лицето уведомява някое от поделенията на Агенцията по заетостта. (6) Регистрацията на лицата по ал. 2 и 3 се удостоверява по ред, установен в правилника за прилагане на закона.	
Член 14 Равно третиране 1. Притежателите на синя карта на ЕС се третират наравно с гражданите на държавата-членка, издаваща синята карта, по отношение на: а) условията на труд, включително заплащане и уволнение, както и здравословни и безопасни условия на работното място; б) свободата на сдружаване, присъединяване и членство в организация, представляваща работници или работодатели, или във всяка друга организация, чиито членове упражняват определена професионална дейност, включително по отношение на привилегиите, предоставяни от подобни организации, без да се засягат националните разпоредби относно обществения ред и сигурност; в) образованието и професионалното обучение; г) признаването на дипломи, удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие с приложимите национални процедури; д) разпоредбите в националното право, отнасящи се до клоновете на социалната сигурност съгласно определението в Регламент (ЕИО) № 1408/71. Специалните разпоредби в приложението към Регламент (ЕО)	**Закон за признаване на професионални квалификации (действащ)** **Чл. 8.** (1) Граждани на трети държави, придобили професионална квалификация в държава членка, ползват правата на граждани на държава членка за признаване на професионалната им квалификация в случаите, когато са: 1. членове на семейството на български гражданин; 2. членове на семейството на гражданин на друга държава членка, когато този гражданин се е преместил в Република България; 3. получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България.	**Пълно**

№ 859/2003 се прилагат съответно; е) без да се засягат съществуващите двустранни споразумения, плащанията на свързани с приходите придобити законоустановени пенсии за старост, в размер, приложим съгласно правото на държавата-членка или държавите-членки длъжници, при преместване в трета държава; ж) достъпа до стоки и услуги и доставянето на стоки и услуги, предоставени за обществено ползване, включително процедури за жилищно настаняване, както и информация и консултиране, предоставяни от службите по заетостта; з) свободния достъп до цялата територия на съответната държава-членка в пределите, предвидени в националното законодателство. 2. Във връзка с параграф 1, букви в) и ж) държавите-членки могат да ограничат равното третиране по отношение на стипендиите и заемите за обучение и издръжка или други стипендии и заеми, свързани със средното и висшето образование и с професионално обучение, както и по отношение на процедурите за жилищно настаняване. Във връзка на параграф 1, буква в): а) достъпът до университет и до образование след средното може да бъде предмет на специфични условия в съответствие с националното право; б) съответната държава-членка може да ограничи равното третиране до случаите, в които мястото на регистриране или обичайно пребиваване на притежателя на синя карта на ЕС или на члена на неговото семейство, за който лицето претендира за помощи, е на нейна територия. Параграф 1, буква ж) не засяга свободата на договаряне в съответствие с общностното и националното право. 3. Правото на равно третиране, предвидено в параграф 1, не засяга правото на държавата-членка да отнеме или да откаже да поднови синята карта на ЕС в съответствие с член 9. 4. Когато притежателят на синя карта на ЕС се премести във втора държава-членка съгласно разпоредбите на член 18 и когато все още не е взето положително решение относно издаването на синя карта на ЕС, държавите-членки могат да ограничат равното третиране в областите, посочени в параграф 1 от настоящия член, с изключение на букви б) и г). Ако в рамките на този период държавите-членки разрешат на кандидата да работи, се предоставя равно третиране с гражданите на втората държава-членка във всички области по параграф 1.		

Член 15 Членове на семейството 1. Директива 2003/86/ЕО се прилага с дерогациите, посочени в настоящия член. 2. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 и член 8 от Директива 2003/86/ЕО събирането на семейството не е обвързано с изискването притежателят на синя карта на ЕС да има разумни перспективи да получи право на постоянно пребиваване и да има минимален период на пребиваване. 3. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, последна алинея и член 7, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО посочените там мерки и условия за интеграция могат да се прилагат само след като съответните лица получат право на събиране на семейството. 4. Чрез дерогация от член 5, параграф 4, първа алинея от Директива 2003/86/ЕО разрешенията за пребиваване на членове на семейството се издават не по-късно от шест месеца след датата на подаване на заявлението, когато са изпълнени условията за събиране на семейството. 5. Чрез дерогация от член 13, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/86/ЕО, срокът на валидност на разрешенията за пребиваване на членове на семейството е същият като този в разрешението за пребиваване, издадено на притежателя на синя карта на ЕС, доколкото срокът на валидност на техните документи за пътуване позволява това. **6.** Чрез дерогация от член 14, параграф 2, второ изречение от Директива 2003/86/ЕО държавите-членки не прилагат никакъв срок по отношение на достъпа до пазара на труда. **Настоящият параграф се прилага от 19 декември 2011 г.** 7. Чрез дерогация от член 15, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО за целите на изчисляване на петте години на пребиваване, изисквани за получаването на самостоятелно разрешение за пребиваване, пребиваването в различни държави-членки може да се натрупва. 8. Ако държавите-членки използват възможността, предвидена в параграф 7, разпоредбите на член 16 от настоящата директива по отношение на натрупването на периоди на пребиваване в различни държави-членки от притежателя на синя карта на ЕС се прилагат mutatis mutandis.	**ЗЧРБ (дейстащ)** Чл. 33о. Членовете на семейството на притежател на синя карта на ЕС могат да получат самостоятелно разрешение за продължително пребиваване при условията на чл. 24е, ал. 4. **Чл. 24.** (2) За получаване на разрешение за продължително пребиваване лицата следва да имат осигурено жилище, задължителни здравни застраховки и осигуряване, достатъчни средства за издръжка, без да прибягват до системата за социално подпомагане, в размер не по-малък от минималната месечна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия съгласно законодателството на Република България за срока на пребиваване. При подаване на заявление за издаване на първоначално разрешение за пребиваване се представят и документите, чрез които е обосновано заявлението за издаване на виза по чл. 15, ал. 1, а навършилите 18-годишна възраст чужденци, с изключение на лицата, които притежават статут на лица без гражданство в Република България, представят и документи за съдимост или за криминална или за полицейска регистрация, издадени съгласно законодателството на държавата на гражданството, на държавата на произход или на обичайното пребиваване. (3) Заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване се разглежда в срок до 14 дни от подаването му при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. В случаите на правна и фактическа сложност и необходимост от предоставяне на допълнителни документи и информация този срок може да бъде удължен с още един месец. Чужденецът се уведомява писмено при удължаване на срока, като в писмото се посочва, че следва да предостави необходимите документи и информация в 14-дневен срок от получаване на писмото. Когато допълнителните документи и информация не бъдат предоставени в посочения срок, производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване се прекратява, като заявлението не подлежи на повторно разглеждане.. **Чл. 24е.** (3) След 5-годишно пребиваване на територията на	**Частично**

	Република България и при условие, че съпругът/съпругата и навършилите пълнолетие деца на пребиваващ в страната чужденец не са получили разрешение за пребиваване по причини, различни от събиране на семейството, имат право да получат самостоятелно разрешение за дългосрочно пребиваване, независимо от това на титуляра, ако са налице основанията по чл. 24г. ***При изчисляване периода на пребиваване на членовете на семейството на притежател на синя карта на ЕС пребиваването в различни държави членки може да се натрупва съгласно условията на чл. 33м, ал. 1.*** (4) При прекратяване на брака децата на дългосрочно пребиваващия и другият родител имат право на самостоятелно разрешение за продължително пребиваване, ако отговарят на условията по чл. 24, ал. 2 и когато децата са записани в училище от системата на предучилищното и училищното образование или във висше училище до приключване на учебната година или до приключване на курса на обучение. (5) Редът за издаване на разрешението по ал. 1 - 4 се определя с правилника за прилагане на закона. *Чл. 33м. (1) Притежател на синя карта на ЕС може да получи статут на дългосрочно пребиваване в Република България, ако е пребивавал 5 години законно и непрекъснато на територията на държави - членки на Европейския съюз, като притежател на синя карта на ЕС, от които последните две години на територията на Република България.* **Проект на ЗИД ЗЧРБ** „Чл. 33о. (1) Членовете на семейството на притежател на синя карта на ЕС могат да получат разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на синя карта на ЕС, доколкото срокът на валидност на паспорта или заместващия ги документи позволява това. За издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството	

	следва да бъдат изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 2. (2) Когато семейството на притежателя на Синя карта на ЕС не се е събрало в първата държава членка, се прилага процедурата по събиране на семейство, определена в правилника за прилагане на закона. (3) За разрешаване право на пребиваване на членове на семейството на притежателя на Синя карта на ЕС, чужденецът, притежаващ виза по чл. 15, ал. 1 подава лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни, визата по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. удостоверение за брак или удостоверение за раждане; 3. медицински документи за наличието на сериозни здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4; 4. доказателства за осигурено жилище; 5. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; 6. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване. (4) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при	

	областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне на право на пребиваване. (5) Заявлението по ал. 3 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. (6) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на Администартивнопроцесуалния кодекс. (7) Когато притежателят на синя карта на ЕС, издадена в друга държава членка, се премести в Република България съгласно чл.33л, ал. 1 и когато семейството му вече се е събрало в тази държава членка, на членовете на неговото семейство се разрешава да го придружат или да се присъединят към него. Когато срокът на валидност на притежаваното от тях разрешение за пребиваване изтече докато се вземе решение по заявлението им се издава разрешение за временно пребиваване (8) За получаване право на пребиваване като член на семейството на притежател на Синя карта на ЕС съгласно ал. 7, лицето подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни и печата за последното	

	влизане в страната; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. доказателства, че са пребивавали в качеството си на членове на семейството на притежател на Синя карта на ЕС в първата държава - членка на ЕС; 3. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; 4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване; 5. доказателство за осигурено жилище. (9) Заявлението за получаване право на пребиваване на членовете на семейството се подава не по-късно от един месец след влизането на територията на Република България. (10) Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация срокът може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи или информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи или информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. (11) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на Административно процесуалния кодекс. (12) Членовете на семейството на притежател на Синя карта на ЕС могат да получат самостоятелно разрешение за продължително пребиваване, като за целта се подава заявление по образец утвърден	

	в правилника за прилагане на закона, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни; за сверяване автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. доказателства за осигурено жилище; 3. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната; 4. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е здравно осигурено по ЗЗО; 5. документи, удостоверяващи прекратяването на брака, и удостоверение за раждане; 6. удостоверение от училище от системата на професионалното образование и обучение или от висше училище на територията на Република България	
Член 16 Статут на дългосрочно пребиваващи в ЕО за притежателите на синя карта на ЕС 1. Директива 2003/109/ЕО се прилага с дерогациите, посочени в настоящия член. 2. Чрез дерогация от член 4, параграф 1 от Директива 2003/109/ЕО притежателят на синя карта на ЕС, който е използвал възможността, предвидена в член 18 от настоящата директива, има право да натрупва периоди на пребиваване в различни държави-членки, за да изпълни изискването относно продължителността на пребиваване, ако са изпълнени следните условия: а) пет години законно и непрекъснато пребиваване на територията на Общността като притежател на синя карта на ЕС; и	**ЗЧРБ(действащ)** **Чл. 24е.** (3) След 5-годишно пребиваване на територията на Република България и при условие, че съпругът/съпругата и навършилите пълнолетие деца на пребиваващ в страната чужденец не са получили разрешение за пребиваване по причини, различни от събиране на семейството, имат право да получат самостоятелно разрешение за дългосрочно пребиваване, независимо от това на титуляра, ако са налице основанията по чл. 24г. При изчисляване периода на пребиваване на членовете на семейството на притежател на синя карта на ЕС пребиваването в различни държави членки може да се натрупва съгласно условията на чл. 33м, ал. 1. **Чл. 33м.** (1) Притежател на синя карта на ЕС може да получи статут	**Пълно**

б) законно и непрекъснато пребиваване в продължение на две години непосредствено преди подаването на съответното заявление като притежател на синя карта на ЕС на територията на държавата-членка, където е подадено заявлението за издаване на разрешение за пребиваване за дългосрочно пребиваващ в ЕО. 3. За целите на изчисляване на срока на законно и непрекъснато пребиваване в Общността и чрез дерогация от член 4, параграф 3, първа алинея от Директива 2003/109/ЕО срокът, посочен в параграф 2, буква а) от настоящия член, не се прекъсва от периоди на отсъствие от територията на Общността, ако тези периоди са по-къси от дванадесет последователни месеца и общата им продължителност не надхвърля осемнадесет месеца в рамките на срока, посочен в параграф 2, буква а) от настоящия член. Настоящият параграф се прилага и в случаите, когато притежателят на синя карта на ЕС не е използвал възможността, предвидена в член 18. 4. Чрез дерогация от член 9, параграф 1, буква в) от Директива 2003/109/ЕО държавите-членки удължават на 24 последователни месеца периода на отсъствие от територията на Общността, разрешен на лице със статус на дългосрочно пребиваващ в ЕО, притежател на разрешение за дългосрочно пребиваване, със забележката, посочена в член 17, параграф 2, и на членовете на неговото семейство, които са получили статус на дългосрочно пребиваващи в ЕО. 5. Дерогациите от Директива 2003/109/ЕО, посочени в параграфи 3 и 4 от настоящия член, може да бъдат ограничени до случаи, в които съответният гражданин на трета държава може да представи доказателство, че е отсъствал от територията на Общността заради упражняването на икономическа дейност в качеството си на заето или самостоятелно заето лице, заради извършването на доброволческа дейност или заради обучение в страната си на произход. 6. Член 14, параграф 1, буква е) и член 15 продължават да се прилагат за притежатели на разрешение за дългосрочно пребиваване със забележката, посочена в член 17, параграф 2, когато това е приложимо, след като притежателят на синя карта на ЕС е получил статус на дългосрочно пребиваващ в ЕО.	на дългосрочно пребиваване в Република България, ако е пребивавал 5 години законно и непрекъснато на територията на държави - членки на Европейския съюз, като притежател на синя карта на ЕС, от които последните две години на територията на Република България. (2) Петгодишният период по ал. 1 не се прекъсва от периоди на отсъствие на притежателя на синята карта от територията на държави - членки на Европейския съюз, с цел упражняване на икономическа дейност като заето или самостоятелно заето лице заради извършването на доброволческа дейност или заради обучение в страната му на произход, ако тези периоди са по-къси от 12 последователни месеца и общата им продължителност не надхвърля 18 месеца в рамките на 5-годишния срок. (3) На притежателя на синя карта на ЕС, който е придобил статут на дългосрочно пребиваващ в Република България, се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "забележка" се отбелязва "бивш притежател на синя карта на ЕС". **Чл. 40.** (1) Отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България се налага, когато: 11. притежател на синя карта на ЕС, получил разрешение за дългосрочно пребиваване в Република България, или членовете на неговото семейство, получили разрешение за дългосрочно пребиваване, са отсъствали 24 последователни месеца от територията на държавите - членки на Европейския съюз;	
Член 17 Разрешение за дългосрочно пребиваване 1. На притежателите на синя карта на ЕС, които отговарят на условията по член 16 от настоящата директива за придобиването на статус на	**ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 33м.** (3) На притежателя на синя карта на ЕС, който е придобил статут на дългосрочно пребиваващ в Република България, се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент	**Частично** **Останалите разпоредби ще се въведат**

дългосрочно пребиваващи в ЕО, се издава разрешение за пребиваване в съответствие с член 1, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1030/2002. 2. В разрешението за пребиваване, посочено в параграф 1 на настоящия член,в полето "Забележки" държавите-членки посочват "Бивш притежател на синя карта на ЕС".	(ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "забележка" се отбелязва "бивш притежател на синя карта на ЕС".	**с ПП на ЗЧРБ**
ГЛАВА V ПРЕБИВАВАНЕ В ДРУГИ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ Член 18 Условия 1. След осемнадесетмесечно законно пребиваване в първата държава-членка като притежател на синя карта на ЕС, съответното лице и членовете на неговото семейство могат да се преместят в държава-членка, различна от първата държава-членка, за целите на висококвалифицирана трудова заетост при условията, посочени в настоящия член. 2. Във възможно най-кратък срок и не по-късно от един месец след влизането на територията на втората държава-членка притежателят на синя карта на ЕС и/или неговият работодател подава заявление за издаване на синя карта на ЕС до компетентните органи на въпросната държава-членка и представя всички документи, доказващи, че са изпълнени условията по член 5 за втората държава-членка. В съответствие с националното право втората държава-членка може да реши да не разреша на кандидата да работи, докато нейният компетентен орган не вземе положително решение относно заявлението. 3. Заявлението може също да се подаде до компетентните органи на втората държава-членка, докато притежателят на синя карта на ЕС все още пребивава на територията на първата държава-членка. 4. В съответствие с процедурите по член 11 втората държава-членка обработва заявлението и писмено информира кандидата и първата държава-членка за решението си: а) или да издаде синя карта на ЕС и да разреши на кандидата да пребивава на нейна територия за целите на висококвалифицирана трудова заетост, когато са изпълнени условията, посочени в настоящия член, и при условията, посочени в членове 7—14, или б) когато условията по настоящия член не са изпълнени, да откаже да издаде синя карта на ЕС и да задължи кандидата и членовете на	**ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 26.** (2) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 25, 33а, 33г **и 33к** - 33м, 33п и 33т. (11) Отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **Чл. 33л.** (1) Притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава - членка на Европейския съюз, и пребивавал на територията на тази държава членка 18 месеца може заедно с членовете на семейството си да пребивава в Република България за целите на висококвалифицираната трудова заетост. Заявлението за издаване на синя карта на ЕС в Република България се подава не по-късно от един месец след влизане на чужденеца на територията на страната. (2) Ако срокът на валидност на синята карта, издадена в първата държава членка, изтече по време на производството по издаване на синя карта на ЕС в Република България, службите за административен контрол на чужденците издават разрешение за временно пребиваване на чужденеца, което му дава възможност да продължи законното си пребиваване на територията на Република България, докато се вземе решение по заявлението му от компетентния орган. (3) Алинеи 1 и 2 се прилагат и когато чужденецът вече е упражнил правото си на преместване в друга държава членка. (4) Когато притежателят на синя карта на ЕС, издадена в друга държава членка, се премести в Република България съгласно ал. 1 и когато семейството му вече се е събрало в тази държава членка, на	**Частично Останалите разпоредби ще се въведат с ПП на ЗЧРБ**

неговото семейство да напуснат нейната територия, в съответствие с процедурите, предвидени в националното право, включително процедурите за извеждане. Първата държава-членка незабавно и без формалности приема обратно притежателя на синя карта на ЕС и членовете на неговото семейство. Това се прилага и когато синята карта на ЕС, издадена от първата държава-членка, е с изтекъл срок на валидност или е отнета при разглеждането на заявлението. Член 13 се прилага след обратното приемане. 5. Ако срокът на валидност на синята карта на ЕС, издадена от първата държава-членка, изтече по време на процедурата, държавите-членки могат, ако се изисква от националното право, да издадат национални разрешения за временно пребиваване или равностойни на тях разрешения, които дават възможност на кандидата да продължи законния си престой на територията на съответната държава-членка, докато компетентните органи вземат решение относно заявлението. 6. От кандидата и/или неговия работодател може да се изиска да поемат разходите, свързани с връщането и обратното приемане на притежателя на синя карта на ЕС и на членовете на семейството му, включително като възстановят разходите, направени от обществени фондове, когато това е приложимо, съгласно параграф 4, буква б). 7. При прилагането на настоящия член държавите-членки могат да продължат да прилагат капацитета за прием, посочен в член 6. 8. Когато притежател на синя карта на ЕС и, ако е приложимо, членовете на неговото семейство, се възползва за втори път от възможността да се премести в друга държава-членка при условията на настоящата глава, под "първа държава-членка" се разбира държавата-членка, която съответното лице напуска, а под "втора държава-членка" — държавата-членка, за която е подал заявление за пребиваване.	членовете на неговото семейство се разрешава да го придружат или да се присъединят към него. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл.33л В ал. 2 думите „службите за административен контрол на чужденците“ се заменят с „дирекция „Миграция“ или отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи“. 2. Алинея 4 се изменя така: „(4) Чужденецът, притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава членка на Европейския съюз подава лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага документите по чл. 33к, ал. 5 и заверено копие на Синята карта на ЕС, издадена от първата държава членка.“. 3. Създава се ал. 5: „(5) В административното производството по издаване на разрешение за пребиваване тип „Синя карта на ЕС “ в случаите по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 33к, ал. 4-11, ал. 16-21“. **Чл. 42.** (3) Експулсира се и чужденец, който притежава разрешение за пребиваване или друго разрешение, даващо право на пребиваване, издадено от друга държава членка, ако не се завърне в тази държава членка в 7-дневен срок от установяване на незаконното му пребиваване.	
Член 19 Пребиваване във втората държава-членка на членове на семейството 1. Когато притежателят на синя карта на ЕС се премести във втора държава-членка в съответствие с член 18 и когато семейството вече се е събрало в първата държава-членка, на членовете на семейството му се разрешава да го придружат или да се присъединят към него. 2. Не по-късно от един месец след влизането на територията на втората държава-членка съответните членове на семейството или притежателят на синя карта на ЕС, подават заявление за издаване на разрешение за	**ЗЧРБ (действащ)** **Чл. 33л.** (1) Притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава - членка на Европейския съюз, и пребивавал на територията на тази държава членка 18 месеца може заедно с членовете на семейството си да пребивава в Република България за целите на висококвалифицираната трудова заетост. Заявлението за издаване на синя карта на ЕС в Република България се подава не по-късно от един месец след влизане на чужденеца на територията на страната.	**Частично**

пребиваване на член на семейството до компетентните органи на тази държава-членка в съответствие с националното право. В случаите, когато срокът на валидност на разрешението за пребиваване на членовете на семейството, издадено от първата държава-членка, изтече по време на процедурата или вече не дава право на притежателя си да пребивава законно на територията на втората държава-членка, държавите-членки разрешават на лицето да остане на тяхна територия, ако е необходимо, като издадат национални разрешения за временно пребиваване или равностойни на тях разрешения, които дават възможност на кандидата да продължи законния си престой на тяхна територия заедно с притежателя на синя карта на ЕС, докато компетентните органи на втората държава-членка вземат решение относно заявлението. 3. Втората държава-членка може да поиска от съответните членове на семейството да представят заедно със заявлението за издаване на разрешение за пребиваване: а) разрешението си за пребиваване в първата държава-членка и валиден документ за пътуване или техни заверени копия, както и виза, ако такава се изисква; б) доказателство, че са пребивавали в първата държава-членка в качеството си на членове на семейството на притежателя на синя карта на ЕС; в) доказателство, че имат здравна застраховка, покриваща всички рискове във втората държава-членка, или че притежателят на синя карта на ЕС има такава застраховка за тях. 4. Втората държава-членка може да поиска от притежателя на синя карта на ЕС да представи доказателства, че притежателят: а) е настанен при условия, считани за нормални за сравнимо семейство, което живее в същия район, и покриващи изискванията на общите здравни норми и нормите за безопасност във въпросната държава-членка. б) има стабилни и постоянни финансови средства, които са достатъчни, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибягва до системата за социално подпомагане на въпросната държава-членка. Държавите-членки оценяват тези средства с оглед на естеството и постоянността им и могат да вземат предвид размера на минималната национална заплата и пенсия, както и броя на членовете на семейството. 5. Дерогациите, съдържащи се в член 15, продължават да се прилагат	(2) Ако срокът на валидност на синята карта, издадена в първата държава членка, изтече по време на производството по издаване на синя карта на ЕС в Република България, службите за административен контрол на чужденците издават разрешение за временно пребиваване на чужденеца, което му дава възможност да продължи законното си пребиваване на територията на Република България, докато се вземе решение по заявлението му от компетентния орган. (3) Алинеи 1 и 2 се прилагат и когато чужденецът вече е упражнил правото си на преместване в друга държава членка. (4) Когато притежателят на сина карта на ЕС, издадена в друга държава-членка се премести в Република България съгласно ал. 1 и когато семейството му вече се е събрало в тази държава-членка, на членовете на неговото семейство се разрешава да го придружат или да се присъединят към него. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл.33о (7) Когато притежателят на синя карта на ЕС, издадена в друга държава членка, се премести в Република България съгласно чл.33л, ал. 1 и когато семейството му вече се е събрало в тази държава членка, на членовете на неговото семейство се разрешава да го придружат или да се присъединят към него. Когато срокът на валидност на притежаваното от тях разрешение за пребиваване изтече докато се вземе решение по заявлението им се издава разрешение за временно пребиваване (8) За получаване право на пребиваване като член на семейството на притежател на Синя карта на ЕС съгласно ал. 7, лицето подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни и печата за последното влизане в страната; за сверяване автентичността на копието се	

mutatis mutandis. 6. Ако семейството не се е събрало в първата държава-членка, се прилага член 15.	представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. доказателства, че са пребивавали в качеството си на членове на семейството на притежател на Синя карта на ЕС в първата държава - членка на ЕС; 3. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; 4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване; 5. доказателство за осигурено жилище. (9) Заявлението за получаване право на пребиваване на членовете на семейството се подава не по-късно от един месец след влизането на територията на Република България. (10) Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация срокът може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи или информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи или информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. (11) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на Административно процесуалния кодекс.	
ГЛАВА VI ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ Член 20 Мерки за прилагане 1. Държавите-членки уведомяват Комисията и останалите държави-	n/a	

членки, ако приемат законодателни или регулаторни мерки във връзка с член 6, член 8, параграф 2 и член 18, параграф 6. Държавите-членки, които прилагат разпоредбите на член 8, параграф 4, уведомяват Комисията и останалите държави членки с надлежно обосновано решение, в което се посочват засегнатите държави и сектори. 2. Всяка година и за първи път не по-късно от 19 юни 2013 г. държавите-членки в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 предоставят на Комисията статистически данни за броя на гражданите на трети държави, на които е предоставена синя карта на ЕС и доколкото е възможно за броя на гражданите на трети държави, чиято синя карта на ЕС е била подновена или отнета през предишната календарна година, като посочват тяхното гражданство и, доколкото е възможно, професия. По същия начин се съобщават статистически данни и за приетите членове на семейството, с изключение на данните за тяхната професия. По отношение на притежателите на синя карта на ЕС и членовете на техните семейства, приети в съответствие с членове 18, 19 и 20, в предоставената информация се уточнява допълнително, доколкото е възможно, и държавата-членка на предишното пребиваване. 3. За целите на прилагането на член 5, параграф 3 и, по целесъобразност, на член 5, параграф 5 се прави позоваване на данни на Комисията (Евростат) и, когато това е уместно, на национални данни.		
Член 21 Доклади На всеки три години и за първи път не по-късно от 19 юни 2014 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на настоящата директива в държавите-членки, по-специално относно оценката на въздействието на член 3, параграф 4, член 5 и член 18 и предлага необходимите изменения. Комисията прави по-специално оценка доколко подходящ е определеният в член 5 праг на заплатите и на предвидените в същия член дерогации, като взема предвид, inter alia, многообразието от икономически, отраслови и географски ситуации в държавите-членки..	n/a	
Член 22 Точки за контакт	n/a	

1.Държавите-членки посочват точки за контакт, които отговарят за получаването и предаването на информацията, посочена в членове 16, 18 и 20. 2.Държавите-членки си сътрудничат по подходящ начин при обмена на информация и документация по параграф 1.		
Член 23 Транспониране 1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 19 юни 2011г. Те незабавно информират Комисията за това. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки. 2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.	n/a	
Член 24 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.	n/a	
Член 25 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите-членки съгласно Договора за създаване на Европейската общност. Съставено в Брюксел на 25 май 2009 г.	n/a	

Таблица за съответствие на Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка

Директива	Българско законодателство	Степен на съответствие
Директива 2011/98/ЕС на ЕП и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка	**Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ)** **Закон за насърчаване на заетостта (ЗНЗ)** **Закон за чужденците в Република България (ЗЧРБ)** **Закон за защита от дискриминация (ЗЗДискр.)** **Закон за българските лични документи (ЗБЛД)** **Закон за насърчаване на заетостта (ЗНЗ)** **Правилник за прилагане на ЗЧРБ (ППЗЧРБ)** **Правилник за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ППЗТМТМ)**	
ГЛАВА I *ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ* **Член 1** *Предмет* 1. Настоящата директива определя: а) единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за издаване на единно разрешение за пребиваване с цел работа на територията на държава-членка, за да се опростят процедурите за техния прием и да се облекчи контролът на статута им; както и б) общ набор от права за работниците от трети държави, които пребивават законно в държава-членка, независимо от целите, за които са приети първоначално на територията на тази държава-членка, на основата на равно третиране с гражданите на тази държава-членка. 2. Настоящата директива не засяга правомощията на държавите-членки по отношение на допускането на граждани на трети държави до трудовите им пазари.	**ЗТМТМ** **Чл. 1.** (1) Този закон урежда: 1. регулирането на достъпа до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика; 2. осъществяването на правото на свободно движение в Република България на работници - граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария; 3. заетостта на български граждани при свободното им движение в рамките на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство; 4. двустранното регулиране на заетостта с трети държави - както на български граждани на тяхна територия, така и на техни граждани в Република България. **ЗЧРБ** **Чл. 1.** (1) Този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България. (2) Този закон се прилага и по отношение на членовете на семейството на български гражданин, които не са граждани на	**Пълно**

	държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария. **(3)** Условията и редът, при които гражданите на други държави - членки на Европейския съюз, и членовете на техните семейства, както и гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства влизат, пребивават и напускат Република България, се определят със Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства.	
Член 2 *Определения* За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: а) „*гражданин на трета държава*“ означава лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС;	**ЗЧРБ (Действащ към момента)** **Чл. 2. (1)** Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. **(2)** Чужденец е и лице, което не е гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 2** (1) Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин, или гражданин на държава членка на Европейския съюз (2) Чужденец е и лице, което не е гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. **ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 32. "Чужденец" е лице по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България.	**Пълно**
б) „*работник от трета държава*“ означава гражданин на трета държава, който е приет на територията на държава-членка и който пребивава законно и му е разрешено да работи в рамките на възмездно правоотношение в тази държава- членка, в съответствие с националното право или практика;	**ЗТМТМ** **Чл. 5.** (1) На гражданин на трета държава се разрешава достъп до пазара на труда, когато: 1. има трудов договор с местен работодател; **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 4. "Гражданин на трета държава" е лице, което не е гражданин на Република България и не е гражданин на държава - членка на	**Пълно**

	Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.	
в) „*единно разрешение*“ означава разрешение за пребиваване, издадено от органите на държава-членка, с което на гражданин на трета държава се разрешава да пребивава законно на нейна територия с цел работа;	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 7. "Единно разрешение за пребиваване и работа" е документът по смисъла на § 1, т. 1д от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България. **ЗЧРБ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 1д. „Единно разрешение за пребиваване и работа“ е документ с обозначение "единно разрешение за пребиваване и работа", с което едновременно се разрешава пребиваване и работа на територията на Република България на чужденци от трети държави. **ЗБЛД** **Чл. 59.** (1) На пребиваващи в Република България чужденци се издават следните видове документи за самоличност: 7а. единно разрешение за пребиваване и работа - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като полето "тип разрешение" се заменя с "единно разрешение за пребиваване и работа", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;	**Пълно**
г) „*единна процедура за кандидатстване*“ означава процедура, която на основата на единно заявление, подадено от гражданин на трета държава или от неговия работодател, за разрешение за пребиваване и за работа на територията на държава-членка води до издаване на решение по заявлението за единно разрешение.	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 6. "Единна процедура за кандидатстване" е процедурата по смисъла на § 1, т. 1е от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България. **ЗЧРБ (Действащ)** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: **1е.** „Единна процедура за кандидатстване“ е процедурата, при която след подадено от работодател единно заявление за	**Пълно**

	разрешаване на пребиваване и работа на гражданин на трета държава се взема решение по това заявление.“ **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: **1е.** „Единна процедура за кандидатстване“ е процедурата, при която след подадено от работодател или от чужденец единно заявление за разрешаване на пребиваване и работа на гражданин на трета държава се взема решение по това заявление.“	
Член 3 *Приложно поле* 1. Настоящата директива се прилага за: а) граждани на трети държави, които кандидатстват за разрешение за пребиваване в държава-членка с цел работа; б) граждани на трети държави, които са приети в държава- членка за цели, различни от работа, в съответствие с правото на Съюза или националното право и на които е разрешено да работят, и които притежават разрешение за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002; както и в) граждани на трети държави, които са приети в държава- членка с цел работа в съответствие с правото на Съюза или националното право.	**ЗТМТМ** **Чл. 1.** (1) Този закон урежда: 1. регулирането на достъпа до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика; **ЗЧРБ** **Чл. 1. (1)** Този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България.	**Пълно**
2. Настоящата директива не се прилага за граждани на трети държави: а) които са членове на семействата на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите- членки; б) които, съвместно с членовете на своите семейства и независимо от националността си, се ползват от права на свободно движение, равностойни на правата на гражданите на Съюза, по силата на споразумения или между Съюза и държавите-членки, или между Съюза и трети държави;	**ЗТМТМ** **Чл. 8.** (1) Право на достъп до пазара на труда нямат работници - граждани на трети държави, които: 1. имат виза за краткосрочно пребиваване в Република България; 2. имат разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24, ал. 1, т. 2, 6 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20 и чл. 24в от Закона за чужденците в Република България. (2) Право на достъп до пазара на труда на основание извън посочените в ал. 1 може да получат работници - граждани на трети държави, които законно пребивават на територията на Република България, когато са: 1. лица от български произход - до получаване на разрешение за постоянно пребиваване; 2. лица, работили в предходен период, преди подаване на искането	**Пълно**

в) които са в командировка — за срока на командировката; г) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава-членка с цел работа като вътрешнофирмено прехвърлени служители; д) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава-членка като сезонни работници или детегледачки; е) които имат разрешение за пребиваване в държава-членка на основание временна закрила или са кандидатствали за разрешение за пребиваване там на това основание и очакват решение относно своя статут; ж) които се ползват от международна закрила съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство, като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила или които са представили молба за международна закрила съгласно посочената директива, по която все още не е взето окончателно решение; з) които се ползват от закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държава- членка или са подали молба за закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държава-членка и по чиято молба все още не е взето окончателно решение; и) които са дългосрочно пребиваващи в съответствие с Директива 2003/109/ЕО; й) чието извеждане от страната е спряно на фактическо или правно основание; к) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава-членка като самостоятелно заети работници; л) които са кандидатствали за приемане или са приети като морски лица за трудова заетост или работа в каквото и да е качество на борда на кораб, регистриран във или плаващ под знамето на държава-членка.	за достъп до пазара на труда, при условията на международен договор, по който Република България е страна; 3. лица, работили без разрешение за работа при условията на чл. 9, ал. 3 - при продължаване на заетостта над три месеца; 4. членове на семейство на продължително пребиваващ в Република България чужденец - гражданин на трета държава. **Чл. 9.** (1) Не се изисква разрешение по чл. 7, ал. 3 за работници - граждани на трети държави: 1. посочени в чл. 88 от Кодекса на търговското корабоплаване; 2. с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България и членовете на техните семейства; 3. с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците; 4. за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; 5. които са членове на семейство на български граждани; 6. които са членове на семейство на гражданин на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение; 7. които са акредитирани като членове на чуждестранни дипломатически, консулски и търговски представителства, както и на представителства на международни организации в Република България; 8. официално акредитирани в Република България кореспонденти на чуждестранни средства за масово осведомяване; 9. ползващи се с правата по чл. 29, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците; 10. търсещи убежище или международна закрила - за трудова дейност, организирана в центровете на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет; 11. ползващи се с правата по чл. 44а, ал. 4 от Закона за чужденците в Република България - до осъществяване на експулсирането. (2) Заетостта на членовете на семейства по ал. 1, т. 2, 5 и 6, както и на лицата по ал. 1, т. 9 и 11 се декларира по ред, определен в	

	правилника за прилагане на закона. (3) Работник - гражданин на трета държава, командирован в Република България от чуждестранния му работодател за срок до три месеца в рамките на 12 месеца, може да изпълнява определени задачи без разрешение за работа въз основа на еднократна регистрация в Агенцията по заетостта. (4) Работник - гражданин на трета държава, командирован в Република България от чуждестранния му работодател за срок до 6 месеца в рамките на 12 месеца, може да изпълнява определени задачи, свързани с контрола и координацията по изпълнението на договор за туристически услуги между чуждестранен туроператор и български туроператор или хотелиер, без разрешение за работа, въз основа на еднократна регистрация в Агенцията по заетостта. (5) Условията и редът за регистрация по ал. 3 и 4 се определят с правилника за прилагане на закона. **ЗЧРБ** **Чл. 1. (3)** Условията и редът, при които гражданите на други държави - членки на Европейския съюз, и членовете на техните семейства, както и гражданите на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария и членовете на техните семейства влизат, пребивават и напускат Република България, се определят със Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства. **Чл. 7.** Условията и редът за предоставяне на закрила на чужденци на територията на Република България се определят със специален закон.	
3. Държавите-членки могат да решат, че глава II не се прилага за граждани на трети държави, които са получили разрешение за работа на територията на държава-членка за срок, който не надвишава шест месеца, или които са приети в държава-членка с цел обучение.	**ЗТМТМ** **Чл. 8.** (1) Право на достъп до пазара на труда нямат работници - граждани на трети държави, които: 1. имат виза за краткосрочно пребиваване в Република България; 2. имат разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24, ал. 1, т. 2, 6 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20 и чл. 24в от Закона за чужденците в Република България.	**Пълно**
4. Глава II не се прилага по отношение на граждани на трети държави, на които е разрешено да работят въз основа на виза.	n/a	

ГЛАВА II *ЕДИННА ПРОЦЕДУРА ЗА КАНДИДАТСТВАНЕ И ЕДИННО РАЗРЕШЕНИЕ* **Член 4** *Единна процедура за кандидатстване* 1. Заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение се подава чрез единна процедура за кандидатстване. Държавите-членки определят дали заявленията за издаване на единно разрешение се подават от гражданина на трета държава или от неговия работодател. Държавите-членки могат също да решат да дадат възможност за подаване на заявление от който и да е от двамата. Ако заявлението се подава от гражданин на трета държава, държавите-членки дават възможност заявлението да бъде подадено от трета държава или, ако това е предвидено в националното право — на територията на държавата-членка, в която гражданинът на трета държава вече присъства законно. 2. Държавите-членки разглеждат заявлението, направено съгласно параграф 1, и приемат решение за издаване, изменение или подновяване на единното разрешение, ако кандидатът отговаря на изискванията, определени в правото на Съюза или в националното право. Решението за издаване, изменение или подновяване на единното разрешение представлява единен административен акт, съчетаващ разрешение за пребиваване и разрешение за работа. 3. Единната процедура за кандидатстване не засяга процедурата за издаване на виза, която може да се изисква за първоначално влизане. 4. Когато предвидените условия са изпълнени, държавите- членки издават единно разрешение на гражданите на трети държави, които кандидатстват за приемане, и на гражданите на трети държави, които вече са приети и които кандидатстват за подновяване или изменение на разрешението им за пребиваване след влизането в сила на националните разпоредби за изпълнение.	**ЗЧРБ (Действащ към момента)** **Чл. 24и.** (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване на друго основание в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. (2) Разрешението за пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" се издава след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика за срок една година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък от една година, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. (3) Разрешението по ал. 1 се издава при прилагане на единна процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на закона. (4) На притежателя на единното разрешение се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "единно разрешение за пребиваване и работа". (5) Дирекция „Миграция“, отдел/сектори/групи „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението по ал. 1, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца. **проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24и.** (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата	**Пълно**

	миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване на друго основание в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. (2) Разрешението по ал.1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-малък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. (3) Срокът на разрешението по ал.1 може да бъде продължаван, когато са налице основанията за това. (4) Заявление за издаване на разрешение по ал.1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато притежава разрешение за продължително пребиваване – в срок до два месеца преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението, на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца. (5) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, като задължително се посочва електронен адрес за кореспонденция. Към заявлението се прилагат: 1. копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца; 2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване; 3. доказателства за осигурено жилище; 4. обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят: А) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник; Б) представя копия от обяви в местни и национални средства за масово осведомяване и интернет, когато се изисква предварително проучване на пазара на труда;	

	В) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл.9 ал.1, т.2 -6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания; 5. документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011г. (НКПД, 2011 г.) – при първоначално подаване на заявление за предоставяне на пребиваване; 6. справка-декларация за наетите по трудово правоотношение чужденки, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване; 7. справка-декларация за средно списъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на държава членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България и членовете на техните семейства; с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членове на техните семейства;за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; които са членове на семейство на български граждани; които са членове на семейство на граждани на държава членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение – в предходните 12 месеца, посочени по месеци, подписана от работодателя; 8. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд – при първоначално	

	подаване на заявление за предоставяне на пребиваване; 9. заверено от работодателя копие на сключен трудов договор, за длъжност с код по НКПД, 2011г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника – чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора; 10. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл.3 от Закона за признаване на професионалните квалификации; 11. документи, издадени от компетентните министерства и други държавни институции, както и от представителните организации на работодателите и на работниците и служителите на национално равнище, от съответните творчески съюзим спортни федерации, органи на местното самоуправление – за случаите на чл.14 ал.1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност; 12. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато чужденецът не е осигурен по ЗЗО – в случаите когато му е разрешено продължително пребиваване; 13. други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност. „Чл. 15. (1) Достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи, след получено положително писмено становище от Изпълнителния директор на Агенцията на заетостта.	
Член 5 *Компетентен орган* 1. Държавите-членки определят органа, компетентен да приема заявленията и да издава единното разрешение.	**ЗТМТМ** **Чл. 15.** (1) Единното разрешение за пребиваване и работа се издава от Министерството на вътрешните работи съгласно чл. 24и от Закона за чужденците в Република България и съдържа	**Пълно**

2. Компетентният орган приема решение по пълното заявление във възможно най-кратък срок, но във всеки случай в рамките на четири месеца от датата, на която е подадено заявлението. При изключителни обстоятелства, свързани със сложността на разглеждането на заявлението, посоченият в първа алинея срок може да бъде удължен. Когато не е взето решение до края на срока, предвиден в настоящия параграф, последиците се определят от националното право. 3. Компетентният орган уведомява кандидата за решението си в писмена форма в съответствие с процедурите за уведомяване, предвидени в съответното национално право. 4. Ако информацията или документите, представени в подкрепа на заявлението, са непълни според определените в националното право критерии, компетентният орган уведомява кандидата писмено за изискваните допълнително информация или документи и поставя разумен срок за предоставянето им. Срокът, посочен в параграф 2, спира да тече, докато компетентният орган или останалите участващи в процедурата органи получат изисканата допълнителна информация. Ако допълнителната информация или документи не бъдат предоставени в рамките на определения срок, компетентният орган може да отхвърли заявлението.	предоставеното от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта решение по чл. 7, ал. 3 за граждани на трети държави, които: 1. кандидатстват за разрешение за пребиваване с цел работа; 2. притежават валидно разрешение за пребиваване на територията на Република България за цели, различни от трудова заетост. (2) Решението по ал. 1 се предоставя при спазване на чл. 7, ал. 1. (3) Срокът на решението по ал. 1 може да бъде продължаван за срок до 12 месеца, когато са налице основанията за първоначалното му предоставяне и няма прекъсване в заетостта, като общата продължителност не може да надвишава три години. (4) За предоставяне на решението по ал. 1 не се прилагат разпоредбите на чл. 7, ал. 1, т. 1 и 2 за работа на: 1. лица от български произход, доказан по установения ред, за наемането им на длъжност, за която имат съответното образование или професионални квалификация и опит - до получаване на разрешение за постоянно пребиваване; 2. чужденци, чиято заетост на територията на страната произтича от изпълнението на международни договори, по които Република България е страна; 3. гост-преподаватели, лектори и учители в български висши и средни училища с решение съответно на академичните съвети на висшите училища и на регионалните инспекторати на Министерството на образованието и науката; 4. артисти-изпълнители по смисъла на чл. 74 от Закона за авторското право и сродните му права с доказана професионална компетентност - след потвърден от Министерството на културата интерес от наемането им; 5. спортисти и треньори в спортни клубове при потвърден от българските национални спортни федерации и съюзи интерес от наемането им поради техните особени лични качества и висока степен на професионални знания и умения. (5) Достъпът до пазара на труда на лицата по ал. 4 може да бъде продължаван и след изтичане на тригодишния срок на заетост по ал. 3. **ЗЧРБ** **Чл. 24и.** (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да	

	получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване на друго основание в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. (2) Разрешението за пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" се издава след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика за срок една година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък от една година, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. (3) Разрешението по ал. 1 се издава при прилагане на единна процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на закона. (4) На притежателя на единното разрешение се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "единно разрешение за пребиваване и работа". **проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24и.** (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване на друго основание в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. (2) Разрешението по ал.1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-малък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на	

	договора. (3) Срокът на разрешението по ал.1 може да бъде продължаван, когато са налице основанията за това…. (9) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи по ал. 5-7 уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за тяхното отстраняване. (10) Когато в рамките на определения срок по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“….. (12) В срок до 15 дни от постъпване на преписка по ал. 11, Агенцията по заетостта, изпраща по електронен път на дирекция „Миграция“ писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенция по заетостта уведомява дирекция „Миграция“ и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередностите. Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от допълнителен документ или от отстраняване на нередности и определя 7 - дневен срок за това. (13) Когато в 7-дневен срок нередностите в документите не бъдат отстранени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него лице прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ и уведомява Агенцията по заетостта. (14) Когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път съобщение, в тридневен срок от постъпването на становищата по ал. 11 и 12, в което посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на достъп до пазара на труда. Съобщението се изпраща и до дирекция „Консулски отношения“	

	при Министерството на външните работи. (15) В срок до 20 дни от уведомяването по ал. 14, чужденецът следва да предприеме действия по подаване на заявление за виза по чл. 15, ал. 1. В случаите на отказ за издаване на виза, дирекция „Консулски отношения“ при Министерството на външните работи уведомява дирекция „Миграция“ и Държавна агенция „Национална сигурност“. (16) В 14-дневен срок след влизането на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 чужденецът се явява лично в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и прилага към заявлението по ал. 4 копие на страницата от паспорта му с положената виза и задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО. Когато в рамките на срока документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1. (17) Директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя или отказва предоставянето на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в срок до 3 дни от предоставянето на документа за медицинска застраховка и визата за дългосрочно пребиваване. След предоставяне на продължително пребиваване се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „единно разрешение за пребиваване и работа“. (18) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ не може да бъде по дълга от два месеца, като при фактическа и правна сложност този срок може да бъде продължен с два месеца. В рамките на процедурата заявителят или упълномощено от него лице може да се откаже от подаденото заявление по ал. 4, което е основание за прекратяване на производството.	

	С ЗИД ЗЧРБ се изменя и ЗТМТП. „Чл. 15. (1) Достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи, след получено положително писмено становище от Изпълнителния директор на Агенцията на заетостта	
Член 6 *Единно разрешение* 1. Държавите-членки издават единно разрешение, като използват единния формат, предвиден в Регламент (ЕО) № 1030/2002, и вписват информацията, свързана с разрешението за работа в съответствие с буква а), точка 7.5—9 от приложението към него. Държавите-членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовото правоотношение на гражданин на трета държава (като име и адрес на работодателя, място на работа, вид работа, работно време, трудово възнаграждение), във вид на документ на хартия или да съхраняват такива данни на електронен носител, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и буква а), точка 16 от приложението към него. 2. При издаване на единното разрешение държавите-членки не издават допълнителни разрешения като доказателство за разрешение за достъп до пазара на труда.	**ЗТМТМ** **Чл. 15**. (1) Единното разрешение за пребиваване и работа се издава от Министерството на вътрешните работи съгласно чл. 24и от Закона за чужденците в Република България и съдържа предоставеното от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта решение по чл. 7, ал. 3 за граждани на трети държави, които: 1. кандидатстват за разрешение за пребиваване с цел работа; 2. притежават валидно разрешение за пребиваване на територията на Република България за цели, различни от трудова заетост. **Чл. 7.** (1) Достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство: 1. съобразно състоянието, развитието и обществените интереси на българския пазар на труда след проведено от работодателя предварително проучване на пазара на труда; 2. при условие че в предходните 12 месеца общият брой на гражданите на трети държави, работещи за местния работодател, не надвишава 10 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на други държави - членки на Европейския съюз, на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария и лицата по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6; 3. когато предлаганите условия на труд и заплащане не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд; 4. когато гражданинът на трета държава притежава специализирани знания, умения и професионален опит, необходими за съответната длъжност. (2) Работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп	**Пълно**

	до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България - само за конкретното юридическо или физическо лице, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа. (3) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта предоставя писмено решение в 30-дневен срок от подаване на заявлението за разрешаване на достъп до пазара на труда по ал. 1 на работници - граждани на трети държави. **ЗЧРБ** **Чл. 24и**. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване на друго основание в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. (2) Разрешението за пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" се издава след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика за срок една година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък от една година, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. (3) Разрешението по ал. 1 се издава при прилагане на единна процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на закона. (4) На притежателя на единното разрешение се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "единно разрешение за пребиваване и работа". **проект ЗИД ЗЧРБ**	

	Чл. 24и. (1) Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване на друго основание в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. (2) Разрешението по ал.1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-малък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. (3) Срокът на разрешението по ал.1 може да бъде продължаван, когато са налице основанията за това. ЗБЛД Чл. 59. (1) На пребиваващи в Република България чужденци се издават следните видове документи за самоличност: 7а. единно разрешение за пребиваване и работа - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като полето "тип разрешение" се заменя с "единно разрешение за пребиваване и работа", а в полето "забележка" се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;	
Член 7 *Разрешения за пребиваване, издадени за цели, различни от работа* 1. При издаване на разрешения за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите-членки посочват информацията, свързана с разрешението за работа, независимо от вида на разрешението. Държавите-членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовото правоотношение на гражданин на трета държава (като име и адрес на работодателя, място на работа, вид работа, работно време, трудово възнаграждение), във вид на документ на хартия или да съхраняват такива данни на електронен носител, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и в буква а), точка 16 от приложението към него.	**ЗЧРБ** **Чл. 24.** (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и: 1. желаят да извършват работа по трудово правоотношение след разрешение от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност; **Проект ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 24 (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и:** **1. желаят да извършват работа като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на**	**Пълно**

2. При издаване на разрешения за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите-членки не издават допълнителни разрешения като доказателство за разрешение за достъп до пазара на труда.	**територията на Република България, след разрешение от органите на Министерството на труда и социалната политика по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност;**	
Член 8 *Процедурни гаранции* 1. Въз основа на критерии, предвидени в правото на Съюза или в националното право, в писменото уведомление се посочват мотивите за решението, с което се отхвърля заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение, или за решение, с което се отнема единно разрешение. 2. Решение за отхвърляне на заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение, или за отнемане на това разрешение може да бъде обжалвано в съответната държава-членка съгласно националното право. В писменото уведомление, посочено в параграф 1, се указва съдът или административният орган, пред който заинтересованото лице може да подаде жалба, и срокът за това. 3. Дадено заявление може да се счита за недопустимо по съображения, свързани с броя на гражданите на трети държави, приети с цел трудова заетост, и на това основание не трябва да се обработва.	**ЗТМТМ** **Чл. 7.** (1) Достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство: 1. съобразно състоянието, развитието и обществените интереси на българския пазар на труда след проведено от работодателя предварително проучване на пазара на труда; 2. при условие че в предходните 12 месеца общият брой на гражданите на трети държави, работещи за местния работодател, не надвишава 10 на сто от средно списъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на други държави - членки на Европейския съюз, на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария и лицата по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6; 3. когато предлаганите условия на труд и заплащане не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд; 4. когато гражданинът на трета държава притежава специализирани знания, умения и професионален опит, необходими за съответната длъжност. (2) Работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България - само за конкретното юридическо или физическо лице, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа. (10) Условията и редът за предоставяне, продължаване, отказ или отмяна на решението по ал. 3, както и условията за провеждане на проучването по ал. 1, т. 1 се определят с правилника за прилагане на закона. (11) Условията и редът за издаване, подновяване, отказ и отнемане на разрешенията за пребиваване и работа се определят с	**Пълно**

	Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България **Със ЗИД ЗЧРБ се изменя и ЗТМТМ** Чл. 7. (1) Достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство, когато: 1. общият брой на гражданите на трети държави с разрешено продължително пребиваване, работещи за местния работодател, в предходните 12 месеца не надвишава 20 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение, а за малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия - 35 на сто; 2. предлаганите условия на труд и заплащане не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд; 3. гражданинът на трета държава притежава специализирани знания, умения и професионален опит, необходими за съответната длъжност. (2) Работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България - само за конкретното юридическо или физическо лице, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа. (3) Условията и редът за упражняване на регулирана професия в Република България от граждани на трети държави по трудово правоотношение или като самостоятелно заети лица се определят съгласно Закона за признаване на професионални квалификации. (4) Агенцията по заетостта осигурява информация относно всички документи, необходими за регистрация на заетостта и за предоставяне на достъп до пазара на труда по чл. 40 и 44, включително за правата и задълженията за работника - гражданин на трета държава, както и информация за документите, касаещи заетостта по чл. 24и, чл.24к, чл.33к и чл. 33п от Закона за чужденците в Република България.	

	(5) Условията и редът за предоставяне и подновяване на достъпа до пазара на труда по ал. 1 се определят със Закона за чужденците в Република България.”. **ЗЧРБ** **Чл.26** (11) Отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **АПК** Чл. 145. (1) Административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност. (2) На оспорване подлежат: 1. първоначалният индивидуален административен акт, включително отказът да се издаде такъв акт; 2. (изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.) решението на по-горестоящия административен орган, с който е изменен актът по т. 1 или е отменен и въпросът е решен по същество; 3. решенията по искания за издаване на документи от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения. (3) Административните актове могат да бъдат оспорени изцяло или в отделни техни части.	
Член 9 *Достъп до информация* При поискване държавите-членки предоставят на гражданина на трета държава и на бъдещия работодател съответната информация относно всички документи, необходими за подаване на пълно заявление.	**ЗТМТМ** **Чл. 7.** (6) Агенцията по заетостта осигурява информация относно всички документи, необходими за подаването на заявление за предоставяне на решението по ал. 3, включително за произтичащите от него права и задължения за работника - гражданин на трета държава. ЗИД ЗЧРБ Чл.24и (4) Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на	

	вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато притежава разрешение за продължително пребиваване - в срок до два месеца преди изтичане на пребиваването му, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението, на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.	
Член 10 *Такси* Държавите-членки могат да изискват от кандидатите да заплатят такси за обработване на заявления съгласно настоящата директива, когато това е уместно. Размерът на такива такси е пропорционален и може да бъде определен въз основа на действително предоставените услуги за обработване на заявления и издаване на разрешения.	**ЗЧРБ** Допълнителни разпоредби **§ 2.** За издаване на визи, разрешения за пребиваване и други документи по този закон се събират такси, определени с акт на Министерския съвет.	**Пълно**
Член 11 *Права въз основа на единното разрешение* Когато в съответствие с националното право е издадено единно разрешение, то дава на притежателя си за срока на своята валидност най-малко правото: а) на влизане и пребиваване на територията на държавата- членка, издала единното разрешение, при условие че притежателят отговаря на всички изисквания за приемане съгласно националното право; б) на свободен достъп до цялата територия на държавата-членка, издала единното разрешение, в рамките на ограниченията, предвидени от националното право; в) да упражнява конкретна трудова дейност, придобито с единното разрешение, в съответствие с националното право; г) да бъде информиран за свързаните с разрешението права на притежателя, които му се предоставят съгласно настоящата директива и/или националното право.	**ЗТМТМ** **Чл. 49.** (1) Гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които са упражнили правото си на свободно движение, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. (2) Гражданите на трети държави, притежателите на Единно разрешение за пребиваване и работа, на Синя карта на Европейския съюз и на Разрешение за сезонен работник са равнопоставени на българските граждани по отношение на: 1. достъпа до информация за обявени свободни работни места; 2. ползването на посредничество по информиране и наемане на работа; 3. условията на труд, включително по отношение на заплащането, работното време и почивките, прекратяването на трудовото	**Пълно**

	правоотношение, минималната възраст за започване на работа, участие в колективното трудово договаряне; 4. безопасността и здравето при работа; 5. условията за достъп, подчиняването на задължения и ползването на права на социална сигурност в рамките на правото на Европейския съюз; 6. достъпа до стоки и услуги, включително обществени; 7. образованието и професионалното обучение; 8. признаването на дипломи за завършено образование; 9. признаването на удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие със Закона за признаване на професионални квалификации; 10. плащанията на придобити законоустановени пенсии за старост, инвалидност и смърт, свързани с приходите и по предходна заетост, в размер, приложим съгласно правото на държавата членка или на държавите членки - длъжници, при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание на тяхното гражданство (ОВ, L 344/1 от 29 декември 2010 г.), както и на съществуващите двустранни споразумения с трети държави; същото се прилага и по отношение на плащанията за преживелите ги съпрузи; 11. свободата на сдружаване, присъединяване и членство в организации на работници и служители или работодатели, както и в професионални и съсловни организации, включително по отношение на предоставяните привилегии от такова членство, освен когато по силата на закон, устав или друг нормативен акт се изисква българско гражданство, без да се засягат общественият ред и обществената сигурност; 12. правата за ползване на данъчни облекчения при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица. **ЗЧРБ** **Чл. 3. (1)** Чужденците в Република България имат всички права и задължения според българските закони и ратифицираните международни договори, по които Република България е страна, с	

	изключение на тези, за които се изисква българско гражданство.	
ГЛАВА III *ПРАВО НА РАВНО ТРЕТИРАНЕ* **Член 12** *Право на равно третиране* 1. Работници от трети държави по смисъла на член 3, параграф 1, букви б) и в) се ползват от право на равно третиране с гражданите на държавата-членка, в която пребивават, по отношение на: а) условията на труд, включващи възнаграждение и уволнение, както и здравословни и безопасни условия на работното място; б) свободата на сдружаване, принадлежност и членство в организация, представляваща работници или работодатели или каквато и да е друга организация, чиито членове упражняват определена професионална дейност, включително по отношение на предоставяните от подобни организации обезщетения, без да се засягат националните разпоредби относно обществения ред и обществената сигурност; в) образованието и професионалното обучение; г) признаването на дипломи, свидетелства и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури; д) клоновете на социалната сигурност, определени в Регламент (ЕО) № 883/2004; е) данъчните облекчения, доколкото се счита, че за целите на данъчното облагане работникът пребивава в съответната държава-членка; ж) достъпа до стоки и услуги и доставката на стоки и услуги, предоставяни на обществеността, включително до процедурите за жилищно настаняване, предвидени в националното право, без да се засяга свободата на договаряне в съответствие с правото на Съюза и националното право; з) консултациите, предоставяни от службите по заетостта.	**ЗТМТМ** **Чл. 49.** (1) Гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които са упражнили правото си на свободно движение, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. (2) Гражданите на трети държави, притежателите на Единно разрешение за пребиваване и работа, на Синя карта на Европейския съюз и на Разрешение за сезонен работник са равнопоставени на българските граждани по отношение на: 1. достъпа до информация за обявени свободни работни места; 2. ползването на посредничество по информиране и наемане на работа; 3. условията на труд, включително по отношение на заплащането, работното време и почивките, прекратяването на трудовото правоотношение, минималната възраст за започване на работа, участие в колективното трудово договаряне; 4. безопасността и здравето при работа; 5. условията за достъп, подчиняването на задължения и ползването на права на социална сигурност в рамките на правото на Европейския съюз; 6. достъпа до стоки и услуги, включително обществени; 7. образованието и професионалното обучение; 8. признаването на дипломи за завършено образование; 9. признаването на удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие със Закона за признаване на професионални квалификации; 10. плащанията на придобити законоустановени пенсии за старост, инвалидност и смърт, свързани с приходите и по предходна заетост, в размер, приложим съгласно правото на държавата членка или на държавите членки - длъжници, при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети	**Пълно**

	държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание на тяхното гражданство (ОВ, L 344/1 от 29 декември 2010 г.), както и на съществуващите двустранни споразумения с трети държави; същото се прилага и по отношение на плащанията за преживелите ги съпрузи; 11. свободата на сдружаване, присъединяване и членство в организации на работници и служители или работодатели, както и в професионални и съсловни организации, включително по отношение на предоставяните привилегии от такова членство, освен когато по силата на закон, устав или друг нормативен акт се изисква българско гражданство, без да се засягат общественият ред и обществената сигурност; 12. правата за ползване на данъчни облекчения при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица. **ЗЗДискр.** **Чл. 12. (1)** При обявяване на свободно работно място работодателят няма право да поставя изисквания, свързани с признаците по чл. 4, ал. 1, освен в случаите по чл. 7. **(2)** Преди сключване на трудовия договор работодателят няма право да иска от кандидата информация за признаците по чл. 4, ал. 1, освен в случаите по чл. 7 или когато това е необходимо за нуждите на проучване за получаване на разрешение за работа с класифицирана информация при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация. **Чл. 13. (1)** Работодателят осигурява еднакви условия на труд без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1. **Чл. 14. (1)** Работодателят осигурява равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд. **(2)** Алинея 1 се прилага за всички възнаграждения, плащани пряко или непряко, в брой или в натура, независимо от срока на трудовия договор и продължителността на работното време. **(3)** Критериите за оценка на труда при определяне на трудовите възнаграждения и оценката на трудовото изпълнение са еднакви за всички работници и служители и се определят с колективните трудови договори или с вътрешните правила за работната заплата, или с нормативно установените условия и ред за оценяване на	

	служителите в държавната администрация без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1. **Чл. 15. (1)** Работодателят предоставя на работниците и служителите равни възможности без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1 за професионално обучение и повишаване на професионалната квалификация и преквалификация, както и за професионално израстване и израстване в длъжност или ранг, като прилага еднакви критерии при оценка на дейността им. **Чл. 36.** Синдикалните, съсловните и другите професионални организации и организациите на работодатели не могат да поставят изисквания за записване, членуване и участие в дейността им на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, освен изискванията за образование в случаите на съсловни и професионални организации. **Чл. 37. (1)** Не се допуска отказ от предоставяне на стоки или услуги, както и предоставянето на стоки или услуги от по-ниско качество или при по-неблагоприятни условия, на основата на признаците по чл. 4, ал. 1. **ЗНЗ** **Чл. 18. (3)** Правата по тази глава могат да упражняват и: 1. чужденците с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България; 2. лицата, на които е предоставено право на убежище; 3. лицата, на които е предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут; 4. лицата, за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна; 5. лицата - граждани на трети държави, които са членове на семейство на български граждани или на граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария; 6. членовете на семейството на чужденци, получили разрешение за дългосрочно пребиваване; 7. притежателите на синя карта на ЕС, останали без работа в	

	рамките на три месеца или желаещи да сменят работодателя си. **Чл. 23.** При обявяване на работните места работодателите нямат право да определят условия по признак пол, възраст, народност, етническа принадлежност и здравословно състояние. Изключения се допускат само по отношение на пол, възраст и намалена работоспособност, когато вследствие на естеството на работата полът, съответно възрастта или здравословното състояние, представлява съществен елемент от нея.	
2. Държавите-членки могат да ограничат равното третиране: а) съгласно параграф 1, буква в), като: i) ограничат неговото прилагане до работници от трети държави, които са трудово заети или са били трудово заети и са регистрирани като безработни; ii) изключат работниците от трети държави, които са приети на територията им в съответствие с Директива 2004/114/ЕО; iii) изключат стипендиите и заемите за обучение и издръжка или други безвъзмездни средства и заеми; iv) установят специални предварителни изисквания, включително владеене на език и заплащане на такси за обучение, в съответствие с националното право, по отношение на достъпа до висше образование, образование след завършено средно образование и професионално обучение, което не е пряко свързано с конкретната трудова дейност; б) като ограничат правата на работници от трети държави съгласно параграф 1, буква д), но не ограничават такива права за онези работници от трети държави, които са трудово заети или са били трудово заети за минимален срок от шест месеца и са регистрирани като безработни. Освен това държавите-членки могат да решат, че параграф 1, буква д) във връзка със семейните обезщетения не се прилага за граждани на трети държави, получили разрешение за работа в държава-членка за срок до шест месеца, за граждани на трети държави, приети с цел обучение, и за граждани на трети държави, на които се разрешава да работят въз основа на виза; в) съгласно параграф 1, буква е), по отношение на данъчните облекчения, като ограничат прилагането му до случаи, при които регистрираното или обичайното местопребиваване на членовете на семейството на работник от трета държава, за които този работник	**ЗТМТМ** **Чл. 49.** (3) В обхвата на ал. 2, т. 5 не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца.	**Пълно**

подава заявление за облекчения, е на територията на съответната държава-членка; г) съгласно параграф 1, буква ж), като: i) ограничат прилагането му до работниците от трети държави, които са трудово заети; ii) ограничат достъпа до жилищно настаняване. 3. Установеното в параграф 1 право на равно третиране не засяга правото на държавата-членка да отнеме или да откаже да поднови разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с настоящата директива, разрешение за пребиваване, издадено за цели, различни от работа, или друг вид разрешение за работа в държава-членка. 4. Работници от трети държави, които се преместват в трета държава, или преживелите лица на такива работници, пребиваващи в трета държава, чиито права произтичат от тези на работника, получават законоустановени пенсии във връзка със старост, инвалидност и смърт, които се основават на предишната заетост на тези работници и са придобити в съответствие със законодателството, посочено в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004, при същите условия и в същия размер като гражданите на съответните държави-членки, когато се преместват в трета държава.		
ГЛАВА IV *ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ* **Член 13** *По-благоприятни разпоредби* 1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятните разпоредби на: а) правото на Съюза, включително двустранни и многостранни споразумения между Съюза или Съюза и неговите държави-членки, от една страна, и една или повече трети държави, от друга страна; и б) двустранни или многостранни споразумения между една или повече държави-членки и една или повече трети държави. 2. Настоящата директива не засяга правото на държавите- членки да приемат или да запазват разпоредби, по-благоприятни за лицата, към които тя се прилага.	n/a	
Член 14 *Информация за обществеността* Всяка държава-членка предоставя на обществеността редовно	n/a	

актуализирана информация относно условията за прием и пребиваване на нейна територия на граждани на трети държави с цел работа в нея.		
Член 15 *Докладване* 1. Периодично и за първи път до 25 декември 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива в държавите-членки и предлага измененията, които счита за необходими. 2. Ежегодно и за първи път до 25 декември 2014 г. държавите членки изпращат на Комисията статистическа информация за броя на гражданите на трети държави, на които през предходната календарна година е издадено единно разрешение, в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила.	**ЗТМТМ** **Чл. 66.** (1) На всеки три години Република България представя доклад на Европейската комисия за прилагането на директивите в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност, в които това е предвидено. (2) Докладът по ал. 1 включва и подробна оценка на правилното функциониране на схемата за мобилност в рамките на Европейския съюз, на възможните злоупотреби с тази схема, както и на взаимодействието ѝ с достиженията на правото от Шенген.	
Член 16 *Транспониране* 1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, под-законовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 25 декември 2013 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на това позоваване се определят от държавите-членки. 2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 2.** С този закон се въвеждат изисквания на: 7. Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка (ОВ, L 343/1 от 23 декември 2011 г.);	**Пълно**
Член 17 *Влизане в сила* Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.	n/a	
Член 18 *Адресати* Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договорите.	n/a	

Таблица за съответствие на Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер

Директива	Българско законодателство	Степен на съответствие
Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер	**Закон за чужденците в Република България (ЗЧРБ)** **Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ)** **Закон за българските лични документи (ЗБЛД)** **Закон за признаване на професионални квалификации (ЗПК)** **Правилник за прилагане на закона за чужденците в Република България (ППЗЧРБ)** **Правилник за прилагане на закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ППЗТМТМ)**	
ГЛАВА I **ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ** **Член 1** *Предмет* С настоящата директива се установяват: а) условията за влизане и пребиваване за повече от 90 дни на територията на държавите членки и правата на граждани на трети държави и на членове на техните семейства в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер; б) условията за влизане и пребиваване и правата на посочените в буква а) граждани на трети държави в държави членки, различни от държавата членка, която е издала първо на гражданина на трета държава разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, въз основа на настоящата директива.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п.** (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1. **Проект на ЗИД на ЗЧРБ** **§ 20.** Член 33п се изменя така: Чл. 33п (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението. **§ 21.** Член 33р се изменя така:	**Пълно**

	„Чл. 33р (1) Членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, могат да получат разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на пребиваване на титуляря, ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2 и по реда на чл. 33у. **§ 22.** Член 33с се изменя така: „Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. **§ 23** Член 33т. се изменя така: „Чл. 33т. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. **С § 33 от проекта на ЗИД на ЗЧРБ се предвиждат изменения в ЗТМТМ** **Т.21** Член 31 се изменя така: „Чл. 31. (1) Достъп до пазара на труда с Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от	

	Изпълнителния директор на Агенцията на заетостта, без да се прилага условието по чл. 7, ал. 1, т. 1. (2) Разрешението по ал. 1 дава право на работник - гражданин на трета държава, да извършва трудова дейност на територията на Република България само за конкретно приемащо предприятие или група предприятия и само за длъжностите - ръководител, специалист или служител-стажант.". 22. Член 33 се изменя така: „Чл. 33. Членовете на семейството на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, имат право да работят по трудово правоотношение и да извършват дейност на свободна практика на територията на Република България за срока на пребиваването на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер с разрешение на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда по реда на този закон.".	
Член 2 *Обхват* 1. Настоящата директива се прилага за граждани на трети държави, които по време на кандидатстването за приемане пребивават извън територията на държавите членки и кандидатстват да бъдат приети или които са били приети на територията на държава членка съгласно условията на настоящата директива, в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер в качеството на ръководители, специалисти или служители стажанти.	**Проект на ЗИД на ЗЧРБ** **§ 20.** Член 33п се изменя така: Чл. 33п (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението.	**Пълно**

	§ 22. Член 33с се изменя така: „Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. **§ 23** Член 33т. се изменя така: „Чл. 33т. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.	
2. Настоящата директива не се прилага за граждани на трети държави, които: а) кандидатстват за пребиваване в държава членка в качеството си на научни работници по смисъла на Директива 2005/71/ЕО за целите на провеждане на научноизследователски проект; б) по силата на споразумения между Съюза и неговите държави членки с трети държави се ползват с право на свободно движение, равностойно на това на гражданите на Съюза, или са наети от предприятие, установено в тези трети държави; в) са командировани в рамките на Директива 96/71/ЕО; г) извършват дейност като самостоятелно заети работници; д)са получили задача от агенции за заетост, агенции за временна заетост или от други предприятия, ангажирани с осигуряването на труд под надзора и насоките на друго предприятие; е) са приети за редовни студенти или които преминават краткосрочно практическо обучение под ръководството на	**ЗТМТМ** **Чл. 35.** (Изм. - ДВ, бр.24 от 2018 г., в сила от 23.05.2018 г.) Този раздел не се прилага за граждани на трети държави, които: 1. кандидатстват за убежище или международна закрила или се ползват от временна закрила; 2. упражняват правото си на свободно движение в Европейския съюз и Европейското икономическо пространство; 3. са командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги - за срока на командироването или изпращането; 4. са получили разрешение за извършване на дейност на свободна практика в Република България; 5. са получили разрешение за пребиваване и работа тип "Синя карта на Европейския съюз"; 6. са получили разрешение за сезонен работник; 7. са приети като научни работници за целите на провеждане на	

наставник като част от образованието си.	научноизследователски проект по споразумение за прием с научноизследователска организация; 8. са приети в редовна форма на обучение във висше училище или преминават краткосрочно практическо обучение като част от обучението.	
3. Настоящата директива не засяга правото на държавите членки да издават разрешения за пребиваване, различни от разрешенията за лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, попадащи в обхвата на настоящата директива, на граждани на трета държава за цели, свързани със заетост, които не попадат в обхвата на настоящата директива.	**ЗТМТМ** Чл. 1. (1) Този закон урежда: 1. регулирането на достъпа до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика Чл. 5. (1) На гражданин на трета държава се разрешава достъп до пазара на труда, когато: 1. има трудов договор с местен работодател; 2. е командирован или е изпратен в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България; 3. е преместен по вътрешнокорпоративен трансфер; 4. извършва дейност на свободна практика.	
Член 3 *Определения* За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: а) „гражданин на трета държава“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС;	**ЗЧРБ** **Чл. 2.** (1) Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. (2) Чужденец е и лице без гражданство - лице, което не се разглежда като гражданин от нито една държава в съответствие с нейното законодателство. В ЗИД на ЗЧРБ § 1. В чл. 2, ал. 1 след думите „български гражданин“ се добавя „или гражданин на държава членка на Европейския съюз.“.	**Пълно**
б) „вътрешнокорпоративен трансфер“ означава временно командироване с цел работа или обучение на гражданин на трета държава, който по време на кандидатстването за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пребивава извън територията на държавите членки, от предприятие, установено извън територията на държава членка, с което гражданинът на трета държава е обвързан с трудов договор преди и по време на трансфера, в структура, принадлежаща към предприятието или към същата група предприятия, установено(а)	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 3. "Вътрешнокорпоративен трансфер" е временно преместване с цел работа или обучение на работник - гражданин на трета държава, от предприятие със седалище или адрес на управление извън територията на Република България, с което гражданинът има сключен трудов договор, в поделение на предприятието или в предприятие, принадлежащо към същата група от предприятия, със	

в посочената държава членка, и когато е приложимо — мобилност между приемащи структури, установени в една или няколко втори държави членки;	седалище или адрес на управление на територията на Република България.	
в) „лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер“ означава всеки гражданин на трета държава, който по време на кандидатстването за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пребивава извън територията на държавите членки и който е преместен при вътрешнокорпоративен трансфер;	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 10. "Лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер" е всеки гражданин на трета държава, който по време на кандидатстването за издаване на разрешение за пребиваване и работа на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пребивава извън територията на Република България.	
г) „приемаща структура“ означава структурата, в която е преместено лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, без оглед на нейната правна форма, установена, в съответствие с националното право, на територията на държава членка;	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 16. "Приемащо предприятие" е поделение на предприятието или предприятието, принадлежащо към същата група от предприятия, със седалище или адрес на управление на територията на Република България, в което е преместен работникът - гражданин на трета държава, при вътрешнокорпоративен трансфер.	
д) „ръководител“ означава лице, което заема висша длъжност и изпълнява основно ръководни функции в приемащата структура и чиято работа се контролира или направлява като цяло от съвет на директорите, от акционери на дружеството или от еквивалентен орган; тази длъжност включва: управление на приемащата структура или на подразделение или отдел на приемащата структура; упражняване на контрол и надзор върху работата на другите професионални или управленски кадри и служители, извършващи контрол; притежаване на правомощията да дава препоръки при назначаване, освобождаване от длъжност или други действия по отношение на персонала;	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 23. "Ръководител" е лицето, което заема висша ръководна длъжност и работи под надзора на собственика или на колективен орган за управление на приемащото предприятие, като: а) управлява приемащото предприятие или негова административна структура; б) контролира и упражнява надзор върху работата на друг професионален или управленски персонал или на служители, извършващи контрол; в) дава препоръки при наемане на работа, прекратяване на трудовото правоотношение, както и за други действия, касаещи правата и задълженията на работниците и служителите.	
е) „специалист“ означава лице, което работи в групата предприятия и притежава специализирани знания, които са от съществено значение за областите на дейност, техниките или управлението на приемащата структура. При оценката на неговите знания се отчитат не само специфичните за приемащата структура	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 28. "Специалист" е лице, което работи в поделение на предприятието или в предприятие, принадлежащо към същата	

знания, но и дали лицето има високо ниво на квалификация, включително подходящ професионален опит за даден вид работа или дейност, изискващи специфични технически познания, включително евентуалната му принадлежност към акредитирана професия;	група от предприятия, със седалище или адрес на управление на територията на Република България и притежава специализирани знания, които са от съществено значение за областите на дейност, техниките или управлението на приемащото предприятие.	
ж) „служител стажант“ означава лице с висше образование, което е преместено в приемаща структура с цел професионално развитие или обучение в областта на стопанските техники или методи и което получава заплащане по време на трансфера;	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 27. "Служител-стажант" е лице, което има висше образование и е преместено в приемащото предприятие с цел професионално развитие или обучение в областта на стопанските техники или методи и което получава заплащане за периода на трансфера.	
з) „членове на семейството“ означава гражданите на трети държави, посочени в член 4, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО на Съвета;	**ЗЧРБ** (3) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Членове на семейство на чужденец са лицата, които живеят с него в едно домакинство и са: 1. съпруг/съпруга; 2. деца на чужденеца и на неговия съпруг/съпруга, включително осиновените, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак; 3. деца, включително осиновените, на чужденеца, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка; 4. деца, включително осиновените, на съпруга/съпругата, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка. (4) За членове на семейството се смятат и навършилите 18-годишна възраст деца на чужденеца или на неговия съпруг/съпруга, несключили брак, когато сериозни здравословни причини налагат полагането на лични грижи за тях или поради такива причини са обективно неспособни да осигуряват собствената си издръжка. (5) Когато чужденецът вече има съпруг/съпруга, живеещ с него на територията на Република България, не се разрешава	

	събирането на семейството с друг съпруг/съпруга.	
и) „разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер“ означава разрешение с обозначението „ICT“, което дава право на титуляря на разрешението да пребивава и работи на територията на първата държава членка и, когато е приложимо, на втората държава членка, съгласно условията на настоящата директива;	**ЗЧРБ** **Допълнителните разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 1ж. "Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер" е разрешението с обозначение "ICT - вътрешнокорпоративния трансфер", което дава право на притежателя да пребивава и да работи на територията на Република България като първа държава - членка на Европейския съюз, за целите на вътрешнокорпоративния трансфер, издадено на работник - гражданин на трета държава, при спазването на единната процедура за кандидатстване. **ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 18. "Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер" е документът по смисъла на § 1, т. 1ж от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.	
й) „разрешение за дългосрочна мобилност“ означава разрешение с обозначението „mobile ICT“, което дава право на титуляря на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, да пребивава и работи на територията на втората държава членка съгласно условията на настоящата директива;	**ЗЧРБ** **Допълнителните разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 1з. "Разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер" е разрешението с обозначение "mobile ICT - мобилност при ВКТ", което дава право на притежателя да пребивава и да работи на територията на Република България като втора държава - членка на Европейския съюз, за целите на вътрешнокорпоративния трансфер. **ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 19. "Разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер" е документът по смисъла на § 1, т. 1з от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България	
к) „единна процедура за кандидатстване“ означава процедура, при	**ЗЧРБ**	

която въз основа на заявление за издаване на разрешение за пребиваване и работа на гражданин на трета държава на територията на държава членка се взема решение по това заявление;	**Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 1е. "Единна процедура за кандидатстване" е процедурата, при която след подадено от работодател единно заявление за разрешаване на пребиваване и работа на гражданин на трета държава се взема решение по това заявление.	
л) „група от предприятия“ означава две или повече предприятия, признати за свързани съгласно националното право по следните начини: едно предприятие по отношение на друго предприятие пряко или непряко — притежава преимуществен дял от записания капитал на това предприятие; контролира по-голямата част от гласовете, свързани с емитирания от това предприятие акционерен капитал; има право да назначава повече от половината членове на административния, управителния или надзорния орган на това предприятие; или предприятията се намират под единното управление на предприятието майка;	**ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби** **§ 1.** По смисъла на този закон: 5. "Група от предприятия" са две или повече свързани предприятия, като: едното предприятие по отношение на другото предприятие пряко или непряко притежава преимуществен дял от записания капитал на второто предприятие; контролира по-голямата част от гласовете, свързани с емитирания от второто предприятие акционерен капитал; има право да назначава повече от половината членове на административния, управителния или надзорния орган на второто предприятие, или предприятията се намират под единното управление на предприятието майка.	
м) „първа държава членка“ означава държавата членка, която първа издава на гражданина на трета държава разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер;	**ЗЧРБ** **Допълнителни разпоредби:** **§ 1.** По смисъла на този закон: 1б. "Първа държава членка" е държавата членка, която е предоставила за първи път статут на дългосрочно пребиваващ, или държава членка, която първа предоставя "синя карта на ЕС" на чужденеца или разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер. **ЗТМТМ** **Допълнителни разпоредби:** **§ 1.** По смисъла на този закон: 17. "Първа държава членка" е държавата членка по смисъла на § 1, т. 1б от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.	
н) „втора държава членка“ означава всяка държава членка, различна от първата държава членка, в която лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, възнамерява да упражнява или упражнява правото на мобилност по смисъла на настоящата директива;	**ЗЧРБ** **Допълнителни разпоредби:** **§ 1. По смисъла на този закон:** 1в. "Втора държава членка" е всяка държава членка, различна от първата държава членка.	

	ЗТМТМ **Допълнителни разпоредби:** **§ 1.** По смисъла на този закон: 2. "Втора държава членка" е държавата членка по смисъла на § 1, т. 1в от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.	
о) „регламентирана професия“ означава регламентирана професия съгласно определението в член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2005/36/ЕО.	**ЗППК** **Допълнителни разпоредби:** **§ 1. По смисъла на този закон:** 1. "Регулирана професия" е професионална дейност или съвкупност от професионални дейности, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, която е от обществена значимост и/или е от съществено значение за живота и здравето на хората и достъпът до която е подчинен на законови, подзаконови или административни разпоредби относно: а) притежаването на специфична професионална квалификация, или б) правоспособност, или в) членство в професионална организация, работеща за поддържане на високо равнище в съответната професионална област, за осъществяването на което е получила специфично признаване от държавата.	
Член 4 *По-благоприятни разпоредби* 1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятните разпоредби на: а) правото на Съюза, включително на двустранни и многостранни споразумения между Съюза и неговите държави членки, от една страна, и една или повече трети държави, от друга страна; б) двустранните или многостранните споразумения, сключени между една или повече държави членки и една или повече трети държави. 2. Настоящата директива не засяга правото на държавите членки да приемат или запазят по-благоприятни разпоредби за граждани на трети държави, за които директивата се прилага във връзка с член 3, буква и) и членове 15, 18 и 19.	n/a	**Пълно**
ГЛАВА II **УСЛОВИЯ ЗА ПРИЕМАНЕ** **Член 5**	**ЗТМТМ** **Чл. 7.** (10) Условията и редът за предоставяне, продължаване, отказ или отмяна на решението по ал. 3, както и условията за провеждане	**Пълно**

Критерии за приемане 1. Без да се засяга член 11, параграф 1 гражданинът на трета държава, който кандидатства за приемане съгласно условията на настоящата директива, или приемащата структура: а) представя доказателство, че приемащата структура и предприятието, установено в трета държава, принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия;	на проучването по ал. 1, т. 1 се определят с правилника за прилагане на закона. **ППЗТМТМ** **Чл. 23.** (1) За предоставяне на решението по чл. 31, ал. 1 ЗТМТМ работодателят подава в Агенцията по заетостта: 3. документ, доказващ, че приемащото предприятие и предприятието, установено в третата държава, принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен превод на български език; **ЗИД ЗЧРБ** § 20. Член 33п, ал.6 Т. 8. документ, доказващ, че приемащото предприятие и предприятието, установено в третата държава, принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен от нотариус или от Дирекция „Консулски отношения" превод на български език; **С § 33 от проекта на ЗИД на ЗЧРБ се предвиждат изменения в ЗТМТМ** Т.2 „Чл. 7. (1) Достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство, когато: 1. общият брой на гражданите на трети държави с разрешено продължително пребиваване, работещи за местния работодател, в предходните 12 месеца не надвишава 20 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение, а за малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия - 35 на сто; 2. предлаганите условия на труд и заплащане не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за	

	съответната категория труд; 3. гражданинът на трета държава притежава специализирани знания, умения и професионален опит, необходими за съответната длъжност. (5) Условията и редът за предоставяне и подновяване на достъпа до пазара на труда по ал. 1 се определят със Закона за чужденците в Република България.”.	
б) представя доказателство за работа в рамките на същото предприятие или група предприятия за период от поне три до дванадесет месеца без прекъсване непосредствено преди датата на вътрешнокорпоративния трансфер — за ръководителите и специалистите, и от поне три до шест месеца без прекъсване — за служителите стажанти;	**ППЗТМТМ ???????** **Чл. 23.** (1) За предоставяне на решението по чл. 31, ал. 1 ЗТМТМ работодателят подава в Агенцията по заетостта: 5. документи, легализирани съгласно българското законодателство, удостоверяващи, че работникът - гражданин на трета държава: а) е работил в същото предприятие/група предприятия не по-малко от 12 месеца без прекъсване непосредствено преди датата на подаване на заявлението - за ръководителите и специалистите, и не по-малко от 6 месеца без прекъсване - за служителите-стажанти; **ЗИД ЗЧРБ** **§ 20. Член 33п, ал.6** Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: **Т. 10**. документи, легализирани съгласно българското законодателство, удостоверяващи, че чужденецът: а) е работил в същото предприятие/група предприятия не по-малко от 12 месеца без прекъсване непосредствено преди датата на подаване на заявлението - за ръководителите и специалистите, и не по-малко от 6 месеца без прекъсване - за служителите-стажанти;	
в) представя трудов договор и, при необходимост, документ за описание на дейността от работодателя, съдържащи: i) данни за продължителността на трансфера и местонахождението на приемащата структура или структури; ii) доказателство, че гражданинът на третата държава поема длъжност като ръководител, специалист или служител стажант в приемащата структура или структури в съответната държава	**ППЗТМТМ** **Чл. 23.** (1) За предоставяне на решението по чл. 31, ал. 1 ЗТМТМ работодателят подава в Агенцията по заетостта: 4. данни за продължителността на трансфера; 5. документи, легализирани съгласно българското законодателство, удостоверяващи, че работникът - гражданин на трета държава: б) притежава необходимите професионален опит и квалификация -	

членка; iii) възнаграждението, както и останалите условия и ред за трудова заетост по време на вътрешнокорпоративния трансфер; iv) доказателство, че гражданинът на трета държава ще може да се върне след края на вътрешнокорпоративния трансфер в структура, която принадлежи към това предприятия или група от предприятия и която е установена в трета държава;	за длъжността ръководител и специалист; в) ще продължи да работи в предприятието, установено в третата държава, след срока на трансфера; **ЗИД ЗЧРБ** **§ 20. Член 33п,** **ал.6** Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: т. 7. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд- при първоначално подаване на заявление; т.9. документ, съдържащ данни за продължителността на трансфера, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен от нотариус или от Дирекция „Консулски отношения" превод на български език; т.10. документи, легализирани съгласно българското законодателство, удостоверяващи, че чужденецът: в) е преместен при вътрешнокорпоративен трансфер; г) ще продължи да работи в предприятието, установено в третата държава, след срока на трансфера; т.11. копие от споразумението за обучение, свързано с подготовката на бъдещата позиция на стажанта в рамките на предприятието или групата от предприятия, придружено от описание на програмата за обучение - за служителите-стажанти. В програмата за обучение изрично се посочва, че целта на заетостта на работника - гражданин на трета държава, е професионално развитие или обучение в областта на стопанските техники или методи; както и продължителността на програмата и условията, при които служителят-стажант ще бъде ръководен по време на програмата;	
г) представя доказателство, че гражданинът на трета държава притежава професионалната квалификация и опит, необходими в приемащата структура, в която предстои да бъде преместен като ръководител или специалист, или когато става въпрос за служители стажанти — изискваното висше образование;	**ППЗТМТМ** **Чл. 23.** (1) За предоставяне на решението по чл. 31, ал. 1 ЗТМТМ работодателят подава в Агенцията по заетостта: 5.документи, легализирани съгласно българското законодателство, удостоверяващи, че работникът – гражданин на трета държава: б) притежава необходимите професионален опит и квалификация - за длъжността ръководител и специалист;	

	ЗИД ЗЧРБ **§ 20. Член 33п,** **ал.6** Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: т.5. документ за завършено висше образование, легализиран и придружен от заверен превод- за длъжността служител-стажант. т.10. документи, легализирани съгласно българското законодателство, удостоверяващи, че чужденецът: б) притежава необходимите професионален опит и квалификация - за длъжността ръководител и специалист;	
д) когато е приложимо, представя документи, удостоверяващи, че гражданинът на трета държава отговаря на условията, предвидени в националното право на съответната държава членка за упражняването от граждани на Съюза на регламентираната професия, за която се отнася заявлението;	**ППЗТМТМ** **Чл. 2.** (1) За предоставяне на решение за достъп до пазара на труда по чл. 1, т. 1 и за издаване на разрешение по чл. 1, т. 2 работодателят подава в Агенцията по заетостта: 10. документ, че са изпълнени условията за упражняване на професия, включена в Списъка на регулираните професии в Република България, приет с решение на Министерския съвет на основание чл. 3 от Закона за признаване на професионалните квалификации;	
е) представя валиден документ за пътуване на гражданина на трета държава съгласно определеното в националното право, както и заявление за издаване на виза или виза, ако е необходимо; държавите членки могат да изискват срокът на валидност на документа за пътуване да обхваща поне срокът на валидност на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер;	**ЗИД ЗЧРБ** **§ 20. Член 33п,** Чл. 33п (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението ..... (6) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за	

	прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: т.1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни; срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на вътрешнокорпоративния трансфер; същият следва да е издаден през последните 10 години;	
ж) без да се засягат съществуващите двустранни споразумения, представя доказателство за притежаване или, ако е предвидено в националното право, за кандидатстване за здравно осигуряване, покриващо всички рискове, които обикновено се покриват за гражданите на съответната държава членка, за периода, през който това осигуряване и съответните права на обезщетения не се предоставят във връзка със или в резултат на извършването на работа в тази държава членка.	**ППЗЧРБ** **Чл. 50б.** (1) За получаване право на пребиваване за целите на вътрешнокорпоративния трансфер и издаване на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративния трансфер с право на продължително пребиваване, чужденецът лично подава в дирекция "Миграция" - МВР, или в СДВР/ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 2. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО. **ЗИД ЗЧРБ** **§ 20. Член 33п** ал.6 Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: т.12. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България. Ал. 15 Когато заявлението е подадено от работодателя или оправомощено от него лице, чужденецът, влязъл на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1, в 7-дневен срок след влизането му прилага към заявлението по ал. 4 в дирекция "Миграция" или отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи копие от паспорта му, съдържащо страницата с положената виза, и	

	задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО. Подадените документи в отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се изпращат незабавно по електронен път в дирекция „Миграция“.	
2. Държавите членки могат да поискат от заявителя да представи посочените в параграф 1, букви а), в), г), д) и ж) документи на официалния език на съответната държава членка.	~~n/a~~ ППЗЧРБ Чл. 63з. Копия от чуждестранните документи на кандидата, удостоверяващи самоличността му, документите му за пътуване, както и всякакви други документи с данни, свързани с изложеното в заявлението, се прилагат към него за разглеждането му. Документите, представени от заинтересуваните лица, в зависимост от чуждата държава, от която произхождат, трябва да отговарят на изискванията на съответните разпоредби на двустранните международни договори или на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранните публични актове, съставена в Хага на 5 октомври 1961 г., по които Република България е страна, или на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа (ДВ, бр. 73 от 1958 г.), както и да бъдат снабдени с преводи на български език, които се извършват и заверяват по предвидения ред. ДР § 4 Всички документи на чужд език, които се представят от чужденци за удостоверяване на факти и обстоятелства по техния правен статут, трябва да бъдат преведени и легализирани по ред, определен с акт на Министерския съвет	
3. Държавите членки могат да изискат от заявителя да представи	~~n/a~~	

най-късно към момента на издаване на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, адреса на съответния гражданин на трета държава на територията на държавата членка.	ЗИД ЗЧРБ § 20. Член 33п ал.6 Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: 3. доказателства за осигурено жилище;	
4. Държавите членки изискват: а) по време на трансфера на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, всички условия в законовите и подзаконовите актове и в административните разпоредби и/или в колективните трудови договори с общо приложение, които са приложими за командировани работници в подобна ситуация в съответните сектори на заетост, да бъдат изпълнени по време на вътрешнокорпоративния трансфер във връзка с условията и реда за полагане на труд, различни от възнаграждението; При отсъствие на система за деклариране на колективните трудови договори за договори с общо приложение, държавите членки могат да се основат на колективните трудови договори, които обикновено са приложими за всички подобни предприятия в съответния географски район и съответната професия или отрасъл, и/или на колективни трудови договори, които са сключени от най-представителните организации на работодатели и на работници на национално равнище и които се прилагат на цялата територия на тези държави членки; б) възнаграждението, отпускано на гражданина на трета държава през целия период на вътрешнокорпоративния трансфер, да не бъде по-неблагоприятно от възнаграждението, давано на граждани на държавата членка, в която се извършва трудовата дейност, които заемат подобни длъжности в съответствие с приложимите закони или колективни трудови договори или практики в държавата членка, където е установена приемащата структура.	**ЗТМТМ** **Чл. 32.** (1) Условията на труд за работниците - граждани на трети държави, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, се уреждат при условията и по реда за командированите или изпратени работници и служители в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България. (2) ~~Работникът - гражданин на трета държава, може да извършва трудова дейност на територията на Република България въз основа на разрешение за продължително пребиваване за целите на вътрешнокорпоративен трансфер за срок до:~~ ~~1. три години - за работещите като ръководители и специалисти;~~ ~~2. една година - за работещите като служители стажанти.~~ **ЗИД ЗЧРБ** **§ 20. Член 33п** ал.6 Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: 7. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд- при първоначално подаване на заявление;	
5. Въз основа на документите, представени в съответствие с параграф 1, държавите членки могат да изискат лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, да разполага с достатъчно средства за времето на престоя си, за да издържа себе си и членовете на семейството си, без да се налага да прибягва до системите за социално подпомагане на държавите членки.	**ЗЧРБ** Чл.24 (2) За получаване на разрешение за продължително пребиваване лицата следва да имат осигурено жилище, задължителни здравни застраховки и осигуряване, достатъчни средства за издръжка, без да прибягват до системата за социално подпомагане, в размер не по-малък от минималната месечна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия съгласно законодателството на Република България за срока на пребиваване.	

	ЗИД ЗЧРБ § 20. Член 33п ал.6 Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: 7. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд- при първоначално подаване на заявление;	
6. В допълнение към доказателствата, изисквани по параграф 1, от всеки гражданин на трета държава, кандидатстващ да бъде приет като служител стажант, може да се изиска да представи споразумение за обучение, свързано с подготовката на неговата бъдеща позиция в рамките на предприятието или групата от предприятия, включително описание на програмата за обучение, в която се посочва, че целта на престоя е обучение на служителя стажант с цел професионално развитие или обучение в областта на стопанските техники или методи, както и продължителността на програмата и условията, при които служителят стажант ще бъде ръководен по време на програмата.	ЗИД ЗЧРБ § 20. Член 33п ал.6 Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат:11. копие от споразумението за обучение, свързано с подготовката на бъдещата позиция на стажанта в рамките на предприятието или групата от предприятия, придружено от описание на програмата за обучение - за служителите-стажанти. В програмата за обучение изрично се посочва, че целта на заетостта на работника - гражданин на трета държава, е професионално развитие или обучение в областта на стопанските техники или методи; както и продължителността на програмата и условията, при които служителят-стажант ще бъде ръководен по време на програмата;	
7. В хода на процедурата за кандидатстване заявителят уведомява компетентните органи на съответната държава членка за всяка промяна, която засяга критериите за приемане, посочени в настоящия член.	**ЗТМТМ променя се със ЗИД ЗЧРБ** **Чл. 31.** (4) Приемащото предприятие уведомява Агенцията по заетостта за всяка промяна, свързана с процедурата по предоставяне на решението по ал. 1. ЗИД ЗЧРБ §20, чл.33п (20) Работодателят уведомява дирекция „Миграция“ за всяка промяна, която засяга критериите за приемане, настъпила в хода на процедурата за кандидатстване и за настъпило прекратяване на трансфера с чужденеца в тридневен срок от датата на промяната или прекратяването на заетостта.	
8. За целите на настоящата директива не се приемат граждани на	**ЗЧРБ**	

трети държави, за които се счита, че представляват заплаха за обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве.	**Чл. 26.** (1) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23. **Чл. 33т.** (6) На притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, за когото са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1, не се разрешава влизане или престой на територията на Република България." **Чл. 10.** (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: 1. с действията си е поставил или може да постави в опасност сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против сигурността на страната; 1а. има данни, че извършва, подбужда, участва в приготовление, подпомагане или обучение за извършване на терористична дейност или че целта на влизането му е да ползва страната като транзитен пункт към трета държава, на чиято територия да извършва тези действия 2. с действията си е злепоставил българската държава или е уронил престижа и достойнството на българския народ или влизането му в страната може да навреди на отношенията на Република България с друга държава; 3. има данни, че е член на престъпна група или организация или че извършва или има намерение да извършва контрабанда и незаконни сделки с оръжие, взривни вещества, боеприпаси, пиротехнически изделия, стратегически суровини, изделия и технологии с двойна употреба, както и незаконен трафик на упойващи и психотропни вещества и прекурсори и на суровини за тяхното производство; 4. има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави; 5. е бил експулсиран от Република България преди не по-малко от 10 години и не е възстановил в 6-месечен срок от експулсирането изразходваните за това от държавата средства; 6. е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода; 7. е направил опит да влезе в страната или да премине през нея	

	чрез използване на неистински или преправени документи, виза или разрешение за пребиваване; 8. може да се предполага, че ще разпространи тежка заразна болест, страда от заболяване, което според критериите на Министерството на здравеопазването или на Световната здравна организация представлява заплаха за общественото здраве, или не притежава сертификат за ваксинация, или идва от район с усложнена епидемична и епизоотична обстановка; 9. няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане; 10. има данни, че през последните две години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническия режим на Република България; 11. при предишно пребиваване е нарушил трудовото или данъчното законодателство на страната; 12. няма визи или билети за следващите по маршрута страни; 13. на лицето е наложена принудителна административна мярка да не влиза в страната; 14. е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1; 15. отм. 16. кандидатства за виза с нередовен паспорт или заместващ го документ за пътуване; 17. не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; 18. вече е пребивавал на територията на Република България 90 дни в рамките на последните 180 дни като притежател на виза за краткосрочно пребиваване или при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване; 19. е лице, за което е подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане; 20. при предишно пребиваване в страната системно е извършвал нарушения на обществения ред; 21. има данни, че целта на влизането е да пребивава в страната като имигрант, без да има специално разрешение за това; 22. има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. 23. е представил документ с невярно съдържание или е декларирал	

	неверни данни; 24. са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната преди изтичането на визата, за която кандидатства. 25. на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане. (2) В случаите по ал. 1 може да бъде издадена виза или разрешено влизането на територията на Република България по причини от хуманитарен характер или когато това се налага от държавния интерес или от изпълнението на международни задължения.	
Член 6 *Обем на приема* Настоящата директива не засяга правото на държавата членка да определя броя на приеманите граждани на трети държави в съответствие с член 79, параграф 5 от ДФЕС. На тази основа заявлението за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, може да бъде или счетено за недопустимо или да бъде отхвърлено.	**ЗТМТМ** **Чл. 3.** Политиката в областта на свободното движение на работници, трудовата миграция и интеграцията на чужденци се осъществява в сътрудничество и след консултации с представителните на национално равнище организации на работодателите и на работниците и служителите, както и с представители и на други юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по реда на Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. (2) Министърът на труда и социалната политика след консултации в Националния съвет по трудова миграция и трудова мобилност може да наложи ограничения на достъпа на работници - граждани на трети държави, до пазара на труда, включително на висококвалифицираните и на лицата, извършващи дейност на свободна практика, съобразно състоянието, развитието и обществените интереси на пазара на труда. (3) Сътрудничеството и консултациите по ал. 1 и 2 се осъществяват от Националния съвет по трудова миграция и трудова мобилност, който разглежда всички въпроси във връзка с прилагането на този закон. **ЗЧРБ**	**Пълно**
Член 7 *Основания за отхвърляне*	**ЗТМТМ** **Чл. 11.** (1) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави решението по чл. 7, ал. 3, когато:	**Пълно**

1. Държавите членки отхвърлят подадено заявление за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, във всеки един от следните случаи: а) когато не е спазен член 5; б) когато представените документи са били придобити чрез измама или са били подправени или преправени; в) когато приемащата структура е била създадена с основната цел да улеснява влизането на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер; г) когато е достигната максималната продължителност на престоя съгласно определеното в член 12, параграф 1. 2. Държавите членки отхвърлят, ако това е уместно, дадено заявление, когато работодателят или приемащата структура са били санкционирани в съответствие с националното право за недекларирай труд и/или незаконно наемане на работа. 3. Държавите членки могат да отхвърлят подадено заявление за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, във всеки един от следните случаи: а) когато работодателят или приемащата структура не са изпълнили техните законови задължения, свързани със социалната сигурност, данъчното облагане, трудовите права или условията на работа; б) когато стопанската дейност на работодателя или на приемащата структура подлежи на ликвидация или е прекратена съгласно производство по несъстоятелност в съответствие с националното право или не се осъществява икономическа дейност; в) когато целта или последствието от временното присъствие на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е да се намеси или по друг начин да повлияе върху резултатите от трудовоправен управленски спор или преговори. 4. Държавите членки могат да отхвърлят заявление за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, на основанието, посочено в член 12, параграф 2. 5. Без да се засяга параграф 1, при всяко решение за отхвърляне на заявление се вземат предвид конкретните обстоятелства по случая, като се зачита принципът на пропорционалност.	1. не са спазени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и 7 и чл. 8, ал. 1; 2. не са спазени процедурите, определени с правилника за прилагане на закона; 3. работодателят има влязло в сила наказателно постановление в предходен двугодишен период за ползване труда на чужденец без право на достъп до пазара на труда или за наемане на незаконно пребиваващ чужденец; 4. работодателят през последните три месеца по своя инициатива е освободил от работа български граждани, граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или граждани на трети държави с приравнени на техните права по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 граждани на трети държави, които биха могли да бъдат наети на работното място, за което се иска наемането на работник - гражданин на трета държава; 5. са налице основания по чл. 10 от Закона за чужденците в Република България; 6. работодателят в предходната една година преди подаване на заявлението има влязло в сила наказателно постановление по чл. 75а, ал. 2, чл. 76, ал. 2 и 3 и чл. 77, ал. 1 и 2; 7. работодателят е подал уведомление по реда на чл. 24 от Закона за насърчаване на заетостта в Агенцията по заетостта за масово уволнение на работници и служители от същите категории, професия и квалификационно ниво, за които иска да назначи работници - граждани на трети държави, в предходните 6 месеца преди подаване на заявлението; 8. работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване; 9. работодателят не осъществява икономическа дейност или дейността му е прекратена чрез ликвидация или несъстоятелност; 10. работникът - гражданин на трета държава, е санкциониран за незаконна трудова дейност в предходен 5-годишен период или съгласно представените документи е работил незаконно в Република България при предишно пребиваване или към момента	

	на подаване на заявлението; 11. министърът на труда и социалната политика е наложил ограничения на достъпа на граждани на трети държави до пазара на труда съгласно чл. 3, ал. 2; 12.исканата продължителност надвишава максимално допустимата обща продължителност без прекъсване на територията на Република България по чл. 7, ал. 5 или за съответния вид разрешение; 13. работодателят има влязло в сила наказателно постановление по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда в предходните 12 месеца преди подаване на заявлението. (2) Алинея 1, т. 1, 2, 3 и 5 - 13 се прилагат и в случаите на командироване или изпращане на работници и служители от трети държави. (3) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва регистрация на заетостта на граждани на трети държави в случаите по ал. 1. (4)Отказите по ал. 1, 2 и 3 може да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** **ЗТМТМ** **Чл. 11.** (1) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави достъп до пазара на труда, когато: 1. не са спазени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1; 2. не са изпълнение изискванията, установени с други нормативни актове за упражняване на съответната професия от чужденец в страната; 3. работодателят има влязло в сила наказателно постановление в предходен двугодишен период за ползване труда на чужденец без право на достъп до пазара на труда или за наемане на незаконно пребиваващ чужденец; 4. работодателят през последните три месеца по своя инициатива е освободил от работа български граждани, граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или граждани на трети държави с	

	приравнени на техните права по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 граждани на трети държави, които биха могли да бъдат наети на работното място, за което се иска наемането на работник - гражданин на трета държава; 5. отм. 6. работодателят в предходната една година преди подаване на заявлението има влязло в сила наказателно постановление по чл. 75а, ал. 2, чл. 76, ал. 2 и 3 и чл. 77, ал. 1 и 2; 7. работодателят е подал уведомление по реда на чл. 24 от Закона за насърчаване на заетостта в Агенцията по заетостта за масово уволнение на работници и служители от същите категории, професия и квалификационно ниво, за които иска да назначи работници - граждани на трети държави, в предходните 6 месеца преди подаване на заявлението; 8. работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване; 9. работодателят не осъществява икономическа дейност или дейността му е прекратена чрез ликвидация или несъстоятелност; 10. работникът - гражданин на трета държава, е санкциониран за незаконна трудова дейност в предходен 5-годишен период или съгласно представените документи е работил незаконно в Република България при предишно пребиваване или към момента на подаване на заявлението; 11. министърът на труда и социалната политика е наложил ограничения на достъпа на граждани на трети държави до пазара на труда съгласно чл. 3, ал. 2; 12. заявената продължителност надвишава максимално допустимата обща продължителност определена със закон; 13. работодателят има влязло в сила наказателно постановление по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда в предходните 12 месеца преди подаване на заявлението. (2) Алинея 1, т. 1, 2, 3 и 6 - 13 се прилагат и в случаите на командироване или изпращане на работници и служители от трети държави. (3) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта,	

	респективно директорът на дирекция Бюро по труда“ по месторабота, отказва регистрация на заетостта на граждани на трети държави в случаите по ал. 1. (4)Отказите по ал.3, както и по чл. 42 и 47, може да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **Чл. 34.** Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави решението по чл. 31, ал. 1, когато от представените документи е видно, че приемащото предприятие е създадено с единствена цел да улеснява преместването на работници - граждани на трети държави, за целите на вътрешнокорпоративния трансфер. ЗЧРБ Чл.26 ал.2 Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, **33п** и 33т. ал.9 Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени.	
Член 8 *Отнемане или неподновяване на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер* 1. Държавите членки отнемат разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, във всеки един от следните случаи: а) когато разрешението е било придобито чрез измама, било е подправено или преправено; б) когато лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пребивава в съответната държава членка с цел, различна от тази, за която е получило разрешение за пребиваване; в) когато приемащата структура е създадена с основната цел да улеснява влизането на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер. 2. Държавите членки отнемат, ако това е уместно, разрешението	**ЗТМТМ** **Чл. 12.** (1) Правото на достъп до пазара на труда на работник - гражданин на трета държава, може да бъде отнето, когато: 1. се установи, че за предоставянето на решението по чл. 7, ал. 3 са представени неверни данни; 2. контролните органи на Министерството на труда и социалната политика установят, че заетостта на гражданина на трета държава не съответства на посочените в решението по чл. 7, ал. 3 длъжност, място на работа, работодател или местно лице, приемащо на работа командирован или изпратен работник или служител от трета държава; 3. разрешението за пребиваване на работника - гражданин на трета държава, не е издадено или е отнето по реда на Закона за чужденците в Република България. (2) Условията и редът за отнемане на правото на достъп до пазара	**Пълно**

на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, когато работодателят или приемащата структура са били санкционирани в съответствие с националното право за недекларирам труд и/или незаконно наемане на работа. 3. Държавите членки отказват да подновят разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, във всеки един от следните случаи: а) когато разрешението е било придобито чрез измама, било е подправено или преправено; б) когато лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пребивава в съответната държава членка с цел, различна от тази, за която е получило разрешение за пребиваване; в)когато приемащата структура е била създадена с основната цел да улеснява влизането на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер; г) когато е достигната максималната продължителност на престоя съгласно определеното в член 12, параграф 1 4. Държавите членки отказват, когато е уместно, да подновят разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, когато работодателят или приемащата структура са били санкционирани в съответствие с националното право за недекларирам труд и/или незаконно наемане на работа. 5. Държавите членки могат да отнемат или да откажат да подновят разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, във всеки един от следните случаи: а) когато член 5 не е спазен или вече не се спазва; б) когато работодателят или приемащата структура не са изпълнили техните законови задължения, свързани със социалната сигурност, данъчното облагане, трудовите права или условията на работа; в) когато дейността на работодателя или на приемащата структура подлежи на ликвидация или е прекратена съгласно производство по несъстоятелност в съответствие с националното право, или не се осъществява икономическа дейност; г) когато лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, не е спазило определените в членове 21 и 22 правила относно мобилността. 6. Без да се засягат параграфи 1 и 3, при всяко решение за отнемане или за отказ за подновяване на разрешението на лице,	на труда на работник - гражданин на трета държава, се определят в правилника за прилагане на закона. Проект на ЗИД ЗЧРБ ЗТМТМ **Чл. 12**. (1) Правото на достъп до пазара на труда на работник - гражданин на трета държава, може да бъде отнето, когато: 1. се установи, че за предоставянето на достъп до пазара на труда са представени неверни данни; 2. контролните органи на Министерството на труда и социалната политика установят, че заетостта на гражданина на трета държава не съответства на посочените длъжност, място на работа, работодател или местно лице, приемащо на работа командирован или изпратен работник или служител от трета държава; 3. отм (2) отм. Чл. 34. Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави решението по чл. 31, ал. 1, когато от представените документи е видно, че приемащото предприятие е създадено с единствена цел да улеснява преместването на работници - граждани на трети държави, за целите на вътрешнокорпоративния трансфер. **ЗЧРБ** **Чл. 40.** (1) Отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България се налага, когато: 1. са отпаднали основанията по чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, чл. 24н, 24о, чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13, 16 и 17, 25в, 25г, 33а, 33г, 33к и 33л, **33п** и 33т, както и когато вложението, за което чужденецът е получил постоянно пребиваване, бъде прекратено или прехвърлено на друго лице преди изтичането на определения от закона срок, независимо от основанията за прекратяването или прехвърлянето;; 2. са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 20 - 22, както и в случаите по чл. 26, ал. 3;	

преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се вземат предвид конкретните обстоятелства по случая, като се зачита принципът на пропорционалност.	3. се установи, че данните, представени за получаването му, са неверни; 5. в едногодишен срок след разрешението чужденецът не се е установил и не пребивава на територията на страната, освен в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13 и 16, както и по отношение на членове на семейство на чужденец по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13 и 12.се установи, че притежателят на синя карта на ЕС или на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пребивава с цел, различна от тази, за която е получил разрешение за пребиваване, както и когато притежателят и е нарушил условията за достъп до пазара на труда съгласно Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. (2) В случаите по чл. 10, ал. 1, т. 19 може да бъде отнето правото на пребиваване след провеждане на консултации с държавата членка, подала сигнала за отказ за влизане.	
Член 9 *Санкции* 1. Държавите членки могат да потърсят от приемащата структура отговорност за неспазване на условията за приемане, престой и мобилност, установени в настоящата директива. 2. Съответната държава членка предвижда санкции когато от приемащата структура се търси отговорност съгласно параграф 1. Тези санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи. 3. Държавите членки предвиждат мерки за предотвратяване на евентуални злоупотреби и за санкциониране на нарушения на настоящата директива. Мерките включват наблюдение, оценка и когато е подходящо — проверки, в съответствие с националното право или административната практика.	**ЗТМТМ** **Чл. 76.** (1) На работодател, за който чужденец предоставя работна сила без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, или на местно лице, приело на работа командирован чужденец без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, както и на чужденец, извършващ трудова дейност без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, и на командирован в Република България чужденец в рамките на предоставяне на услуги без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер, определен по чл. 48 от Закона за чужденците в Република България, освен ако не подлежи на по-тежко наказание. **Чл. 77.** (2) На местно лице, приело на работа командирован или изпратен работник или служител от друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария, или работник или служител от трета държава, което наруши условията и реда за командироване или изпращане в рамките на предоставяне на услуги, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер 5000 лв., за всеки чужденец, а за повторно нарушение - от	**Пълно**

	5000 до 10 000 лв. (3) На работодател, който не е декларирал в Агенцията по заетостта в законоустановения срок наемането на работа на граждани на трети държави, които не са получили разрешение за постоянно пребиваване на територията на Република България и са членове на семейство на български граждани или на граждани на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер 2500 лв., а при повторно нарушение - от 2500 до 5000 лв..	
ГЛАВА III **ПРОЦЕДУРА И РАЗРЕШЕНИЕ** **Член 10** *Достъп до информация* 1. Държавите членки създават условия за лесен достъп на заявителите до информацията относно всички документи, необходими за подаването на заявление, и до информацията относно влизането и пребиваването, включително правата и задълженията на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, и на членовете на неговото семейство, както и съответните процедурни гаранции. Държавите членки също така предоставят лесно достъпна информация за процедурите, приложими за краткосрочната мобилност съгласно член 21, параграф 2 и за дългосрочната мобилност съгласно член 22, параграф 1. 2. Съответните държави членки предоставят на приемащата структура информация за правото на държавите членки да налагат санкции в съответствие с членове 9 и 23.	**ЗТМТМ** **Чл. 7.** (6) Агенцията по заетостта осигурява информация относно всички документи, необходими за регистрация на заетостта и за подаването на заявление за предоставяне на решението по ал. 3, включително за произтичащите от него права и задължения за работника - гражданин на трета държава. **В §33 на ЗИД ЗЧРБ се предвижда промяна в ЗТМТМ** Чл.7 (6) Агенцията по заетостта осигурява информация относно всички документи, необходими за регистрация на заетостта и за предоставяне на достъп до пазара на труда по чл. 40 и 44, включително за правата и задълженията за работника – гражданин на трета държава, както и информация за документите, касаещи заетостта по чл. 24и, чл. 24к, чл.33к и чл.33п от Закона за чужденците в Република България **§ 20. ЗИД ЗЧРБ** **Чл.33п** (5) Дирекция "Миграция", отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи предоставят информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.	**Пълно**
Член 11 *Заявления за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер или разрешение за дългосрочна*	**ЗТМТМ** **Чл. 7.** (7) Документите, необходими за предоставяне на решението по ал. 3, се подават от работодателя в Агенцията по заетостта.	**Пълно**

мобилност 1. Държавите членки определят дали заявлението трябва да се подаде от гражданина на трета държава или от приемащата структура. Държавите членки могат също така да решат да дадат възможност за подаване на заявление от който и да е от двамата.	**ЗИД ЗЧРБ § 20. Член 33п** (4) Заявление за издаване на разрешението по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или оправомощено от него лице или лично от чужденеца, когато вече му е издавано разрешение за пребиваване в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването.	
2. Заявлението за разрешение за вътрешнокорпоративен трансфер се подава, докато съответният гражданин на трета държава пребивава извън територията на държавата членка, в която кандидатства да бъде приет.	**ЗИД ЗЧРБ § 20. Член 33п** **Чл.** 33п (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. ***При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България***. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението. **ЗТМТМ** **Чл. 5.** (2) При кандидатстването за първоначален достъп до пазара на труда, както и за достъп след срока по чл. 7, ал. 5 чужденецът пребивава извън територията на Република България освен в предвидените в този закон случаи. **В §33 на ЗИД ЗЧРБ се предвижда промяна в ЗТМТМ** **Чл.5 (2)** Нов достъп до пазара на труда за един и същ работник – гражданин на трета държава, който не е регистриран в Агенцията по заетостта като търсещо работа лице по този закон, се разрешава, когато има прекъсване на заетостта за период не по-кратък от: 2. Шест месеца – след изтичането на срока на вътрешнокорпоративния трансфер по чл.32, ал.2;	

3. Заявлението за разрешение за вътрешнокорпоративен трансфер се подава до органите на държавата членка, в която се осъществява първият престой. Когато първият престой не е най-дългият, заявлението се подава до органите на държавата членка, в която ще се осъществи най-дългият като цяло престой по време на трансфера.	ЗИД ЗЧРБ § 22. Член 33с се изменя така: „Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. (2) В случаите по ал. 1 приемащото предприятие в първата държава членка веднага след приемането на лицето уведомява компетентните органи на първата държава членка и на Република България за планираното преместване по вътрешнокорпоративен трансфер в предприятие на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка. (6) В случаите по ал. 1 компетентните органи на първата държава членка на ЕС, уведомяват Република България за планирания престой, неговата продължителност и начална и крайна дати и представят следните документи:…… § 23 Член 33т. се изменя така: „Чл. 33т. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. (3) Дирекция „Миграция“ информира компетентните органи на първата държава членка, когато издава разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер. (4) Първата държава членка информира Министерството на вътрешните работи на Република България, когато отнеме разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.	

4. Държавите членки определят кои органи са компетентни да приемат заявлението и да издават разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер или разрешение за дългосрочна мобилност.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п.** (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1. (2) Разрешението по ал. 1 се издава след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика за срок една година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък от една година, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Проект на ЗИД ЗЧРБ Чл. 33п (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението. (4) Заявление за издаване на разрешението по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или оправомощено от него лице или лично от чужденеца, когато вече му е издавано разрешение за пребиваване в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването.	
5. Заявителят има право да подаде заявление в рамките на единна процедура за кандидатстване.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п.** (3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията	

	на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни при прилагане на единна процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на закона, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "вътрешнокорпоративен трансфер". Проект на ЗИД ЗЧРБ **Чл. 33п. (3)** Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни при прилагане на единна процедура за кандидатстване, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "вътрешнокорпоративен трансфер".	
6. Опростени процедури във връзка с издаването на разрешения на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, на разрешения за дългосрочна мобилност, на разрешения за членове на семейството на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, както и на визи, могат да се предоставят на структури, на предприятия или групи предприятия, които са били признати за тази цел от държавите членки в съответствие с националното им право или административна практика. Признаването подлежи на редовна преоценка.	n/a	
7. Опростените процедури, предвидени в параграф 6, включват най-малкото: а) освобождаване на заявителя от задължението да представи някои от доказателствата, посочени в член 5 или в член 22, параграф 2, буква а); б) ускорена процедура за приемане, позволяваща разрешенията на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, както и разрешенията за дългосрочна мобилност, да се издават в по-кратък срок от посочения в член 15, параграф 1 или в член 22, параграф 2, буква б); и/или в) улеснени и/или ускорени процедури във връзка с издаване на изискваните визи.	n/a	
8. Структури или предприятия или групи предприятия, които са признати в съответствие с параграф 6, уведомяват своевременно и във всеки случай не по-късно от 30 дни съответния орган за всяка	n/a	

промяна, свързана с условията за признаване.		
9. Държавите членки предвиждат подходящи санкции, включително отмяна на признаването, в случай че не бъде уведомен съответният орган.	**ЗТМТМ** **Чл. 78.** (1) В случаите, когато за нарушение на този закон не е предвидено друго наказание, на виновните лица се налага глоба или имуществена санкция в размер от 1500 до 15 000 лв. (2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, се налага глоба или имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лв.	
Член 12 *Продължителност на вътрешнокорпоративния трансфер* 1. Максималната продължителност на вътрешно-корпоративен трансфер е три години за ръководители и специалисти и една година за служители стажанти, след което те трябва да напуснат територията на държавите членки, освен ако не получат разрешение за пребиваване на друго основание в съответствие с правото на Съюза или националното право.	**ЗТМТМ** **Чл. 32.** (2) Работникът - гражданин на трета държава, може да извършва трудова дейност на територията на Република България въз основа на разрешение за продължително пребиваване за целите на вътрешнокорпоративен трансфер за срок до: 1. три години - за работещите като ръководители и специалисти; 2. една година - за работещите като служители-стажанти. **ЗИД ЗЧРБ** **§ 20. Член 33п** (2) Разрешението по ал. 1 се издава за срок от една година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. Когато срокът на трансфера е по-кратък от една година, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Срокът на валидност на разрешението за пребиваване може да бъде удължен до максимум три години за ръководители и специалисти и една година за служители - стажанти.	**Пълно**
2. Без да се засягат задълженията съгласно международни споразумения, държавите членки могат да изискват изтичането на срок до шест месеца между края на максималния срок за трансфер, посочен в параграф 1, и подаването на друго заявление, отнасящо се до същия гражданин на трета държава, за целите на настоящата директива в същата държава членка.	ЗТМТМ Чл.5 (2) При кандидатстването за първоначален достъп до пазара на труда, както и за достъп след срока по чл. 7, ал. 5 чужденецът пребивава извън територията на Република България освен в предвидените в този закон случаи. **В § 33 от ЗИД ЗЧРБ се прави изменение на ЗТМТМ** 1. чл. 5, ал. 2 „(2) Нов достъп до пазара на труда за един и същ работник - гражданин на трета държава, който не е регистриран в Агенцията по заетостта като търсещо работа лице по този закон, се разрешава, когато има прекъсване на заетостта за период не по-кратък от:.... т. 2. шест месеца - след изтичането на срока на	

	вътрешнокорпоративния трансфер по чл. 32, ал. 2;	
Член 13 *Разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер* 1. На лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, които отговарят на критериите за приемане, предвидени в член 5, и за които компетентните органи са взели положително решение, се издава разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п.** (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1. Проект на ЗИД ЗЧРБ Чл. 33п (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението.	**Пълно**
2. Срокът на валидност на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е най-малко една година или е равен на срока на трансфера на територията на съответната държава членка, като се прилага по-краткият срок, и може да бъде удължен до максимум три години за ръководители и специалисти и една година за служители стажанти.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п.** (2) Разрешението по ал. 1 се издава след решение на органите на Министерството на труда и социалната политика за срок една година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък от една година, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Проект на ЗИД ЗЧРБ **Чл. 33п. (2)** Разрешението по ал. 1 се издава за срок от една	

	година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. Когато срокът на трудовия договор е по-кратък от една година, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Срокът на валидност на разрешението за пребиваване може да бъде удължен до максимум три години за ръководители и специалисти и една година за служители - стажанти.	
3. Разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се издава от компетентните органи на държавата членка, като се използва единният формат, предвиден в Регламент (ЕО) № 1030/2002.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п.** (3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни при прилагане на единна процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на закона, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "вътрешнокорпоративен трансфер". Проект на ЗИД ЗЧРБ **Чл. 33п. (3)** Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни при прилагане на единна процедура за кандидатстване, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "вътрешнокорпоративен трансфер".	
4. В рубриката „Категория“ в съответствие с точка 6.4, буква а), от приложението към Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите членки вписват „ICT“. Държавите членки могат да добавят това обозначение и на официалния си език или езици.	~~n/a~~ Проект на ЗИД ЗЧРБ Чл. 33п. (3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни при прилагане на единна процедура за кандидатстване, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "вътрешнокорпоративен трансфер".	
5. Държавите членки не издават допълнителни разрешения, по-специално разрешения за работа от какъвто и да е тип.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п.** (3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията	

	на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни при прилагане на единна процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на закона, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "вътрешнокорпоративен трансфер". Проект на ЗИД ЗЧРБ **Чл. 33п. (3)** Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни при прилагане на единна процедура за кандидатстване, като в полето "тип разрешение" се отбелязва "вътрешнокорпоративен трансфер".	
6. Държавите членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовата дейност на гражданина на трета държава по време на вътрешнокорпоративния трансфер, във вид на документ на хартия и/или да съхраняват тези данни в електронен формат, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и точка 16, буква а) от приложението към него.	n/a	
7. Съответната държава членка предоставя на гражданите на трети държави, чиито заявления са били приети, всички улеснения за получаване на изискваната виза.	n/a ЗИД ЗЧРБ §20 чл.33п (13) Когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодател, дирекция „Миграция“ изпраща по електронен път на работодателя съобщение за наличието на основание за разрешаване на продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер. Работодателят изпраща съобщението на чужденеца, след което той предприема действия по издаване на виза по чл. 15, ал. 1 в срок до 20 дни от уведомлението от страна на дирекция „Миграция“. *Дирекция „Миграция“ препраща служебно съобщението и до дирекция „Консулски отношения“ при Министертвото на външните работи.*	
Член 14 *Промени, засягащи условията за приемане по време на престоя*	**ЗТМТМ** **Чл. 31.** (4) Приемащото предприятие уведомява Агенцията по	**Пълно**

Заявителят уведомява компетентните органи на съответната държава членка за всяка промяна по време на престоя, която засяга условията за приемане, посочени в член 5.	заетостта за всяка промяна, свързана с процедурата по даване на решението по ал. 1. **ЗИД ЗЧРБ** Чл.33п (20) Работодателят уведомява дирекция „Миграция“ за настъпило прекратяване на трансфера с чужденеца в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта.	
Член 15 *Процедурни гаранции* 1. Компетентните органи на съответната държава членка приемат решение по заявлението за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, или за неговото подновяване и уведомяват заявителя в писмена форма за това решение, в съответствие с процедурите за уведомяване съгласно националното право, възможно най-скоро, но не по- късно от 90 дни от датата на подаване на пълното заявление.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п**.(1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1. (4 Дирекция "Миграция", сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на вътрешните работи или съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи уведомява заявителя писмено за разрешението по ал. 1 не по-късно от 14 дни от датата на подаването му. **(19) Процедурата по издаване на разрешение за продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, не може да бъде по-дълга от три месеца.**	**Пълно**
2. Ако информацията или документите, предоставени в подкрепа на заявлението, са непълни, компетентните органи уведомяват заявителя в разумен срок за изискваната допълнителна информация и определят разумен срок за предоставянето ѝ. Срокът, посочен в параграф 1, се спира, докато компетентните органи получат изискваната допълнителна информация.	**ЗИД ЗЧРБ** Чл.33п (8) Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите по ал. 6 документи, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7 дневен срок за тяхното отстраняване. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение за продължително пребиваване на лице, преместено по вътрешнокорпоративен трансфер. (11) При констатирани пропуски и нередности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта, в срок до 7 дни, уведомява по електронен път дирекция „Миграция“. Срокът по ал.	

	10 спира да тече до получаване на изискваните документи. (12) Дирекция „Миграция“ уведомява по електронен път заявителя за обстоятелствата по ал. 11 и определя 7-дневен срок за отстраняването им. Когато в рамките на определения срок документите не бъдат представени, дирекция „Миграция“ прекратява производството по издаване на разрешението за продължително пребиваване на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер и уведомява Агенцията по заетостта.	
3. На заявителя се предоставят в писмена форма основанията за взето решение, с което дадено заявление се обявява за недопустимо, или заявлението се отхвърля или за отказ за подновяване на разрешението. Основанията за решение за отнемане на разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се предоставят в писмена форма на съответното лице и на приемащата структура.	ЗИД ЗЧРБ чл.33п (22) За взетото решение работодателят и чужденецът се уведомяват писмено по реда на АПК.	
4. Всяко решение, с което дадено заявление се обявява за недопустимо, или за отхвърляне на заявлението, за отказ за подновяване или за отнемане на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, подлежи на обжалване в съответната държава членка в съответствие с националното право. В писменото уведомление се посочват съдът или административният орган, пред който може да се подаде жалба, както и срокът за подаване на жалбата.	**ЗЧРБ** (11) Отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **АПК** **Чл. 59.** (1) Административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение. Чл. 61. (1) Административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава по реда на чл. 18а в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството. Чл. 81. (1) Индивидуалните и общите административни актове могат да бъдат оспорени по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган. Чл. 145. (1) Административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност. (2) На оспорване подлежат: 1. първоначалният индивидуален административен акт, включително отказът да се издаде такъв акт;	

	2. решението на по-горестоящия административен орган, с който е изменен актът по т. 1 или е отменен и въпросът е решен по същество; 3. решенията по искания за издаване на документи от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения. (3) Административните актове могат да бъдат оспорени изцяло или в отделни техни части. чл.149. (1) Административните актове могат да се оспорят в 14-дневен срок от съобщаването им	
5. В рамките на срока, посочен в член 12, параграф 1, на заявителя се разрешава да подаде заявление за подновяване преди изтичането на срока на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер. Държавите членки могат да определят максимален срок за подаване на заявление за подновяване, който е 90 дни преди изтичането на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.	**ЗИД ЗЧРБ** Чл.33п (4) Заявление за издаване на разрешението по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или оправомощено от него лице или лично от чужденеца, когато вече му е издавано разрешение за пребиваване в срок до 30 дни преди изтичане на пребиваването.	
6. Когато валидността на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, изтече по време на процедурата за подновяване, държавите членки разрешават на въпросното лице да остане на тяхна територия, докато компетентните органи вземат решение относно заявлението. В такъв случай те могат да издадат — когато това се изисква от националното право — национални разрешения за временно пребиваване или равностойни на тях разрешения.	**ЗЧРБ** **Чл. 33п.** (5) Когато валидността на разрешението по ал. 1 изтече по време на процедурата за подновяване, лицето има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението. **Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл. 33п (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на	

	Република България до вземане на решение по заявлението.	
Член 16 *Такси* Държавите членки могат да изискат заплащането на такси за обработката на заявленията в съответствие с настоящата директива. Размерът на тези такси не може да бъде несъразмерен или прекомерен.	Тарифа №4 Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на министерството на вътрешните работи по закона за държавните такси Чл. 10. (1) При предоставяне право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, с изключение на случаите по чл. 10б се събират следните такси: 1. до 6 месеца - 200 лв.; 2. до 1 година - 500 лв. (3) За искане на услуга по ал. 1 се събира такса 10 лв. **ЗТМТМ** **Чл. 7.** (8) За предоставяне или продължаване на срока на решението по ал. 3 работодателят внася такса в размер 100 лв. Проект на ЗИД ЗЧРБ в § 33, т.2 предвижда нов чл.7 от ЗТМТМ, който сега действащата разпоредба относно таксите е заличена.	**Пълно**
ГЛАВА IV **ПРАВА** **Член 17** *Права на основание разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер* В рамките на срока на валидност на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, титулярят се ползва най-малко със следните права: а) право на влизане и престой на територията на първата държава членка; б) свободен достъп до цялата територия на първата държава членка, в съответствие с националното ѝ право; в) право да упражняват определена трудова дейност, позволена съгласно разрешението, в съответствие с националното право на.всяка приемаща структура, принадлежаща към предприятието или групата предприятия в първата държава членка Правата, посочени в първа алинея, букви а)–в) от настоящия член, се упражняват във втората държава членка в съответствие с член	**ЗЧРБ** Чл. 3. (1) Чужденците в Република България имат всички права и задължения според българските закони и ратифицираните международни договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. Чл. 8. (1) Чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква. (2) Не се изисква виза, когато това е предвидено в Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета, в други актове на ЕС с обвързващо действие, в международен договор, по който Република България е страна, или в акт на Министерския съвет. (3) Не се изисква виза и когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България Чл. 22. (1) Пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на: т. 4. разрешение на службите за	**Пълно**

20.	административен контрол на чужденците. **ЗТМТМ** Чл. 31 (3) Решението по ал. 1 дава право на работник - гражданин на трета държава, да извършва трудова дейност на територията на Република България само за конкретно приемащо предприятие или група предприятия и само за длъжностите - ръководител, специалист или служител-стажант. **§ 33 от ЗИД ЗЧРБ предвижда изменение в ЗТМТМ** т.21 предвижда изменение в чл.31, като текста на сега действащия чл.31, ал.3 от ЗТМТМ става чл.31, ал.2 ЗТМТМ	
Член 18 *Право на равно третиране* 1. Независимо от приложимото към трудовото правоотношение право и без да се засяга член 5, параграф 4, буква б), лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, които са приети съгласно настоящата директива, се ползват най- малкото от равно третиране с лицата, обхванати от Директива 96/71/ЕО, по отношение на реда и условията на заетост в съответствие с член 3 от Директива 96/71/ЕО в държавата членка, в която се извършва работата.	ЗТМТМ Чл. 53. (1) По отношение на условията и реда за заетост в Република България работниците - граждани на трети държави, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, се ползват от правото на равно третиране с командированите работници и служители в рамките на предоставяне на услуги. (2) Гражданите на трети държави по ал. 1 са равнопоставени на българските граждани по отношение на правата по чл. 49, ал. 2, т. 4 - 10. **§ 33 от ЗИД ЗЧРБ предвижда изменение в ЗТМТМ** В чл. 53 се правят следните изменения и допълнения: а) В ал. 2 думите „т. 4-10" се заменят с „т. 4, 6 - 10"; б) Създава се ал. 3: „(3) Гражданите на трети държави по ал. 1 са равнопоставени на българските граждани по отношение на правата по чл. 49, ал. 2, т. 5, като не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца.". Чл. 49. (1) Гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които са упражнили правото си на свободно движение, включително когато са командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските	**Пълно**

	закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. (2) Гражданите на трети държави, притежателите на Единно разрешение за пребиваване и работа, на Синя карта на Европейския съюз и на Разрешение за сезонен работник са равнопоставени на българските граждани по отношение на: 1. достъпа до информация за обявени свободни работни места; 2. ползването на посредничество по информиране и наемане на работа; 3. условията на труд, включително по отношение на заплащането, работното време и почивките, прекратяването на трудовото правоотношение, минималната възраст за започване на работа, участие в колективното трудово договаряне; 4. безопасността и здравето при работа; 5. условията за достъп, подчиняването на задължения и ползването на права на социална сигурност в рамките на правото на Европейския съюз; 6. достъпа до стоки и услуги, включително обществени; 7. образованието и професионалното обучение; 8. признаването на дипломи за завършено образование; 9. признаването на удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие със Закона за признаване на професионални квалификации; 10. плащанията на придобити законоустановени пенсии за старост, инвалидност и смърт, свързани с приходите и по предходна заетост, в размер, приложим съгласно правото на държавата членка или на държавите членки - длъжници, при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание на тяхното гражданство (ОВ, L 344/1 от 29 декември 2010 г.), както и на съществуващите двустранни споразумения с трети държави; същото се прилага и по отношение на плащанията за преживелите ги съпрузи; 11. свободата на сдружаване, присъединяване и членство в организации на работници и служители или работодатели, както и	

	в професионални и съсловни организации, включително по отношение на предоставяните привилегии от такова членство, освен когато по силата на закон, устав или друг нормативен акт се изисква българско гражданство, без да се засягат общественият ред и обществената сигурност; 12. правата за ползване на данъчни облекчения при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица. (3) От правата по ал. 2 се ползват и членовете на семейства по чл. 9, ал. 1, т. 2, 3, 5 и 6. (4) В обхвата на ал. 2, т. 5 не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца. (5) Условията по ал. 2 не възпрепятстват налагането на мерки за административна принуда по глава пета от Закона за чужденците в Република България. **§ 33 от ЗИД ЗЧРБ предвижда изменение в ЗТМТМ** В чл. 49, ал. 4 думите „до 9 месеца" се заменят с „до 6 месеца".	
2. Лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, се ползват от равно третиране с гражданите на държавата членка, в която се извършва работата, по отношение на: а) свободата на сдружаване, принадлежност и членство в организация на работници или работодатели или във всяка друга организация, чиито членове упражняват определена професия, включително правата и предимствата, които тези организации предлагат, без да се засягат националните разпоредби в областта на обществения ред и обществената сигурност; б) признаването на дипломи, удостоверения и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури; в) разпоредбите на националното право във връзка с клоновете на социалната сигурност, определени в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004, освен ако не се прилага правото на държавата на произход по силата на двустранни споразумения или на националното право на държавата членка, в която се извършва работата, като се гарантира, че лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е обхванато от	**ЗТМТМ** Чл. 53. (1) По отношение на условията и реда за заетост в Република България работниците - граждани на трети държави, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, се ползват от правото на равно третиране с командированите работници и служители в рамките на предоставяне на услуги. (2) Гражданите на трети държави по ал. 1 са равнопоставени на българските граждани по отношение на правата по чл. 49, ал. 2, т. 4 - 10. **§ 33 от ЗИД ЗЧРБ предвижда изменение в ЗТМТМ** В чл. 53 се правят следните изменения и допълнения: а) В ал. 2 думите „т. 4-10" се заменят с „т. 4, 6 - 10"; б) Създава се ал. 3: „(3) Гражданите на трети държави по ал. 1 са равнопоставени на българските граждани по отношение на правата по чл. 49, ал. 2, т. 5, като не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца.".	

законодателството в областта на социалната сигурност в една от тези държави. В случай на мобилност в рамките на ЕС и без да се засягат двустранните споразумения, гарантиращи, че лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е обхванато от националното право на държавата на произход, се прилага съответно Регламент (ЕС) № 1231/2010; г) без да се засягат Регламент (ЕС) № 1231/2010 и двустранните споразумения, изплащането на законоустановени пенсии за старост, инвалидност и смърт, основани на предишната заетост на лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, и придобити от лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, които се преместват в трета държава, или преживелите съпрузи на такива лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, които пребиват в трета държава и чиито права произтичат от тези на лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, в съответствие със законодателството, установено в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004, при същите условия и в същия размер като гражданите на съответната държава членка, когато те се преместват в трета държава; д) достъпа до стоки и услуги и доставянето на стоки и услуги за обществеността, с изключение на процедури за жилищно настаняване, предвидени в националното право, без да се засяга свободата на договаряне в съответствие с правото на Съюза и националното право, и услуги, предоставяни от публични служби по заетостта. Двустранните споразумения или националното право, посочени в настоящия параграф, представляват международни споразумения или разпоредби на държавите членки по смисъла на член 4.	Чл. 49. (1) Гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които са упражнили правото си на свободно движение, включително когато са командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги, при пребиваването си в Република България имат всички права и задължения според българските закони и международните договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. (2) Гражданите на трети държави, притежателите на Единно разрешение за пребиваване и работа, на Синя карта на Европейския съюз и на Разрешение за сезонен работник са равнопоставени на българските граждани по отношение на: 1. достъпа до информация за обявени свободни работни места; 2. ползването на посредничество по информиране и наемане на работа; 3. условията на труд, включително по отношение на заплащането, работното време и почивките, прекратяването на трудовото правоотношение, минималната възраст за започване на работа, участие в колективното трудово договаряне; 4. безопасността и здравето при работа; 5. условията за достъп, подчиняването на задължения и ползването на права на социална сигурност в рамките на правото на Европейския съюз; 6. достъпа до стоки и услуги, включително обществени; 7. образованието и професионалното обучение; 8. признаването на дипломи за завършено образование; 9. признаването на удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие със Закона за признаване на професионални квалификации; 10. плащанията на придобити законоустановени пенсии за старост, инвалидност и смърт, свързани с приходите и по предходна заетост, в размер, приложим съгласно правото на държавата членка или на държавите членки - длъжници, при преместване в трета държава, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на	

	Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание на тяхното гражданство (ОВ, L 344/1 от 29 декември 2010 г.), както и на съществуващите двустранни споразумения с трети държави; същото се прилага и по отношение на плащанията за преживелите ги съпрузи; 11. свободата на сдружаване, присъединяване и членство в организации на работници и служители или работодатели, както и в професионални и съсловни организации, включително по отношение на предоставяните привилегии от такова членство, освен когато по силата на закон, устав или друг нормативен акт се изисква българско гражданство, без да се засягат общественият ред и обществената сигурност; 12. правата за ползване на данъчни облекчения при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица. (3) От правата по ал. 2 се ползват и членовете на семейства по чл. 9, ал. 1, т. 2, 3, 5 и 6. (4) В обхвата на ал. 2, т. 5 не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца. (5) Условията по ал. 2 не възпрепятстват налагането на мерки за административна принуда по глава пета от Закона за чужденците в Република България. **§ 33 от ЗИД ЗЧРБ предвижда изменение в ЗТМТМ** В чл. 49, ал. 4 думите „до 9 месеца" се заменят с „до 6 месеца".	
3. Без да се засяга Регламент (ЕС) № 1231/2010, държавите членки могат да решат, що се отнася до семейните обезщетения, параграф 2, буква в) да не се прилага за лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, на които е дадено разрешение за престой и работа на територията на дадена държава членка за срок, ненадвишаващ девет месеца.	**ЗТМТМ** **Чл. 53** (2) Гражданите на трети държави по ал. 1 са равнопоставени на българските граждани по отношение на правата по чл. 49, ал. 2, т. 4 - 10. **§ 33 от ЗИД ЗЧРБ предвижда изменение в ЗТМТМ** В чл. 53 се правят следните изменения и допълнения: а) В ал. 2 думите „т. 4-10" се заменят с „т. 4, 6 - 10"; б) Създава се ал. 3: „(3) Гражданите на трети държави по ал. 1 са равнопоставени на българските граждани по отношение на правата по чл. 49, ал. 2, т. 5, като не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца.".	

4. Настоящият член не засяга правото на държавите членки да отнемат или да откажат да подновят разрешението в съответствие с член 8.	ЗЧРБ Чл. 40. (1) Отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България се налага, когато: 1. са отпаднали основанията по чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, чл. 24н, 24о, чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13, 16 и 17, 25в, 25г, 33а, 33г, 33к и 33л, 33п и 33т, както и когато вложението, за което чужденецът е получил постоянно пребиваване, бъде прекратено или прехвърлено на друго лице преди изтичането на определения от закона срок, независимо от основанията за прекратяването или прехвърлянето;; 2. са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 20 - 22, както и в случаите по чл. 26, ал. 3; 3. се установи, че данните, представени за получаването му, са неверни; 5. в едногодишен срок след разрешението чужденецът не се е установил и не пребивава на територията на страната, освен в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13 и 16, както и по отношение на членове на семейство на чужденец по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13 и 16; 12. се установи, че притежателят на синя карта на ЕС или на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пребивава с цел, различна от тази, за която е получил разрешение за пребиваване, както и когато притежателят и е нарушил условията за достъп до пазара на труда съгласно Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. (2) В случаите по чл. 10, ал. 1, т. 19 може да бъде отнето правото на пребиваване след провеждане на консултации с държавата членка, подала сигнала за отказ за влизане.	
Член 19 *Членове на семейството* 1. Директива 2003/86/ЕО се прилага в първата държава членка и във вторите държави членки, които предоставят на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, възможността за престой и работа на тяхна територия в съответствие с член 22 от настоящата директива, при спазване на посочените в настоящия член дерогации.	**ЗЧРБ** **Чл. 33р.** (1)Членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, могат да получат разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на пребиваване на титуляря, ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2. (2) Разрешението по ал. 1 се издава по процедура за кандидатстване и по ред, определен с правилника за прилагане на	**Пълно**

	закона. **§ 21от Проект ЗИД ЗЧРБ** „Чл. 33р (1) Членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, могат да получат разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на пребиваване на титуляря, ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2 и по реда на чл. 33у. (2) За разрешаване на право на продължително пребиваване на членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, членът на семейството лично подава в дирекция "Миграция" или отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни, виза по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. удостоверение за брак или удостоверение за раждане; 3. доказателство за осигурено жилище; 4. задължителна медицинска застраховка, валидна за територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; 5. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната за срока на пребиваване. (3) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 в дирекция "Миграция" или отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне на право на пребиваване. (4) На членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се издава	

	разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на разрешението за вътрешнокорпоративния трансфер, доколкото срокът на валидност на националните паспорти или заместващите ги документи позволява това. (5) Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичането на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. То се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. (6) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК. **§ 24 от Проект на ЗИД ЗЧРБ** „**Чл. 33у. (1)** За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 5, 13 и 22, чл. 24е, ал. 1, чл. 33г, ал. 4, чл. 33к, ал. 3 и чл. 33р, ал. 1 с цел събиране на семейството чужденецът с разрешено пребиваване не по-малко от една година на територията на Република България подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец утвърдено в правилника за прилагане на закона, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ на члена на семейството със срок на валидност не по-малко от 6 месеца считано от датата на подаване на заявлението със страниците на снимката и личните данни; 2. доказателства за осигурено жилище; 3. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка за членовете на семейството, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;	

	4. свидетелство за съдимост на члена на семейството, издадено към датата на подаване на документите от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението; 5. удостоверение за брак или удостоверение за раждане; 6. документи относно обстоятелствата за издръжка на членовете на семейството и необходимостта от полагане на лични грижи поради здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4. (2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 дирекция „Миграция“ и отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване. (3) Заявлението по ал. 1 се разглежда и решава в срок до един месец след съгласуване с ДАНС и ДКО - МВнР, които предоставят становищата си в срок до 15 дни. (4) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция "Миграция", директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват писмено заявителя по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). (5) За взетото решение за събиране на семейството директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват дирекция "Миграция" - МВР и ДКО - МВнР, като представят мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството. (6) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция "Миграция" уведомява ДКО - МВнР, като представя мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството. (7) Дирекция "Консулски отношения" на Министерството на	

	външните работи уведомява задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното местоживеене на члена на семейството или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното местоживеене на члена на семейството, в срок до 5 дни след получаването на уведомлението по ал. 5 и 6. (8) Положителното решение по заявлението за събиране на семейството е основание на чужденеца - член на семейството, да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ по облекчена процедура. Чужденецът подава заявление за виза пред задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното му местоживеене или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното му местоживеене, в срок до 6 месеца от уведомяването му. (9) Събирането на семейство на чужденци по чл. 33р, ал. 1 не е обвързано с необходимостта титулярят да е пребивавал определен минимален срок. (10) В случаите, когато компетентната служба за административен контрол на чужденците откаже да признае документ по гражданско състояние, който е представен пред нея, заинтересованото лице може да предяви установителен иск пред Софийския градски съд.“	
2. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 и член 8 от Директива 2003/86/ЕО събирането на семейството в държавите членки не е обвързано с изискването титулярят на издаденото от тези държави членки въз основа на настоящата директива разрешение да има реални перспективи да получи право на постоянно пребиваване и да е пребивавал в продължение на определен минимален срок.	**§ 21от Проект ЗИД ЗЧРБ** Чл. 33р (1) Членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, могат да получат разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на пребиваване на титуляря, ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2 и по реда на чл. 33у. **§ 24 от Проект ЗИД ЗЧРБ** „Чл. 33у. (***9) Събирането на семейство на чужденци по чл. 33р, ал. 1 не е обвързано с необходимостта титулярят да е пребивавал определен минимален срок.***	
3. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, трета алинея и член 7, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО държавите членки могат да прилагат посочените в тези членове мерки за интегриране само след като съответните лица получат право на събиране на семейството.	n/a	

4. Чрез дерогация от член 5, параграф 4, първа алинея от Директива 2003/86/ЕО дадена държава членка издава разрешения за пребиваване на членовете на семейството, ако условията за събиране на семейството са изпълнени в рамките на 90 дни от датата на подаване на пълно заявление. Когато заявлението за разрешение за пребиваване на членовете на семейството на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се подава по едно и също време, компетентният орган на държавата членка разглежда заявлението за разрешение за пребиваване на членовете на семейството на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, едновременно със заявлението за разрешение на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, или разрешението за дългосрочна мобилност. Прилагат се съответно процедурните гаранции по член 15.	**§ 24 от Проект ЗИД ЗЧРБ** Чл.33у Чл. 33у. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 5, 13 и 22, чл. 24е, ал. 1, чл. 33г, ал. 4, чл. 33к, ал. 3 и чл. 33р, ал. 1 с цел събиране на семейството чужденецът с разрешено пребиваване не по-малко от една година на територията на Република България подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група „Миграция“ при Областните дирекции на Министерството на вътрешните работи заявление по образец утвърдено в правилника за прилагане на закона, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ на члена на семейството със срок на валидност не по-малко от 6 месеца считано от датата на подаване на заявлението със страниците на снимката и личните данни; 2. доказателства за осигурено жилище; 3. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка за членовете на семейството, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 4. свидетелство за съдимост на члена на семейството, издадено към датата на подаване на документите от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението; 5. удостоверение за брак или удостоверение за раждане; 6. документи относно обстоятелствата за издръжка на членовете на семейството и необходимостта от полагане на лични грижи поради здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4. 3) Заявлението по ал. 1 се разглежда и решава в срок до един месец след съгласуване с ДАНС и ДКО - МВнР, които предоставят становищата си в срок до 15 дни. 7) Дирекция "Консулски отношения" на Министерството на външните работи уведомява задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното местоживеене на члена на семейството или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното местоживеене на члена	

	на семейството, в срок до 5 дни след получаването на уведомлението по ал. 5 и 6. (8) Положителното решение по заявлението за събиране на семейството е основание на чужденеца - член на семейството, да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ по облекчена процедура. Чужденецът подава заявление за виза пред задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното му местоживеене или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното му местоживеене, в срок до 6 месеца от уведомяването му. **§ 21от Проект ЗИД ЗЧРБ** „Чл. 33р (1) Членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, могат да получат разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на пребиваване на титуляря, ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2 и по реда на чл. 33у. (5) Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичането на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. То се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи или информация този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. Когато допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.	
5. Чрез дерогация от член 13, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО срокът на валидност на разрешенията за пребиваване на членовете на семейството в дадена държава членка изтича, като общо правило, на същата дата като този на разрешението на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, или на разрешението за дългосрочна мобилност, издадени от същата държава членка.	**§ 21от Проект ЗИД ЗЧРБ** „Чл. 33р (1) Членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, могат да получат разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 ***за срока на пребиваване на титуляря,*** ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2 и по реда на чл. 33у.	

6. Чрез дерогация от член 14, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО и без да се засяга принципът за отдаване на предпочитание на граждани на Съюза, посочен в относимите разпоредби на съответните актове за присъединяване, членовете на семейството на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, получили право на събиране на семейството, имат право да бъдат наемани по трудови договори и да осъществяват дейност като самостоятелно заети лица на територията на държавата членка, издала разрешението за пребиваване член на семейството.	**ЗТМТМ** **Чл. 33.** Членовете на семейството на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, имат право да работят по трудово правоотношение и да извършват дейност на свободна практика на територията на Република България за срока на пребиваване на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, при спазване на изискванията на чл. 33р от Закона за чужденците в Република България, с решение на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда по реда на този закон. **§ 33 от Проект ЗИД ЗЧРБ предвижда изменение в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност** **ЗТМТМ** Чл.33 Членовете на семейството на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, имат право да работят по трудово правоотношение и да извършват дейност на свободна практика на територията на Република България за срока на пребиваването на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер с разрешение на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда по реда на този закон ЗТМТМ **Чл. 40.** (2) Разрешението за работа по ал. 1 се издава за: 2. членове на семейство на гражданин на трета държава, получили разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 от Закона за чужденците в Република България; **ППЗТМТМ** **Чл. 25.** (2) За издаване на разрешение за работа на основание чл. 40, ал. 2, т. 2 ЗТМТМ работодателят подава в Агенцията по заетостта: 1. заявление по образец съгласно приложение № 3; 2. документите по чл. 2, ал. 1, т. 2, 4, 5, 7, 8 и 10 - 12; 3. оригинал и копие на документа по чл. 2, ал. 1, т. 9.	

	(3) За осъществяване на дейност по трудово правоотношение от членовете на семейства по чл.19, 33 и 37 ЗТМТМ се издава разрешението по ал. 2. **Чл. 28.** (1) За издаване на разрешение за извършване на дейност на свободна практика на основание чл. 44, ал. 1 ЗТМТМ гражданинът на трета държава, желаещ да работи на свободна практика, подава в Агенцията по заетостта:… (4) За извършване на дейност на свободна практика от членовете на семейства по чл. 19, 33 и 37 ЗТМТМ се издава разрешението по ал. 1.	
ГЛАВА V **МОБИЛНОСТ В РАМКИТЕ НА ЕС** **Член 20** *Мобилност* Граждани на трета държава, които притежават валидно разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първата държава членка, могат — въз основа на това разрешение и на валиден документ за пътуване и при условията, предвидени в членове 21 и 22 и като се спазват изискванията на член 23 — да влизат, да осъществяват престой и да работят в една или няколко втори държави членки.	**ЗЧРБ** Чл. 33с. Притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. **Чл. 33т.** (1) Притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. **Проект ЗИД ЗЧРБ** § 22. Член 33с се изменя така: „Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. § 23. Член 33т се изменя така: Чл. 33т. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.	**Пълно**

Член 21 *Краткосрочна мобилност* 1. Граждани на трета държава, които притежават валидно разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първата държава членка, имат право на престой в която и да е втора държава членка и право на работа във всяка друга структура, установена в последната държава членка и принадлежаща към същото предприятие или група предприятия, за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни за всяка държава членка, при спазване на предвидените в настоящия член условия.	**ЗЧРБ** **Чл. 33с.** Притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. **Проект ЗИД ЗЧРБ** Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни.	**Пълно**
2. Втората държава членка може да изиска приемащата структура в първата държава членка да уведоми първата държава членка и втората държава членка за намерението на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, да работи в структура, установена във втората държава членка. В тези случаи втората държава членка дава възможност уведомлението да се осъществи: а) или по време на кандидатстването в първата държава членка, където на този етап вече е предвидена мобилността към втората държава членка; или б) след като лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е било прието в първата държава членка — веднага след като се узнае за планираната мобилност към втората държава членка.	~~n/a~~ **§ 22. ЗИД ЗЧРБ** Член 33с се изменя така: „Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. (2) В случаите по ал. 1 ***приемащото предприятие в първата държава членка веднага след приемането на лицето уведомява компетентните органи на първата държава членка и на Република България за планираното преместване по вътрешнокорпоративен трансфер в предприятие на територията на Република България***, в рамките на срока на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка.	
3. Втората държава членка може да изиска уведомлението да включва предоставяне на следните документи и информация: а) доказателство, че приемащата структура във втората държава членка и предприятието, установено в трета държава, принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия; б) трудов договор и, при необходимост, документ за описание на дейността, изпратени в първата държава членка в съответствие с член 5, параграф 1, буква в); в) когато е приложимо, документи, удостоверяващи, че лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, отговаря на условията, предвидени в националното право на съответната	~~n/a~~ **§ 22. ЗИД ЗЧРБ** Член 33с се изменя така: „Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. (6) В случаите по ал. 1 компетентните органи на първата държава членка на ЕС, уведомяват Република България за планирания престой, неговата продължителност и начална и крайна дати и	

държава членка за упражняването от граждани на Съюза на регламентираната професия, за която се отнася заявлението; г) валиден документ за пътуване, съгласно предвиденото в член 5, параграф 1, буква е); и д) когато това не е уточнено в никой от посочените по-горе документи — планираната продължителност и датите на мобилността. Втората държава членка може да изиска тези документи и тази информация да бъдат представени на н официален език на тази държава членка.	представят следните документи: 1. валидно разрешение за пребиваване; 2. редовен паспорт или заместващ го документ; 3. доказателства за осигурено жилище; 4. задължителна медицинска застраховка; 5. трудов договор; 6. документ, доказващ че приемащото предприятие и предприятието, установено в третата държава принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен от нотариус или дирекция „Консулски отношения“ при МВнР превод на български език; 7. документ, легализиран съгласно българското законодателство, удостоверяващ, че чужденецът притежава необходимите професионален опит и квалификация за заемане на съответната длъжност; 8. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд;.	
4. Когато уведомлението е направено в съответствие с параграф 2, буква а) и втората държава членка не е повдигнала възражения пред първата държава членка в съответствие с параграф 6, мобилността на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, към втората държава членка може да се осъществи във всеки момент в рамките на срока на валидност на разрешението на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.	n/a	
5. Когато уведомлението е направено в съответствие с параграф 2, буква б), мобилността може да се предприеме след уведомление до втората държава членка — незабавно или във всеки момент след това в рамките на срока на валидност на разрешението на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.	n/a	
6. Въз основа на посоченото в параграф 2 уведомление втората държава членка може да повдигне възражение срещу мобилността на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, на своя територия в срок от 20 дни след получаване на уведомлението, когато: а) не са спазени условията по член 5, параграф 4, буква б) или по параграф 3, буква а), в) или г) от настоящия член; б) представените документи са били придобити чрез измама	~~n/a~~ **§ 22. ЗИД ЗЧРБ** чл.33с (7) Планираният престой по ал. 1 може да се осъществи след изтичане на срока за възражение от страна на дирекция "Миграция" пред първата държава членка, който не може да бъде по-дълъг от 20 дни от получаване на комплектуваното заявление. (8) Възражението по ал. 7 може да бъде повдигнато, когато не са	

подправени или преправени; в) е достигната максималната продължителност на престоя съгласно член 12, параграф 1 или параграф 1 от настоящия член. Компетентните органи на втората държава членка информират незабавно компетентните органи на първата държава членка и приемащата структура в първата държава членка относно възраженията си срещу мобилността.	спазени условията по ал.6, т.5, 6,7 или 8, представените документи са били придобити чрез измама или преправени, както и когато е достигната максималната продължителност на вътрешнокорпоративен трансфер по чл.33п, ал. 2 или по ал. 1 от настоящия член.	
7. Когато втората държава членка повдигне възражения срещу мобилността в съответствие с параграф 6 от настоящия член и мобилността още не е започнала, лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, няма право да работи във втората държава членка като част от вътрешнокорпоративен трансфер. Когато мобилността вече е започнала, се прилага член 23, параграфи 4 и 5.	~~n/a~~ **§ 22. ЗИД ЗЧРБ** чл.33с (9) В случай на повдигнато възражение по ал. 7 дирекция „Миграция“ уведомява компетентните органи на първата държава членка и приемащото предприятие в първата държава членка. В случай, че мобилността не е започнала, лицето няма право да работи в Република България като част от вътрешнокорпоративен трансфер. Когато мобилността е започнала, директора на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него лице издава заповед на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, незабавно да прекрати всякаква трудова заетост и да напусне територията на Република България, в случай, че: а) не е била уведомена за планирания престой по ал. 2; б) повдигнала е възражение срещу мобилността в съответствие с ал. 6; в) отказала е дългосрочна мобилност по чл.33т, ал. 1; г) издаденото разрешение на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, или разрешението за дългосрочна мобилност се използва за цели, различни от тези, за които е издадено; д) отпаднали са основанията, въз основата на които е била разрешена мобилността; е) изтече срокът на издаденото от първата държава членка разрешение за пребиваване или първата държава членка го е отнела по време на мобилността в Република България. (10) В случайте на издадена заповед по ал.10 дирекция „Миграция“ изпраща искане до първата държава членка за приемане на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, и когато е приложимо - на членовете на неговото семейство.“.	
8. Когато разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е подновено от първата държава членка с максималния срок, предвиден в член 12, параграф 1,	**ЗЧРБ** Чл. 33с. Притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава	

подновеното разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, продължава да дава право на своя титуляр да работи във втората държава членка, като се спазва условието за максималния срок, предвиден в параграф 1 от настоящия член.	членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. **Проект ЗИД ЗЧРБ** Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни.	
9. На лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, за които се счита, че представляват заплаха за обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, не се разрешава влизане или престой на територията на втората държава членка.	ЗЧРБ Чл.10, ал.1 Отказва се издаване на виза или влизане в страната чужденец, когато: 1. с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност; 1а. има данни, че извършва, подбужда, участва в приготовление, подпомагане или обучение за извършване на терористична дейност или че целта на влизането му е да ползва страната като транзитен пункт към трета държава, на чиято територия да извършва тези действия; 2. с действията си е злепоставил българската държава или е уронил престижа и достойнството на българския народ или влизането му в страната може да навреди на отношенията на Република България с друга държава; 3. има данни, че е член на престъпна група или организация или че извършва или има намерение да извършва контрабанда и незаконни сделки с оръжие, взривни вещества, боеприпаси, пиротехнически изделия, стратегически суровини, изделия и технологии с двойна употреба, както и незаконен трафик на упойващи и психотропни вещества и прекурсори и на суровини за тяхното производство; 4. има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави; 5. е бил експулсиран от Република България преди не по-малко от 10 години и не е възстановил в 6-месечен срок от експулсирането изразходваните за това от държавата средства; 6. е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се	

	наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода; 7. е направил опит да влезе в страната или да премине през нея чрез използване на неистински или преправени документи, виза или разрешение за пребиваване; 8. може да се предполага, че ще разпространи тежка заразна болест, страда от заболяване, което според критериите на Министерството на здравеопазването или на Световната здравна организация представлява заплаха за общественото здраве, или не притежава сертификат за ваксинация, или идва от район с усложнена епидемична и епизоотична обстановка; 9. няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане; 10. има данни, че през последните две години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническия режим на Република България; 11. при предишно пребиваване е нарушил трудовото или данъчното законодателство на страната; 12. няма визи или билети за следващите по маршрута страни; 13. на лицето е наложена принудителна административна мярка да не влиза в страната; 14 е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1; 16. кандидатства за виза с нередовен паспорт или заместващ го документ за пътуване; 17. не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; 18. вече е пребивавал на територията на Република България 90 дни в рамките на последните 180 дни като притежател на виза за краткосрочно пребиваване или при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване; 19. е лице, за което е подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане; 20. при предишно пребиваване в страната системно е извършвал нарушения на обществения ред; 21. има данни, че целта на влизането е да пребивава в страната като имигрант, без да има специално разрешение за това; 22. има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава;	

	23. е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни; 24. са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване; 25. на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане. Чл. 33т. (6) На притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, за когото са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1, не се разрешава влизане или престой на територията на Република България.	
Член 22 *Дългосрочна мобилност* 1. По отношение на граждани на трета държава, които притежават валидно разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първата държава членка, и които възнамеряват да осъществяват престой в която и да е втора държава членка и да работят в друга(и) структура(и), установена(и) в последната държава членка и принадлежащи към същото предприятие или група предприятия за повече от 90 дни за всяка държава членка, втората държава членка може да реши: а) да приложи член 21 и да позволи на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, да осъществи престой и да работи на нейната територия въз основа на разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първата държава членка, по време на срока на валидност на това разрешение; или б) да приложи процедурата, предвидена в параграфи 2—7.	**ЗЧРБ** **Чл. 33т.** (1) Притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. Проект ЗИД ЗЧРБ **Чл. 33т.** (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.	**Пълно**
2. Когато е подадено заявление за дългосрочна мобилност: а) втората държава членка може да изиска от заявителя да представи някои или всички посочени по-долу документи, когато втората държава членка ги изисква при подаване на първоначално заявление:	**§ 24 ЗИД ЗЧРБ** **Чл.33т** (6) Притежател на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка подава лично в дирекция "Миграция" или в	

i) доказателство, че приемащата структура във втората държава членка и предприятието, установено в трета държава, принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия; ii) трудов договор и, при необходимост, документ за описание на дейността, съгласно предвиденото в член 5, параграф 1, буква в); iii) когато е приложимо, документи, удостоверяващи, че гражданинът на трета държава отговаря на условията, предвидени в националното право на съответната държава членка за упражняването от граждани на Съюза на регламентираната професия, за която се отнася заявлението; iv) валиден документ за пътуване, съгласно предвиденото в член 5, параграф 1, буква е); v) доказателство, че лицето притежава или, ако е предвидено от националното право, че е кандидатствало за здравно осигуряване, съгласно предвиденото в член 5, параграф 1, буква ж). Втората държава членка може да изиска от заявителя да представи най-късно към момента на издаване на разрешението за дългосрочна мобилност, адреса на съответното лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, на територията на втората държава членка. Втората държава членка може да изиска тези документи и тази информация да бъдат представени на официален език на тази държава членка; б) втората държава членка взема решение относно заявлението за дългосрочна мобилност и уведомява писмено заявителя за него във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 90 дни, считано от датата на подаване на заявлението и документите, предвидени в буква а), до компетентните органи на втората държава членка; в) за подаване на заявлението не е необходимо лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, да напуска територията на държавите членки и не се изисква да има виза;	отдел/сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на Министерството на вътрешните работи или съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, към което прилага документите по чл.33п, ал. 6, с изключение на изискването за виза по чл.15, ал.1, както и копие на разрешението за пребиваване, издадено от първата държава за целите на вътрешнокорпоративния трансфер. (7) В административното произвоцството за получаване право на пребиваване в случаите по ал .1 се прилагат разпоредбите на чл.33п, ал.4 - 21. **§ 20 ЗИД ЗЧРБ** **Чл.33п, ал.6** (6) Заявлението се подава по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, в което се посочва електронен адрес за кореспонденция и към него се прилагат: 1.копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни; срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ следва да покрива най-малко срока на валидност на разрешението за целите на вътрешнокорпоративния трансфер; същият следва да е издаден през последните 10 години; 2. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявление за право на пребиваване. 3. доказателства за осигурено жилище; 4. обосновка на искането, в която работодателят посочва фактите и обстоятелствата, налагащи временното преместване на чужденеца за целите на вътрешнокорпоративния трансфер 5. документ за завършено висше образование, легализиран и придружен от заверен превод- за длъжността служител-стажант. 6. справка-декларация за работещите във фирмата чужденци, наети по трудов договор, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване; 7. декларация на работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд- при първоначално подаване на заявление;	

	8. документ, доказващ, че приемащото предприятие и предприятието, установено в третата държава, принадлежат към едно и също предприятие или група предприятия, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен от нотариус или от Дирекция „Консулски отношения" превод на български език; 9. документ, съдържащ данни за продължителността на трансфера, легализиран съгласно българското законодателство и придружен със заверен от нотариус или от Дирекция „Консулски отношения" превод на български език; 10. документи, легализирани съгласно българското законодателство, удостоверяващи, че чужденецът: а) е работил в същото предприятие/група предприятия не по-малко от 12 месеца без прекъсване непосредствено преди датата на подаване на заявлението - за ръководителите и специалистите, и не по-малко от 6 месеца без прекъсване - за служителите-стажанти; б) притежава необходимите професионален опит и квалификация - за длъжността ръководител и специалист; в) е преместен при вътрешнокорпоративен трансфер; г) ще продължи да работи в предприятието, установено в третата държава, след срока на трансфера; 11. копие от споразумението за обучение, свързано с подготовката на бъдещата позиция на стажанта в рамките на предприятието или групата от предприятия, придружено от описание на програмата за обучение - за служителите-стажанти. В програмата за обучение изрично се посочва, че целта на заетостта на работника - гражданин на трета държава, е професионално развитие или обучение в областта на стопанските техники или методи; както и продължителността на програмата и условията, при които служителят-стажант ще бъде ръководен по време на програмата; 12. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България за целия срок на пребиваване, когато не е осигурен по ЗЗО, когато чужденецът е с разрешено право на продължително пребиваване на територията на Република България.	
г) лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, има право да работи във втората държава членка до момента, в който компетентните органи вземат решение относно заявлението за	**ЗЧРБ- това е общия текст, а не за дългосрочната мобилност** **Чл. 33п.** (5) Когато валидността на разрешението по ал. 1 изтече по време на процедурата за подновяване, лицето има право да	

дългосрочна мобилност, при условие че: i) не е изтекъл срокът, посочен в член 21, параграф 1, нито срокът на валидност на издаденото от първата държава членка разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, както и ii) ако втората държава членка изиска това — пълното заявление е било представено на втората държава членка поне 20 дни, преди да започне дългосрочната мобилност на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер;	пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението. Проект ЗИД ЗЧРБ Чл. 33п (1) Разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, с право на продължително пребиваване могат да получат чужденци, които отговарят на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и които притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България на същото основание, в случаите на преиздаване. При първоначално кандидатстване за разрешението чужденецът пребивава извън територията на Република България. Когато чужденецът има издадено разрешение за пребиваване, чиято валидност изтича по време на процедурата за подновяване, той има право да пребивава на територията на Република България до вземане на решение по заявлението. Чл.33т (7) В административното производството за получаване право на пребиваване в случаите по ал .1 се прилагат разпоредбите на чл.33п, ал.4 - 21.	
д) заявление за дългосрочна мобилност не може да бъде подадено по същото време като уведомление за краткосрочна мобилност. Когато след започването на краткосрочната мобилност на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, възникне необходимост от дългосрочна мобилност, втората държава членка може да поиска заявлението за дългосрочна мобилност да бъде подадено най-малко 20 дни преди края на срока на краткосрочна мобилност.		
3. Държавите членки могат да отхвърлят заявление за дългосрочна мобилност, когато: а) не са изпълнени условията по параграф 2, буква а) от настоящия член или не са спазени критериите по член 5, параграф 4, 5 или 8; б) е приложимо някое от основанията, посочени в член 7, параграф 1, буква б) или г) или член 7, параграф 2, 3 или 4; или в) срокът на разрешението на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, изтече по време на процедурата.	n/a	
4. Когато втората държава членка вземе положително решение	ЗЧРБ	

относно заявлението за дългосрочна мобилност, съгласно посоченото в параграф 2, на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се издава разрешение за дългосрочна мобилност, което дава на това лице възможност за престой и работа на нейната територия. Това разрешение се издава като се използва единният формат, установен в Регламент (ЕО) № 1030/2002. В рубриката „Категория“ в съответствие с точка 6.4, буква а) от приложението към Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите членки вписват: „mobile ICT“. Държавите членки могат да добавят това обозначение и на официалния си език или езици. Държавите членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовата дейност по време на дългосрочната мобилност на лицето, преместено при вътрешнокорпоративния трансфер, във вид на документ на хартия и/или да съхраняват тези данни в електронен формат, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и точка 16, буква а) от приложението към него.	Чл.33т (2) На притежателя на разрешението по ал. 1 се издава разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "забележка" се отбелязва "mobile ICT - мобилност при ВКТ". **§ 24 от Проект на ЗИД ЗЧРБ** „Чл. 33т. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. (2) На притежателя на разрешението по ал. 1 се издава разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето "забележка" се отбелязва "mobile ICT - мобилност при ВКТ".	
5. Подновяването на разрешение за дългосрочна мобилност не засяга разпоредбите на член 11, параграф 3.	ЗИД ЗЧРБ § 22. Член 33с се изменя така: „Чл. 33с. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой на територията на Република България като втора държава членка за срок до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. (2) В случаите по ал. 1 приемащото предприятие в първата държава членка веднага след приемането на лицето уведомява компетентните органи на първата държава членка и на Република България за планираното преместване по вътрешнокорпоративен трансфер в предприятие на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка. (6) В случаите по ал. 1 компетентните органи на първата държава членка на ЕС, уведомяват Република България за планирания престой, неговата продължителност и начална и крайна дати и представят следните документи:……	

	§ 23 Член 33т. се изменя така: „Чл. 33т. (1) Притежателят на валидно разрешение за пребиваване като лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първа държава членка, има право на престой за повече от 90 дни на територията на Република България като втора държава членка, ако отговаря на условията за достъп до пазара на труда по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. (3) Дирекция „Миграция“ информира компетентните органи на първата държава членка, когато издава разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер. (4) Първата държава членка информира Министерството на вътрешните работи на Република България, когато отнеме разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.	
6. Втората държава членка информира компетентните органи на първата държава членка, когато издава разрешение за дългосрочна мобилност.	**ЗЧРБ** **Чл. 33т.** (3) Министерството на вътрешните работи информира компетентните органи на първата държава членка, когато издава разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер. **§ 24 от Проект на ЗИД ЗЧРБ** Чл.33т (3) Дирекция „Миграция“ информира компетентните органи на първата държава членка, когато издава разрешение за мобилност при вътрешнокорпоративен трансфер.	
7. Когато дадена държава членка взема решение относно заявление за дългосрочна мобилност, се прилагат съответно член 8, член 15, параграфи 2—6 и член 16.	ЗЧРБ Чл.40 ЗИД ЗЧРБ Чл.33п, чл.33т и Тарифа №4	
Член 23 *Гаранции и санкции* 1. Когато разрешението на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е издадено от държава членка, която не прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, и въпросното лице пресече външна граница, втората държава членка има право да поиска като доказателство, че лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, се придвижва към втората държава членка за целите на вътрешнокорпоративния	n/a	

трансфер: а) копие на уведомлението, изпратено от приемащата структура в първата държава членка в съответствие с член 21, параграф 2; или б) писмо от приемащата структура във втората държава членка, съдържащо поне подробна информация за продължителността на мобилността в рамките на ЕС и за местоположението на приемащата(ите) структура(и) във втората държава членка.		
2. Когато първата държава членка отнеме разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, тя незабавно уведомява органите на втората държава членка.	**ЗЧРБ** **Чл. 33т.** (4) Първата държава членка информира Министерството на вътрешните работи на Република България, когато отнеме разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.	**Пълно**
3. Приемащата структура във втората държава членка информира компетентните органи на втората държава членка за евентуални промени, засягащи условията, въз основа на които е била разрешена мобилността.	**ЗЧРБ** **Чл. 33т.** (5) Приемащото предприятие информира дирекция "Миграция" и Агенцията по заетостта за евентуални промени, засягащи условията, въз основа на които е била разрешена мобилността, когато Република България е втората държава членка. **ЗИД ЗЧРБ** Чл.33т (5) Приемащото предприятие информира дирекция "Миграция" за евентуални промени, засягащи условията, въз основа на които е била разрешена мобилността, когато Република България е втората държава членка.	**Пълно**
4. Втората държава членка може да поиска от лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, незабавно да прекрати всякаква трудова заетост и да напусне територията ѝ, когато: а) втората държава членка не е била уведомена в съответствие с член 21, параграфи 2 и 3, а изисква такова уведомление; б) е повдигнала възражение срещу мобилността в съответствие с член 21, параграф 6; в) е отхвърлила заявление за дългосрочна мобилност в съответствие с член 22, параграф 3; г) разрешението на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, или разрешението за дългосрочна мобилност се използва за цели, различни от тези, за които е издадено; д) вече не са изпълнени условията, на основата на които е била	~~n/a~~ ЗИД ЗЧРБ Чл.33с (7) Планираният престой по ал. 1 може да се осъществи след изтичане на срока за възражение от страна на дирекция "Миграция" пред първата държава членка, който не може да бъде по-дълъг от 20 дни от получаване на комплектуваното заявление. (8) Възражението по ал. 7 може да бъде повдигнато, когато не са спазени условията по ал.6, т.5, 6,7 или 8, представените документи са били придобити чрез измама или преправени, както и когато е достигната максималната продължителност на вътрешнокорпоративен трансфер по чл.33п, ал. 2 или по ал. 1 от настоящия член. (9) В случай на повдигнато възражение по ал. 7 дирекция	

разрешена мобилността.	„Миграция“ уведомява компетентните органи на първата държава членка и приемащото предприятие в първата държава членка. В случай, че мобилността не е започнала, лицето няма право да работи в Република България като част от вътрешнокорпоративен трансфер. Когато мобилността е започнала, директорът на дирекция „Миграция“ или оправомощено от него лице издава заповед на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, незабавно да прекрати всякаква трудова заетост и да напусне територията на Република България, в случай, че: а) не е била уведомена за планирания престой по ал. 2; б) повдигнала е възражение срещу мобилността в съответствие с ал. 6; в) отказала е дългосрочна мобилност по чл.33т, ал. 1; г) издаденото разрешение на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, или разрешението за дългосрочна мобилност се използва за цели, различни от тези, за които е издадено; д) отпаднали са основанията, въз основата на които е била разрешена мобилността; е) изтече срокът на издаденото от първата държава членка разрешение за пребиваване или първата държава членка го е отнела по време на мобилността в Република България. (10) В случайте на издадена заповед по ал.10 дирекция „Миграция“ изпраща искане до първата държава членка за приемане на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, и когато е приложимо - на членовете на неговото семейство.“.	
5. В случаите по параграф 4, при поискване от втората държава членка първата държава членка позволява незабавно и без формалности повторно влизане на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, и когато е приложимо — на членовете на неговото семейство. Същото се прилага и ако срокът на разрешението на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, издадено от първата държава членка, изтече или разрешението е било отнето по време на мобилността във втората държава членка.	n/a	
6. Когато притежателят на разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, пресече външната граница на държава членка, която прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, същата държава членка прави проверка в Шенгенската	n/a	

информационна система. Тази държава членка отказва влизане или повдига възражение срещу мобилността на лицата, за които в Шенгенската информационна система е подаден сигнал за целите на отказ на влизане и престой.		
7. Държавите членки могат в съответствие с член 9 да налагат санкции срещу приемащата структура, установена на тяхна територия, когато: а) приемащата структура не е уведомила за мобилността на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, в съответствие с член 21, параграфи 2 и 3; б) разрешението на лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, или разрешението за дългосрочна мобилност се използва за цели, различни от тези, за които е издадено; в) заявлението за разрешение на лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е подадено до държава членка, различна от тази, в която се осъществява най-дълъг като цяло престой; г) лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, вече не отговаря на критериите и условията, на основата на които е била разрешена мобилността, и приемащата структура не е уведомила за тази промяна компетентните органи на втората държава членка; д) лицето, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, е започнало работа във втората държава членка, въпреки че условията за мобилност не са били изпълнени, когато се прилагат член 21, параграф 5 или член 22, параграф 2, буква г).	n/a	
ГЛАВА VI **ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ** **Член 24** *Статистика* 1. Държавите членки предоставят на Комисията статистически данни относно броя на издадените за първи път разрешения на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, и разрешения за дългосрочна мобилност и, когато е приложимо, за уведомленията, получени съгласно член 21, параграф 2, както и доколкото е възможно, относно броя на лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, чиито разрешения са били подновени или отнети. Тези статистически данни се представят в	**ЗТМТМ** **Глава седма** **СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ** **Чл. 65.** (1) Република България предоставя на Европейската комисия статистически данни относно броя на работниците - граждани на трети държави, на които е разрешен достъп до пазара на труда за първи път, и относно броя на гражданите на трети държави, чието разрешение е продължено или оттеглено. Данните се предоставят по съответните категории работници, за които това е предвидено в директивите в областта на трудовата миграция. (2) Данните по ал. 1 се предоставят, разпределени по гражданство, срок на валидност на решението и икономически сектор.	**Пълно**

разбивки по гражданство и по срок на валидност на разрешението и доколкото е възможно — по икономически сектори и длъжност на преместеното лице. 2. Статистическите данни се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се предоставят на Комисията в срок от шест месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2017. 3. Статистическите данни се съобщават в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета (1).	(3) Данните по ал. 1 се предоставят на Европейската комисия до 6 месеца след края на съответната година в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ, L 199/23 от 31 юли 2007 г.) и се отнасят до референтни периоди от една календарна година. Проект ЗИД ЗЧРБ ЗТМТМ Чл. 65. (1) Република България предоставя на Европейската комисия статистически данни относно броя на работниците - граждани на трети държави, на които е разрешен достъп до пазара на труда за първи път, и относно броя на гражданите на трети държави, чието разрешение е продължено или оттеглено. Данните се предоставят по съответните категории работници, за които това е предвидено в директивите в областта на трудовата миграция. (2) Данните по ал. 1 се предоставят, разпределени по гражданство, срок на валидност на разрешения достъп до пазара на труда и икономически сектор. (3) Данните по ал. 1 се предоставят на Европейската комисия до 6 месеца след края на съответната година в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ, L 199/23 от 31 юли 2007 г.) и се отнасят до референтни периоди от една календарна година.	
Член 25 *Докладване* На всеки три години и за първи път до 29 ноември 2019 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на настоящата директива в държавите членки, като предлага всякакви необходими изменения. Докладът по-специално се спира подробно върху оценката на правилното функциониране на схемата за мобилност в рамките на ЕС и върху възможните злоупотреби с тази схема, както и върху	**ЗТМТМ** **Чл. 66.** (1) На всеки три години Република България представя доклад на Европейската комисия за прилагането на директивите в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност, в които това е предвидено. (2) Докладът по ал. 1 включва и подробна оценка на правилното функциониране на схемата за мобилност в рамките на Европейския съюз, на възможните злоупотреби с тази схема, както и на взаимодействието ѝ с достиженията на правото от Шенген.	**Пълно**

взаимодействието ѝ с достиженията на правото от Шенген. По-специално Комисията прави оценка на практическото прилагане на членове 20, 21, 22, 23 и 26.		
Член 26 *Статистика* 1. Държавите членки посочват звена за контакт, които осъществяват ефективно сътрудничество и отговарят за получаването и предаването на информацията, необходима за изпълнението на членове 21, 22 и 23. Държавите членки отдават приоритет на обмена на информация чрез електронни средства. 2. Всяка държава членка информира останалите държави членки, посредством националните звена за контакт, посочени в параграф 1, за определените органи, посочени в член 11, параграф 4, и за приложимата при мобилност процедура, посочена в членове 21 и 22.	**ЗТМТМ** **Чл. 65.** (1) Република България предоставя на Европейската комисия статистически данни относно броя на работниците - граждани на трети държави, на които е разрешен достъп до пазара на труда за първи път, и относно броя на гражданите на трети държави, чието разрешение е продължено или оттеглено. Данните се предоставят по съответните категории работници, за които това е предвидено в директивите в областта на трудовата миграция. (2) Данните по ал. 1 се предоставят, разпределени по гражданство, срок на валидност на решението и икономически сектор. (3) Данните по ал. 1 се предоставят на Европейската комисия до 6 месеца след края на съответната година в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ, L 199/23 от 31 юли 2007 г.) и се отнасят до референтни периоди от една календарна година. Проект ЗИД ЗЧРБ ЗТМТМ Чл. 65. (1) Република България предоставя на Европейската комисия статистически данни относно броя на работниците - граждани на трети държави, на които е разрешен достъп до пазара на труда за първи път, и относно броя на гражданите на трети държави, чието разрешение е продължено или оттеглено. Данните се предоставят по съответните категории работници, за които това е предвидено в директивите в областта на трудовата миграция. (2) Данните по ал. 1 се предоставят, разпределени по гражданство, срок на валидност на разрешения достъп до пазара на труда и икономически сектор. (3) Данните по ал. 1 се предоставят на Европейската комисия до 6 месеца след края на съответната година в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и	**Пълно**

	международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ, L 199/23 от 31 юли 2007 г.) и се отнасят до референтни периоди от една календарна година.	
Член 27 *Транспониране* 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 29 ноември 2016 г. Те съобщават незабавно на Комисията текста на тези разпоредби. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.	**ЗТМТМ** **§ 2.** С този закон се въвеждат изисквания на: 10. Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер (ОВ, L 157/1 от 27.05.2014 г.).	**Пълно**
Член 28 *Влизане в сила* Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.	n/a	
Член 29 *Адресати* Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.	n/a	

С П Р А В К А

за отразяване на бележките, предложенията и констатациите, получени при общественото обсъждане по реда на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове на документи относно проект на Решение на Министерския съвет за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (Обн. ДВ. бр. 153 от 1998 г., изм. и доп. ДВ. бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр.73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр.14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г. и бр. 17 от 2020 г.)

№	Подател	Бележки/ Предложения/ Констатации	Приети/ неприети	Мотиви
1.	Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи - Видин	Във връзка с поставения за обществено обсъждане проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България, с който се правят промени не само в ЗЧРБ, но и в ЗВПНРБГЕСЧТС ОДМВР – Видин предоставя на Вашето внимание следните конкретни предложения за промени: 1. Чл. 10 от ЗВПНРБГЕСЧТС да придобие следната редакция, а именно: Чл. 10 Член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз, упражнил е правото си на свободно движение и придружава или се присъединява към гражданин на Европейския съюз, може да пребивава продължително или постоянно в Република България, за което му се издава карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза. Мотиви: По този начин ясно и точно се конкретизира, кои лица членове на семейство на гражданин на ЕС попадат в хипотезата на чл.9а или на чл.10 от посочения закон и какви български лични документи следва да им бъдат издадени.	Не се приема.	В разпоредбата на чл. 10 е предложено допълнение с настоящия проект, което е достатъчно и ясно.
		2. В чл.12, ал.4 от ЗВПНРБГЕСЧТС думата „картата“ да бъде заменена с „документът“. Мотиви: В чл.12 са визирани издаването на два вида български лични документи на лица членове на семейства на граждани на ЕС, а така също в чл.12, ал.6 е посочено, че се отказва издаването на	Приема се.	Отразено е в проекта.

		документ за продължително пребиваване. 3. Чл.17а да стане чл.17б, а чл.17а да придобие следната нова редакция: „чл.17а Директорите на дирекция „Миграция“, Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на удостоверение на гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който е гражданин на Европейския съюз, или член на семейството на български гражданин, който е гражданин на Европейския съюз и е упражнил правото си на свободно движение.“ Мотиви: По този начин се посочва конкретно кръга от лица, които имат законовото правомощие да осъществяват това.	Приема се.	Отразено е в проекта.
		4. Предложената от Ваша страна редакция на чл.19,ал.1 съгласно, която думите „карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ да се заменят с „документ за пребиваване“ е правилна, но това следва да бъде извършено и в чл.19 от ал. 2 до ал. 5 включително, където думите „ карта за постоянно пребиваване“ във визираните алинеи да също да се заменят, както следва: - в чл.19, ал. 2 думите „карта за постоянно пребиваване да се заменят с „документ да пребиваване“; - в чл. 19, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 думите „картата за постоянно пребиваване с „документът за пребиваване“.	Приема се.	Отразено е в проекта.
		5. В чл. 35, ал. 1 от ЗВПНРБГЕСЧТС е посочено, че „Нарушенията се установяват с акт, съставен от компетентно длъжностно лице, оправомощено от директора на дирекция "Миграция" - МВР.“ От приемането и влизането в сила на този закон, няма оправомощени длъжностни лица в МВР, които да съставят АУАН за нарушения по от ЗВПНРБГЕСЧТС, а така също и не са издавани наказателни постановления. В тази връзка предлагаме следната редакция на чл. 35, ал. 1	Не се приема.	Предложената редакция на ал. 1 е твърде обща и не става ясно кои са органите на МВР - всички полицейски органи, такива, определени със заповед на министъра на вътрешните работи или

		„Нарушенията по този закон се констатират с акт, съставен от органите на Министерството на вътрешните работи. 6. Аналогична редакция следва да получи и чл. 35, ал. 2 от посочения закон, а именно: „Въз основа на съставения акт директорът на дирекция "Миграция" - МВР или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление.“ да придобие следната нова редакция: „Въз основа на съставените актове министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица да издават наказателни постановления.“ Мотиви: По този начин ще стане възможно практическото прилагане на глава пета, а така също ще се разшири кръга от лицата, които могат да съставят актове и да издават наказателни постановления в рамките на длъжностните им компетенции, както това е осъществено в Закона за чужденците в Република България и Закона за българските лични документи.	Не се приема.	органите за административен контрол на чужденците. Следва първо да бъдат уточнени органите, които имат право да съставят АУАН и след това да се пристъпи към определянето на компетентни органи за издаването на наказателни постановления.
2.	Дирекция „Миграция“	Условията и редът, при които студентите, които притежават валидно разрешение, издадено от друга държава членка, имат право на мобилност и могат да влизат и да пребивават на територията на Република България с цел провеждане на част от следването си във висше училище в страната са предвидени в Директива 2016/801/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“. От извършен преглед на действащото национално законодателство по повод поискана от Европейската комисия информация с оглед обсъждане на прилагането на Директивата в рамките на комитология става ясно, че са допуснати пропуски на етапа на въвеждането ѝ в	Приема се.	Отразено е в проекта.

		националната правна рамка през 2018 година. По този начин, съгласно настоящата уредба по отношение на студентите – граждани на трети страни се прилага еднакъв режим за влизане и пребиваване, респ. изискване за притежаване на виза и кандидатстване за разрешаване на право на пребиваване. Този режим се отличава от установените правила по силата на Директивата и по-специално от тези, които установят правото на упражняване на мобилността от студенти, обхванати от програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или от споразумение между две или повече висши училища, които имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от следването си във висше училище в една или няколко втори държави членки. По силата на правилата на мобилността, правото на влизане и пребиваване следва да може да се упражни единствено въз основа на уведомяване на втората държава членка и не се подчинява на разрешителен режим. Втората държава членка има единствено правната възможност да възрази в 30 дневен срок след получаване на окомплектованото уведомление относно намерението на студента да упражни правото си на мобилност в случай, че условията за нейното упражняване не са изпълнени. Второто предложение е във връзка с поет ангажимент / създаване на ясно разписана възможност, студентите, които завършват образованието си в Република България да могат да продължат да работят в страната без да е необходимо да я напускат за снабдяване с виза за дългосрочно пребиваване/ от страна на МВР на проведена среща при заместник министър-председателя Томислав Дончев по повод изготвяне на национално тристранно споразумение между Правителството на Република България и социалните партньори, национално представителните организации на работодателите и на работниците и служителите. С третото предложение се прецизират разпоредбите касаещи		

		събирането на семейство. 1.Чл. 24в се изменя така: Чл. 24в. (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище и приложат към заявлението по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона следните документи; 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. доказателства за осигурено жилище; 3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; В случай, че при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване не се изисква медицинска застраховка. 4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението. 6.удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година;		

		7. доказателство за платена такса за записване във висшето училище, което се представя след влизане на лицето на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ. (2) Разрешение по ал. 1, без да е необходимо да притежават виза по чл. 15, ал. 1, могат да получат и чужденците от български произход, които са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България и представят документ за български произход. За студентите от български произход към документите по ал. 1 се прилага удостоверение за раждане, а в случаите, когато е невъзможно представянето на удостоверение за раждане, дирекция "Миграция" или отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР прилагат служебна справка относно българския произход на чужденеца, ако информацията е отразена в електронна система, поддържана от Държавната агенция за българите в чужбина. До осигуряването на техническа възможност за достъп до системата чужденецът представя на ДМ - МВР или на отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР удостоверението за български произход, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина. (3) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са ученици, приети за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен и приложат към заявлението по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона следните документи; 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. удостоверение за прием на територията на страната за обучение в		

		средната степен на образование; 3. доказателства за участие в програма за ученически обмен; 4. документи, издадени от организацията за ученически обмен, гарантиращи покриване на разходите му за съществуване, обучение, здраве и завръщане; 5. документи, удостоверяващи приема на ученика за целия срок на пребиваването му от семейство, отговарящо на определените условия и подбрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен, в която участва, или в специален комплекс за настаняване в рамките на учебното заведение; 6. нотариално заверена декларация за съгласие на родителите, настойниците или попечителите. (4) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които са стажанти, притежават виза по чл. 15, ал. 1 и приложат към заявлението по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, следните документи: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. доказателства за осигурено жилище; 3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; В случай, че при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване не се изисква медицинска застраховка. 4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република		

		България; 5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението. 6. копие от трудов договор, който съдържа данни за продължителността на стажа, място и условия на провеждане на стажа; 7. удостоверение за програма за стаж; 8. удостоверение, че е преминал или ще премине езиково обучение за придобиване на необходимите знания за целите на стажа; 9. документ, удостоверяващ получена степен на висше образование в рамките на двете години, предхождащи датата на подаване на заявлението, или че е записал образователен курс, водещ до придобиване на степен за висше образование. (5) Разрешение за продължително пребиваване за срока на обучението, но за не повече от две години могат да получат и чужденците, които ще провеждат част от обучението си на територията на Република България, притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка, и са обхванати от програма на Съюза или от многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или от споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от обучението си във висше училище от една или няколко втори държави членки и приложат към заявлението по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона следните документи: 1. документи, удостоверяващи, че чужденецът провежда част от обучението в Република България в рамките на програма на Съюза или на многостранна програма, или на споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско;		

		2. документ, удостоверяващ, че чужденецът е приет като студент във висше училище в Република България, както и планираната продължителност и датите на мобилността; 3. валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава - членка на ЕС, в която е приет като студент и което покрива целия период на мобилността; 4. доказателство за платена такса за обучение в съответното висше училище, когато такава се изисква; 5. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 6. доказателства за осигурено жилище; 7. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; В случай, че при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване не се изисква медицинска застраховка. 8. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 9. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението. (6) Изискванията на ал. 5, т. 1 не се прилагат, когато в рамките на своя курс на обучение студентът е задължен да провежда част от занятията във висше училище, намиращо се на територията на друга държава членка. (7) Заявлението по ал. 5 и изискуемите документи, придружени от		

		превод на български език, се подава по електронен път на адреса на дирекция „Миграция“ или на националната точка за контакт по въпросите на мобилност след като студентът е бил приет в първата държава членка и веднага след като е узнал за планираната мобилност към Република България. (8) Окомплектованото заявление се разглежда в срок от 30 дни след неговото получаване. Дирекция "Миграция" може да поиска от компетентните органи на първата държава членка необходимите сведения относно престоя на чужденеца на нейната територия. В случай, че не е изпълнено едно от условията по ал.5 или не е представен един от изискуемите документи, дирекция „Миграция“ може да повдигне в 30 дневния срок възражение срещу мобилността на студента към нейната територия. Възражението е в писмена форма и се изпраща незабавно до студента и до компетентните органи на първата държава членка. В последния случай студентът не се допуска на територията на територията на Република България. (9) В срок до 14 дни след влизане на територията на Република България чужденецът по ал.5 следва да се яви в дирекция „Миграция“ и да представи документа за платена държавна такса за предоставяне на право на продължително пребиваване, съгласно Тарифа № 4 и копие на валиден национален паспорт. (10) Чужденец, който притежава виза по чл. 15, ал. 1 и не е обхванат от програма или от споразумение по ал. 5, подава заявление за получаване на разрешение по ал. 1 с цел провеждане на част от обучението си във висше училище на територията на Република България. (11) В случаите по ал. 1, 2, 3, 4 и 5 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденеца обхваща най-малко исканията срок на пребиваване. (12) След разрешаване на продължително пребиваване на чужденците ал. 1, 2, 3, 4 и 5 се издава разрешение, съгласно		

		изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. На чужденците по ал. 1, 2, и 5 в полето "тип разрешение" се отбелязва "студент", на чужденците по ал.3 в полето "тип разрешение" се отбелязва "ученик", а на чужденците по ал.4 в полето "тип разрешение" се отбелязва "стажант". (13) След приключване на обучението си като студент в редовна форма на обучение във висше училище в Република България чужденец, получил разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24в, ал.1 и ал.2 от ЗЧРБ, може да получи продължително пребиваване за срок до 9 месеца, като за целта подава заявление по образец, утвърден в Правилника за прилага на закона на чужденците в Република България, най-малко 30 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване. Дирекция "Миграция" или отдел/сектор/група "Миграция" при ОДМВР проверяват служебно обстоятелствата дали чужденецът в срок до 7 работни дни след приключване на обучението си във висшето училище е подал заявление в Агенцията по заетостта за регистрация като търсещо работа лице съгласно Закона за насърчаване на заетостта. (15) В случай на провеждане на стаж по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност разрешенията по ал. 1 до ал.5 се издават за срока на стажа, но не повече от една година. (16) Заявленията по чл.24в, с изключение на заявленията по ал. 5 се подават не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат		

		представени в 14-дневен срок. В случай, че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. (17) Документи, удостоверяващи приемането на чужденец за обучение в Република България, издадени от Министерството на образованието и науката, не се изискват от чужденеца в случаите, когато информацията е отразена в регистър, поддържан от Министерството на образованието и науката. До осигуряването на техническа възможност за достъп до регистъра Министерството на образованието и науката предоставя по служебен път на дирекция „Миграция" - МВР, удостоверение за приемане на чужденец за обучение в Република България. (18) Дирекция „Миграция“ и отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласува заявлението чл.24в с Държавна агенция „Национална сигурност“, която в срок до седем дни от постъпването му изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност“. (19) За взетите решения, взети въз основа на заявленията за пребиваване по реда на чл.24в, чужденците се уведомяват писмено по реда на АПК. 2. В чл.26, т.10 се правят следните изменения „чл.26, т.10 след думите „24в“ да се постави запетая и да се добави „с изключение на чл.24б, ал.13 и чл.24в, ал.6“. 3. Създава се нов чл.33у със следното съдържание: „Чл. 33у. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 5, 13 и 22, чл. 24е, ал. 1, чл. 33г, ал. 4, чл. 33к, ал. 3 и чл. 33р, ал. 1 от ЗЧРБ с цел събиране на семейството чужденецът с разрешено пребиваване не по-малко от една година на територията на Република България подава в дирекция "Миграция"		

		или ОДМВР заявление по образец утвърдено в правилника за прилагане на закона, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ на члена на семейството със срок на валидност не по-малко от 6 месеца считано от датата на подаване на заявлението със страниците на снимката и личните данни; 2. доказателства за осигурено жилище; 3. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка за членовете на семейството, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 4. свидетелство за съдимост на члена на семейството, издадено към датата на подаване на документите от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението; 5. удостоверение за брак или удостоверение за раждане; 6. документи относно обстоятелствата за издръжка на членовете на семейството и необходимостта от полагане на лични грижи поради здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4. (2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 дирекция „Миграция“ и отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване. (3) Заявлението по ал. 1 се разглежда и решава в срок до един месец след съгласуване с ДАНС и ДКО - МВнР, които предоставят становищата си в срок до 15 дни. (4) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция "Миграция", директорите на ОДМВР или оправомощените		

		от тях длъжностни лица уведомяват писмено заявителя по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). (5) За взетото решение за събиране на семейството директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват дирекция "Миграция" - МВР и ДКО - МВнР, като представят мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството. (6) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция "Миграция" уведомява ДКО - МВнР, като представя мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството. (7) Дирекция "Консулски отношения" на Министерството на външните работи уведомява задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното местоживеене на члена на семейството или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното местоживеене на члена на семейството, в срок до 5 дни след получаването на уведомлението по ал. 5 и 6. (8) Положителното решение по заявлението за събиране на семейството е основание на чужденеца - член на семейството, да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ по облекчена процедура. Чужденецът подава заявление за виза пред задграничното представителство на Република България в държавата по		

		постоянното му местоживеене или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното му местоживеене, в срок до 6 месеца от уведомяването му. (9) Събирането на семейство на чужденци по чл. 33р, ал. 1 не е обвързано с необходимостта титулярят да е пребивавал определен минимален срок. (10) В случаите, когато компетентната служба за административен контрол на чужденците откаже да признае документ по гражданско състояние, който е представен пред нея, заинтересованото лице може да предяви установителен иск пред Софийския градски съд.“		
3.	ВКБООН	В съответствие с отговорностите по мандата си Върховният комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) използва възможността да представи коментари по предложения Законопроект за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). ВКБООН представя тези коментари в качеството си на агенция, на която е възложена отговорност от Общото събрание на ООН да осигурява международна закрила на бежанците в рамките на мандата си и да подпомага правителствата при търсенето на трайни решения за тях. Параграф 8 от Статута на ООН възлага на ВКБООН отговорността да наблюдава международните конвенции за закрила на бежанците, а чл. 35 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. (наричана по-нататък „Конвенция от 1951 г.) и чл. II от Протокола за статута на бежанците от 1967 г. (наричан по-нататък „Протокол от 1967 г.“) задължават договарящите се страни да си сътрудничат с ВКБООН при упражняването на този мандат, по-специално като улесняват ВКБООН при задължението да наблюдава прилагането на разпоредбите на Конвенцията от 1951 г. и Протокола от 1967 г. Това е отразено и в правото на Европейския съюз, в това число чрез пряко позоваване на Конвенцията от 1951 г. в член 78, параграф 1 от Договора за функциониране на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“).		

		Отговорността на ВКБООН по наблюдението се упражнява отчасти чрез издаването на тълкувателни насоки по значението на разпоредбите и термините в Конвенцията от 1951 г., както и чрез представянето на коментари по предложения за закони и политики във връзка със закрилата на бежанците и трайните решения за тях. ВКБООН има също така мандат, възложен от Общото събрание на Обединените нации, за предотвратяване и намаляване на случаите на лица без гражданство по света, както и за защита на правата на лицата без гражданство. В резолюции, приети през 1994 г. и 1995 г., Общото събрание на ООН поверява на ВКБООН мандат в световен мащаб за идентифициране, предотвратяване и намаляване на случаите на лица без гражданство и международната закрила на лица без гражданство. ВКБООН приветства, по-специално, предложените изменения за въвеждането на срокове за разглеждането на жалби срещу заповеди за принудително настаняване, както и на автоматично суспензивно действие на обжалването срещу заповеди за експулсиране в някои случаи, които, ако бъдат приети, ще спомогнат за укрепване на правата на чужденците в съответствие с международното и европейското право и стандарти. ВКБООН изразява загриженост обаче, че предвидените изменения по отношение на кандидати за статут на лице без гражданство, ако бъдат приети, ще възпрепятстват тяхното идентифициране и закрила, което е в разрез с изискванията на международното право и в противоречие с ангажимента на България за по-нататъшното подобряване на производството за статут на лице без гражданство, който е в съответствие с поетия ангажимент на Срещата на високо равнище относно липсата на гражданство през 2019 г. и с това, което вече бе постигнато с приемането на положителни промени в законодателството и политиката. Конкретни коментари Ad. § 3		

		§ 3 от Проектозакона предвижда изменение на член 21д от ЗЧРБ, като определя допълнителни основания за отказ за предоставяне на статут на лице без гражданство - когато чужденецът притежава валиден документ за самоличност или е притежавал документ за самоличност, който не е подновяван, и когато на чужденеца са наложени принудителни административни мерки по член 39а, ал.1. ВКБООН припомня, че, въпреки че Конвенцията от 1954 г. не урежда изрично процедури за предоставяне на статут на лице без гражданство, от нея имплицитна произтича отговорност за договарящите се страни да идентифицират всички лица без гражданство, за да им осигурят подходящи стандарти на отнасяне съгласно Конвенцията. Ако бъдат приети, тези две разпоредби биха изключили някои лица без гражданство от възможността да бъдат признати като такива, което е в противоречие с изискванията на Конвенцията. В Конвенцията се съдържа списък с изчерпателни клаузи за изключване в член 1 (2), които са отразени в член 21д, т. 1 от ЗЧРБ, но предложените основания не попадат в обхвата на тези клаузи. По отношение по-специално на новата т. 5, ВКБООН отбелязва, че наличието на национален документ за самоличност или документ за пътуване е едно от доказателствата, което следва да се вземе предвид при оценката за липса на гражданство; то не може да съставлява основание за изключване на лицето от признаването му като лице без гражданство. Автентични документи, които са в срок, пораждат презумпция, че титулярят на паспорта е гражданин на страната, издала паспорта. Тази презумпция обаче може да бъде оборена, когато има доказателства, че в действителност лицето не е считано за гражданин на дадена държава, когато, например, документът е „паспорт за удобство“ или когато паспортът е издаден погрешно от орган, който не е компетентен по въпросите на гражданството. В такива случаи паспортът не представлява израз на позицията на		

		държавата, че лицето е неин гражданин. Не пораждат презумпция паспорти, които са подправени или издадени чрез измама. Във връзка с частта от предложената разпоредба, която предвижда, че молба за предоставяне на статут на лице без гражданство се отказва и когато лицето е притежавало документ за самоличност, който не е бил подновен, ВКБООН припомня, че освен гореизложените съображения може да има редица причини, поради които дадено лице да не може да поднови документа си, в това число ако то е загубило гражданството си след получаването на такъв документ, например, поради невъзможност да получи гражданство след правоприемство на държави. Гражданството на дадено лице следва да се оценява към момента на определяне дали отговаря на условията на Конвенцията от 1954 г. Такава оценка не се основава нито на исторически факти, нито на предсказване. Въпросът, на който трябва да се отговори, е дали към момента на вземане на решение по член 1, ал. 1 лицето е гражданин на въпросната страна/въпросните страни. Това означава, че притежаването на неподновен паспорт също не може да съставлява основание за изключване на лице от признаване на липса на гражданство; то може да се използва само като вид доказателство, което да се оцени като цяло и индивидуално за всеки отделен случай. Във връзка с предложената т. 6 и изискването за отхвърляне на молба за статут на лице без гражданство, когато е наложена принудителна административна мярка по член 39а, ал. 1 в повечето случаи в резултат от незаконното влизане или пребиваване на кандидата, ВКБООН припомня, че в Конвенцията няма основание да се изисква кандидатът за статут на лице без гражданство да се намира законно в държавата. Такова изискване е изключително несправедливо предвид това, че липсата на гражданство води до отказ да се издават на лица без гражданство самите документи, необходими за законно влизане или пребиваване в която и да е		

		държава. В някои случаи принудителна административна мярка „връщане“ е била издадена скоро след залавянето на кандидата, без възможност за оценка на липсата на гражданство, като кандидатът не е бил непременно с първоначално записаното гражданство. Освен това, както е обяснено по-горе, може да има случаи, когато кандидатът преди е имал гражданство, но вече не го притежава. Също така според наблюденията на ВКБООН в някои случаи принудителната административна мярка „връщане“ е била наложена, след като кандидатът доброволно се е явил пред властите, за да подаде молба за статут на лице без гражданство. Ако бъде приета, предложената мярка още повече ще обезсърчи лицата без гражданство да се явяват пред властите и да бъдат идентифицирани. ВКБООН припомня също, че липсата на гражданство на лицето е относима както към законосъобразността на заповедта за връщане или експулсиране и нейното изпълнение, тъй като представлява част от оценката за евентуален риск от нечовешко и унизително отнасяне след завръщането, така и към мерките, наложени за обезпечаване на изпълнението ѝ, в това число принудително настаняване. Що се отнася до второто, принудителното настаняване ще стане незаконосъобразно, когато вече няма изгледи за извеждане от страната по причина липса на гражданство на кандидата. Ако обаче бъде приета, т. 6 би изключила възможността за оценка дали кандидатът е без гражданство. За някои кандидати в производство за статут на лице без гражданство може да има реалистична перспектива за приемане или реадмисия в друга държава, което в някои случаи се осъществява чрез придобиване или повторно придобиване на гражданство. Тези случаи поставят въпроса за сътрудничеството между държавите за намиране на най-подходящото решение. Усилията за осигуряване на приемане или реадмисия в друга държава може да са оправдани, но към тях следва да се пристъпи след производството за статут на лице		

		без гражданство. Спирането на производството или отказът за признаване на кандидата като лице без гражданство обаче не е подходящо в този контекст, тъй като признаването на кандидата като лице без гражданство е необходимо, за да се осигури пълна защита на правата, които му се полагат. **ВКБООН препоръчва предложеният § 3 от Проектозакона да бъде заличен. Вместо него, ако трябва да бъде запазена разпоредбата,** ВКБООН препоръчва следното изменение: § 3. В чл. 21д се създават точки 5 и 6: „5. Притежава валиден документ за самоличност или е притежавал документ за самоличност, който не е подновяван, и не отговаря на условията по този закон и правилника за неговото приложение по отношение на предоставянето на статут на лице без гражданство. 6. на когото са наложени административни принудителни мерки по член 39а, ал. 1 и не отговаря на условията по този закон и правилника за неговото прилагане по отношение на предоставянето на статут на лице без гражданство.“ Ad. § 13 ВКБООН приветства предложените допълнения на член 44, посочени в § 13, които предвиждат, че в принудителните административни мерки „връщане“ и „експулсиране“ се посочва страната, за която ще бъде изпълнена мярката. Това изменение е в съответствие със съдебната практика на Европейския съд по правата на човека, който критикува настоящия подход да не се посочва страната в съответната заповед, като установява, че това не дава гаранции, че въпросът за риска, на който би бил изложен кандидатът, ако бъде върнат в страната, от която е избягал, ще бъде разгледан с нужната задълбоченост. ВКБООН изразява загриженост обаче, че предложеното изменение предвижда, че данните за държавата може да бъдат променени от съответния орган в случай на основателни причини. Становището на ВКБООН е, че за такава промяна на	Приема се частично.	Предложена е редакция на чл. 21д, т. 5 и 6 при съобразяване на следното: Притежаването на издаден „паспорт за удобство“ или такъв издаден от некомпетентен орган по въпросите на гражданството, макар и при наличието на споделена доказателствена отговорност не освобождава лицето от задължението да представи доказателства, на които основава твърденията си за липсата на гражданство в тези случаи, тъй като издаденият паспорт презумпира гражданството.

		данните за държавата трябва да се издаде ново административно решение в съответствие с всички необходими законови изисквания и гаранции.		Притежателят на подправен документ, който е използван за влизане в страната и според действащата редакция на чл. 21д, т. 3 от ЗЧРБ е основание за отказ за предоставяне на статут на лице без гражданство. Предлага се нова редакция на т. 5, отчитайки направените бележки, че чужденецът може да притежава паспорт и респ. гражданство на държава, която след правоприемство да не съществува като правен субект. Когато чужденец има издаден паспорт от държава, която е действаща международноправен субект , но чужденецът не подновява валидността на паспорта, без наличието на правни пречки за това, не може да е основание за получаване на статут на

				лице без гражданство, тъй като по този начин се толерира бездействието на лицето, като резултатът от което не следва да води до благоприятни за лицето последици. Приемането на предложения текст би предотвратил злоупотреби в тази насока. Като се отчита обстоятелството, че в повечето случаи тази категория лица нямат документ за самоличност и влизат незаконно на територията на страната, за да се отдели това поведение и за да не се толерират други противозаконни действия са конкретизирани видовете ПАМ, при които се отказва предоставяне на статут на лице без гражданство, тъй като с поведението си на територията на

				Република България, чужденецът е показал, че не се съобразява с въведения законов ред, като по този начин нарушава обществения ред и сигурност в страната. От друга страна това ще намали случаите, при които заявления се подават от чужденците след като са изчерпали всички възможни способи за да останат на територията на Република България. В повечето случаи заявленията се подават след като чужденците бъдат установени от властите и им бъде издадена ПАМ (обратното са единични случаи) след като са имали възможност да направят това много по-рано, но не са го сторили. В тези случаи е налице злоупотреба с право, макар и производството за

				предоставяне на статут на лице без гражданство да не е за предоставяне на право на пребиваване, то чужденецът заявява, че е лице без гражданство и подава заявление, като използва това единствено като основание да остане на територията на Република България.
		ВКБООН препоръчва да се измени текстът на § 13 така, че да се гарантира, че ако се променя страната, посочена в заповедта за връщане, се издава ново решение. Ad. § 14 ВКБООН приветства предложените изменения на член 44а, посочени в § 14, които въвеждат изричното задължение за спазване на принципа на забрана за връщане по отношение на чужденци, спрямо които е издадено решение за връщане. Понастоящем ЗЧРБ урежда такова задължение само във връзка със заповедите за експулсиране. По отношение на последната в ЗЧРБ се посочва също така, че ако експулсирането не бъде изпълнено в рамките на една година от издаването на заповедта с посочена страна, в която не може да бъде експулсирано лицето, на чужденеца се дава достъп до пазара на труда в съответствие с условията и по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. ВКБООН препоръчва същата разпоредба да бъде въведена и по отношение на лицата с издадена заповед за връщане. ВКБООН припомня също така, че член 9 от Директивата за връщането задължава властите да отложат извеждането, когато то	Не се приема.	

		би нарушило принципа на забрана за връщане, както и да спазват гаранциите в член 14 от Директивата за връщането, в това число писменото уведомление, което потвърждава отлагането на извеждането. Няма изискване тези задължения да са приложими само при влязъл в сила съдебен акт, тъй като това би лишило лицата, които не обжалват заповедта за връщане, от възможността да се ползват с тези гаранции. **ВКБООН препоръчва § 14 да се измени, както следва:** **В член 44а се създават алинеи 5 и 6:** **„(5) Чужденец, на когото е наложена принудителна административна мярка за връщане, не се връща в държава, в която животът и свободата му са застрашени и той е изложен на опасност от преследване, изтезания или нечовешко или унизително отнасяне.** **(6) В случаите, в които се прилага член 5, се издава заповед и се връчва на чужденеца, в която се посочва страната, където чужденецът не може да бъде върнат. Заповедта не подлежи на обжалване. В случай че връщането се изпълнява в различна страна, се издава нова заповед за връщане. Ако връщането не се изпълни в рамките на една година от издаването на заповедта, на чужденеца се разрешава достъп да пазара на труда при условията и по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.“** Ad. § 15 ВКБООН приветства измененията на член 46, които въвеждат автоматично суспензивно действие на жалбите срещу заповеди за експулсиране, когато са издадени на основание обществен ред или когато се поставят съображения, свързани с риска от принудително връщане. Ако бъдат приети, тези изменения ще отговорят на загриженост, изразена и от ВКБООН и последователно отразявана в съдебната практика на ЕСПЧ, във връзка с липсата на ефективни	Приема се. Не се приема.	Отразено е в проекта. Не е налице достатъчна аргументация да се издава отделна заповед, в която да се определя само държавата, в която чужденецът може да бъде върнат поради причини, посочени в ал. 5. Издаването на две отделни заповеди единствено би увеличило необосновано броя на административните актове, без да доведе до правно значим ефект. При издаването на решението за връщане

		средства за правна защита срещу заповедите за експулсиране поради, освен другото, липсата на автоматично суспензивно действие на обжалването . ВКБООН изразява обаче загриженост, че такова суспензивно действие не се предвижда за обжалването на решения за връщане въпреки изискванията на член 13, параграф 1 от Директивата за връщането, който задължава държавите членки да осигурят ефективни средства за защита срещу заповеди за връщане. Това е особено обезпокояващо с оглед на практиката да се издават заповеди за връщане, в които се допуска предварително изпълнение. Както е посочено в Наръчника по въпросите на връщането, член 13 от Директивата за връщането, тълкуван във връзка с членове 5 и 9 от същия документ, задължава компетентния орган да разреши ipso jure временно спиране в съответствие с това изискване, ако се засяга принципът на забрана за връщане. Освен това в свое решение по делото Abdida, C-562/13 в т. 53 Съдът на Европейския съюз потвърждава: „Членове 5 и 13 от Директива 2008/115 във връзка с членове 19, параграф 2 и 47 от Хартата трябва да се тълкуват като изключващи национално законодателство, което не урежда средство за правна защита със суспензивно действие по отношение на решение за връщане, чието изпълнение може да изложи въпросния гражданин на трета страна на сериозен риск от тежко и необратимо влошаване на здравословното му състояние.“ **ВКБООН препоръчва да се добави изрична разпоредба в ЗЧРБ, за да се осигури съответствие с член 13, параграфи 1 и 2 от Директивата за връщането, както и относимата съдебна практика във връзка със суспензивното действието на обжалването срещу заповеди за връщане и особено разрешаването на автоматично суспензивно действие на обжалването, когато се засяга принципът на забрана за връщане.**		ще се изследва дали в държавата, в която ще бъде изпълнена мярката, животът и свободата на чужденеца са застрашени и той може да бъде изложен на опасност от преследване, изтезания или нечовешко или унизително отношение.

		Алтернативи на задържането ВКБООН подчертава позицията си, че въпреки положителното развитие със законовите промени във връзка с алтернативите на задържането чрез измененията на алинеи 5 и 6 на член 44, приети през 2017 г., текстът на разпоредбите не отразява напълно международните стандарти и тези на ЕС и не осигурява редовната им приложимост на практика. Предложените изменения в ЗЧРБ не предлагат решение на този проблем. Както посочва и СЕС, в Директивата за връщането е предвидено степенуване на мерките, предприети с цел изпълнение на решение за връщане, степенуване, което започва с мярката, която дава на въпросното лице най-голяма свобода - а именно, предоставяне на период за доброволно напускане - и стига до най- ограничителните мерки - а именно, задържане в специален дом; на всички тези етапи трябва да се спазва принципът за пропорционалност. Съгласно параграфи 3 и 4 на член 7 от Директивата за връщането единствено при изключителни обстоятелства като такива, при които има риск от укриване, държавите членки могат, първо, да изискат лицето, за което е издадено решение за връщане, да се явява редовно пред властите, да внесе подходяща парична гаранция, да предостави документи или да пребивава на определено място, или, второ, да предоставят срок по-кратък от седем дена за доброволно напускане или дори да се въздържат от предоставяне на срок за доброволно напускане. Във втория случай, но и когато не е спазено задължението за връщане в срока за доброволно напускане, параграфи 1 и 4 на член 8 от Директива2008/115 предвиждат, че, за да се осигурят ефективни процедури за връщане, държавата членка, която е издала решение за връщане на незаконно пребиваващ гражданин на трета страна, изпълнява извеждането, като предприема всички необходими мерки, включително, когато е подходящо,	Не се приема.	Извън предмета на законопроекта. От друга страна направените бележки са неоснователни, тъй като алтернативите на задържане са подробно регламентирани в ЗЧРБ и правилника за неговото прилагане. Те се налагат след индивидуална преценка на всеки отделен случай. Изслушването на лицето е условие въведено от АПК, което следва да се спазва преди издаване на всеки индивидуален административен акт, поради което се спазва и в конкретния случай. И към настоящия момент заповедите, с които се налагат обезпечителни мерки се издават при спазване на принципите на необходимост и пропорционалност, като такъв залегнал в общия закон – АПК –

		принудителни мерки по пропорционален начин и при зачитане, освен другото, на основните права. Параграфи 3 и 4 на член 7 са транспонирани частично в ЗЧРБ в член 38б, алинеи 3 и 4. Член 44, ал. 5 обаче не споменава неспазване на периода за доброволно връщане или ситуация, в която да не е предоставен такъв период, а се пристъпва направо към ограничаване на свободата след оценка на индивидуалните обстоятелства и риска от укриване или възпрепятстване на връщането. Освен това не се предвижда възможност чужденецът да бъде изслушан във връзка с приложимостта на алтернативи, въпреки че в свое решение СЕС посочва, че това право на изслушване преди вземането на решение за връщане означава, че компетентните национални власти са задължени да дадат възможност на въпросното лице да изложи виждането си по отделните аспекти на връщането му като предоставения период за напускане на страната и дали връщането ще бъде доброволно или принудително. Освен това чл. 44, ал. 6 предвижда, че когато по отношение на чужденец, за когото е издадена заповед за връщане, има риск от укриване или гражданинът на трета страна избягва или пречи на подготовката на връщането или на процеса на извеждане, може да бъде наложена мярка за принудително настаняване. Въпреки че отразява ограничените основания в член 15, ал. 1, според които е допустимо задържане за целите на извеждането, тази разпоредба не отразява изискването, че задържане може да бъде наложено само ако в конкретния случай не могат да се приложат други достатъчни мерки, но с по-малка степен на принуда. На практика това може да доведе до автоматично издаване на заповед за принудително настаняване, без да се вземе предвид принципът за необходимост, пропорционалност и разумност, както и да се прецени приложимостта на алтернативи на задържането, което е в разрез с европейските и международните стандарти.		съразмерност по чл. 6 от АПК и не считаме за необходимо изричното им записване и в разпоредбите на специалния закон.

		Освен това Директивата изисква задържането да бъде за възможно най-кратък период, което обаче също не е отразено в ЗЧРБ; член 44, ал. 8 предвижда, че принудителното настаняване се прилага за период до шест месеца. **ВКБООН препоръчва следното изменение на чл. 44, ал. 6:** **Когато лицето, на което е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или има риск да се укрие, органите по ал. 1 могат, след индивидуална оценка, при съблюдаване на принципите за необходимост и пропорционалност, и когато мерките по чл. 44, ал. 5 не могат да бъдат приложени, да издадат заповед за принудително настаняване на лицето в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на неговото връщане или експулсиране. Принудително настаняване може да бъде наложено и когато чужденецът не изпълнява условията на обезпечителните мерки, наложени по ал. 5.** **ВКБООН препоръчва също така член 44, ал. 8 да бъде изменена, като се посочи, че принудителното настаняване се прилага за възможно най-кратък срок, както изисква член 15, параграф 1 от Директивата за връщането.** **Принудително настаняване на кандидати за международна закрила** ВКБООН изразява загриженост, че предложените изменения на ЗЧРБ не отстраняват сериозни пропуски във връзка с принудителното настаняване на кандидати за международна закрила. Продължаващо принудителното настаняване след подаването на молба за международна закрила Подаването на молба за международна закрила по време на престой в СДВНЧ (Специален дом за временно настаняване на чужденци) не води до незабавното предаване на кандидата на ДАБ, орган	Не се приема.	Направеното предложение е извън предмета на предвидените промени в Законопроекта. Решенията за връщане са извън обхвата на актовете по чл. 44, ал. 4 от ЗЧРБ, които подлежат на незабавно изпълнение. Съгласно чл. 44, ал. 3 от ЗЧРБ „Заповедите за налагане на принудителни административни мерки се изпълняват от службите за административен контрол на чужденците, съответно от органите за граничен контрол след влизането им в сила, освен ако органът, издал заповедта е допуснал предварително изпълнение“. Следователно

		отговорен за разглеждане на молбата. ЗУБ посочва в член 58, ал. 4, че официалната регистрация на кандидатите след подаване на молба за международна закрила пред друг орган се извършва в срок от шест работни дни. Липсата на незабавно прехвърляне е в разрез с международните стандарти и тези на ЕС, които изискват кандидатите да придобиват правата си като лица, търсещи закрила, включително свързаните със задържането гаранции, от момента на подаване на молбата. Освен това в някои случаи се извършва регистрация на кандидатите в законовия срок, но те не биват прехвърлени в центрове на ДАБ. Българският закон ясно посочва основанията, на които могат да бъдат задържани кандидати за международна закрила (член 45б от ЗУБ), както и органа, компетентен за издаването на такива решения (а именно, Председателят на ДАБ, член 45в от ЗУБ). Провеждане на производството за предоставяне на международна закрила в условия на имиграционно задържане ВКБООН споделя тревогата си, че за някои кандидати цялата процедура по разглеждане на молбите за международна закрила се провежда в СДВНЧ, където кандидатът е принудителното настанен на основание решение за връщане, последвано от издаването на заповед за принудително настаняване с цел изпълнение на извеждането, което е в нарушение на националното законодателство и правото на ЕС. Наблюдението показва, че такива производства се откриват специално по отношение на кандидати, които могат лесно да бъдат върнати при отказ на молбите им - например, лица с валидни национални паспорти. През 2019 г. В СДВНЧ са разгледани молбите на 36 кандидати. **ВКБООН препоръчва член 44 от ЗЧРБ да се измени така, че да предвижда прекратяване на настаняването на чужденец в СДВНЧ при регистрацията му като кандидат, който е подал молба за международна закрила в съответствие с член 61, ал. 2 от**		обжалването на решенията за връщане в общия случай има суспензивно действие по отношение на него. Допуснатото предварително изпълнение се изисква да бъде мотивирано и подлежи да бъде обжалвано по реда на чл. 60 от АПК, което е сериозна правна гаранция. Жалбата, подадена срещу предварителното изпълнение на решението за връщане се разглежда незабавно в закрито заседание. Тя не спира допуснатото предварително изпълнение, но съдът може да го спре до окончателното й решаване. Предвид факта, че жалбата се разглежда незабавно и съдът след преценка може да спре предварителното

		ЗУБ.		изпълнение на заповедта до окончателното й решаване води до същия правен резултат – спира изпълнението на заповедта.
4.	ФАР	От Фондация за достъп до права – ФАР предоставяме коментар относно проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България, публикуван на Портал за обществени консултации на 22.02.2020г. ФАР е неправителствена организация със специфичен опит и експертиза в сферата на спазването на международноправните стандарти за защита правата на бежанци, мигранти и лица без гражданство. Член на Европейската мрежа за лицата без гражданство (European Network on Statelessness) и партньор на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) в закрилата на лицата без гражданство. Настоящото становище се отнася до тези аспекти на ЗИД, които касаят лицата без гражданство - § 3 и § 4 от ЗИДЗЧРБ. На първо място, в § 3 от законопроекта се предлага в чл. 21д от ЗЧРБ да се добавят две нови изключващи клаузи от статута на лице без гражданство-директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице да откаже предоставяне на статут на лице без гражданство, когато се установи, че кандидатът: „5. притежава валиден документ за самоличност или е притежавал документ за самоличност, който не е подновяван; 6. има наложени принудителни административни мерки по чл. 39а, ал. 1.“. В мотивите към ЗИДЗЧРБ не са изложени съображения, които да обосновават добавянето на тези изключващи от статута на лице без гражданство хипотези. Посочените нови изключващи клаузи		

		противоречат на член 1 от Конвенцията за статута на лицата без гражданство, която Република България е ратифицирала със Закон, обнародван в Държавен вестник, брой 11 от 7.02.2012г. На основание чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, този международен договор е част от вътрешното право на страната. Предложените допълнителни точки 5 и 6 към член 21д от ЗЧРБ не попадат в обхвата на нито една от изключващите клаузи от статута на лице без гражданство, изчерпателно изброени в член 1, т. 2 от Конвенцията за статута на лицата без гражданство. Според цитираната международноправна разпоредба, Конвенцията не се прилага по отношение на: i) лица, които в момента получават от други органи или организации на ООН, с изключение на Върховния комисар за бежанците, защита или помощ, за времето, през което получават такава помощ; ii) лица, по отношение на които компетентните органи на страната, в която те пребивават, признават правата и задълженията, свързани с гражданството на тази страна; iii) лица, за които има сериозни основания да се предполага, че: а) са извършили престъпление против мира, военно престъпление или престъпление против човечеството така, както са определени в международните документи, съставени с цел да се санкционират тези престъпления; б) са извършили тежко неполитическо престъпление извън страната, където пребивават, преди да бъдат допуснати в тази страна; в) са виновни за извършването на действия, противоречащи на целите и принципите на ООН. По отношение на предложената точка 5, следва да се отчете, че само по себе си наличието на валиден документ за самоличност не е автоматичен белег за наличие на гражданство – например, Законът за българските лични документи предвижда възможности документи за		

		самоличност да бъдат издавани на легално пребиваващи чужденци, които са без гражданство, без това да означава, че те придобиват българско гражданство. Още по-малко обосновано е предложението статут на лице без гражданство да бъде отказван, когато чужденецът „е притежавал документ за самоличност, който не е подновяван“. Следва да се вземе предвид, че в редица случаи, дори да е бил издаден национален документ самоличност, впоследствие лицето без гражданство изпада в невъзможност да го поднови, тъй като държавата, издала този документ (например, СССР, бивша Югославия и др.), вече не съществува, а нововъзникналите държави-правоприемници не признават съответното лице за свой гражданин. Това всъщност се явява и една от причините едно лице да остане без гражданство. В противоречие с приложимото международно право е и предложената допълнителна точка 6 към чл. 21д на ЗЧРБ, въз основа на която отказ за предоставяне на статут на лице без гражданство се издава, ако лицето „има наложени принудителни административни мерки по чл. 39а, ал. 1“. Мерките, предвидени в цитирания чл. 39а, ал. 1 от ЗЧРБ, засягат лица, които незаконно пребивават на територията на страната. Хората без гражданство, именно поради липсата на гражданство, много често изпадат в ситуация на незаконно пребиваващи. Съгласно член 1, т. 1 от Конвенцията за статута на лицата без гражданство от 1954 г., „лице без гражданство“ е лице, което не се разглежда като гражданин от нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Когато никоя държава не признава едно лице за свой гражданин, това в повечето случаи води до липса на редовен национален паспорт. При липса на документ за пътуване, едно лице няма как, първо, да влезе легално в страната и, второ, да узакони пребиваването си. Българският Закон за чужденците също изисква редовен паспорт и, съответно, положена в него виза, за законно влизане и пребиваване в страната. Липсата на		

		такъв документ у лицата без гражданство ги поставя в ситуация на нелегално пребиваващи и вследствие на това им се налагат принудителните административни мерки по чл. 39а, ал.1 от ЗЧРБ. Новопредложената точка 6 автоматично изключва от обхвата на статута на лице без гражданство в България мнозинството лица без гражданство в страната, които се нуждаят от този статут, оставяйки ги в правен вакуум, без достъп до основни човешки права. Това, от една страна, накърнява човешкото достойнство на тези хора, а от друга, поставя в риск обществения ред и националната сигурност. Член 1 от Конвенцията за статута на лицата без гражданство не поставя изискване за законно пребиваване на едно лице, за да бъде признато за лице без гражданство. Затова с ДВ бр. 34 от 2019г. бе изменен член 21д, т. 4 от ЗЧРБ, в който се въведе още една кумулативна предпоставка за прилагане санкцията на нормата, а именно – не само обстоятелството, че лицето пребивава нелегално, но и че не отговаря на материалноправните изисквания за предоставяне на статут на лице без гражданство. Предложените точки 5 и 6 към чл. 21д от ЗЧРБ са крачка назад в развитието на процедурата за предоставянето на статут на лице без гражданство в България. Поради гореизложеното, считаме, че предвидени изменения в § 3 от ЗИДЗЧРБ не следва да се приемат. Алтернативно, ако все пак вносителят държи те да бъдат приети, към тях кумулативно следва да се постави условието кандидатите също и да не отговарят на материалноправните изискванията на ЗЧРБ и на ППЗЧРБ относно предоставянето на статут на лице без гражданство, както законодателят е съобразил да направи в т. 3 и т. 4 на чл. 21д от ЗЧРБ.	Не се приема.	Предложена е редакция на чл. 21д, т. 5 и 6 при съобразяване на следното: Притежаването на издаден „паспорт за удобство“ или такъв издаден от некомпетентен орган по въпросите на гражданството, макар и при наличието на споделена доказателствена

				отговорност не освобождава лицето от задължението да представи доказателства, на които основава твърденията си за липсата на гражданство в тези случаи, тъй като издаденият паспорт презумпира гражданството. Притежателят на подправен документ, който е използван за влизане в страната и според действащата редакция на чл. 21д, т. 3 от ЗЧРБ е основание за отказ за предоставяне на статут на лице без гражданство. Предлага се нова редакция на т. 5, отчитайки направените бележки, че чужденецът може да притежава паспорт и респ. гражданство на държава, която след правоприемство да не съществува като правен субект. Когато чужденец

				има издаден паспорт от държава, която е действаща международноправен субект , но чужденецът не подновява валидността на паспорта, без наличието на правни пречки за това, не може да е основание за получаване на статут на лице без гражданство, тъй като по този начин се толерира бездействието на лицето, като резултатът от което не следва да води до благоприятни за лицето последици. Приемането на предложения текст би предотвратил злоупотреби в тази насока. Като се отчита обстоятелството, че в повечето случаи тази категория лица нямат документ за самоличност и влизат незаконно на територията на страната, за да се отдели това

				поведение и за да не се толерират други противозаконни действия са конкретизирани видовете ПАМ, при които се отказва предоставяне на статут на лице без гражданство, тъй като с поведението си на територията на Република България, чужденецът е показал, че не се съобразява с въведения законов ред, като по този начин нарушава обществения ред и сигурност в страната. От друга страна това ще намали случаите, при които заявления се подават от чужденците след като са изчерпали всички възможни способи за да останат на територията на Република България. В повечето случаи заявленията се подават след като чужденците бъдат установени от

				властите и им бъде издадена ПАМ (обратното са единични случаи) след като са имали възможност да направят това много по-рано, но не са го сторили. В тези случаи е налице злоупотреба с право, макар и производството за предоставяне на статут на лице без гражданство да не е за предоставяне на право на пребиваване, то чужденецът заявява, че е лице без гражданство и подава заявление, като използва това единствено като основание да остане на територията на Република България.

		На второ място, § 4 гласи от ЗИДЗЧРБ, че в чл. 21з, ал. 2 думите „освен ако не е възможно определянето на липса на гражданство, без да се налага справка с органи в страната на произход или на обичайното местопребиваване“ се заличават. Това изменение се явява проблематично и също е немотивирано. Така предложеното изменение ще води до автоматичното спиране на производството за предоставяне на статут на лице без гражданство, без да има възможност за защита, когато спиране не се налага. Съгласно параграф 78 - 80 от Наръчника на ВКБООН за закрила на лицата без гражданство, едно лице без гражданство може едновременно да бъде и бежанец. Когато това е така, важно е всяка една от молбите (за международна закрила и тази за придобиването на статут на лице без гражданство), да бъде разгледана и оценена и, когато са налице предпоставките за това, изрично да се признаят, както статута на лице без гражданство, така и статута на бежанец или хуманитарния статут. Паралелното прилагане на двете процедури се налага от това, че при определени предпоставки статутът на бежанец може да бъде прекратен преди лицето да придобие гражданство. В този случай отново би възникнала нуждата от установяването на статут на лице без гражданство. Поради това, освен ако не се налага справка с органи в страната на произход или на обичайното местопребиваване, не съществува причина производството за предоставяне на статут на лице без гражданство да се спира. Спирането на производството само би довело до ненужното му удължаване.	Не се приема.	И в сега действащата разпоредба на чл. 21з, ал. 1 от ЗЧРБ производството по предоставяне на статут на лице без гражданство се спира, когато се установи, че кандидатът е подал и молба за международна закрила. Това не се явява пречка, производството за предоставяне на статут на лице без гражданство да се възобнови след подаване на писмено заявление за това от кандидата при наличие на влязло в сила решение за отказ, отнемане или прекратяване на статут на бежанец или хуманитарен статут или за прекратяване на производството за международна закрила., т.е. не се преклудира възможността за разглеждане на

				заявлението за предоставяне на статут на лице без гражданство. Практиката до момента показва, че е невъзможно определянето на липса на гражданство без да се налага справка с органи в страната на произход или на обичайното местопребиваване. От друга страна, предоставянето на статут на бежанец или хуманитарен статут е свързано с издаването на документи по Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г., докато при предоставянето на статут на лице без гражданство се издават документи съгласно Конвенцията за статута на лицата без гражданство от 1954 г. като и двата документа удостоверяват самоличност на чужденеца. Недопустимо е разглеждането на

				молбите по двете производства да става паралелно, тъй като предоставянето на статут на международна закрила дава повече права на лицето и следва да се изчака вземането на решение по тази молба.
5.	Дирекция „Миграция“	Във връзка с публикуван за обществено обсъждане Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Р България, дирекция "Миграция с оглед компетенциите си Ви предоставя следната информация: С настоящото предложение първо се въвеждат изменения в действащата правна уредба, регламентираща условията и реда, при които студентите, които притежават валидно разрешение, издадено от друга държава членка, имат право на мобилност и могат да влизат и пребивават на територията на Република България с цел провеждане на част от следването си във висше училище у нас. Условията и редът, приложими към гази категория чужденци, са предвидени в Директива 2016/801/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair". От извършен преглед на действащото национално законодателство по повод поискана от Европейската комисия информация с оглед обсъждане на прилагането на Директивата в рамките на комитология става ясно, че са допуснати пропуски на етапа па въвеждането й в националната правна рамка	Приема се .	Отразено е в проекта.

		през 2018 година. По този начин, съгласно настоящата уредба по отношение на студентите - граждани на трети страни се прилага еднакъв режим за влизане и пребиваване, респ. изискване за притежаване на виза и кандидатстване за разрешаване на право на пребиваване. Този режим се отличава от установените правила по силата на Директивата и по-специално от тези, които установят правото на упражняване на мобилността от студенти, обхванати от програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или от споразумение между две или повече висши училища, които имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от следването си във висше училище в една или няколко втори държави членки. По силата на правилата на мобилността, правото на влизане и пребиваване следва да може да се упражни единствено въз основа на уведомяване на втората държава членка и не се подчинява на разрешителен режим. Втората държава членка има единствено правната възможност да възрази в 30 дневен срок след получаване на окомплектованото уведомление относно намерението на студента да упражни правото си на мобилност в случай, че условията за нейното упражняване не са изпълнени. Второто предложение е във връзка с поет ангажимент / създаване на ясно разписана възможност, студентите, които завършват образованието си в Р България да могат да продължат да работят в страната без да е необходимо да я напускат за снабдяване с виза за дългосрочно пребиваване/ от страна на МВР на проведена среша при заместник министър-председателя Томислав Дончев по повод изготвяне на национално тристранно споразумение между Правителството на Република България и социалните партньори, национално представителните организации на работодателите и на работниците и служителите. С трето предложение се прецизират разпоредбите касаещи събирането на семейство.		

		1.Чл. 24в се изменя така: Чл. 24в. (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15. ал. 1 и са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище и приложат към заявлението по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона следните документи; 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ. когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната: за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. доказателства за осигурено жилище: 3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО: В случай, че при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване не се изисква медицинска застраховка. 4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не но-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чиито гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението. 6. удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година; 7. доказателство за платена такса за записване във висшето училище, което се представя след влизане на лицето на територията		

		на Република България с виза по чл. 15. ал. 1 ЗЧРБ. (2) Разрешение по ал. 1. без да е необходимо да притежават виза по чл. 15. ал. 1, могат да получат и чужденците от български произход, които са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България и представят документ за български произход. За студентите от български произход към документите по ал. 1 се прилага удостоверение за раждане, а в случаите, когато е невъзможно представянето на удостоверение за раждане, дирекция "Миграция" или отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР прилагат служебна справка относно българския произход на чужденеца, ако информацията е отразена в електронна система, поддържана от Държавната агенция та българите в чужбина. До осигуряването на техническа възможност за достъп до системата чужденецът представя на ДМ - МВР или на отдел/сектори/групи "Миграция" при ОДМВР удостоверението за български произход, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина. (3) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са ученици, приети за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен и приложат към заявлението по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона следните документи; 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15. ал. 1 ЗЧРБ. когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната: за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. удостоверение за прием на територията на страната за обучение в средната степен на образование; 3. доказателства за участие в програма за ученически обмен;		

		4. документи, издадени от организацията за ученически обмен, гарантиращи покриване на разходите му за съществуване, обучение, здраве и завръщане; 5. документи, удостоверяващи приема на ученика за целия срок на пребиваването му от семейство, отговарящо на определените условия и подбрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен, в която участва, или в специален комплекс за настаняване в рамките на учебното заведение; 6. нотариално заверена декларация за съгласие на родителите, настойниците или попечителите. (4) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които са стажанти, притежават виза по чл. 15. ал. 1 и приложат към заявлението по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, следните документи: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. доказателства за осигурено жилище; 3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО: В случай, че при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване не се изисква медицинска застраховка. 4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто		

		гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението. 6. копие от трудов договор, който съдържа данни за продължителността на стажа, място и условия на провеждане на стажа; 7. удостоверение за програма за стаж; 8. удостоверение, че е преминал или ще премине езиково обучение за придобиване на необходимите знания за целите на стажа; 9. документ, удостоверяващ получена степен на висше образование в рамките на двете години, предхождащи датата на подаване на заявлението. или че е записал образователен курс, водещ до придобиване на степен за висше образование. (5) Разрешение за продължително пребиваване за срока на обучението, но за не повече от две години могат да получат и чужденците, които ще провеждат част от обучението си на територията на Република България, притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка, и са обхванати от програма на Съюза или от многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или от споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от обучението си във висше училище от една или няколко втори държави членки и приложат към заявлението по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона следните документи: 1. документи, удостоверяващи, че чужденецът провежда част от обучението в Република България в рамките на програма на Съюза или на многостранна програма, или на споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско; 2. документ, удостоверяващ, че чужденецът е приет като		

		студент във висше училище в Република България, както и планираната продължителност и датите на мобилността; 3. валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава - членка на ЕС, в която е приет като студент и което покрива целия период на мобилността; 4. доказателство за платена такса за обучение в съответното висше училище, когато такава се изисква; 5. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни и печата за последното влизане в страната: за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ: 6. доказателства за осигурено жилище: 7. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; В случай, че при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване не се изисква медицинска застраховка. 8. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 9. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението. (6) Изискванията на ал. 5. т. 1 не се прилагат, когато в рамките на своя курс на обучение студентът е задължен да провежда част от занятията във висше училище, намиращо се на територията на друга държава членка. (7) Заявлението по ал. 5 и изискуемите документи, придружени от превод на български език, се подава по електронен път на адреса		

		производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. (17) Документи, удостоверяващи приемането на чужденец за обучение в Република България, издадени от Министерството на образованието и науката, не се изискват от чужденеца в случаите, когато информацията е отразена в регистър, поддържан от Министерството на образованието и науката. До осигуряването на техническа възможност за достъп до регистъра Министерството на образованието и науката предоставя по служебен път на дирекция „Миграция" - МВР, удостоверение за приемане на чужденец за обучение в Република България. (18) Дирекция „Миграция" и отдел/сектор/група .“Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи съгласува заявлението чл. 24в с Държавна агенция “Национална сигурност", която в срок до седем дни от постъпването му изпраща писмено становище по чл. 41. ал. 1. т. 2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“. (19) За взетите решения, взети въз основа на заявленията за пребиваване по реда на чл. 24в чужденците се уведомяват писмено по реда на АПК. 2. В чл.26, т.10 се правят следните изменения: „чл. 26, т.10 след думите „24в" да се постави запетая и да се добави „с изключение на чл. 24б, ал.13 и чл. 24в, ал. 6“. 3. Създава се нов чл. 33у със следното съдържание: „Чл. 33у. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 5, 13 и 22, чл. 24е, ал. 1, чл. 33г, ал. 4. чл. 33к, ал. 3 и чл. 33р. ал. 1 от ЗЧРБ с цел събиране на семейството чужденецът с разрешено пребиваване не по-малко от една година на територията на Република България подава в дирекция „Миграция" или ОДМВР заявление по образец утвърдено в правилника за прилагане на закона, към което прилага:		

		2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. На чужденците по ал. 1, 2, и 5 в полето "тип разрешение" се отбелязва "студент", на чужденците по ал. 3 в полето "тип разрешение" се отбелязва "ученик", а на чужденците по ал. 4 в полето "тип разрешение" се отбелязва "стажант". (13) След приключване на обучението си като студент в редовна форма на обучение във висше училище в Република България чужденец, получил разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24в, ал. 1 и ал. 2 от ЗЧРБ, може да получи продължително пребиваване за срок до 9 месена, като за целта подава заявление по образец, утвърден в правилника за прилагане на закона, най-малко 30 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване. Дирекция "Миграция" или отдел/сектор/група "Миграция" при ОДМВР проверяват служебно обстоятелствата дали чужденецът в срок до 7 работни дни след приключване на обучението си във висшето училище е подал заявление в Агенцията по заетостта за регистрация като търсещо работа лице съгласно Закона за насърчаване на заетостта. (15) В случай на провеждане на стаж по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност разрешенията по ал. 1 до ал.5 се издават за срока на стажа, но не повече от една година. (16) Заявленията по чл.24в, с изключение на заявленията по ал. 5, се подават не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай, че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок.		

		на дирекция „Миграция" или на националната точка за контакт по въпросите на мобилност след като студентът е бил приет в първата държава членка и веднага след като е узнал за планираната мобилност към Република България. (8) Окомплектованото заявление се разглежда в срок от 30 дни след неговото получаване. Дирекция "Миграция" може да поиска от компетентните органи на първата държава членка необходимите сведения относно престоя на чужденеца на нейната територия. В случай, че не е изпълнено едно от условията по ал. 5 или не е представен един от изискуемите документи, дирекция „Миграция" може да повдигне в 30 дневния срок възражение срещу мобилността на студента към нейната територия. Възражението е в писмена форма и се изпраща незабавно до студента и до компетентните органи на първата държава членка. В последния случай студентът не се допуска на територията на Република България. (9) В срок до 14 дни след влизане на територията на Република България чужденецът по ал. 5 следва да се яви в дирекция „Миграция" и да представи документа за платена държавна такса за предоставяне на право на продължително пребиваване, съгласно Тарифа № 4 и копие на валиден национален паспорт. (10) Чужденец, който притежава виза по чл. 15. ал. 1 и не е обхванат от програма или от споразумение по ал. 5. подава заявление за получаване на разрешение по ал. 1 с цел провеждане на част от обучението си във висше училище на територията на Република България. (11) В случаите по ал. 1, 2, 3, 4 и 5 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденеца обхваща най-малко искания срок на пребиваване. (12) След разрешаване на продължително пребиваване на чужденците ал. 1, 2, 3, 4 и 5 се издава разрешение, съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни		

		1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ на члена на семейството със срок на валидност не по-малко от 6 месеца считано от датата на подаване на заявлението със страниците на снимката и личните данни: 2. доказателства за осигурено жилище; 3. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка за членовете на семейството, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България: 4. свидетелство за съдимост на члена на семейството, издадено към датата на подаване на документите от държавата чийто гражданин е чужденецът , или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване па заявлението; 5. удостоверение за брак или удостоверение за раждане; 6. документи относно обстоятелствата за издръжка на членовете на семейството и необходимостта от полагане па лични грижи поради здравословни причини в случаите по чл. 2, ат. 4. (2) За установяване на фактите и обстоятелствата по чл. 26, ал. 4 дирекция „Миграция“ и отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи изготвят мотивирано становище, което се прилага към заявлението за предоставяне право на продължително пребиваване. (3) Заявлението по ал. 1 се разглежда и решава в срок до един месец след съгласуване с ДАНС и ДКО - МВнР. които предоставят становищата си в срок до 15 дни. (4) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция „Миграция“, директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват писмено заявителя по реда на		

		Административнопроцесуалния кодекс (АПК). (5) За взетото решение за събиране на семейството директорите на ОДМВР или оправомощените от тях длъжностни лица уведомяват дирекция "Миграция" - МВР и ДКО - МВнР. като представят мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството. (6) За взетото решение за събиране на семейството директорът на дирекция "Миграция" уведомява ДКО - МВнР, като представя мотивирано писмено становище, съдържащо списък с приложените от чужденеца документи, справки за наличието или липсата на принудителни административни мерки, информация за задграничното представителство, където ще бъде подадено заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, и основанието или липсата на такова за събиране на семейството. (7) Дирекция "Консулски отношения" на Министерството на външните работи уведомява задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното местоживеене на члена на семейството или в задграничното представителство, акредитирано за държавата на постоянното местоживеене на члена на семейството, в срок до 5 дни след получаването на уведомлението по ал. 5 и 6. (8) Положителното решение по заявлението за събиране на семейството е основание на чужденеца - член на семейството, да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ по облекчена процедура. Чужденецът подава заявление за виза пред задграничното представителство на Република България в държавата по постоянното му местоживеене или в задграничното		

		представителство, акредитирано за държавата на постоянното му местоживеене, в срок до 6 месеца от уведомяването му. (9) Събирането на семейство на чужденци по чл. 33р, ал. 1 не е обвързано с необходимостта титулярят да е пребивавал определен минимален срок. (10) В случаите, когато компетентната служба за административен контрол на чужденците откаже да признае документ по гражданско състояние, който е представен пред нея, заинтересованото лице може да предяви установителен иск пред Софийския градски съд."		
6.	Дирекция „Миграция“	Във връзка с привеждане на национално законодателство в съответствие с Решението на Европейската комисия за прилагане на Споразумението за оттегляне относно документите за пребиваване, съгласно които издаваните по силата на Споразумението документи са с минимален срок на валидност от 5 години, дирекция Миграция" Ви предоставя следната информация: В член 8, параграф 2 от Директива 2004/38 ЕС) (Директивата) са посочени данните, които трябва да се съдържат в удостоверението за регистрация, издавано на гражданите на ЕС, а именно име, адрес и датата на регистрация. В Директивата не се посочва срок на валидност на удостоверението за регистрация. Във връзка с горното и като се има предвид, че Директивата установява специфични правила за валидност на „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза", която е пет години от датата на издаване или за планирания срок на пребиваване на гражданина на Съюза то срокът на валидност на удостоверението за продължително пребиваване на гражданин на ЕС, който е носител на правото на свободно движение, не може да е по-малък от тази на картата за пребиваване на членовете на семействата им. Това налага промяна в разписания срок на продължително пребиваване в чл. 7. ал. 2 в Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите	Приема се.	Отразено е в проекта.

		на Европейския съюз и членовете на техните семейства, който в момента е до пет години. В дело С-184/16 Petrea Съдът на Европейските общности подчерта във всеки случай декларативния характер на удостоверенията за регистрация, като същевременно подчертава, че правото на пребиваване произтича пряко от Договорите. По същия начин член 25 от Директивата предвижда, че притежаването на удостоверение за регистрация не може при никакви обстоятелства да представлява предварително условие за упражняване на дадено право или за изпълнението на административната формалност. Правото па пребиваване на гражданите на ЕС в друга държава-членка за повече от три месеца са изчерпателно посочени в член 7, заедно с административните формалности в член 8 от Директивата. Следователно, ако се издава удостоверение за пребиваване на гражданите на ЕС, но с ограничена валидност, която е по-малка и от тази на картите за пребиваване, които се издават на членовете на семействата им, се налагат допълнителна неоправдана тежест, която има възпиращ ефект върху гражданите на ЕС при упражняване правото си на свободно движение. Във връзка с гореизложеното предлагаме в Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семействата и Закона за българските лични документи да се направят следните промени: В Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския Съюз и членовете на техните семействата се налага изменение и допълнение в чл. 7, ал. 2, като предлагаме следната редакция: „(2) Продължителното пребиваване е за срок от пет години или до искания от лицето срок, ненадвишаващ пет години.“ В Закона за българските лични документи се налага изменение и допълнение в чл. 59, ал. 4, както предлагаме следната редакция:		

		„т.1 за продължително пребиваване - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 5 години или до искания от лицето срок, ненадвишаващ 5 години“.		

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 536

от 30 юли 2020 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

М И Н И С Т Е Р С К И Я Т С Ъ В Е Т

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на вътрешните работи да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:
/Жана Кадънкова/

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 002-01-31
Дата 30 . 07 2020 г.

15 53

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№ 02.01-68
30 юли 2020 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № 536 на Министерския съвет от 2020 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справки за съответствие с правото на Европейския съюз – 5 бр.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 050-01-187 / 31.07. **2020 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България, № 002-01-31, внесен от Министерски съвет на 30.07.2020 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по вътрешна сигурност и обществен ред

Комисии:

- Комисия по труда, социалната и демографската политика
- Комисия по външна политика
- Комисия по образованието и науката
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА